

الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

BEDRAGET OM EVOLUTION

Den Videnskabelige
kollaps af Darwinismen og
dens ideologiske baggrund

OM EVOLUTIONS BEDRAGET

For nogle mennesker har evolutionsteorien eller Darwinisme kun videnskabelige konnotationer med ingen tilsyneladende indflydelse på deres dagligdag. Dette er selvfølgelig en almindelige misforståelse. Langt mere end bare at være et problem indenfor de biologiske videnskabers rammeværk, udgør evolutionsteorien grunden for en bedragerisk filosofi, der har haft magt over mange mennesker: materialisme.

Materialistisk filosofi, som kun accepterer eksistensen af materie og formoder mennesket at være "en bunke materie", påstår, at han ikke er andet end et dyr, med "konflikt" om eneheriker af hans eksistens. Spor af denne filosofi, som har meget af skylden for de menneskeskabte ulykker i de sidste to århundreder, kan findes i enhver ideologi, der opfatter forskelle blandt mennesker som "grund til konflikt".

Evolutionsteorien eller Darwinisme bliver nyttig på dette punkt ved at færdiggøre puslespillet. Det giver en myte om, at materialisme er en videnskabelig ide. Men den base er rådden. Nutidens videnskabelige opdagelser afslører igen og igen, at den populære holdning med at associere Darwinisme med videnskab er falsk. Videnskabelige beviser afviser omfattende Darwinisme og afslører, at oprindelsen af vores eksistens ikke er evolution men Skabelse. Allah har skabt universet, alt levende og mennesket.

OM FORFATTEREN

Adnan Oktar, som skriver under forfatternavnet Harun Yahya, blev født i Ankara i 1956. Han studerede kunst på Istanbul's Mimar Sinan University, og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har forfatteren udgivet mange bøger om politiske, trosrelaterede og videnskabelige emner. Stort værdsat i hele verden har disse værker været redskaber til at hjælpe mange tilbage til deres tro på

Allah og for mange andre til at få en dybere indsigt i deres tro. Harun Yahyas bøger appellerer til alle slags læsere uanset alder, race eller nationalitet, for de fokuserer på et mål: at udvide læserens perspektiv ved at opfordre ham eller hende til at tænke over et antal kritiske spørgsmål, som Allahs eksistens og Hans enhed, og at leve efter de værdier, han ordinerede dem.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله
رسول
محمد

BEDRAGET OM EVOLUTION

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

OM FORFATTEREN

Nu skrivende under forfatternavnet HARUN YAHYA, blev Adnan Oktar født i Ankara i 1956. Da han havde gennemført sin folkeskole og sin ungdomsuddannelse i Ankara, studerede han kunst på Istanbuls Mimar Sinan University og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har han udgivet mange bøger om politik, videnskab og trosrelaterede spørgsmål. Harun Yahya er velkendt som forfatteren af vigtige værker, som afslører evolutionisternes bedrageri, deres ugyldige påstande, og de mørke alliancer mellem Darwinisme og så blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Harun Yahyas værker, oversat til 72 forskellige sprog, udgør en samling af totalt over 55.000 sider med 40.000 illustrationer.

Hans forfatternavn er en sammensætning af navnene Harun (Aaron) og Yahya (John) til minde om de to agtede profeter, som kæmpede imod deres folks mangel på tro. Profetens segl på hans bøgers forside er symbolsk og linket til indholdet. Det repræsenterer Koranen (det endelige skriftsted) og Profeten Muhammad (saas), den sidste af profeterne. Under vejledning af Koranen og Sunnah (Profetens (saas) lære), gør forfatteren det til sit formål at modbevise hver irreligiøs ideologis fundamentalistiske tese og få "det sidste ord" for fuldstændigt at lukke munden på protesterne mod religion. Han bruger den sidste Profets (saas) segl, som opnåede ultimativ visdom og moralsk perfektion, som et tegn på hans intentioner om at komme med det sidste ord.

Alle Harun Yahyas værker deler et fælles mål: at formidle Koranens budskab, opfordre læsere til at overveje grundlæggende spørgsmål som Allahs eksistens og fællesskab og det hinsidige, og at udstille irreligiøse systemers svage fundament og perverterede ideologier.

Harun Yahya har et bredt læserpublikum i mange lande fra In-

dien til Amerika, England til Indonesien, Polen til Bosnien, Spanien til Brasilien, Malaysia til Italien, Frankrig til Bulgarien og Rusland. Nogle af hans bøger er tilgængelige på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, kinesisk, swahili, hausa, dhivehi (talt i Mauritius), russisk, serbokroatisk (bosnisk), polsk, malaysisk, uygur tyrkisk, indonesisk, bengali, dansk og svensk.

Højt værdsat over hele verden har disse værker været medvirkende til, at mange har genfundet tro på Allah og fået dybere indsigt i deres tro. Hans bøgers visdom og oprigtighed sammen med en udpræget stil, der er let at forstå, påvirker direkte enhver, der læser dem. De som seriøst overvejer disse bøger kan ikke længere være fortalere for ateisme eller nogen perverteret ideologi eller materialistisk filosofi, fordi disse bøger er kendetegnet ved hurtig effektivitet, bestemte resultater og ubestridelighed. Selv hvis de fortsætter med at gøre dette, vil det kun være en sentimental insisteren, da disse bøger afviser sådanne ideologier fra deres fundament. Alle moderne bevægelser i benægtelse er nu ideologisk besejret, takket være bøgerne skrevet af Harun Yahya.

Dette er uden tvivl et resultat af Koranens visdom og klarhed. Forfatteren har beskedent til hensigt at fungere som et redskab i menneskehedens søgen efter Allahs rette sti. Der er ikke ønsket nogen materiel gevinst ved udgivelsen af disse værker.

De, som opfordrer andre til at læse disse bøger, at åbne deres sind og hjerter og vejlede dem til at blive mere hengivne tjenere af Allah, yder en uvurderlig service.

I mellemtiden ville det kun være spild af tid og energi at udbrede andre bøger, der skaber forvirring i folks sind, leder dem til ideologisk forvirring og som tydeligvis ikke har nogle stærke og præcise effekter med hensyn til at fjerne tvivlen i folks hjerter, som også bekræftet af tidligere erfaring. Det er umuligt for bøger at få sådan en stor effekt, hvis de er udtænkt til at understrege forfatterens litterære magt frem for det ædle mål at redde folk fra tabet af tro. De, som betvivler dette, kan hurtigt se, at Harun Yahyas bøgers eneste mål er at overvinde vantro og at formidle Koranens moralske værdier. Succesen og virkningen af denne service sætter sig fast i læserens overbevisning.

En pointe må huskes: den største grund til den fortsættende ondskab, konflikt og andre prøvelser udholdt af størstedelen af mennesker, er den ideologiske eksistens af vantro. Dette kan kun afsluttes med den ideologiske sejr over vantro og ved at formidle skabelsens vidunder og Koranens moralitet, sådan at folk kan leve efter det. Ser man på verdens situation i dag, som fører ind i en nedadgående spiral af vold, korruption og konflikt, er det tydeligt, at denne service skal udbydes hurtigt og effektivt, ellers er det måske for sent.

I denne indsats vil Harun Yahyas bøger tage en førende rolle. Ved Allahs vilje vil disse bøger være et redskab, som gør, at folk i det 21. århundrede vil opnå den fred, retfærdighed og lykke, som er lovet i Koranen.

TIL LÆSEREN

- * Et specielt kapitel er tildelt evolutionsteoriens kollaps, fordi denne teori udgør basis for alle anti-spirituelle filosofier. Fordi Darwinisme nægter Skabelsen - og derfor Allahs eksistens - har det over de sidste 150 år været grund til, at mange mennesker har forladt deres tro eller er kommet i tvivl. Det er derfor en nødvendig service, en meget vigtig pligt, at vise alle, at denne teori er et bedrag. Fordi nogle af vores læsere måske kun finder muligheden for at læse en af vore bøger, synes vi det er passende at afsætte et kapitel til at opsummere dette emne.
- * Alle forfatterens bøger forklarer trosrelaterede spørgsmål i lyset af Koranens vers og indbyder til at lære Allahs ord og leve efter dem. Alle emnerne, der drejer sig om Allahs vers er forklaret, sådan at der ikke efterlades nogen tvivl eller plads til spørgsmål i læserens sind. Forfatterens oprigtige, simple og flydende stil sikrer, at alle på alle aldre og fra alle sociale grupper let kan forstå dem. Takket være deres effektive og klare fortælle-måde, kan de læses i et hug. Selv de, som strengt afviser spiritualitet, bliver påvirket af de fakta, som disse bøger dokumenterer, og kan ikke nægte sandfærdigheden af indholdet.
- * Denne og alle de andre bøger af forfatteren kan læses individuelt eller diskuteres i en gruppe. Læsere, der er ivrige efter at få noget ud af bøgerne, vil finde diskussioner meget brugbare, da det lader dem relatere deres refleksioner og oplevelser til hinanden.
- * Oven i købet vil det være en stor service til Islam at bidrage til udgivelsen og læsningen af disse bøger, skrevet kun for Allahs tilfredsstillelse. Forfatterens bøger er alle utrolig overbevisende. Af denne grund, for at kommunikere ægte religion til andre, er en af de mest effektive måder at opfordre dem til at læse disse bøger.
- * Vi håber, læseren vil kigge på anmeldelserne af hans andre bøger bag på denne bog. Hans store kildemateriale på trosrelaterede spørgsmål er meget brugbart og en fornøjelse at læse.
- * I disse bøger, i modsætning til nogle andre, vil du ikke finde forfatterens personlige synspunkter, forklaringer baseret på tvivlsomme kilder, stilarter, der er uopmærksomme på respekt og ærbødighed af hellige emner, eller håbløse, pessimistiske argumenter, som skaber tvivl i sindet og afvigelse i hjertet.

<http://da.harunyahya.com>
www.harunyahya.com
www.evolutiondeceit.com

BEDRAGET OM EVOLUTION

**The Scientific Collapse of
Darwinism and Its
Ideological Background**

**HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)**

SÆRLIGT FORORD: Terrorismens ægte ideologiske rod:

Darwinisme og materialisme	14
Den Darwinistiske løgn: "Livet er konflikt"	14
Darwins inspirationskilde: Malthus' hensynsløshedsteori	16
Hvad "jungleloven" førte til: Fascisme	17
Den blodige alliance: Darwinisme og kommunisme	18
Darwinisme og terrorisme	19

ISLAM ER LØSNINGEN PÅ TERRORISME .....

ISLAM ER LØSNINGEN PÅ TERRORISME	21
Islam er en religion af fred og velvære	21
Allah har fordømt ondskab	22
Islam forsvarer at være forstående og ytringsfrihed	22
Allah har gjort drab af uskyldige ulovligt	23
Allah befaler troende at være medfølende og barmhjertige	24
Allah har befalet forståelse og tilgivelse	25
Konklusion	26

INTRODUKTION: Hvorfor Evolutionsteorien? .....**FORORD: Et stort mirakel i vor tid:**

Tro på evolutionens bedrag.	30

KAPITEL 1: At frigøres fra fordomme .....

KAPITEL 1: At frigøres fra fordomme	34
Blind materialisme	36
Masse evolutionistisk indoktrinering	38

KAPITEL 2: En kort historie om teorien .....

KAPITEL 2: En kort historie om teorien	41
Darwins fantasi	42
Darwins racisme	44
Neodarwinismens desperate indsatser	45
Forsøg og tag fejl: Afbrudt ligevægt	48

KAPITEL 3: Fiktive evolutionsmekanismer	52
Naturlig selektion	52
"Industriel melanisme"	53
Hvorfor naturlig selektion ikke kan beskrive kompleksitet?	55
Mutationer	57
KAPITEL 4: Fossiler afviser evolution.....	61
Livet opstod pludseligt og i komplekse former på Jorden	66
Molekylær sammenligning forstørrer evolutionens Kambrium dødvande	69
KAPITEL 5: Fortællingen om overgangen fra vand til land	71
KAPITEL 6: Den opdigtede evolution af fugle og pattedyr	76
Endnu en påstået overgangsform: <i>Archaeopteryx</i>	79
Evolutionisters spekulationer: <i>Archæopteryxernes</i> tænder og klør	81
<i>Archæopteryx</i> and andre fuglefossiler	82
Det opdigtede fugle-dinosaur link	85
Pattedyrenes oprindelse	85
Myten om hesteevolution	88
KAPITEL 7: Evolutionisters forudindtagede og vildledende	
Fossil fortolkninger	90
Fiktive og vildledende tegninger	91
KAPITEL 8: Evolution forfalskninger.....	93
Nebraska manden: En gris' tand	95
Ota Benga: Afrikaneren i buret	96
KAPITEL 9: Scenariet om den menneskelige evolution	98
Menneskets opdigtede stamtræ	99
<i>Australopithecus</i> : En abe art	101

<i>Homo Habilis</i> : Aben, der blev præsenteret som menneske.....	102
<i>Homo Rudolfensis</i> : Ansigtet, der var forkert sat sammen.....	107
<i>Homo Erectus</i> og derefter: mennesker	111
Neandertalere	114
<i>Homo Sapiens</i> Arkaisk, <i>Homo Heilderbergensis</i> og Cro-Magnonmennesker	116
Arter, der lever i samme tidsalder som deres forfædre.....	116
<i>Homo Sapiens'</i> hemmelige historie	118
En 1,7 millioner år gammel hytte.....	119
Fodaftryk af nutidens mand, 3,6 millioner år gammelt!	120
Evolutionens bipedalisme dødvande	123
Evolution: En uvidenskabelig tro	125
KAPITEL 10: Evolutionens molekulære dødvande	128
Fortællingen om "celler produceret ved tilfælde"	128
Miraklet i cellen og afslutningen på evolution.....	131
Proteiner udfordrer tilfælde	133
Venstrehåandede proteiner	137
Det korrekte bånd er vitalt	139
Nul sandsynlighed	140
Findes forsøg og tag fejl-læring i naturen?	142
Den evolutionære ballade om livets oprindelse.....	145
Millers eksperiment.....	146
Millers eksperiment var intet andet end opspind.....	147
Oprindelig verdensatmosfære og proteiner.....	151
Protein syntese er ikke mulig i vand.....	152
Endnu en desperat indsats: Fox' eksperiment	153
Det mirakuløse molekyle: DNA.....	155
Hvorfor kan DNA ikke skabes ved tilfældighed?	157
Endnu et evolutionistisk forgæves forsøg: "RNA verdenen"	159
Livet er et koncept større end bare bunker af molekyler.....	164

KAPITEL 11: Termodynamik afviser evolution.....	170
Myten om “det åbne system”	172
Myten om “stoffers selvorganiseringen”	173
KAPITEL 12: tilfældighed kan ikke redegøre for orden.....	176
Darwinistisk formel!.....	178
Teknologi i øjet og øret.....	180
Evolutionsteorien er den mest potente fortryllelse i verden	184
KAPITEL 13: Hvorfor evolutionistiske påstande er ugyldige?	188
Variationer og arter	188
Antibiotika resistens og DDT immunitet	
er ikke beviser for evolution	191
Fejlslutningen af vestigiale organer	194
Myten om homologi	196
Lignende organer i komplet forskellige levende arter	198
Homologis genetiske og embryologisk dødvande.....	200
Ugyldighed ved påstanden om molekylær homologi	202
Kollapset af “Livets træ”.....	203
Myten om embryologisk sammenfatning.....	204
KAPITEL 14: Teorien om evolution: Et materialistisk ansvar	208
Materialistiske bekendelser	211
KAPITEL 15: Medier: Et oxygentelt for evolutionsteorien	216
Indpakkede løgne	218
KAPITEL 16: Konklusion: Evolution er et bedrag	220
Teorien om evolution er kollapset	220
Evolution kan heller ikke bekræftes i fremtiden.....	221

Evolutions største forhindring: sjæl	221
Allah skaber ifølge sin vilje	222

KAPITEL 17: Skabelsen, et faktum 224

Honningbier og bikubers arkitektoniske vidundere.....	224
Fantastiske arkitekter: termitter	226
Spætten	226
Flagermus' sonarsystem	227
Hvaler	227
Skabelsesmiraklerne i myggen.....	228
Rovfugle med utroligt syn	228
Edderkoppens spind.....	229
Dyr der går i dvale	231
Elektriske fisk.....	231
En perfekt plan for dyr: kamuflage	232
Blæksprutter	233
Anderledes visionssystemer.....	233
Specielt frysesystem.....	234
Albatrosser.....	235
En besværlig migration.....	237
Koalaer	238
Jagt evne i konstant position	238
Skabelsesmiraklerne ved fuglefjer.....	239
Basilisk: Eksperten i at gå på vandet	240
Fotosyntese	240

KAPITEL 18: Materiets ægte essens 242

Hemmeligheden bag materie er ikke Wahdatul Wujood	243
Der er materie udenfor os, men vi kan ikke nå det	244
At kende materiets ægte essens.....	246
Verdenen af elektriske signaler	247
Hvordan ser, hører og smager vi?.....	248
"Den eksterne verden" inde i vores hjerne	252

Sanseverdenen kan ske uden eksistensen af verden udenfor	255
"Sanseverdenen" vi oplever i drømme	256
Hvem er opfatteren?.....	259
Dette væsen er "sjælen"	260
Det ægte absolutte væsen	261
At forstå materies virkelighed fjerner verdslige ambitioner	263
Miljøet, som vil komme, når materies ægte natur ikke holdes hæmmelighed	266
Materialisters logiske mangler	267
Eksemplet om at forbinde nerverne parallelt.....	269
Dannelsen af oplevelser i hjernen er ikke Filosofi men videnskabelige fakta.....	271
Materialisternes store frygt	272
Materialister er faldet i historiens største fælde	275
Konklusion	278
KAPITEL 19: Tidens relativitet og skæbnens virkelighed	280
Opfattelsen af tid	280
Den videnskabelige forklaring på tidløshed.....	281
Relativitet i Koranen	285
Tidens relativitet forklarer skæbnens realitet.....	288
Konceptet om "fortid" kommer fra information i vores minder	289
Fortid og fremtid er nyheder om det usete	291
Vigtigheden af overgivelse til skæbnen	293
Materialisters bekymring.....	298
De Troendes fordel.....	300
KAPITEL 20: SRF Konferencer: Aktiviteter for at informere offentligheden om evolution	302
Første konference - Istanbul.....	302
Anden konference - Istanbul.....	303
Tredje konference - Ankara	306
NOTER.....	308

Terrorismens ægte ideologiske rod: Darwinisme og materialisme

De fleste tror, at evolutionsteorien først blev fremsat af Charles Darwin, og at den bygger på videnskabelige beviser, observationer og eksperimenter. Men sandheden er, at Darwin ikke var dens ophavsmand, og teorien bygger heller ikke på videnskabeligt bevis. Teorien består af det gamle dogme om materialistisk filosofi tilpasset til naturen. Selvom den ikke er opbakket af videnskabelige opdagelser, er teorien blindt støttet i navnet af materialistisk filosofi.

Denne fanatisme har ledt til alle mulige ulykker. Sammen med spredningen af Darwinisme og den materialistiske filosofi, den støtter, har svaret til spørgsmålet "Hvad er et menneske?" forandret sig. Folk, som plejede at svare: "Allah skaber mennesker, og de skal leve ifølge den smukke moral, han lærer", er nu begyndt at tænke, at "mennesket blev skabt via tilfældighed, og det er et dyr, som udvikledes ved hjælp af kampen for overlevelse." Der er en dyr pris at betale for dette store bedrag. Voldelige ideologier som racisme, fascisme og kommunisme, og mange andre barbariske verdensbilleder baseret på konflikt, har alle samlet styrket fra dette bedrag.

Denne del vil undersøge den katastrofe, Darwinisme har bragt til verden, og afsløre dens direkte sammenhæng med terrorisme, et af de vigtigste globale problemer i vor tid.

Den darwinistiske løgn: 'Livet er konflikt'

Darwin startede med et simpelt bedrag, da han udviklede sin teori: "udviklingen af levende ting afhænger af kampen for overlevelse. De stærke vinder kampen. De svage er fordømt til besejring og glemsel."

Ifølge Darwins uvidenskabelige synspunkt, er der en hensynsløs kamp for overlevelse og en evig konflikt i naturen. De stærke vinder altid over de svage, og det gør, at udvikling kan finde sted. Den undertitel, han gav til sin bog *"The Origin of Species by Means of Natural Selection or the*

Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life", indkapsler dette synspunkt.

Endvidere foreslog Darwin, at 'kampen for overlevelse' også gjaldt mellem menneskelige racemæssige grupper. Ifølge den fanatiske påstand var 'foretrukne racer' sejrende i kampen. Foretrukne racer var i Darwins synspunkt hvide europæere. Afrikanere eller asiater var faldet bagud i kampen for overlevelse. Darwin gik længere og foreslog, at disse racer snart ville tabe "kampen for overlevelse" fuldstændig, og derfor forsvinde:

I en fremtidig tid, ikke ret langt borte målt i årtier, vil den civiliserede menneske race næsten helt sikkert udrydde og erstatte de vilde racer i hele verden. På samme tid vil anthropomorphous aberne... uden tvivl blive udryddet. Afstanden mellem mennesket og hans nærmeste allierede vil så blive større, for det vil gribe ind mellem en mand på et mere civiliseret niveau end den kaukasiske, som vi kan håbe på, og en abe så lav som bavianen, i stedet for som nu mellem negeren eller australieren og gorillaen.¹

Den indiske antropolog Lalita Vidyarthi forklarer, hvordan Darwins evolutionsteori pålagde racisme på samfundsvidenskaben:

Hans (Darwins) teori om, at den stærkeste overlever, blev budt varmt velkommen af de samfundsvidenskabelige på den tid, og de troede, at menneskeheden havde opnået diverse niveauer af evolution, som kulminerede i den hvide mands civilisation. Ved den anden halvdel af det nittende århundrede, var racisme accepteret af størstedelen af vestlige videnskabsmænd som et faktum.²

Darwins inspirationskilde: Malthus' hensynsløshedsteori

Darwins inspirationskilde til dette emne var den britiske økonom Thomas Malthus' bog *An Essay on the Principe of Population*. Overladt til dem selv, regnede Malthus ud, at den menneskelige befolkning ville stige hurtigt. Efter hans synspunkt var de største indflydelser, som holdt befolkningen under kontrol, katastrofer såsom krig, hungersnød og sygdom. Kort sagt, ifølge denne brutale påstand, måtte nogle mennesker dø for at andre kunne leve. Eksistens begyndte at betyde "permanent krig."

Thomas Robert Malthus

I det 19. århundrede var Malthus' ideer bredt accepteret. Især den intellektuelle europæiske overklasse støttede hans grusomme ideer. I artiklen "**The Scientific Background of the Nazi 'Race Purification' Programme**" er vigtigheden af det 19. århundredes Europa knyttet til Malthus' syn på befolkning beskrevet på denne måde:

I den første halvdel af det nittende århundrede mødtes medlemmer af de ledende klasser i hele Europa for at diskutere det nylig opdagede "befolkningsproblem" og for at udtænke metoder til at gennemføre det Malthusianske mandat for at øge de fattiges dødelighed:

"I stedet for at anbefale renlighed til de fattige, burde vi opfordre modstridende vaner. I vores byer burde vi lave gaderne smallere, mase flere mennesker ind i husene og kræve tilbagevendelsen af pesten. På landet burde vi bygge vores byer nær stillestående pøler og især opfordre beboelse i alle sumpede og usunde situationer," og så videre.³

Som følge af denne grusomme politik ville de svage og de, som tabte kampen om overlevelse, blive elimineret, og som resultat ville den hurtige befolkningsvækst balancere. Denne såkaldte "undertrykkelse af de svage" politik blev faktisk ført ud i det 19. århundredes England. En industriel ordre blev oprettet, hvor børn på otte og ni blev sat til at arbejde seksten timer om dagen i kulminerne, og tusinder døde af de forfærdelige forhold.

"Kampen for overlevelse", krævet af Malthus' teori, førte til, at millioner af briter levede liv fyldt med lidelse.

Påvirket af disse afvigende ideer anvendte Darwin dette konflikt koncept til hele naturen og foreslog, at de stærke og de bedst tilpassede kom sejrende ud af denne krig og forestillede eksistens. Endvidere påstod han, at den såkaldte kamp for overlevelse var en berettiget og uforanderlig naturlov. På den anden side indbød han folk til at forlade deres religiøse tro ved at benægte Skabelsen og derved underminere alle etiske værdier, som måske kunne vise sig som en forhindring til hensynsløsheden i "kampen for overlevelse".

Menneskeheden har betalt en dyr pris i det 20. århundrede for formidlingen af disse afstumpede synspunkter, som fik folk til at handle med hensynsløshed og ondskab.

Hvad 'jungleloven' førte til: Fascisme

Som darwinisme førte til racisme i det 19. århundrede, udgjorde den basen til en ideologi, som skulle udvikle sig og drukne verden i blod i det 20. århundrede: nazisme.

En stærk darwinistisk indflydelse kan ses i nazi ideologier. Når man undersøger denne teori, som fik form af Adolf Hitler og Alfred Rosenberg, falder en over koncepter som "naturlig selektion", "sektiv parring" og "kampen for overlevelse mellem racerne", som er gentaget utallige gange i Darwins værker. Da han kaldte sin bog *Mein Kampf* (min kamp), var Hitler inspireret af den darwinistiske kamp for overlevelse og princippet af sejren gik til den stærkeste. Han taler især om kampen mellem racerne:

Historie ville kulminere i et nyt årtusindskifts imperium af enestående pragt, baseret på et nyt racemæssigt hierarki ordineret af naturen selv.⁴

Ved 1933 Nürnberg parti forsamlingen, proklamerede Hitler at "en højere race underkaster en lavere race ... en ret som vi ser i naturen og som kan opfattes som den eneste tænkelige ret."

At nazisterne var påvirket af darwinisme er et faktum, som næsten alle historikere, der er eksperter på området, accepterer. Historikeren Hickman beskriver darwinismes indflydelse på Hitler som følgende:

(Hitler) var en fast troende og prædiker af evolution. Hvor end dybdegående og kompleks han psykose var, er det sikkert at [konceptet om kamp var vigtigt fordi]... hans bog *Mein Kampf*, tydeligt fremsatte et antal evolutionistiske ideer, især de, der fremhæver kamp, de bedst egnedes overlevelse og udryddelsen af de svage for at skabe et bedre samfund.⁵

Hitler, som kom frem med disse synspunkter, førte verden til vold, som aldrig før havde været set. Mange etniske og politiske grupper, og især jøderne, blev udsat for forfærdelig ondskab og slagting i nazi koncentrationslejrene. 2. verdenskrig, som begyndte med nazi invaderingen, kostede 55 millioner liv. Det, der ligger bag den største tragedie i verdenshistorien, var darwinismes koncept om "kampen for overlevelse."

Den blodige alliance: Darwinisme og kommunisme

Mens fascist er fundet på højrefløjten af social darwinisme, er venstrefløjten besat af kommunister. Kommunist har altid været blandt de hårdeste forsvarere af Darwins teori.

Forholdet mellem darwinisme og kommunisme går tilbage til grundlæggerne af begge disse "ismer". Marx og Engels, grundlæggerne af kommunisme, læste Darwins *The Origin of Species*, så snart den udkom, og var forbløffede over dens 'dialektiske materialistiske' attitude. Korrespondancen mellem Marx og Engels viste, at de så Darwins teori som at "indeholde basis i naturlig historie for kommunisme". I sin bog *The Dialectics of Nature*, som han skrev under indflydelse af Darwin, var Engels fuld af ros til Da-

rwin og forsøgte at lave sit eget bidrag til teorien i kapitlet "The Part Played by Labour in the Transition from Ape to Man".

Russiske kommunister, som fulgte i Marx' og Engels' fodspor, som Plekhanov, Lenin, Trotsky og Stalin, var alle enige med Darwins evolutionsteori. Plekhanov, som ses som grundlæggeren af russisk kommunisme, betragtede marxisme som "Darwinisme i dens tilpasning til samfundsvidenskab".

Trotsky sagde, "Darwins opdagelse er den højeste dialektiske triumf i hele feltet for organisk materiale."⁷

'Darwinistisk uddannelse' spillede en stor rolle i skabelsen af kommunistiske kadrer. For eksempel, historikere anerkender den kendsgerning, at Stalin var religiøs i sin ungdom men blev ateist hovedsagligt på grund af Darwins bøger.⁸

Mao, som grundlagde det kommunistiske styre i Kina og dræbte millioner, erklærede åbent at "kinesisk socialisme er bygget op om Darwin og evolutionsteorien."⁹

Harvard University historikeren James Reeve Pusey går i detaljer omkring Darwinismes effekt på Mao og kinesisk kommunisme i hans research bog *China and Charles Darwin*.¹⁰

Kort sagt er der et ubrydeligt link mellem evolutionsteorien og kommunisme. Teorien påstår, at levende ting er resultatet af tilfældighed og giver en såkaldt videnskabelig støtte til ateisme. Kommunisme, en ateistisk ideologi, er af den grund tæt knyttet til darwinisme. Endvidere foreslår evolutionsteorien, at udviklingen i naturen er mulig takket være konflikt (med andre ord "kampen for overlevelse") og støtter konceptet dialektik, som er grundlæggende for kommunisme.

Hvis vi tænker på det kommunistiske koncept "dialektisk konflikt", som dræbte ca. 120 millioner i det 20. århundrede, som en "dræbermaskine", så kan vi bedre forstå dimensionerne af den katastrofe, Darwinisme skabte på planeten.

Darwinisme og terrorisme

Som vi indtil videre har set, er darwinisme ved roden af diverse voldelige ideologier, som har skabt katastrofe for menneskeheden i det 20. århundrede. Det grundlæggende koncept bag denne forståelse og metode er "slås imod all, der ikke er en af os."

Vi kan forklare det på følgende måde: der er forskellige overbevisninger, verdenssyn og filosofier i verden. Det er meget naturligt, at alle disse diverse ideer har træk, der strider mod hinanden. Men disse forskellige parter kan se på hinanden på en af to måder:

1) De kan respektere eksistensen af de, som ikke er som dem, og forsøge at skabe dialog med dem og derved bruge en human metode. Denne metode stemmer overens med moraliteten i Koranen.

2) De kan vælge at kæmpe mod andre og forsøge at sikre en fordel ved at skade dem - med andre ord at opføre sig som et vildt dyr. Denne metode bruges af materialisme, altså irreligiøsitet.

Den rædsel, vi kalder terrorisme, er intet andet end en erklæring af det andet synspunkt.

Når vi ser på forskellen mellem disse to tilgange, kan vi se, at ideen om "mennesket som et kæmpende dyr", som darwinisme underbevidst pålagde folk, er særligt indflydelsesrig. Individuer og grupper, som vælger den slags konflikt har måske aldrig hørt om darwinisme og principper i den ideologi. Men når alt kommer til at, er de enige i et synspunkt, hvor den filosofiske base hviler hos Darwinisme. Det, der leder dem til at tro på rigtigheden i dette synspunkt, er Darwin-baserede slogans som "I denne verden overlever de stærke", "store fisk sluger de små", "krig er en dyd" og "mennesket gør fremskridt ved at føre krig". Tag darwinismen væk, og så er disse intet andet end tomme slogans.

Når darwinisme er fjernet, er der faktisk ingen 'konflikt' filosofi tilbage. De tre guddommelige religioner, som de fleste i verden tror på, Islam, Kristendom og Jødedom, er alle imod vold. Alle tre religioner ønsker at bringe fred og harmoni til verden og er imod, at uskyldige bliver dræbt og udsat for ondskab og tortur. Konflikt og vold overtræder den moral, som Allah har fremsat for mennesket, og er unormale og uønskede koncepter. Men darwinisme ser og skildrer konflikt og vold som naturlige, retfærdiggjorte og korrekte koncepter, som skal eksistere.

Af denne grund kan du være sikker på, at hvis folk begår terrorisme ved brug af koncepter og symboler fra Islam, Kristendom eller Jødedom, er de ikke muslimske, kristne eller jøder. De er ægte sociale darwinister. De gemmer sig under en kappe af religion, men de er ikke sande troende. Selv hvis de påstår at tjene religion, er de egentlig modsat religion og troende. Det er fordi de hensynsløst begår en forbrydelse, som religion forbyder.

Derfor er roden til den terrorisme, der plager vores planet, ikke i nogle af de guddommelige religioner men i ateisme og udtrykket for ateisme i vores tid: "darwinisme" og "materialisme".

ISLAM ER LØSNINGEN PÅ TERRORISME

Nogle mennesker, som siger, de handler i religionens navn, misforstår måske deres religion eller udfører den forkert. Derfor ville det være forkert at danne ideer om den religion ved at bruge disse mennesker som eksempel. Den bedste måde at forstå en religion på er dens guddommelige kilde.

Den hellige kilde, Islam, er i Koranen og i vores profets hadith (må Allah velsigne ham og give ham fred); og modellen for moralen i Koranen er fuldstændig forskellig fra det billede dannet i hovedet på nogle vesterlændinge. Koranen er baseret på koncepterne moral, kærlighed, medfølelse, barmhjertighed, ydmyghed, ofring, tolerance og fred, og en muslim, som lever efter den moral i den sande forstand, vil være meget høflig, hensynsfuld, forstående, troværdig og imødekommende. Han vil sprede kærlighed, respekt, harmoni og glæden ved at leve til alt omkring ham.

Islam er en religion af fred og velvære

Ordet Islam stammer fra det ord, der betyder "fred" på arabisk. Islam er en religion vist til menneskeheden med intentionen om at præsentere et fredeligt liv, hvorigennem Allahs uendelige medfølelse og barmhjertighed manifesteres på Jorden. Allah opfordrer alle til at følge den islamistiske moral, hvorigennem barmhjertighed, medfølelse, tolerance og fred kan opleves over

Uanset hvilken ideologi de måtte gå ind for, dem, som udfører terror over hele verden, er i virkeligheden, darwinister. Darwinismen er den eneste filosofi, der placerer en værdi på — og dermed tilskynder— konflikten.

hele verden. I Surat al-Baqara vers 208, henvender Allah sig til de troende som følgende:

I, der tror! Drag alle ind i freden! Følg ikke i Satans fodspor! Han er jer en åbenlys fjende..

Som verset gør klart, kan sikkerhed kun sikres ved at "gå ind i Islam", altså ved at leve efter Koranens værdier.

Allah har fordømt ondskab

Allah har befalt folk til at undgå at begå ondskab; Han har forbudt vantro, immoralitet, oprør, ondskab, aggressivitet, mord og blodsudgydelse. Han beskriver de, som ikke adlyder denne befaling, som "følgende i Satans fodspor" og af en holdning, som åbent er afsløret som en synd i Koranen. Nogle få af de mange vers om dette emne i Koranen lyder:

Men de, der bryder pagten med Gud, når den én gang er sluttet; de, der adskiller, hvad Gud har befalet skal sammenføjes; de, der skaber fordærv på jorden: De har forbandelsen og den onde bolig i vente. (Surat ar-Ra'd: 25)

Stræb efter den hinsidige bolig med det, som Gud har givet dig, men glem ikke din andel i denne verden! Gør godt, ligesom Gud har gjort godt mod dig! Stræb ikke efter fordærv på jorden! Gud elsker ikke dem, der skaber fordærv."! (Surat al-Qasas: 77)

Som vi kan se, har Allah forbudt enhver form for ondsindede gerninger i religionen Islam, inklusiv terrorisme og vold, og har fordømt de, som begår sådanne gerninger. En muslim giver skønhed til verden og forbedrer den.

Islam forsvarer at være forstående og ytringsfrihed

Islam er en religion, som giver og garanterer frihed for ideer, tanke og liv. Den har udstedt bud for at forhindre og forbyde spænding, uoverensstemmelser, bagvaskelse og endda negative tanker blandt mennesker.

På samme måde som det er målrettet imod terrorisme og alle voldsgerninger, har det også forbudt at selv det mindste ideologiske pres bliver lagt på dem:

Der er ingen tvang i religionen. Den rette vej er blevet tydelig over for vildfarelsen. Den, der fornægter afguderne og tror på Gud, holder fast i det stærkeste håndtag uden revner. Gud hører alt og ved alt.. (Surat al-Baqara: 256)

Allah opfordrer folk til fred og sikkerhed, hvorimod irreligiøse ideologier tilskynder til konflikt og terror.

Du har ingen magt over dem. (Surat al-Ghashiyah: 22)

At tvinge folk til at tro på en religion eller at vedtage dens slags tro er fuldstændig modsat Islams essens og ånd. Ifølge Islam er ægte tro kun mulig med fri vilje og bevidsthedsfrihed. Selvfølgelig kan muslimer råde og opmuntre hinanden om træk ved Koranens moral, men de vil aldrig ty til tvang eller nogen form for fysisk eller psykologisk pres. De vil heller ikke bruge noget verdsligt privilegium for at omvende nogen til religion.

Lad os forestille os en fuldstændig modsat samfundsmode. For eksempel en verden, hvor folk er tvunget af loven til at praktisere religion. Sådant en samfundsmode er fuldstændig modsat Islam, fordi tro og tilbedelse kun har nogen værdi, når de er rettet mod Allah af individets frie vilje. Hvis et system påtvinger folk tro og tilbedelse, vil de kun blive religiøse af frygt til det system. Fra det religiøse synspunkt er det, der virkelig gælder, at religion skal leves for Allahs glæde i et miljø, hvor folks bevidsthed er helt fri.

Allah har gjort drab af uskyldige ulovligt

Ifølge Koranen er en af de største synder at dræbe et menneske, som ikke har begået noget forkert.

... hvis nogen dræber et menneske, uden at det sker som hævn, lige for lige, eller for at have skabt fordærv i landet, er det, som om han havde dræbt alle mennesker. Og hvis nogen skænker et menneske livet, er det, som om

han havde skænket alle mennesker livet. Vore udsendinge har bragt dem de klare beviser. Alligevel gik mange af dem derefter for vidt på jorden. (Surat al-Ma'ida: 32)

(De) som ikke ved siden af Gud påkalder nogen anden gud; ikke med urette dræber noget menneske, som Gud har gjort det forbudt at dræbe; ikke bedriver utugt; hvis nogen gør dette, vil han komme til at bøde derfor.. (Surat al-Furqan: 68)

Som versene siger, er en person, som dræber uskyldige uden grund, truet med stor pinsel. Allah har afsløret, at det, at dræbe selv en enkelt person, er så ondt som at myrde hele menneskeheden. En person, som ser Allahs grænser, kan ikke skade et eneste menneske, endsige massakrere tusind uskyldige mennesker. De, som antager, at de kan undgå retfærdighed og derfor straf i denne verden, vil aldrig lykkes, for de vil skulle redegøre for deres gerninger foran Allah. Det er derfor, at troende, som ved, at de vil skulle redegøre for deres gerninger efter døden, er meget omhyggelige med at finde Allahs grænser.

Allah befaler Troende at være medfølende og barmhjertige

Islamistisk moral er beskrevet i Koranen som:

... at være blandt dem, der tror, og som pålægger hinanden udholdenhed, pålægger hinanden barmhjertighed. Det er dem, der er til højre. (Sura Al-Balad: 17-18)

Som vi har set i dette vers, er en af de vigtigste moralske forskrifter, som Allah har sendt ned til sine tjenere sådan, at de kan modtage frelse og barmhjertighed og opnå Paradis, at "opfordre hinanden til medfølelse".

Islam, som beskrevet i Koranen, er en moderne, oplyst, progressiv religion. En muslim er mest af alt en fredelig person; han er tolerant med en demokratisk ånd, kulturel engageret, oplyst, ærlig, vidende om kunst og videnskab og civiliseret.

En muslim uddannet i den fine moralske lære fra Koranen henvender sig til alle med den kærlighed, som Islam forventer. Han udviser respekt for hver idé, og han værdsætter kunst og æstetik. Han er forsonende i tilgangen til hver begivenhed, mindsker spænding og genopretter fred. I samfund bestående af individer som dette, vil der være en mere udviklet civilisation, en højere social morale, mere glæde, lykke, retfærdighed, sikkerhed, overflod og velsignelse end i de mest moderne lande i verden i dag.

Allah har befalet forståelse Og tilgivelse

Konceptet tilgivelse og at være forstående beskrevet med ordene: 'Make allowances for people' (Surat al-A'raf: 199), er en af Islams mest grundlæggende trossætninger.

Når vi ser på Islams historie kan den måde, hvorpå muslimer har overført denne vigtige del af Koranens moral til samfundets liv, ses ganske tydeligt. Muslimer har altid bragt en atmosfære af frihed og tolerance med dem og har ødelagt ulovlige gerninger, hvor end de har været. De har gjort det mulig for folk med vidt forskellige religioner, sprog og kulturer at leve sammen i fred og harmoni under et tag, og har givet fred og harmoni til sine egne medlemmer. En af de vigtigste grunde til den århundrede-lange eksistens af Det Osmanniske Rige, som spreder sig over en enorm region, var stemningen af forståelse, som Islam bragte med sig. Muslimer, som har været kendt for deres tolerante og kærlige natur i århundreder, har altid været de mest medfølede og retfærdige mennesker. Indenfor denne multinationale struktur har alle etniske grupper været frie til at leve efter deres egne religioner og regler.

Ægte tolerance kan kun tage fred og velvære med til verden, når det indføres ved Koranens vejledninger. Der bringes opmærksomhed til dette faktum i et vers, som lyder:

Den gode handling er ikke lige med den onde handling. Forsvar dig med noget, der er smukkere, og da vil den, til hvem du havde et fjendtligt forhold, blive som en nær ven! (Surat al-Fussilat: 34)

Konklusion

Alt dette viser, at moralen, som Islam anbefaler til menneskeheden, bringer dyder som fred, harmoni og retfærdighed til verden. Det barbari kendt som terrorisme, som hærger verden i dag, er udført af uvidende og fanatiske mennesker, fuldstændig fremmedgjort fra Koranens morale, og som ingen ting overhovedet har med religion at gøre. Løsningen til disse mennesker og grupper, som forsøger at udføre deres vildskab bagved religionens maske, er Koranens lære om ægte moral. Med andre ord er Islam og Koranens morale løsninger til terrorismeplagen, ikke tilhængere af den.

-
1. Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2nd edition, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178
  2. Lalita Prasad Vidyarthi, *Racism, Science and Pseudo-Science*, Unesco, Frankrig, Vendôme, 1983. s. 54
  3. Theodore D. Hall, *The Scientific Background of the Nazi "Race Purification" Program*,
<http://www.trufax.org/avoid/nazi.html>
  4. L.H. Gann, "Adolf Hitler, The Complete Totalitarian", *The Intercollegiate Review*, Fall 1985, s. 24; citeret i Henry M. Morris, *The Long war Against God*, Baker Book House, 1989, s. 78
  5. Hickman, R., *Biocreation*, Science Press, Worthington, OH, s. 51–52, 1983; Jerry Bergman, "Darwinism and the Nazi Race Holocaust", *Creation Ex Nihilo Technical Journal* 13 (2): 101-111, 1999
  6. Robert M. Young, *Darwinian Evolution and Human History*, *Historical Studies on Science and Belief*, 1980
  7. Alan Woods and Ted Grant, *Reason in Revolt: Marxism and Modern Science*, London: 1993
  8. Alex de Jonge, *Stalin and The Shaping of the Soviet Union*, William Collins Sons & Limited Co., Glasgow, 1987, s. 22
  9. K. Mehnert, *Kampf um Mao's Erbe*, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
  10. James Reeve Pusey, *China and Charles Darwin*, Cambridge, Massachusetts, 1983

Hvorfor evolutionsteorien?

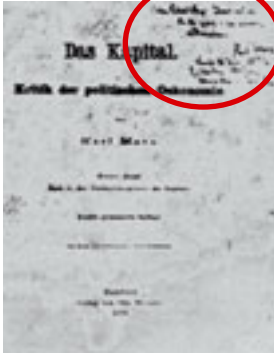
For nogle mennesker er evolutionsteorien eller Darwin kun videnskabelige associationer med tilsyneladende ingen direkte konsekvens i deres daglige liv. Dette er, selvfølgelig, en almindelig misforståelse. Langt mere end bare at være et spørgsmål indenfor de biologiske videnskabelige rammer, udgør evolutionsteorien grundlaget for en vildledende filosofi, som har hersket over et stort antal mennesker: materialisme.

Materialistisk filosofi, som kun accepterer eksistensen af materie og forudsætter, at mennesket er 'en bunke materie', hævder, at han ikke er andet end et dyr med 'konflikt' som eneste regel for sin eksistens. Selvom materialisme føres frem som en moderne filosofi baseret på videnskab, er det faktisk et gammelt dogme med ingen videnskabelig basis. Skabt i det gamle Grækenland blev dogmet genopdaget af æstetiske filosoffer i det 18. århundrede. Det blev så implanteret i forskellige videnskabelige discipliner i det 19. århundrede af tænkere som Karl Max, Charles Darwin og Sigmund Freud. Med andre ord blev videnskab forvrænget for at gøre plads til materialisme.

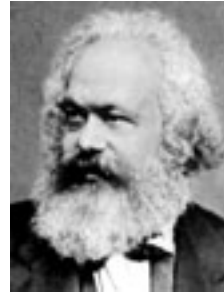
De sidste to århundreder har været en blodig arena for materialisme: ideologier baseret på materialisme (eller modstridende ideologier, der taler imod materialisme men deler de grundlæggende trosretninger) har bragt permanent vold, krig og kaos til verden. Kommunisme, ansvarlig for 120 millioner menneskers død, er det direkte resultat af materialistisk filosofi. Fascisme, på trods af at foregive at være et alternativ til materialistisk verdenssyn, accepterede det fundamentale materialistiske koncept om fremskridt gennem konflikt og udløste undertrykkende regimer, massakrer, verdenskrige og folkedrab.

Udover disse to blodige ideologier er individuel og social etik også blevet skadet af materialisme.

Materialismens vildledende budskab, der reducerer mennesket til et dyr, hvis eksistens er tilfældig og uden noget ansvar til noget væsen, øde-

Karl Marx gjorde det klart, at Darwins teori udgjorde et solidt grundlag for materialisme og altså også for kommunisme. Han viste også sin sympati for Darwin ved at dedikere Das Kapital, som betragtes som hans største værk, til ham. I den tyske udgivelse af bogen skrev han: "Fra en hengiven beundrer til Charles Darwin"

lagde moralske søjler som kærlighed, barmhjertighed, selvofring, ydmyghed, ærlighed og retfærdighed. Efter at være blevet vildledt af det materialistiske motto "livet er en kamp", begyndte folk at se deres liv som intet mere end et sammenstød af interesser, som så førte til et liv, der fulgte jungleloven.

Spor af denne filosofi, som står til ansvar for meget, når det kommer til menneskeskabte katastrofer i de sidste to århundreder, kan findes i hver ideologi, som opfatter forskelle mellem mennesker som en 'grund til konflikt'. Det inkluderer nutidens terrorister, som påstår at opretholde religion, men begår en af de største synder ved at myrde uskyldige.

Evolutionsteorien, eller darwinisme, er nyttig her til at færdiggøre puslespillet. Den tilvejebringer den myte, at materialisme er en videnskabelig idé. Det er grunden til, at Karl Marx, grundlæggeren af kommunisme og dialektisk materialisme, skrev, at darwinisme var "grundlaget i naturhistorie" for dette verdenssyn.¹

Men det grundlag er råddent. Moderne videnskabelige opdagelser afslører igen og igen, at den populære tro, der associerer darwinisme med videnskab, er falsk. Videnskabelige beviser afviser omfattende darwinisme og afslører, at vores oprindelse ikke er evolution, men skabelsen. Allah har skabt universet, alle levende ting og mennesket.

Denne bog er blevet skrevet for at gøre dette faktum kendt for alle. Siden dens første udgivelse, originalt i Tyrkiet og så i mange andre lande, har millioner læst og værdsat bogen. Udover tyrkisk, er den blevet trykt på engelsk, tysk, italiensk, russisk, kinesisk, bosnisk, arabisk, albansk, urdu, malaysisk og indonesisk. (Bogens tekst er gratis tilgængelig på alle disse sprog på www.evolutiondeceit.com).

Virksomheden af *The Evolution Deceit* er blevet anerkendt af bannerførere for modstående synspunkter. Harun Yahya var emnet i en *New Scientist* artikel, der hed "Burning Darwin". Det førende populære darwinistiske tidsskrift skrev i 22. april 2000 udgivelsen, at Harun Yahya "er en international helt" og delte foruroligelsen, at hans bøger "er spredt overalt i den islamistiske verden."

Science, det førende tidsskrift i det generelle vi-

denskabelige samfund, understregede virkningen og finessen i Harun Yahyas værker. *Science* artiklen "Creationism Takes Root Where Europe, Asia Meet" fra 18. Maj 2001, observerede i Tyrkiet at "sofistikerede bøger som *The Evolution Deceit* og *The Dark Face of Darwinism* ... er blevet mere indflydelsesrige end lærebøger i nogle dele af landet". Reporteren går så videre til at vurdere Harun Yahyas værk, som har startet "en af verdens stærkeste anti-evolution bevægelser udenfor Nordamerika."

Selvom sådanne evolutionistiske tidsskrifter anerkender virkningen af *Bedraget om evolution*, kommer de ikke med nogen videnskabelige svar til argumenterne. Grunden er, selvfølgelig, at det simpelthen ikke er muligt. Evolutionsteorien er et totalt dødvande, et faktum du vil opdage, når du læser de kommende kapitler. Bogen vil hjælpe dig med at opdage, at darwinisme ikke er en videnskabelig teori, men et pseudovidenskabeligt dogme opretholdt i materialistiske filosofiers navn på trods af modbevis og direkte afvisning.

Det er vores håb, at *Bedraget om evolution* i lang tid vil fortsætte sit bidrag til afvisningen af det materialistisk-darwinistiske dogme, som har vildledt menneskeheden siden det 19. århundrede. Og det vil minde folk om de kritiske fakta i vores liv, som hvordan vi blev skabt, og hvad vores pligter til vores Skaber er.

Et stort mirakel i vor tid: Tro på evolutionens bedrag

A

lle de millioner af levende arter på jorden ejer mirakuløse egenskaber, unikke adfærdsmønstre og fejlfrie fysiske strukturer. Hver eneste af disse levende ting er blevet skabt med sin egen unikke detalje og skønhed. Planter, dyr og allermest mennesket blev alle skabt med stor viden og kunst fra deres ydre udseende ned til deres celler, usynlige for det blotte øje. I dag er der mange store grene af videnskab og titusinder af forskere, der arbejder i de grene, som undersøger hver detalje om de levende ting, afdækker de mirakuløse aspekter ved de detaljer og forsøger at give et svar på spørgsmålet om, hvordan de blev skabt.

Nogle af disse videnskabsmænd bliver forbløffede, når de opdager de mirakuløse aspekter ved disse strukturer, de studerer, og intelligensen bag skabelsen af det, og de er vidner til den uendelige viden og visdom involveret. Andre, derimod, påstår overraskende, at alle disse mirakuløse egenskaber er resultatet af blind tilfældighed. Disse videnskabsmænd tror på evolutionsteorien. Med deres synspunkt blev proteinerne, cellerne og organerne, der danner disse levende ting, skabt af en lang række tilfældigheder. Det er ganske utroligt, at sådanne mennesker, som har studeret i lange år, udført lange studier og skrevet bøger om de mirakuløse funktioner af bare et organel i cellen, selv for lille til at ses af det blotte øje, kan tro, at disse ekstraordinære strukturer blev skabt ved tilfældighed.

Rækken af tilfældigheder, som så eminente professorer tror på, modstrider fornuft så meget, at det, at de gør det, lader udestående stå helt forbløffede. Ifølge disse professorer satte et antal simple kemiske stoffer sig først sammen og dannede et protein - hvilket ikke er mere muligt end at en tilfældigt spredt samling bogstaver sætter sig sammen for at danne et digt. Så ledte andre tilfælde til fremkomsten af andre proteiner. Så kombineredes disse ved tilfældighed på en organiseret måde. Ikke bare proteiner, men DNA, RNA, enzymer, hormoner og celle organeller, som alle er

meget komplekse strukturer i cellen, som tilfældigvis fremkom og satte sig sammen.

Som et resultat af disse milliarder tilfælde blev den første celle skabt. Den blinde tilfældigheds mirakuløse evne stoppede ikke her, som disse celler bare pludselig begyndte at formere sig. Ifølge den gældende påstand, organiserede et andet tilfælde så disse celler og producerede den første levende ting med dem.

Milliarder "umulige begivenheder" måtte finde sted sammen for at skabe bare ét øje i en levende ting. Her trådte den blinde proces kendt som tilfældighed også ind i ligningen: først åbnede den to huller i den nødvendige størrelse og på det bedste sted i kraniet, og så begyndte cellerne, som ved et tilfælde indfandt sig på det sted, at skabe øjet.

Som vi har set, handlede tilfældene med viden om, hvad de ville skabe. Lige fra starten af, vidste "tilfældighed", hvad at se, høre og trække vejret var, selvom der ikke var et eneste eksempel på noget som det noget andet sted i verden på den tid. Den udviste stor intelligens og bevidsthed, viste væsentlig fremadlagt planlægning og skabte livet skridt efter skridt. Dette er det totalt irrationelle scenarie, som disse professorer, videnskabsmænd og forskere, hvis navne er højt respekterede og hvis idéer er så indflydelsesrige, har hengivet sig selv til. Selv nu ekskluderer de med en barnlig stædighed alle, som nægter at tro på sådanne eventyr, og anklager dem for at være uvidenskabelige og fordomsfulde. Der er virkelig ingen forskel mellem disse og den fordomsfulde, fanatiske og uvidende middelaldermentalitet, som straffede de, der påstod, Jorden ikke var flad.

Hvad værre er, er at nogle af disse folk påstår at være muslimer og tro på Allah. Sådanne mennesker finder det uvidenskabeligt at sige "Allah skabte alt liv", men er stadig villige til i stedet at tro, at det er videnskabeligt at sige "det blev skabt ved en ubevidst proces, bestående af milliarder af mirakuløse tilfælde."

Hvis du satte en udskåret sten eller træfigur foran disse mennesker og fortalte dem, "Se, dette idol skabte dette rum og alt i det" ville de sige, at det var aldeles dumt og nægte at tro det. Men på trods af dette erklærer de det vrøvl, at "den ubevidste proces kendt som tilfældighed gradvist skabte hele denne verden og alle de milliarder vidunderlige ting i den med enorm planlægning" for at være den bedste videnskabelige forklaring.

Kort sagt betragter disse mennesker tilfælde som gud og påstår, at den er intelligent, bevidst og stærk nok til at skabe levende ting og alle de følsomme balancer i universet. Når det fortælles, at det var Allah, professoren af uendelig visdom, der skabte alt levende, nægter de evolutionistiske professorer at acceptere det faktum og vedholder, at de ubevidste, uintelligente, magtesløse milliarder tilfælde uden egen vilje faktisk er en kreativ kraft.

Det faktum, at uddannede, intelligente og vidende mennesker som en gruppe kan tro på den mest irrationelle og ulogiske påstand i historien, som under en fortryllelse, er virkelig et stort mirakel. På samme måde som Allah mirakuløst skaber noget som cellen med dens ekstraordinære sammensætning og egenskaber, er disse mennesker lige mirakuløst blinde og

blottet for forståelse, så de ikke kan se, hvad der er lige foran deres næser. Det er et af Allahs mirakler, at evolutionister er ude af stand til at se fakta, som endda små børn kan, og mislykkes at fatte dem lige meget hvor mange gange, de får det fortalt.

Du vil ofte møde det mirakel, når du læser denne bog. Og du vil også se, at udover at være en teori, som er fuldstændig kollapsed overfor videnskabelige fakta, er darwinisme et stort bedrag, som er fuldstændig uforenelig med fornuft og logik, og som bagatelliserer de, som forsvarer det.

At frigøres fra fordomme

De fleste mennesker accepterer alt, de hører fra videnskabsmænd, som strengt sandt. Det falder dem ikke engang ind, at videnskabsmænd måske også har diverse filosofiske eller ideologiske fordomme. Faktum er, at evolutionistiske videnskabsmænd pålægger deres egne fordomme og filosofiske synspunkter offentligheden under dække af videnskab. For eksempel, selvom de ved, at tilfældige begivenheder ikke skaber andet end uregelmæssighed og forvirring, påstår de stadig, at den vidunderlige orden, plan og struktur set i både universet og i levende organismer, opstod ved tilfælde.

For eksempel fatter sådan en biolog let, at der er en ærefrygtindgydende harmoni i et proteinmolekyle, livets byggesten, og at der ikke er nogen sandsynlighed for, at dette kan være skabt ved tilfælde. Alligevel hævder han, at dette protein blev skabt under primitive jord forhold ved tilfælde for milliarder af år siden. Han stopper ikke her; han påstår også uden tøven, at ikke kun en, men millioner af proteiner opstod ved tilfælde og satte sig så forbløffende sammen for at skabe den første levende celle. Endvidere forsvarer han dette synspunkt med blind stædighed. Denne person er en "evolutionistisk" videnskabsmand.

Hvis den samme videnskabsmand fandt tre mursten hvilende ovenpå hinanden, mens han gik på en flad vej, ville han aldrig antage, at disse mursten var blevet skabt ved et tilfælde og så klatret op på hinanden igen ved et tilfælde. Ja, alle der ville komme med en sådan påstand, ville blive set som sindssyge.

Hvordan kan det så være muligt, at mennesker, som er i stand til at vurdere almindelige begivenheder rationelt, kan vedtage sådan en irrationel attitude, når det gælder at tænke om deres egen eksistens?

Det er ikke muligt at påstå, at denne attitude er vedtaget i videnskabens navn: videnskabelige tiltag kræver, at man tager begge alternativer til

overvejelse i enhver situation, hvor der er to lige mulige alternativer i en specifik sag. Og hvis sandsynligheden af den ene af de to alternativer er meget lavere, hvis den for eksempel kun er en procent, så er det rationelt og videnskabeligt at opfatte det andet alternativ, hvis sandsynlighed er 99 procent, som det gyldige.

Lad os fortsætte og huske på dette videnskabelige grundlag. Der er to synspunkter, som fremsættes om, hvordan levende væsner blev skabt på jorden. Det første er, at Allah skaber alle levende væsner i deres nuværende komplekse struktur. Det andet er, at liv blev skabt af ubevidste tilfældigheder. Det sidste er evolutionsteoriens påstand.

Når vi ser på det videnskabelige data, for eksempel molekylær biologi, kan vi se, at der ikke er nogen chance overhovedet for, at en enkelt levende celle - eller bare ét ud af en million af proteinerne i denne celle - kunne være blevet skabt af tilfældighed som evolutionister påstår. Som vi vil illustrere i de følgende kapitler, bekræfter sandsynlighedsberegninger også dette mange gange. Så det evolutionære syn på fremkomsten af levende væsner har nul sandsynlighed for at være sand.

Dette betyder, at det første synspunkt har en "et hundrede procent" sandsynlighed for at være sand. Det vil sige, livet er øjeblikkeligt blevet bragt til. For at sige det på en anden måde, blev det "skabt". Alle levende væsner er blevet skabt som Allah skabte, ophøjet i overlegen magt, visdom og viden. Virkeligheden er ikke bare et spørgsmål om overbevisning; det er den normale konklusion som viden, logik og videnskab bringer en til.

Under disse omstændigheder burde vores "evolutionære" videnskabsmænd trække denne påstand tilbage og slutte sig til et faktum, som er både åbenlyst og bevist. At gøre noget andet er at vise, at han faktisk er en, der udnytter videnskab til sin filosofi, ideologi og dogme hellere end at være en ægte videnskabsmand.

Vores "videnskabsmands" vrede, stædighed og fordomme stiger mere og mere hver gang han konfronterer virkelighed. Hans attitude kan beskrives med et eneste ord: "tro". Men det er stadig en blind, overtroisk tro, siden der ikke er nogen anden forklaring for, at man ignorerer alle de fakta, eller for en livslang hengivelse til det absurde scenarie, som han har skabt i sin fantasi.

Blind materialisme

Den falske tro, vi taler om, er den materialistiske filosofi, som hævder, at materie har eksisteret i al uendelighed, og at der ikke er andet end materie. Evolutionsteorien er den såkaldte "videnskabelige grundlag" for denne materialistiske filosofi, og den teori forsvares blindt for at opretholde denne filosofi. Når videnskaben underkender evolutionsteorien - og det er den pointe, der er blevet nået sidst i det 20. århundrede - forsøges den forvrænget og sat i en position, hvor den støtter evolution for at holde materialismen i live.

Nogle få linjer skrevet af en af de prominente evolutionistiske biologer i Tyrkiet er et godt eksempel, som gør det muligt for os at se den uordentlige dom og skøn, som denne hengivelse fører til. Denne videnskabsmand diskuterede sandsynligheden for den tilfældige dannelse af Cytokrom-C, som er en af de mest essentielle enzymer for liv, som følger:

Dannelsen af en Cytokrom-C sekvens er lige så sandsynlig som nul. Det vil sige, hvis liv kræver en særlig sekvens, kan de siges, at denne har sandsynligheden for at forekomme én gang i hele universet. At acceptere det sidstnævnte er ikke passende i forhold til videnskabens mål. Vi må derfor kigge mere på den første hypotese.²

Denne videnskabsmand finder det "mere videnskabeligt" at acceptere en sandsynlighed "så sandsynlig som nul" hellere end Skabelse. Men ifølge videnskabens regler, hvis der er to alternative forklaring omkring en begivenhed, og hvis en af dem har en mulighed "så sandsynlig som nul" for at forekomme, så er den anden det korrekte alternativ. Men den dogmatiske materialistiske tilgang forbyder indrømmelsen af en overlegen Skaber. Dette forbud driver denne videnskabsmand - og mange andre, som tror på samme materialistiske dogme - til at acceptere påstande, der går fuldstændig modsat fornuft.

Mennesker, som tror og stoler på disse videnskabsmænd, bliver også betaget og blændet af samme materialistiske fortryllelse, og de vedtager samme ligegyldighed, når de læser deres bøger og artikler.

Dette dogmatiske materialistiske synspunkt er grunden til, hvorfor mange prominente navne i det videnskabelige samfund er ateister. De, som har frigjort sig selv fra betagelsen af denne fortryllelse og tænker med et åben sind, tøver ikke med at acceptere eksistensen af en Skaber. Amerikanske biokemiker Dr. Michael J. Behe, et af de mest prominente navne,

som støtter bevægelsen for at forsvare skabelsesfaktummet, som for nylig er blevet meget accepteret, beskriver videnskabsmænd, som modstår at tro på skabelsen af levende organismer, således:

Gennem de sidste fire årtier, har moderne biokemikere afsløret cellens hemmeligheder. Det har krævet, at ti tusindvis af mennesker har dedikeret deres liv til det trættende arbejde i laboratorierne... resultatet af disse samlede indsatser med at undersøge cellen - at undersøge liv på det molekylære niveau - er et højt, klart, gennemtrængende skrig om "design!". Resultatet er så entydigt og så betydeligt, at det må rangeres som en af de største præstationer i videnskabens historie. I stedet omringer en nysgerrig, pinlig stilhed cellens barske kompleksitet. Hvorfor omfavner det videnskabelige samfund ikke grådigt denne opsigtsvækkende opdagelse?³

Michael Behe:
"En pinlig stilhed omringer cellens stærke kompleksitet"

Dette er de ateistiske evolutionære videnskabsmænd, som du ser i blade og fjernsyn, og hvis bøger du måske læser, der er i knibe. Al den videnskabelige research gjort af disse mennesker viser dem Allahs eksistens. Men alligevel er de blevet så optaget og blændet af den dogmatiske, materialistiske lære, de har absorberet, at de stadig fortsætter i benægtelse.

Folk, som støt forsømmer de tydeligt tegn og beviser for Skaberen, bliver totalt ufølsomme. Fanget i en ignorant selvtilid skabt af deres ufølsomhed, ender de måske endda med at støtte en absurditet som en dyd. En god sag i denne pointe er den evolutionære Richard Dawkins, som beder kristne om ikke at antage, at de har været vidne til et mirakel, selvom de ser en statue vinke til dem. Ifølge Dawkins, "begyndte alle atomerne i statuens arm måske bare at bevæge sig i samme retning på samme tid - en givenhed ved lav sandsynlighed, ja, men mulig."⁴

Den vantro psykologi har eksisteret gennem hele historien. I Koranen er den beskrevet således:

Om Vi så sendte engle ned til dem; om de døde så talte til dem; om Vi så bragte alting hen foran dem i samlet flok, så ville de ikke tro, med mindre Gud ville. Men de fleste af dem er uvidende. (Sura al-An'am: 111)

Som dette vers tydeliggør, er den evolutionistens dogmatiske tankegang ikke en original tankegang, og den er heller ikke ejendommelig for dem. Faktisk er det, de evolutionære videnskabsmænd vedholder, ikke en moderne videnskabelig tanke men en ignorants, som er blevet bevaret siden det mest uciviliserede hedenske samfund.

Den samme psykologi er defineret i et andet vers i Koranen:

Om Vi så åbnede en port til himlen for dem, så de til stadighed kunne stige derop, så ville de dog sige: "Vort blik er omtåget! Nej! Vi er folk, der er blevet forgjort!" (Sura al-Hijr : 14-15)

Richard Dawkins, travlt med at propagere evolution

Masse evolutionistisk indoktrinering

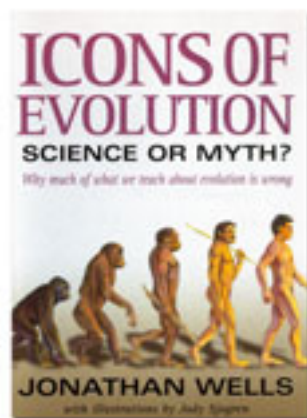
Som indikeret i versene citeret foroven, er en af hovedgrundene til, hvorfor folk ikke kan se realiteterne ved deres eksistens, en slags "fortryllelse", der hæmmer deres forståelse. Det er den samme "fortryllelse", som ligger til grund for den verdensomspændende accept af evolutionsteorien. Hvad vi mener med fortryllelse, er en konditionering opnået ved indoktrinering. Folk udsættes for så intens indoktrinering om rigtigheden ved evolutionsteorien, at de ikke engang opdager den forvrængning, der eksisterer.

Indoktrineringen skaber en negativ effekt på hjernen og deaktiverer sansen for retfærdighed og forståelse. Til sidst, når hjernen er under indoktrinering, begynder den at opfatte realiteterne ikke som de er, men som de er blevet indoktrineret. Dette fænomen kan observeres i andre eksempler. For eksempel, hvis nogen hypnotiseres og indoktrineres til at tro, at sengen, han ligger på, er en bil, opfatter han sengen som en bil efter hypnosen. Han tror, dette er meget logisk og rationelt, fordi han faktisk ser det på den måde og ikke tvivler på, han har ret. Eksempler som det foroven, som viser indoktrinering mekanismens effektivitet og magt, er videnskabelige realiteter, som er blevet bekræftet af talløse eksperimenter, som er reporteret i videnskabelig litteratur og er dagligdagen for psykologi og psykiatri fagbøger.

Evolutionsteorien og det materialistiske verdenssyn, som det hviler på, er pålagt på masserne af sådanne indoktrineringsmetoder. Folk, som løbende støder på indoktrineringen af evolution i medierne, akademiske kilder og "videnskabelige" platforme, kan ikke indse, at det, at acceptere denne teori faktisk er modsat til de fleste grundlæggende fornuftprincipper. Den samme indoktrinerer fanger også videnskabsmænd. Unge navne, der træder frem i deres videnskabelige karrierer, vedtager det materialistiske synspunkt som tiden går. Fortryllet af denne trolddom fortsætter mange evolutionære videnskabsmænd med at lede efter videnskabelig bekræftelse af det 19. århundredes irrationelle og forældede evolutionære påstande, som for længe siden er blevet afvist af videnskabeligt bevis.

Der er også andre mekanismer, som tvinger videnskabsmænd til at være evolutionære og materialistiske. I Vestlige lande skal en videnskabsmand observere nogle standarder for at blive forfremmet, modtage akademisk anerkendelse eller få sine artikler udgivet i videnskabelige journaler. En ligefrem accept af evolution er det første kriterium. Dette system driver disse videnskabsmænd så langt, at de bruger hele deres liv og videnskabelige karrierer for en dogmatisk tro. Amerikanske molekylære biolog Jonathan Wells refererer til disse presmekanismer i sin bog, *Icons of Evolution*, udgivet i 2000:

... Dogmatisk Darwinister begynder med at pålægge en snæver fortolkningen af beviset og erklærer det den eneste måde at udføre videnskab på. Kritikere mærkes så som uvidenskabelige; deres artikler afvises af almindelige journaler, hvis redaktion domineres af dogmatikere; kritikere nægtes finansiering af statslige agenturer, som sender tilskudsforslag til dogmatikerne for "gruppe" anmeldelse, og til slut jages kritikere ud af det videnskabelige samfund. I processen forsvinder beviser mod det darwinistiske synspunkt simpelthen som set imod Pøbelen. Eller beviset begraves i specialiserede udgivelser, hvor kun en dedikeret forsker kan finde dem. Når kritikere er blevet ført til tavshed og modbeviser er begravet, annoncerer dogmatikerne, at der er videnskabelig debat om deres teori og ingen beviser imod den.⁵

Evolutionens ikoner, af Jonathan Wells

Det er den virkelighed, som fortsætter med at ligge bag påstanden "evolution er stadig accepteret af videnskabsverdenen". Evolution holdes ikke i live, fordi den har videnskabeligt værd, men fordi det er en ideologisk obligation. Meget få videnskabsmænd, som kender til dette faktum, kan risikere at pege ud, at kejseren ingen klæder har på.

I resten af denne bog vil vi gennemse fundene i moderne videnskab mod evolution, som evolutionister enten ser bort fra eller bliver "begraves i specialiserede udgivelser", og vise de klare beviser for Allahs eksistens. Læseren vil opdage, at evolutionsteorien faktisk er et bedrag - et bedrag, som videnskab på alle niveauer tror på, men som opretholdes for at sløre faktummet om Skabelse til. Hvad der håbes af læseren er, at han vil vågne fra den besværgelse, der blænder folks sind og forstyrrer deres evne til at dømmе, og at han vil reflektere seriøst over, hvad der relateres til i denne bog.

Hvis han frigør sig selv fra denne besværgelse og tænker klart, frit og uden fordomme, vil han snart opdage den krystallklare sandhed. Den uundgåelige sandhed også demonstreret af moderne videnskab i alle aspekter, er, at levende organismer ikke blev skabt af tilfældighed men som et resultat af Skabelse. Mennesket kan let se faktummet Skabelse, når han overvejer hvordan han selv eksisterer, hvordan han er blevet skabt fra en dråbe vand eller perfektionen af enhver anden levende ting.

En kort historie om teorien

Rødderne til den evolutionistiske tanke går så langt tilbage som antikkvitet som en dogmatisk tro, der forsøger at nægte faktummet om Skabelse. De fleste af de hedenske filosoffer i det gamle Grækenland forsvarede ideen om evolution. Når vi ser på filosofiens historie, ser vi, at ideen om evolution udgør ryggraden for mange hedenske filosofier.

Dog er det ikke denne gamle hedenske filosofi men troen på Allah, der har spillet en stimulerende rolle ved skabelsen og udviklingen af moderne videnskab. De fleste mennesker, der pionerede moderne videnskab, troede på Allahs eksistens; og mens de studerede videnskab, forsøgte de at opdage universet, Allah har skabt, og at opleve Hans love og detaljerne om Hans Skabelse. Astronomer som Copernicus, Keppler og Galileo; palæontologiens fader, Cuvier; pioneren for botanik og zoologi, Linnaeus og Isaac Newton, som henføres til som den "største videnskabsmand, der nogensinde har levet", læste alle videnskab og troede ikke kun på Allahs eksistens men også på, at hele universet kom til som et resultat af Hans Skabelse.⁶ **Albert Einstein**, set som vor tids største geni, var en anden from videnskabsmand, som troede på Allah og erklærede således: "Jeg kan ikke forestille en ægte videnskabsmand uden dyb tro. Situationen kan udtrykkes ved et billede: videnskab uden religion er lam."⁷

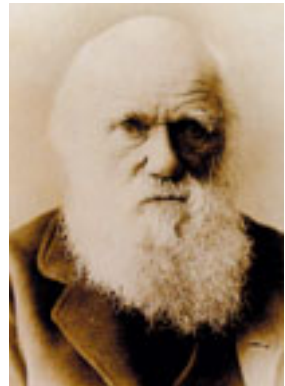
En af grundlæggerne af moderne fysik, den tyske fysiker Max Planck, sagde: "enhver, der har været seriøst beskæftiget med videnskabeligt arbejde af enhver slags, indser, at over indgangen til videnskabens tempel er skrevet ordene: Du skal have tro. Det er en kvalitet, som videnskabsmanden ikke kan undlade."⁸

Evolutionsteorien er udfaldet af den materialistiske filosofi, som kom til syne med opvågningen af gamle materialistiske filosofier og blev spredt vidt i det 19. århundrede. Som vi før har indikeret, forsøger materialisme at forklare naturen gennem kun materielle faktorer. Siden den afviser Skabelse lige fra starten, påstår den, at enhver ting, hvorvidt levende eller livløst, er

kommet til uden en skabelsesgerning men som et resultat af tilfældighed, som så opnåede en tilstand af orden. Det menneskelige sind er dog så struktureret, at det kan forstå eksistensen af en organiserende vilje, hvor end den ser orden. Materialistisk filosofi, som er modsat dette meget grundlæggende karaktertræk i det menneskelige sind, producerede "evolutionsteorien" i midten af det 19. århundrede.

Darwins fantasi

Personen, der fremsatte evolutionsteorien sådan, som den forsvares i dag, var en engelsk amatør naturalist, Charles Robert Darwin. Darwin havde aldrig tage en formel uddannelse i biologi. Han havde kun en amatør interesse for emnerne natur og levende ting. Hans interesse ansporede ham til frivilligt at tage med på en ekspedition om bord på et skib, der hed H.M.S. Beagle, som satte af fra England i 1832 og rejse rundt i forskellige verdensregioner i fem år. Unge Darwin var stærkt imponeret af diverse levende arter, specielt af visse finker, som han så på Galapagos øerne. Han troede, at variationen i deres næb skyldtes adaptationen til deres habitat. Med denne ide i hovedet, antog han, at livets og arternes oprindelse lå i konceptet om "tilpasning til miljøet". Darwin modsatte sig det faktum, at Allah skabte forskellige levende arter separat og foreslog, at de i stedet kom fra en fælles forfader og blev differentieret fra hinanden som et resultat af naturlige forhold.

Charles Darwin

Darwins hypotese var ikke baseret på nogen videnskabelig opdagelse eller eksperiment; med tiden ændrede han det dog til en prætentios teori med den støtte og opmuntring, han fik fra de vidt kendte materialistiske biologer på hans tid. Ideen var, at individerne, som tilpassede sig habitatet på den bedste måde, overførte sine kvaliteter til følgende generationer; disse fordelagtige kvaliteter akkumuleredes med tiden og ændrede individet til en art fuldstændig anderledes fra sine forfædre. (Oprindelsen af disse "fordelagtige kvaliteter" var ukendte på den tid). Ifølge Darwin var mennesket det mest udviklede resultat af denne indbildte mekanisme.

Darwin kaldte denne proces "evolution ved naturlig selektion". Han

troede, han havde fundet "arternes oprindelse": oprindelsen af en art var en anden art. Han udgav disse synspunkter i sin bog kaldt *The Origin of Species, By Means of Natural Selection* i 1859.

Darwin var ganske klar over, at denne teori stod over for mange problemer. Han indrømmede disse i sin bog i kapitlet "Difficulties on Theory". Disse vanskeligheder bestod hovedsageligt af de fossile optegnelser, komplekse organer i levende ting, som ikke kunne beskrives af tilfældighed (fx øjet) og levende væsners instinkt. Darwin håbede, at disse vanskeligheder ville overkommes af nye opdagelser; men dette stoppede ham dog ikke fra at finde på et antal meget utilstrækkelige forklaringer for nogle. Den amerikanske fysiker Lipson kom med følgende kommentar om Darwins "vanskeligheder":

Ved at læse *The Origin of Species*, fandt jeg ud af, at Darwin var meget mindre sikkert på sig selv, end han ofte præsenteres som; kapitlet med titlen "vanskeligheder ved teorien" viser for eksempel væsentlig tvivl på ham selv. Som fysiker var jeg især fascineret af hans kommentarer om, hvordan øjet ville have opstået.⁹

Mens han udviklede sin teori, var Darwin imponeret over mange evolutionære biologer forud for ham og især den franske biolog, Lamarck.¹⁰ Ifølge Lamarck videregav levende væsner de træk, de havde anskaffet gennem deres levetid fra en generation til den næste og udvikledes sådan. For eksempel udvikledes giraffer fra antelope-lignende dyr ved at forlænge deres halse længere og længere fra generation til generation, da de forsøgte at nå højere og højere grene for mad. Darwin anvendte således tesen om "videregivelse af de opnåede træk" foreslået af Lamarck som den faktor, der fik levende væsner til at udvikle sig.

Men både Darwin og Lamarck tog fejl, for på deres tid kunne liv kun studeres med meget primitive teknologier og på et meget utilstrækkeligt niveau. Videnskabelige områder som genetik og biokemi eksisterede ikke engang ved navn. Deres teorier måtte derfor fuldstændig afhænge af deres fantasi kræfter.

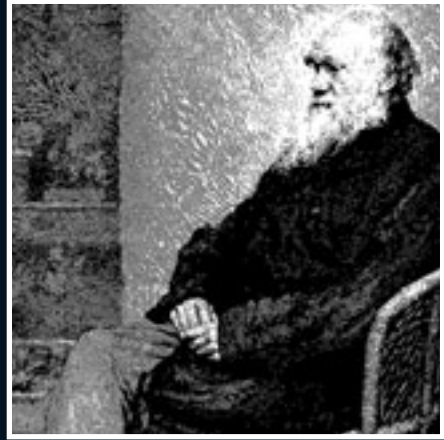
Mens ekkoerne af Darwins bog gav genlyd, opdagede en østrigsk botaniker ved navn Gregor Mendel lovene om arv i 1865. Hvor ikke mange hørte om den indtil slutningen af århundredet, opnåede Mendels opdagelse stor vigtighed i det tidlige 1900-tal. Dette var fødslen af videnskaben genetik. Noget senere blev genernes og kromosomernes struktur opdaget.

Darwins Racisme

En af de vigtigste men dog mindst kendte aspekter hos Darwin er hans racisme: Darwin opfattede hvide europæere som mere "udviklede" end andre menneskelige racer. Mens Darwin formodede, at mennesket udviklede sig fra abelignende væsner, formodede han, at nogle racer udviklede sig mere end andre og at den sidstnævnte stadig bærer egenskaber fra aber. I sin bog, *The Descent of Man*, som han udgav efter *The Origin of Species*, kommenterede han dristigt på "de større forskelle mellem mennesker af distinkte racer".¹ I sin bog satte Darwin lighedstegn mellem sorte og australske aboriginere og gorillaer, og udledte så, at disse ville blive "afskaffet" af de "civiliserede racer" med tiden. Han sagde:

I en fremtidig periode, ikke ret fjern målt i århundreder, vil menneskets civiliserede racer næsten med sikkerhed udrydde og erstatte de vilde racer i hele verden. På samme tid vil de antropomorfe aber ... uden tvivl blive udryddet. Bruddet mellem mennesket og hans nærmeste allierede vil så blive store, for det vil ende med et mere civiliseret stadie, kan vi håbe, end de kaukasiske, og nogle aber så lave som bavianer, i stedet for som nu mellem negeren eller australieren og gorillaen.²

Darwins meningsløse ideer blev ikke kun teoretiserede, men blev også bragt i en position, hvor de udgjorde det vigtigste "videnskabelige grundlag" for racisme. Ved at formode, at levende væsner udviklede sig med kampen for overlevelse, blev darwinisme endda anvendt på de sociale videnskaber og blev til en opfattelse,

der kom til at hedde "social darwinisme". Social darwinisme siger, at eksisterende menneskeracer er placeret på forskellige trin på den "evolutionære stige", at de europæiske racer er de mest "avancerede" af alle, og at mange andre racer stadig bærer "abelignende" egenskaber.

1- Benjamin Farrington, *What Darwin Really Said*. London: Sphere Books, 1971, pp. 54-56

2- Charles Darwin, *The Descent of Man*, 2nd ed., New York: A.L. Burt Co., 1874, p. 178

Opdagelsen af DNA molekylets struktur i 1950'erne, som inkorporerer genetisk information, kastede evolutionsteorien ind i en stor krise. Grunden var livets store kompleksitet og ugyldigheden af de evolutionære mekanismer foreslået af Darwin.

Disse udviklinger burde have resulteret i, at Darwins teori blev forvist til historiens skraldespand. Men det blev den ikke, fordi visse cirkler insisterede på at revidere, forny og opløfte teorien til en videnskabelig platform. Disse indsats får kun mening, hvis vi indser, at der ligger ideologiske intentioner bag teorien hellere end videnskabelige bekymringer.

De genetiske love opdaget af munken Gregor Mendel placerede evolutionsteorien i et dødvande.

Neodarwinismens desperate indsats

Darwins teori kom ind i en dyb krise på grund af de genetiske love, der blev opdaget i den første fjerdedel af det 20. århundrede. Ikke desto mindre har en gruppe videnskabsmænd, som var fastsat på at forblive loyale til Darwin, bestræbt sig på at finde på løsninger. De fandt sammen i et møde organiseret af the Geological Society of America i 1941. Genetikere som G. Ledyard Stebbins og Theodosius Dobzhansky, zoologer som Ernst Mayr og Julian Huxley, palæontologer som George Gaylord Simpson og Glenn L. Jepsen, og matematiske genetikere som Ronald Fisher og Sewall Right blev efter lange diskussioner endelig enige om måder at "lappe" Darwinisme "sammen på".

Denne kadre fokuserede på spørgsmålet om oprindelsen af fordelagtige variationer, som angiveligt gjorde, at levende organismer udviklede sig - et spørgsmål, som Darwin ikke selv kunne forklare, men prøvede at træde udenom ved at læne sig op ad Lamarck. Ideen var nu "tilfældige mutationer". De kaldte denne nye teori "Den moderne syntetiske evolutions-teori", som blev formuleret ved at tilføje konceptet om mutation til Darwins naturlige selektions tese. På kort tid blev denne teori kendt som "neodarwinisme" og de, som fremsatte teorien, blev kaldt "neodarwinister".

De følgende årtier blev en æra af desperate forsøg på at bevise neodarwinisme. Det var allerede vidst, at mutationer - eller "ulykker" - som fandt sted i generne af levende organismer, altid var skadelige. Neodarwinister prøvede at etablere en sag for "fordelagtig mutation" ved at udgøre tusindvis af mutations eksperimenter. Alle deres forsøg endte fuldstændig med at mislykkes.

De prøvede også at bevise, at de første levende organismer kunne have opstået ved tilfældighed under primitive terrestriske forhold, som teorien postulerede, men på samme måde mislykkedes disse eksperimenter også. Et hvert eksperiment, der forsøgte at bevise, at liv kunne være blevet skabt ved tilfældighed, mislykkedes. Sandsynligheds beregninger beviser, at ikke engang et eneste protein, livets byggesten, kunne være blevet dannet ved tilfældighed. Og cellen - som angiveligt opstod ved tilfældighed under primitive og ukontrollerede terrestriske forhold ifølge evolutionisterne - kunne ikke syntetiseres af selv de mest sofistikerede laboratorier i det 20. århundrede.

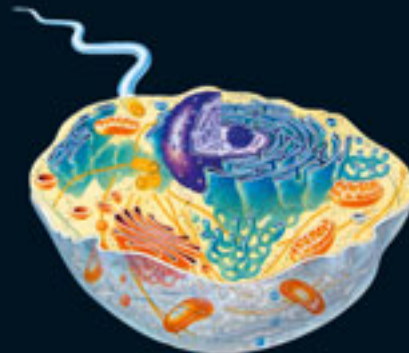
Neodarwinistisk teori afslås også af den fossile optegnelse. Ingen "overgangsformer", som skulle vise den gradvise evolution af levende organismer fra primitive til avancerede arter, som den neodarwinistiske teori påstod, er nogensinde blevet fundet noget sted i verden. På samme tid har komparativ anatomi afsløret, at arter, som skulle være udviklet fra hinanden, faktisk havde meget forskellige anatomiske egenskaber, og at de aldrig kunne have været forfædre eller efterkommere af hinanden.

Det primitive niveau af videnskab og teknologi på Darwins tid

Da Darwin fremsatte sine formodninger, eksisterede disciplinerne genetik, mikrobiologi og biokemi ikke endnu. Hvis de var blevet opdaget før Darwin fremsatte sin teori, kunne Darwin let have genkendt, at hans teori var totalt uvidenskabelig og havde måske ikke forsøgt at fremsætte en så meningsløs påstand. Informationen, der bestemte arterne, eksisterer allerede i generne, og det er umulig for naturlig selektion at producere nye arter gennem ændringer i generne. På samme måde havde videnskabens verden på den tid en meget overfladisk og begrænset forståelse for cellens struktur og funktioner. Hvis Darwin havde haft chancen for at se cellen med et elektronmikroskop, ville han have set den store kompleksitet og den ekstraordinære struktur i cellens organeller. Han ville have bevidnet med sine egne øjne, at det ikke ville være muligt for sådan et indviklet og komplekst system at opstå gennem mindre variationer. Hvis han havde kendt til biomatematik ville han have indset, at ikke engang et enkelt proteinmolekyle, og da slet ikke en hel celle, kunne være kommet til eksistens gennem tilfælde.

Detaljerede studier af cellen var kun mulige efter opdagelsen af elektronmikroskopet. På Darwins tid, med de primitive mikroskoper man havde her, var det kun muligt at se den yderste overflade af cellen. Cellen skjuler en overordentlig kompleks struktur.

Men neodarwinisme var alligevel aldrig en videnskabelig teori men et ideologisk dogme, hvis ikke en slags falsk religion. Den canadiske filosof i videnskab, Michael Ruse, selv en stålsat evolutionist, indrømmer dette i en tale, han gav ved et møde i 1993:

Og bestemt, der er ingen tvivl om det, at i fortiden, og jeg tror også i fremtiden, for mange evolutionister har evolution fungeret som noget med elementer, som er, lad os sige, beslægtet med en sekulær religion ... og det er meget klart for mig, at på et eller andet meget grundlæggende niveau, gør evolution som en videnskabelig teori en indsats for en slags naturalisme...¹¹

Det er derfor, forkæmperne for evolutionsteorien stadig forsvare den på trods af alle beviserne på det modsatte. En ting, de dog ikke kan blive enige om er, hvilken af de forskellige modeller foreslået for realiseringen af evolution, der er den "rigtige". En af de vigtigste af disse modeller er det fantastiske scenarie kendt som "afbrudt ligevægt".

Forsøg og tag fejl: Afbrudt ligevægt

De fleste af de videnskabsmænd, der tror på evolution, accepterer den neodarwinistiske teori om langsom, gradvis evolution. I nylige årtier er en anderledes model dog blevet foreslået. Navngivet "afbrudt ligevægt" vedholder denne model, at levende arter ikke kom til gennem en serie små forandringer, som Darwin vedholdt, men ved nogle pludselige og store.

De første højrøstede forsvare af dette begreb kom frem i begyndelsen af 1970'erne. To amerikanske palæontologer, Niles Eldredge og Stephen Jay Gould, var fint klar over, at påstandene i den neodarwinistiske teori blev fuldstændig afvist af fossiler. Fossiler beviste, at levende organismer ikke opstod ved gradvis evolution men kom til syne pludseligt og fuldt udviklet. Neodarwinister levede i det kærlige håb - det gør de stadig - at de tabte overgangsforme en dag ville blive fundet. På trods af, at de indså, at dette håb var uden grund, var Eldredge og Gould ude af stand til at forlade deres evolutionære dogme, så de fremsatte en ny model: afbrudt ligevægt. Dette er påstanden, at evolution

Stephen Jay Gould

I dag trodser titusindvis af videnskabsmænd i hele verden, især i USA og Europa, evolutionsteorien og har udgivet mange bøger om teoriens ugyldighed. Ovenover er nogle få eksempler.

ikke fandt sted som et resultat af mindre variationer, men hellere i pludselige og store forandringer.

Denne model var intet andet end en model for fantasier. For eksempel påstod europæiske palæontolog O.H. Shindewolf, som førte vejen for Eldredge og Gould, at den første fugl kom ud af et reptil æg som en "grov mutation", det vil sige som et resultat af en enorm ulykke, som fandt sted i den genetiske struktur.¹² Ifølge den samme teori kunne dyr på land være blevet til gigantiske hvaler efter at have gennemgået en pludselig og omfattende transformation. Disse påstande, der totalt modsiger alle regler i genetik, biofysik og biokemi, er lige videnskabelige som eventyrene om frøer, der forvandles til prinser! Ikke desto mindre tog nogle evolutionære palæontologer, bedrøvede over krisen, som den neodarwinistiske påstand var i, glædeligt imod denne teori, som kunne skelnes ved, at den var endnu mere bizar end selve neodarwinismen.

Det eneste formål med denne model var at give en forklaring for hullerne i de fossile optegnelser, som den neodarwinistiske model ikke kunne forklare. Dog er det ikke rationelt at forsøge at forklare det fossile hul i evolutionen af fugle med en påstand, at "en fugl lige pludselig poppede

Levende fossiler

SØSTJERNE

Periode: Ordovicium

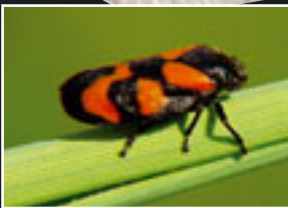
Alder: 490 – 443 millioner år

BLAD FRA KÆMPEFYR

Periode: Eocæn

Alder: 50 millioner år

SKUMCIKADE

Periode: Kridttiden

Alder: 125 millioner år

BIRKEBLAD

Periode: Eocæn

Age: 50 millioner år

ud af et reptil æg", fordi fra evolutionisternes eget udsagn kræver evolutionen af en art til en anden en stor og fordelagtig forandring i genetisk information. Men ingen mutation overhovedet forbedrer den genetiske information eller føjer ny information til den. Mutationer forringer kun genetisk information. Derfor ville de "grove mutationer" indbildt af den afbrudte ligevægt model kun skabe "grove", altså "store", reduktioner og forringelser i den genetiske information.

Endvidere kollapser modellen om "afbrudt ligevægt" lige fra starten ved den manglende evne på at adressere spørgsmålet om livets oprindelse, som også er spørgsmålet, der afviser den neodarwinistiske model fra starten. Siden ikke engang et eneste protein kan være kommet til ved tilfældighed, er debatten om, hvorvidt organismer, sammensat af trillioner af de proteiner, har gennemgået "afbrudt" eller "gradvis" evolution, meningsløs.

På trods af dette er modellen, der falder en ind, når "evolution" er på tale i dag, stadig neodarwinisme. I de kommende kapitler vil vi først undersøge to opdigtede mekanismer i den neodarwinistiske model og så se på den fossile optegnelse for at teste denne model. Efter det vil vi dvæle ved spørgsmålet om livets oprindelse, som underkender både den neodarwinistiske model og alle andre evolutionist modeller som "evolution ved spring".

Før vi gør det, vil det måske være brugbart at minde på, at realiteten, vi vil konfrontere ved hvert skridt er, at det evolutionære scenarie er et eventyr, et stort bedrag, som er totalt i strid med den rigtige verden. Det er et scenarie, som er blevet brugt til at vildlede verden i 140 år. Takket være de seneste videnskabelige opdagelser er dens fortsættende forsvar endelig blevet umuligt.

Fiktive evolutionsmekanismer

Den neodarwinistiske model, som vi vil se som den almene evolutionsteori i dag, påstår, at livet er udviklet gennem to naturlige mekanismer: "naturlig selektion" og "mutation". Teorien hævder dybest set, at naturlig selektion og mutation er to komplementære mekanismer. Oprindelsen for evolutionære ændringer ligger i tilfældige mutationer, som finder sted i levende væsners genetiske struktur. Trækene dannet ved mutation udvælges af den naturlige selektions mekanisme, og på denne måde udvikler levende ting sig.

Når vi kigger nærmere på denne teori finder vi ud af, at der ikke findes en sådan evolutionær mekanisme. Hverken naturlig selektion eller mutationer gør noget bidrag overhovedet til omdannelsen af forskellige arter til hinanden, og påstanden, at de gør det, er helt ubegrundet.

Naturlig selektion

Som en proces i naturen var naturlig selektion kendt for biologer før Darwin, som definerede det som en "mekanisme, som beholder arter uforanderlige uden at blive ødelagt". Darwin var den første til at fremsige påstanden om, at denne proces havde evolutionær kraft og rejste så hele sin teori på grundlaget af denne påstand. Navnet han gav til sin bog indikerer, at naturlig selektion var basis for Darwins teori: *The Origin of Species, by means of Natural Selection...*

Men siden Darwins tid har der ikke været en eneste tråd af bevis fremsat for at vise, at naturlig selektion får levende ting til at udvikle sig. Colin Patterson, den øverste palæontolog på the British Museum of Natural History i London og en bredt kendt evolutionist, understreger, at naturlig selektion aldrig er blevet observeret til at have evnen til at få ting til at udvikle sig:

Ingen har nogensinde produceret en art med naturlige selektions mekanismer. Ingen er nogensinde kommet tæt på, og de fleste af de nuværende argumenter mod neodarwinisme går på dette spørgsmål.¹³

Naturlig selektion vedholder, at de levende ting, der er bedst tilpasset til de naturlige forhold i deres habitat, vil sejre ved at få afkom, der vil overleve, hvor imod de, som er uegnede, vil forsvinde. For eksempel i en hjorte flok under trussel af vilde dyr vil de, der kan løbe hurtigst, naturligvis overleve. Dette er sandt. Men uanset hvor længe denne proces fortsætter, vil det ikke lave de hjorte om til en anden levende art. Hjorten vil altid forblive hjort.

Når vi ser på de få tilfælde, evolutionister har fremsat som observerede eksempler på naturlig selektion, ser vi, at disse ikke er andet end et simpelt forsøg på at snyde.

"Industriel Melanisme"

I 1986 udgav Douglas Futuyama en bog, *The Biology of Evolution*, som er accepteret som en af de kilder, der forklarer evolutionsteorien ved naturlig selektion på den mest udtrykkelige måde. Det mest kendte af disse eksempler på emnet handler om farven på møl befolkningen, som så ud til at mørknes under den industrielle revolution i England. Det kan lade sig gøre at finde historien om den industrielle melanisme i næsten alle evolutionist biologi bøger, ikke bare i Futuyamas bog. Historien er baseret på en serie eksperimenter udført af den britiske fysiker og biolog Bernard Kettlewell i 1950'erne og kan opsummeres på følgende måde:

Ifølge opgørelsen var farven på barken omkring Manchester ganske lys ved udbruddet af den industrielle revolution i England. På grund af dette var mørk-farvede (melaniske) møl, der sad på de træer, lette at opdage for fuglene, der spiste dem, og derfor havde de meget lille chance for overlevelse. Halvtreds år senere i skovområder, hvor industriel forurening havde dræbt laverne, var træernes bark blevet mørkere, og nu blev de lyse møl mest jaget, fordi de var lettest at få øje på. Som resultat faldt andelen af lyse møl i forhold til mørke møl. Evolutionister anser dette som et stort bevis for deres teori. De søger tilflugt og trøst i at udstille deres fund, og vise hvordan lyse møl "udviklede" sig til mørke møl.

Men selv hvis vi går ud fra, at dette er korrekt, burde det være ganske klart, at det ikke kan blive brugt som bevis for evolutionsteorien, siden ingen ny form opstod, som ikke eksisterede før. Mørke møl havde eksisteret i møl befolkningen før den industrielle revolution. Kun det relative forhold mellem lyse og mørke varianter i befolkningen blev forandret. Møllene havde ikke fået et nyt træk eller organ, som ville skabe "artsdan-

Industriel melanisme er bestemt ikke et bevis for evolution, fordi processen ikke producerede nogen ny art af møl. Selektionen var kun blandt allerede eksisterende variationer. Endvidere er den klassiske historie om melanisme bredagende. Fagbog billederne ovenover (vist som ægte billeder) er faktisk af døde eksempler, limet eller hæftet fast på træstammer af evolutionister.

nelse". For at en møl art kunne blive til en anden levende art, en fugl for eksempel, ville nye tilføjelser skulle laves til dens gener. Det vil sige, et helt separat genetisk program ville skulle indlæses, så det inkluderede information om fuglens fysiske træk.

Dette er svaret, der skal gives til den evolutionistiske historie om industriel melanisme. Men der er en mere interessant side til historien: ikke bare dens fortolkning men selve historien er forkert. Som molekylære biolog Jonathan Wells forklarer i sin bog *Icons of Evolution*, reflekterer historien om de spættede møl, som er inkluderet i enhver evolutionistisk biologi bog og derefter er blevet et "ikon" på denne måde, ikke sandheden. Wells diskuterer i sin bog, hvordan Bernard Kettlewells eksperiment, som er kendt som det "eksperimentelle bevis" for historien, faktisk er en videnskabelig skandale. Nogle grundlæggende elementer af denne skandale er:

- Mange eksperimenter udført efter Kettlewells afslørede, at kun en type af disse møl sad på træstammer, og alle andre typer foretrak at sidde under små, horisontale grene. Siden 1980 er det blevet tydeligt, at spættede møl ikke normalt sidder på træstammer. I 25 års feltarbejde konkluderede mange videnskabsmænd som Cyril Clarke, Rory Howlett, Michael Majerus, Tony

Liebert og Paul Brakefield at møl "i Kettlewells eksperiment blev tvunget til at opføre sig atypisk, og derfor kunne test resultaterne ikke accepteres som videnskabelige."

- Videnskabsmænd, som testede Kettlewells konklusion, kom frem med et endnu mere interessant resultat: selvom antallet af lyse møl ville forventes at være større i de mindre forurenede regioner af England, talte de mørke møl der fire gange så mange som de lyse. Dette betød, at der ikke var nogen sammenhæng mellem møl befolkningen og træstammerne, som påstået af Kettlewell og gentaget af næsten alle evolutionistiske kilder.
- Som researchen uddybedes, ændrede skandalen dimensioner: "møllene på træstammerne" fotograferet af Kettlewell, var faktisk døde møl. Kettlewell brugte døde prøver limet eller hæftet fast på træstammer og fotograferede dem så. I virkeligheden var der næsten ingen mulighed for at tage sådan et billede, da de fleste møl ikke hvilede på træstammer men under bladene.¹⁴

Disse fakta blev først opdaget af det videnskabelige samfund i de sene 1990'ere. Kollapset af myten om industriel melanisme, som havde været et af de mest skattede emner i "Introduktion til evolution" kurser på universiteter i årtier, skuffede evolutionister dybt. En af dem, Jerry Coyne, bemærkede:

Min egen reaktion ligner den fortvivlelse, der kom, da jeg i en alder af seks opdagede, at det var min far og ikke julemanden, der bragte gaverne juleaften.¹⁵

Således blev "det mest kendte eksempel på naturlig selektion" forvist til historiens skraldebunke som en videnskabelig skandale, som var uundgåelig, fordi naturlig selektion ikke er en "evolutionær mekanisme" i modsætning til, hvad evolutionister påstår. Den er hverken i stand til at tilføje et nyt organ til en levende organisme, fjerne et eller forandre en organisme af en art til en anden art.

Hvorfor naturlig selektion ikke kan forklare kompleksitet?

Der er ikke noget, naturlig selektion bidrager med til evolutionsteorien, fordi mekanismen aldrig kan forøge eller forbedre en arts genetiske information. Den kan heller ikke lave en art om til en anden: en søstjerne til en fisk, en fisk til en frø, en frø til en krokodille, eller en krokodille til en fugl. Den største forsvarer af afbrudt ligevægt, Stephen Gay Gould, referer til dette dødvande for naturlig selektion som følgende:

Naturlig selektion fungerer som en mekanisme, der eliminerer svage individer indenfor en art. Det er en konservativ kraft, der bevarer de eksisterende arter fra degeneration. Ud over det er den ikke i stand til at transformere en art til en anden.

Essensen af darwinisme ligger i en enkelt sætning: naturlig selektion er den kreative kraft i evolutionær forandring. Ingen benægter, at selektion vil spille en negativ rolle ved at eliminere de svage. Darwinistiske teorier kræver, at den også skaber de egnede.¹⁶

En anden af de misledende metoder, som evolutionister bruger på spørgsmålet om naturlig selektion, er deres indsats for at præsentere denne mekanisme som bevidst. Men naturlig selektion har ingen bevidsthed. Den besidder ikke en vilje, som kan bestemme, hvad der er godt og skidt for levende ting. Som resultat kan man ikke forklare biologiske systemer og organer, der besidder egenskaben "irreducibel kompleksitet" med naturlig selektion. Disse systemer og organer er sammensat af et stort antal dele, der arbejder sammen, og som ikke er til nogen brug, hvis bare en af disse dele mangler eller er defekte. (For eksempel fungerer det menneskelige øje ikke, med mindre det eksisterer med alle dets dele intakt). Derfor burde viljen, der bringer alle disse parter sammen, være i stand til at forudse fremtiden og sigte direkte efter fordelene, som fås på det sidste niveau. Siden naturlig selektion ikke har en bevidsthed eller vilje, kan den ikke gøre det. Dette faktum, som ødelægger fundamentet for evolutionsteorien, bekymrede også Darwin, som skrev: "Hvis det kunne demonstreres at noget komplekst organ eksisterede, som ikke kunne være blevet skabt af talrige, efterfølgende, små modifikationer, ville min teori fuldstændige falde sammen."¹⁷

Gennem naturlig selektion bliver kun de vansirede, svage eller uegnede individer af en art valgt ud. Nye arter, ny genetisk information eller

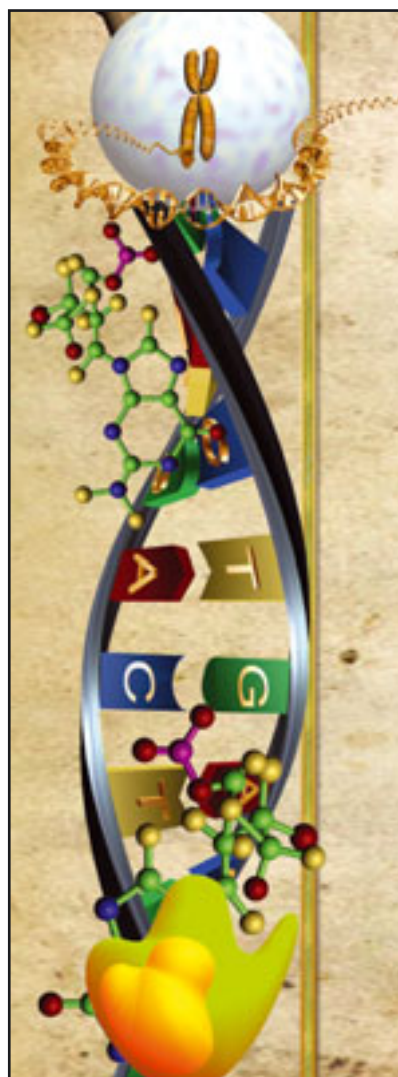
nye organer kan ikke produceres. Det vil sige, levende ting kan ikke udvikle sig gennem naturlig selektion. Darwin accepterede denne realitet ved at sige: "naturlig selektion kan ikke gøre noget, indtil gunstige variationer tilfældigvis forekommer".¹⁸ Dette er hvorfor neodarwinisme har måttet ophøje mutationer ved af siden naturlig selektion som "grunden til fordelagtige forandringer". Men som vi skal se, kan mutationer kun være "grunden til skadelige forandringer".

Mutationer

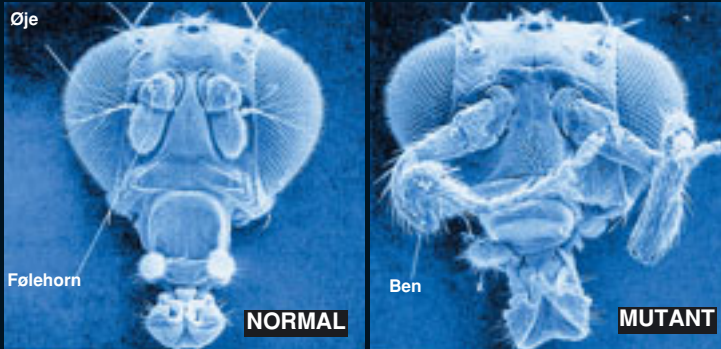
Mutationer er defineret som huller eller udskiftninger, der finder sted i DNA molekylet, som findes i cellekernen i en levende organisme, og som indeholder al genetisk information. Disse huller eller udskiftninger er resultatet af ydre effekter som radiation eller kemisk handling. Hver mutation er en "ulykke" og skader enten nukleotiderne, der danner DNA, eller ændrer dets placering. For det meste forårsager de så meget skade og modifikation, at cellen ikke kan reparere det.

Mutation, som evolutionister ofte gemmer sig bag, er ikke en tryllestav, der laver levende organismer om til en mere avanceret og perfekt form. Den direkte effekt af mutation er skadelig. De forandringer, der skabes af mutationer, kan kun være som de oplevet af folk i Hiroshima, Nagasaki og Tjernoby: det vil sige død, handicap og sygdom...

Mutationerne tilføjer ingen ny information til en organismes DNA: Som et resultat af mutationer rives de partikler, der udgør den genetiske information, enten væk fra deres pladser, ødelægges eller bæres til andre steder. Mutationer kan ikke få en levende ting til at tillegne sig et nyt organ eller et nyt træk. De skaber kun anomaliteter som et ben, der stikker ud af ryggen eller et øre fra maven.

ALLE MUTATIONER ER SKADELIGE

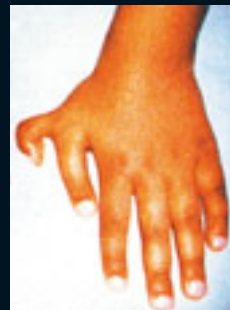
Venstre: En normal frugtflue (*drosophila*).

Højre: En frugtflue med dens ben, der stikker ud fra hovedet: en mutation forårsaget af radiation.

En katastrofal effekt af mutationer på den menneskelige krop. (højre)

Drengen blev påvirket af ulykken på Tjernobyl atomværket.

Grunden til dette er meget simpel: DNA har en meget kompleks struktur, og tilfældige effekter kan kun skade organismen. B. G. Ranganathan erklærer:

For det første er ægte mutationer meget sjældne i naturen. For det andet er de fleste mutationer skadelige, fordi de er tilfældige hellere end velordnede forandringer i genernes struktur: enhver tilfældig forandring i et velordnet system vil være negativ, ikke positiv. For eksempel hvis et jordskælv rystede en velordnet struktur som en bygning, ville der være en tilfældig forandring i bygningens ramme, som - efter al sandsynlighed - ikke ville være en forbedring.¹⁹

Ikke overraskende er ingen brugbar mutation blevet observeret indtil videre. Alle mutationer har vist sig at være skadelige. Den evolutionære videnskabsmand Warren Weaver kommenterede på rapporten lavet af the

Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation, som var blevet lavet for at undersøge mutationer, som måske er blevet forårsaget af atomvåben brug i anden verdenskrig:

Mange vil blive forvirrede over erklæringen, at praktisk talt alle kendte muterede gener er skadelige. For mutationer er en nødvendig del af evolutionsprocessen. Hvordan kan en god effekt - udvikling til højere former for liv - resultere fra mutationer, hvor praktisk talt alle er skadelige? ²⁰

Enhver indsats for at "generere en brugbar mutation" er mislykkedes. I årtier udførte evolutionister mange eksperimenter for at producere mutationer i frugt fluer, da disse insekter reproducerer sig meget hurtigt, så mutationer ville vise sig hurtigt. Generation efter generation af disse fluer blev muteret, og alligevel blev ingen brugbar mutation nogensinde observeret. Den evolutionistiske genetiker Gordon Taylor skriver således:

Det er et slående men ikke ofte nævnt faktum, at selvom genetikere har avlet frugt fluer i tres år eller mere i laboratorier over hele verden - fluer, der producerer en ny generation hver ellefte dag - har de aldrig set fremkomsten af en ny art eller endda et nyt enzym. ²¹

En anden forsker, Michael Pitman, kommenterer på fiaskoen af eksperimenterne udført på frugt fluer:

Morgan, Goldschmidt, Muller og andre genetikere har udsat generationer af frugt fluer for ekstreme forhold af varme, kulde, lys, mørke og behandling med kemikalier og radiation. Alle slags mutationer, praktisk talt alle trivielle eller positivt skadelige, er blevet produceret. Menneskeskabt evolution? Ikke rigtig: få af genetikernes monstre kunne have overlevet udenfor de flasker, de blev avlet i. I praksis dør mutanter, er sterile eller har tendens til at vende tilbage til vildtype.²²

Det samme passer for mennesket. Alle mutationer, der er blevet observeret i mennesker har haft skadelige resultater. Når det gælder dette spørgsmål, kaster evolutionister et røgslør op og prøver at hverve eksempler på selv meget skadelige mutationer som "bevis for evolution". Alle mutationer, der finder sted i mennesker resulterer i fysiske deformiteter, skrøbeligheder som mongolisme, Downs Syndrom, albinisme, dværgvækst eller kræft. Disse mutationer præsenteres i evolutionistiske fagbøger som "den evolutionære mekanisme i arbejde". Unødvendigt at sige, at en proces, der efterlader folk handicappede eller syge, ikke kan være "en evolutionær mekanisme" - evolution forventes at producere former, der er bedre egnede til at overleve.

For at opsummere er der tre hovedgrunde til, hvorfor mutationer ikke kan presses ind og bruges til at støtte evolutionistiske påstande:

1) den direkte effekt af mutationer er skadelig: Siden de forekommer tilfældigt, skader de næsten altid den levende organisme, der udsættes for dem. Fornuft fortæller os, at ubevidst indgriben i en perfekt og kompleks struktur ikke vil forbedre den struktur men hellere forringe den. Faktisk er ingen "brugbar mutation" nogen sinde blevet set.

2) mutationer tilføjer ingen ny information til en organismes DNA: som et resultat af mutationer, rives partiklerne, der danner den genetiske information, enten fra deres pladser, bliver ødelagt eller bragt til andre steder. Mutationer kan ikke få levende ting til at få et nyt organ eller et nyt træk. De skaber kun anormaliteter som et ben, der stikker ud af ryggen eller et øre fra maven.

3) For at en mutation skal overføres til den følgende generation, skal den have fundet sted i de reproduktive celler i organismen: en tilfældig forandring, der sker i en celle eller et organ i kroppen, kan ikke overføres til den næste generation. For eksempel vil et øje, der ændres på grund af effekterne fra radiation, ikke blive ført videre til følgende generationer.

Det er umuligt, at levende væsner har udviklet sig, fordi der ikke eksisterer en mekanisme i naturen, der kan forårsage evolution. Endvidere stemmer denne konklusion overens med beviserne fra den fossile optegnelse, som ikke viser eksistensen af en evolutionsproces men hellere bare det modsatte.

Fossiler afviser evolution

I følge evolutionsteorien er alle levende arter opstået fra en forgænger. En art, der tidligere eksisterede, blev omdannet til noget andet med tiden, og alle arter er kommet til på denne måde. Ifølge teorien fortsætter denne transformation gradvist over millioner af år.

Hvis dette var tilfældet, skulle utallige mellemliggende arter have levet under den enorme tidsperiode, hvor disse transformationer angiveligt foregik. For eksempel skulle der i fortiden have levet nogle halv-fisk/halv-reptil væsner, som havde erhvervet nogle reptil træk oveni de fisketræk, de allerede havde. Eller der skulle have eksisteret nogle reptil/fugle væsner, som havde erhvervet nogle fugletræk oveni de reptiltræk, de allerede havde. Evolutionister refererer til disse opdigtede væsner, som de tror, har levet i fortiden, som "overgangsformer".

Hvis sådanne dyr virkelig havde eksisteret, ville der have været millioner, endda milliarder, af dem. Vigtigere endnu ville resterne af disse væsner findes i de fossile optegnelser. Antallet af disse overgangsformer skulle have været endnu større end antallet af nuværende dyrearter, og deres rester skulle findes over hele verden. I *The Origin of Species* accepterede Darwin dette faktum og forklarede:

Hvis min teori er sand, må talløse mellemliggende varianter, der kæder alle arterne af samme gruppe tæt sammen, helt sikkert have eksisteret... Dermed kan bevis for deres tidligere eksistens kun findes blandt fossile rester. ²³

Selv Darwin var klar over fraværet af sådanne overgangsformer. Han håbede, de ville blive fundet i fremtiden. På trods af hans optimisme gik det op for ham, at disse manglende mellemliggende former var den største hindring til hans teori. Det er derfor, han skrev det følgende kapitel i *The Origin of Species* med titlen "Vanskeligheder ved teorien":

... Hvorfor, hvis arter nedstammer fra andre arter med utrolig fine overgange, ser vi ikke overalt utallige overgangsforme? Hvorfor er alt i naturen ikke i forvirring i stedet for, at væsnerne, som vi ser dem, er veldefinerede? ... men, da der ifølge denne teori må have eksisteret utallige overgangsformer, hvorfor finder vi ikke et utal af dem indlejret i jordens skorpe? ... Hvor-

Levende fossiler afviser evolution

Fossiler er bevis for, at evolution aldrig skete. Som den fossile optegnelse viser, kom levende ting til i et enkelt øjeblik, med alle de egenskaber, de besidder, og aldrig ændret det mindste i al den tid, arterne overlevede. Fisk har altid eksisteret som fisk, insekter som insekter og reptiler som reptiler. Der er ingen videnskabelig gyldighed ved påstanden om, at arter udvikles gradvist. Almægtige Allah skabte alle levende ting.

SILD

Periode: Eocæn

Alder: 54-37 millioner år

SØPINDSVIN

Periode: Kultiden

Alder: 295 millioner år

BLAD FRA KÆMPEFYR

Periode: Eocæn

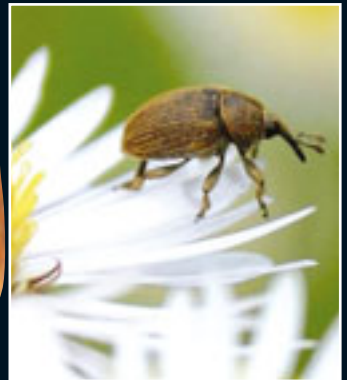
Alder: 50 millioner år

SNUDEBILLE

Periode: Oligocene

Alder: 25 millioner år

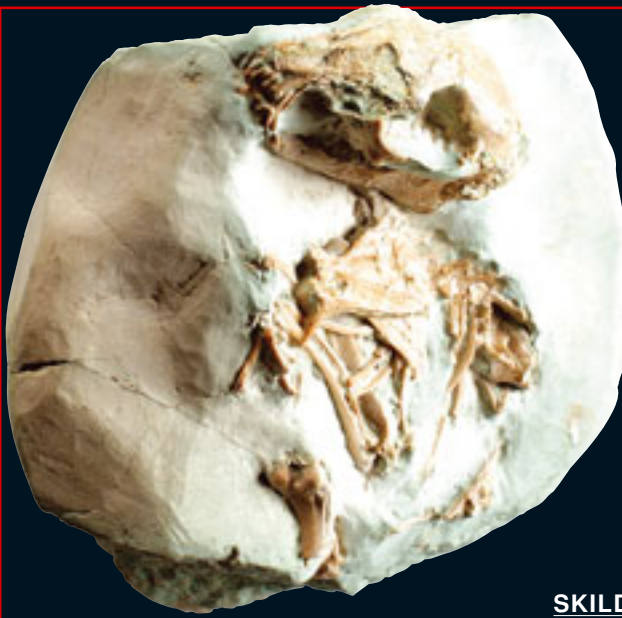

KLUMPFISK

Periode: Eocæn

Alder: 54 – 37 millioner år

JUVENIL KANIN

Periode: Oligocene

Alder: 30 millioner år

SKILDPADDE

Periode: Kridttiden

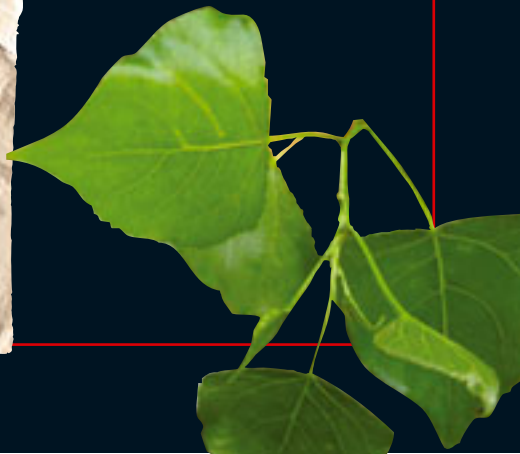
Alder: 95 millioner år

POPPELBLAD

Periode: Eocæn

Alder: 54-37 millioner år

for så er enhver geologisk formation og ethvert lag ikke fyldt med sådanne mellemliggende led? Geologi afslører bestemt ikke nogen sådan fint graduerede organisk kæde; og måske er dette den mest tydelige og alvorlige indvending, der kan presses imod min teori.²⁴

Den eneste forklaring, Darwin kunne komme på for at modsvare denne indvending, var argumentet, at den fossile optegnelse fundet indtil videre, var utilstrækkelig. Darwin påstod, at når den fossile optegnelse var blevet studeret i detaljer, ville de manglende links blive fundet.

Med tro på Darwins profeti har evolutionære palæontologer gravet fossiler op og ledt efter manglende led over hele verden siden midten af det 19. århundrede. På trods af, at de gjorde deres bedste, er ingen overgangsformer endnu blevet fundet. Alle fossiler gravet op under udgravninger har i strid med evolutionisters tro vist, at livet opstod på jorden pludseligt og fuldt udviklet. Ved at forsøge at bevise deres teori har evolutionister i stedet uforvarende fået den til at kollapse.

En kendt britisk palæontolog, Derek V. Ager, indrømmer dette faktum, selvom han er en evolutionist:

Pointen fremgår, at hvis vi undersøger den fossile optegnelse i detalje, om end på niveauet af orden eller af arter, finder vi igen og igen ikke gradvis evolution men den pludselige eksplosion af en gruppe på bekostning af en anden.²⁵

An anden evolutionistisk palæontolog Mark Czamecki kommenterer som følgende:

Et stort problem ved at bevise teorien har været den fossile optegnelse: aftrykene fra forsvundne arter bibeholdt i Jordens geologiske formationer. Denne optegnelse har aldrig afsløret spor af Darwins hypotetiske mellemliggende variationer - i stedet forekommer og forsvinder arter brat, og denne anormalitet har givet næring til det kreationistiske argument, at hver art blev skabt af Gud.²⁶

Disse huller i den fossile optegnelse kan ikke forklares ved at sige, at tilstrækkelige fossiler ikke endnu er blevet fundet, men at de en dag vil blive. En anden amerikansk lærd, Robert Wesson, erklærer i sin 1991 bog *Beyond Natural Selection*, at "hullerne i den fossile optegnelse er ægte og meningsfyldte". Han uddyber denne påstand på denne måde:

Hullerne i optegnelsen er dog rigtige. Fraværet af en forekomst af enhver vigtig forgrening er ganske fænomenal. Arter er normal statiske - eller næsten - i lange perioder, arter sjældne og slægter viser aldrig udvikling til nye arter eller slægter men erstatter hinanden, og forandring er mere eller mindre pludselig.²⁷

Fossilierne udgravet fra Kambriske sten hørte til komplekse hvirvelløse arter som snegle, trilobitter, svampe, orme, vandmænd, søstjerner, krebsdyr og søliljer. Det mest interessante er, at alle disse distinkte arter opstod lige pludselig. Af den grund henfører man til dette mirakuløse fænomen som den "Kambriske Eksplosion" i geologisk litteratur.

Liv opstod pludseligt og i komplekse former på jorden

Når terrestriske lag og den fossile optegnelse undersøges, kan det ses, at alle levende organismer opstod samtidig. Jordens ældste stratum, som fossiler af levende væsner er blevet fundet i, er det fra Kambrium, som har en estimeret alder af 500-550 millioner år.

De levende væsner fundet i stratummet, der hører til Kambrium perioden, opstod lige pludselig i de fossile optegnelser - der er ingen tidligere eksisterende forfædre. Fossilierne fundet i Kambrium sten hører til snegle, trilobitter, svampedyr, regnorme, vandmænd, søpindsvin og andre komplekse hvirvelløse dyr. Denne brede mosaik af levende organismer dannet af sådan et stort antal komplekse væsner opstod så pludseligt, at denne mirakuløse begivenhed kaldes den "Kambriske eksplosion" i geologisk litteratur.

De fleste af væsnerne i dette lag har komplekse systemer og avancerede strukturer såsom øjne, gæller, og kredsløb præcis som dem i nutidens eksemplarer. For eksempel er den kæmmede struktur i trilobitternes øjne med dobbelt linse et skabelsesvidunder. David Raup, en professor i geologi på Harvard, Rochester og Chicago universiteterne, siger: "trilobitterne brugte for 450 millioner år siden et optimalt design, som det ville kræve trænede og fantasifulde optiske ingeniører at udvikle i dag." ²⁸

Disse komplekse hvirvelløse dyr opstod pludseligt og fuldstændig uden at have noget link eller nogen overgangsform mellem dem og de encellede organismer, der var den eneste livsform på jorden før dem.

Richard Monastersky, en videnskabs journalist ved *Science News*, en

af de populære udgivelser af evolutionær litteratur, erklærer det følgende om den "Kambriske eksplosion", som er en dødsfælde for den evolutionære teori:

For en halv milliard år siden kom de komplekse former for dyr, vi ser i dag, pludselig til. Dette øjeblik, lige ved starten af jordens Kambriske periode for omkring 550 millioner år siden, markerer den evolutionære eksplosion, der fyldte havene med jordens første komplekse skabelser. ...Dagens store dyre slægter var til allerede i det tidlige Kambrium. ...og de var så forskellige fra hinanden, som de er i dag.²⁹

Dybdegående undersøgelser om den Kambriske eksplosion viser, hvilket stort dilemma, det skaber for evolutionsteorien. Nylige fund indikerer, at

SKABELSESMIRAKLET, DER TILINTETGØR EVOLUTION

TRILOBITTENS ØJE

Trilobitterne, der opstod pludseligt i den Kambriske periode, har en ekstremt kompleks struktur i øjet. Dette øje består af millioner af bikubeformede, bittesmå partikler og et dobbeltlinse system, og har derfor "et optimalt design, som det ville kræve en veltrænet og fantasifuld optisk ingeniør for at udviklet i dag" med David Raups ord, en professor i geologi. Dette øje opstod for 530 millioner år siden i perfekt stand. Uden tvivl kan den pludselige forekomst af sådan en vidunderlig struktur ikke forklares af evolution, og den beviser skabelsens virkelighed. Endvidere har bikubestrukturen i trilobittens øje overlevet til vor tid uden en eneste forandring. Nogle insekter såsom bier og guldsmede har samme struktur i øjet som trilobitten.* Denne situation modbeviser den evolutionære tese om, at levende ting udviklede sig gradvist fra det primitive til det komplekse.

(*) R.L.Gregory, *Eye and Brain: The Physiology of Seeing*, Oxford University Press, 1995, p.31

næsten alle slægter, den mest grundlæggende dyre opdeling, opstod pludseligt i den Kambriske periode. En artikel udgivet i *Science magazine* i 2001 skriver: "Begyndelsen af den Kambriske periode for ca. 545 millioner år siden så den pludselige forekomst i den fossile optegnelse af næsten alle hovedtyperne af dyr (slægter), der stadig dominerer biota i dag."³⁰ Den samme artikel bemærker, at for at så komplekse og distinkte levende grupper skal forklares ifølge evolutionsteorien, skulle meget næringsrige fossile havbunde være fundet, der viser en gradvis udviklingsproces, men dette har ikke endnu vist sig muligt:

Denne differentierede evolution og spredning må også have krævet en foregående historie om gruppen, som der ikke er nogen fossil optegnelse for.³¹

Hvordan jorden kom til at flyde over med sådan et stort antal dyrearter lige pludselig, og hvordan disse distinkte typer af arter med ingen fælles forfædre kunne have opstået, er et spørgsmål, der forbliver ubesvaret af evolutionister. Oxford University zoolog Richard Dawkins, en af de forreste fortalere for evolutionistisk tankegang i verden, kommenterer på denne realitet, som underminerer selve grundlaget for alle argumenter, han har forsvaret:

INTERESSANTE RYGSØJLER: Et af de væsner, der pludselig opstod i den Kambriske Periode er *Hallucigenia* (ovenover, venstre). Dette og mange andre Kambriske fossiler har hårde, skarpe rygsøjler for at beskytte dem fra angreb. En ting evolutionister ikke kan redegøre for er, hvordan disse væsner skulle have sådan et effektivt forsvarssystem, når der ikke var nogle rovdyr omkring. Manglen på rovdyr gør det umuligt at forklare disse rygsøjler ved brug af naturlig selektion.

For eksempel the Kambriske stratum af sten... er det ældste, som vi finder de fleste af de store hvirvelløse dyre grupper i. Og vi finder mange af dem allerede i et avanceret stadie af evolution allerførste gang, de forekommer. Det er som om, de bare blev plantet der uden nogen evolutionær historie.³²

Som Dawkins er tvunget til at anerkende, er den Kambriske eksplosion et stærkt bevis for skabelse, fordi skabelse er den eneste måde at forklare den fuldtudviklede fremkomst af liv på jorden. Douglas Futuyma, en prominent evolutionistisk biolog, indrømmer faktummet: "Organismer kom enten til på jorden fuldtudviklede eller ej. Hvis de ikke gjorde, må de have udviklet sig fra præeksisterende arter ved en proces af modifikation. Hvis de kom til på et fuldt udviklet stadie, må de altså være blevet skabt af en almægtig intelligens."³³ Darwin selv anerkendte muligheden for dette, da han skrev: "hvis adskillige arter, der hører til den samme slægt eller familie, virkelig begyndte at leve på en gang, ville faktummet være fatalt for teorien om herkomst med langsom modifikation gennem naturlig selektion."³⁴ Den Kambriske periode er hverken mere eller mindre end Darwins "fatale slag". Det er derfor, svenske evolutionære palæantropolog Stefan Bengtson, som indrømmer manglen på overgangs led, giver den følgende kommentar, mens han beskriver den Kambriske periode: "Forbløffende (og pinligt) for Darwin, blænder denne begivenhed os stadig."³⁵

Tydeligvis indikerer den fossile optegnelse, at levende ting ikke udviklede sig fra primitive til avancerede former men i stedet opstod lige pludseligt og i et perfekt stadie. Kort sagt kom levende ting ikke til ved evolution, de blev skabt.

Molekylær sammenligning forstørrelser evolutionens Kambrium dødvande

Et andet faktum, der sætter evolutionister i et dybt dilemma om den Kambriske eksplosion, er sammenligningen mellem forskellige levende taksa. Resultatet af disse sammenligninger afslører, at taksa opfattet som "tætte slægtninge" af evolutionister indtil for nylig er genetisk meget forskellige, hvilket sætter den "mellemliggende form" hypotese, som kun eksisterer teoretisk, i et endnu større dilemma. En artikel udgivet i the *Proceedings of the National Academy of Sciences* i 2000 fortæller, at DNA analyser har flyttet taksa, som i fortiden plejede at blive set som "mellemliggende former":

DNA sekvens analyse dikterer en ny fortolkning af fylogenetiske træer. Taksa, der engang blev anset for at repræsentere efterfølgende grader af kompleksitet ved basen af livets stamtræ bliver flyttet til en meget højere position på træet. Disse efterlader ingen evolutionære "mellemliggende" og tvinger os til at genoverveje oprindelsen af bilateria kompleksitet...³⁶

I samme artikel bemærker evolutionistiske skribenter, at nogle taksa, der blev set som "mellemliggende" mellem grupper som svampedyr, polyptydyr og ribbegopler ikke længere kan opfattes sådan på grund af nye genetiske fund, og fordi de har "mistet håbet" for at konstruere sådanne evolutionære stamtræer:

Den nye molekylært baserede fylogeni har flere vigtige virkninger. Den vigtigste blandt dem er forsvindingen af "mellemliggende" taksa mellem svampedyr, polyptydyr, ribbegopler og den sidste fælles forfader for bilateriaer eller "Urbilateria." ...En konsekvens er, at vi har store huller i stammen, der fører til Urbilateria. Vi har mistet håbet, der var så normalt i ældre evolutionær fornuft, om at rekonstruere morfologien af en "cølomata forfader" gennem et scenarie, der involverer efterfølgende grader af stigende kompleksitet baseret på anatomien i bevarede "primitive" slægter.³⁷

Fortællingen om overgangen fra vand til land

Evolutionister antager, at de hvirvelløse dyr i havet, der findes i Kambriske stratum, på en eller anden vis udvikledes til fisk over ti millioner af år. Men ligesom de Kambriske hvirvelløse dyr ikke har nogle forfædre, er der ingen overgangsformer, der indikerer, at en evolution foregik mellem disse hvirvelløse dyr og fisk. Det må bemærkes, at hvirvelløse dyr og fisk har enorme strukturelle forskelle. Hvirvelløse dyr har deres hårde væv uden på kroppen, hvor fisk er hvirveldyr, der har deres på indersiden. Sådant en enorm "evolution" ville have taget milliarder af skridt for at færdiggøres, og der skulle være milliarder af overgangsformer, der viser dem.

Evolutionister har gravet efter fossile strata i omkring 140 år og ledt efter disse hypotetiske former. De har fundet millioner af hvirvelløse fossiler og millioner af fiskefossiler; men stadig har ingen nogensinde fundet en, der er en mellemtung mellem dem.

En evolutionær palæontolog, Gerald T. Todd, indrømmer et lignende faktum i en artikel med titlen "*Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes*":

Alle tre undergrupper af benede fisk optræder først i den fossile optegnelse på ca. den samme tid. De er allerede meget forskellige morfologisk.

FALSE

Ifølge det hypotetiske scenarie om "fra hav til land" havde nogle fisk behov for at gå fra hav til land på grund af føde problemer. Påstanden "støttes" af sådanne spekulative tegninger.

410 millioner år gammel coelacanth fossil. Evolutionister påstod, at den var overgangsformen, der repræsenterede overgangen fra vand til land.

Levende eksempler på denne fisk er blevet fanget mange gange siden 1938, og det giver et godt eksempel på omfanget af de spekulationer, evolutionister indgår i.

gisk og er tungt pansret. Hvordan opstod de? Hvad tillod dem at adskille sig så meget? Hvordan kom de alle til at have tung pansring? Og hvorfor er der intet spor af tidligere, mellemliggende former?³⁸

Det evolutionære scenarie går et skridt videre og hævder, at fisk, som udviklede sig fra hvirvelløse dyr, så omdannedes til padder. Men dette scenarie mangler også bevis. Der er ikke engang et eneste fossil, der bekræfter, at et halv fisk/halv padde væsen nogensinde har eksisteret. Ro-

ET EKSEMPEL, DER UGYLDIGGØR EVOLUTION

150 millioner år gammel skildpadder fossil
(øverst venstre)

Selv efter millioner af års passage, fortæller skildpadden os at den "ikke har udviklet sig gennem evolution, men at den er skabt" som den er.

Ligesom evolutionsteorien ikke kan forklare grundlæggende klasser af levende ting som fisk og reptiler, så kan den heller ikke forklare oprindelsen af sorter indenfor disse klasser.

For eksempel opstår skildpadder, som er en reptilsort, pludseligt i den fossile optegnelse med deres unikke skjold. For at citere en evolutionær kilde: "denne højst succesfulde sort er kendetegnet ved manglen på tidlige fossiler, selvom skildpadder efterlader flere og bedre fossile rester end andre hvirveldyr. ... Mellemliggende former mellem skildpadder og cotylosaurs, ... reptiler, som skildpadder [angivelig] udsprang fra, mangler fuldstændig." (*Encyclopaedia Britannica Online*, "Turtle") Der er ingen forskel mellem fossilerne af ældgamle skildpadder og de levende medlemmer af denne art i dag. Kort sagt har skildpadder ikke "udviklet" sig: de har altid været skildpadder, siden de blev skabt på den måde.

SKILDPATTER

Skildpadder fossil med en alder på 120 millioner år: ingen forskel fra dens nutidige modstykke.

Hvorfor overgangen fra vand til land er umulig

Evolutionister påstår, at en art, der levede i vand, en dag på en eller anden vis trådte op på land og blev omdannet til et dyr, der levede på land. Der er et antal tydelige fakta, der gør sådan en overgang umulig:

1. **Vægtbærende:** Dyr i havet har intet problem med at bære sin egen vægt i havet. Men de fleste dyr på land bruger dog 40% af deres energi bare på at bære deres kroppe omkring. Væsner, der laver overgangen fra vand til land ville på samme tid være nødt til at udvikle et nyt muskel- og skeletsystem (!) for at møde dette energibehov, og dette kunne ikke være sket ved tilfældige mutationer.

2. **Varmeisolering:** På land kan temperaturen skifte hurtigt, og den fluktuerer over en lang skala. Dyr på land besidder en fysisk mekanisme, der kan modstå så store temperaturforandringer. Men i havet ændres temperatur langsomt og varierer langt mindre. En levende organisme med et kropssystem reguleret ifølge den konstante temperatur i havet ville blive nødt til at tilegne sig et beskyttelsessystem for at sikre minimal skade fra temperaturforandringerne på land. Det er absurd at påstå, at fisk tilegnede sig sådan et system ved hjælp af tilfældige mutationer så snart de trådte op på land.

3. **Vand:** Det er essentielt for metabolismen, at vand bruges økonomisk på grund af dets relative knaphed på land. For eksempel skal huden være i

stand til at tillade en vis mængde vandtab, mens den også forhindrer overdreven fordampning. Det er grunden til, at dyr på land oplever tørst, noget som dyr i havet ikke gør. Af denne grund er huden hos dyr i havet ikke passende for et habitat, der ikke er i vandmiljø.

4. **Nyrer:** Organismer i havet udskiller affaldsstoffer, især ammonium, ved hjælp af deres vandmiljø. På land skal vand bruges økonomisk. Derfor har disse levende væsner et nyresystem. Ved hjælp af deres nyrer lagres ammonium ved at blive omdannet til urinstof og en minimal mængde vand bruges under dens udskillelse. I tillæg behøves nye systemer for at gøre nyren funktionel. Kort sagt, for at passagen fra vand til land skulle være sket, ville levende ting uden en nyre skulle have udviklet et nyresystem lige med det samme.

5. **Respirationssystem:** Fisk "trækker vejret" ved at tage oxygen opløst i vand ind, som de sender gennem sine gæller. De kan ikke leve mere end nogle få minutter oppe ad vandet. For at overleve på land ville de skulle tilegne sig et perfekt lugesystem lige pludselig. Det er helt sikkert umuligt, at alle disse dramatiske fysiologiske forandringer kunne være sket i samme organisme på samme tid og alt sammen ved tilfælde.

bert L. Carroll, en evolutionær palæontolog og autoritet i hvirveldyrs palæontologi, er forpligtet til at acceptere dette. Han har skrevet i sit klassiske værk, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, at "de tidlige reptiler var meget forskellige fra padder, og deres forfædre er ikke blevet fundet endnu. I sin nyere bog, *Patterns and Processes of Vertebrate Evolution*, udgivet i 1997, indrømmer han at "vi har ingen mellemliggende fossiler mellem Rhipidistia fisk og tidlige amfibier."³⁹ To evolutionistiske palæontologer, Colbert og Morales, kommenterer på de tre grundlæggende klasser af padder - frøer, salamandere og caecilians:

Der er intet bevis for nogle palæozoiske amfibier, der kombinerer karakteristikkene, som ville forventes i en enkelt fælles forfader. De ældste kendte frøer, salamandere og caecilians er meget lig deres levende efterkommere.⁴⁰

Indtil for omkring halvtreds år siden troede evolutionister at sådanne væsner faktisk eksisterede. Denne fisk, kaldet en coelacanth, som var estimeret til at være 410 millioner år gammel, blev fremsat som en overgangsform med en primitiv lunge, en udviklet hjerne, et fordøjelsessystem og kredsløb klar til at fungere på land, og endda en primitiv gangmekanisme. Disse anatomiske fortolkninger blev accepteret som ubestridt sandhed i videnskabelige cirkler indtil slutningen af 1930erne. Coelacanthen blev præsenteret som en ægte overgangsform, der beviste den evolutionære overgang fra vand til land.

Men 22. december, 1938, blev en meget interessant opdagelse gjort i det Indiske ocean. Et levende medlem af coelacanth familien, tidligere præsenteret som en overgangsform, der var uddødt for halvfyerd millioner år siden, blev fanget! Opdagelsen af en "levende" prototype af coelacanth gav uden tvivl evolutionister et alvorligt chok. Den evolutionære palæontolog J. L. B Smith sagde at "Hvis jeg havde mødt en dinosaur på gaden, ville jeg ikke være blevet mere forbløffet".⁴¹ I årene efter blev 200 coelacanth fanget mange forskellige gange på forskellige steder i verden.

Levende coelacanth afslørede, hvor langt evolutionister kunne gå, når de opfandt deres opdigtede scenarier. I modsætning til påstanden havde coelacanth hverken en primitiv lunge eller stor hjerne. Organet, som evolutionære forskere havde foreslået som en primitiv lunge, viste sig at være intet andet end en fedtpose.⁴² Endvidere var coelacanth, som blev introduceret som "en reptil kandidat, der forberedte sig på at gå fra hav til land" i virkeligheden en fisk, der levede i havenes dyb og aldrig kom nærmere end 180 meter fra overfladen.⁴³

Den opdigtede evolution af fugle og pattedyr

I følge evolutionsteorien opstod og udvikledes liv i havet og blev så transporteret på land af amfibier. Dette evolutionære scenarie foreslår også, at amfibier udviklede sig til reptiler, væsner der kun lever på land. Dette scenarie er igen usandsynligt på grund af de enorme strukturelle forskelle mellem disse to klasser af dyr. For eksempel skabes det amfibiske æg til udvikling i vand, hvor det amniotiske æg er skabt til at udvikles på land. En "skridt efter skridt" evolution af amfibier er ude af billedet, fordi uden et perfekt og fuldtudviklet æg er det ikke muligt for en art at overleve. Ud over dette er der som sædvanlig intet bevis for en overgangsform, der skulle linke amfibier sammen med reptiler. Evolutionære palæontologer og en autoritet i hvirveldyr palæontologi, Robert L. Carroll må acceptere, at "de tidlige reptiler var meget forskellige fra amfibier, og at deres forfædre ikke kunne findes endnu." ⁴⁴

Men evolutionisternes håbløst fortabte scenarier er ikke slut endnu. Der mangler stadig problemet om at få disse væsner til at flyve! Siden evolutionister tror, at fugle må have udviklet sig på en måde, hævder de, at de omdannede sig fra reptiler. Men ingen af fugles distinkte mekanismer, som har totalt forskellig struktur fra dyr på land, kan forklares af gradvis evolution. For det første er vingerne, som er fugles enestående træk, et stort dødvande for evolutionisterne. En af de tyrkiske evolutionister, Engin Korur, indrømmer umuligheden for evolutionen af vinger:

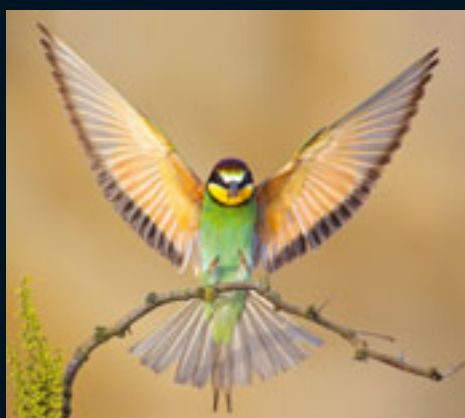
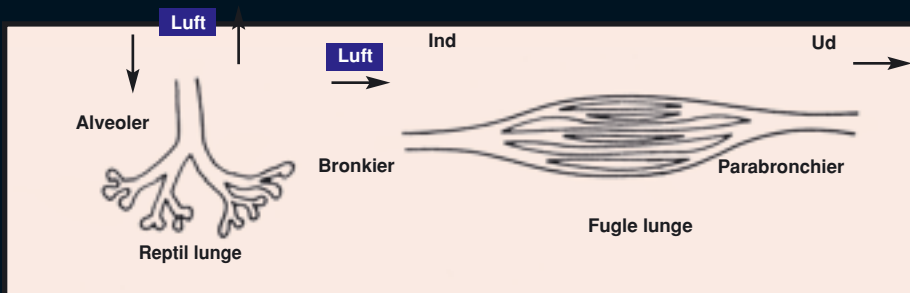
Det fælles træk for øjnene og vingerne er, at de kun kan fungere, hvis de er fuldt udviklede. Med andre ord kan et halvt udviklet øje ikke se; en fugl med halvformede vinger kan ikke flyve. Hvordan disse organer kom til, er forblevet et af naturens mysterier, som må opklares.⁴⁵

Spørgsmålet om, hvordan vingers perfekte struktur kom til som et resultat af efterfølgende tilfældige mutationer, forbliver totalt ubesvaret. Der findes ingen måde at forklare, hvordan en reptils forreste arme kunne have forandret sig til perfekt fungerende vinger som et resultat af en forstyrrelse af generne (mutation).

Desuden er det ikke tilstrækkeligt at have vinger for, at et dyr på land kan flyve. Organismer på land mangler mange andre strukturelle mekanismer, som fugle bruger til at flyve. For eksempel er fugles knogler meget lettere end dem hos organismer på land. Deres lunger fungerer på en meget forskellig måde. De har et anderledes muskulært og skelet system og et meget specialiseret hjertekredsløb. Disse egenskaber er forudsætninger for at kunne flyve, der skal bruges mindst lige så meget som at have vinger. Alle disse mekanismer måtte eksistere på samme tid og fuldstændigt; de kunne ikke være blevet dannet gradvis ved at blive "akkumuleret". Dette er grunden til, at teorien, der påstår, at land organismer udviklede sig til flyvende organismer, er fuldstændig falsk.

SPECIELLE LUNGER TIL FUGLE

Anatomien hos fugle er meget forskellige fra den hos reptiler, deres angivelige forfædre. Fugle lunger fungerer på en totalt anderledes måde end hos dyr på land. Dyr på land ånder ind og ud ad det samme luftrør. Hos fugle går luften ind i lungerne fra forsiden og går ud igen fra bagsiden. Allah skabte dette distinkte system specielt for fugle, som behøver store mængder oxygen under flyveture. Det er umuligt for sådan en struktur at blive udviklet fra reptil lungerne.

Fuglefljer: Strukturen som evolutionen ikke kan forklarer

Evolutionsteorien, som påstår, at fugle udviklede sig fra reptiler, er ikke i stand til at forklare den store forskel mellem disse to forskellige levende klasser. Når det gælder egenskaber som deres skeletstruktur, lungesystem og varmblodede metabolisme, er fugle meget forskellige fra reptiler. Et andet træk, der udgør en uoverkommelig hul mellem fugle og reptiler er fjerene hos fugle, som har en form, der er totalt særlig for dem. Kroppene hos reptiler er dækket med skæl, hvorimod fugles kroppe er dækket med fjer. Siden evolutionister betragter reptiler som forfædre til fugle er de tvunget til at påstå, at fuglefljer er blevet udviklet fra reptilskæl. Men der er ingen lighed mellem skæl og fjer. En professor i fysiologi og neurobiologi fra University of Connecticut, A.H. Brush, accepterer denne realitet, selvom han er en evolutionist: "Alle egenskaber fra genstruktur og organisation, til udvikling, morfogenese og vævets organisation er forskellig (med fjer og skæl)."¹

Endvidere undersøger Prof. Brush proteinstrukturen i fuglefljer og siger at, det er "unik blandt hvirveldyr".²

Der er intet fossilt bevis for at bevise, at fuglefljer udvikledes fra reptilskæl. Modsat "opstår fjer pludseligt i den fossile optegnelse som en unægtelig unik egenskab,

Når fuglefljer undersøges nærmere, kan det ses, at de er bygget op af tusindvis af bittesmå tråde, der sidder fast på hinanden med kroge. Denne unikke struktur resulterer i overlegen aerodynamisk præstation.

der adskiller fugle" som Prof. Brush siger.³ Desuden er ingen struktur endnu blevet fundet i huden hos reptiler, der udgør noget grundlag for fuglefljer.⁴

I 1996 gjorde palæontologer et stort nummer ud af fossiler af en såkaldt dinosaur med fjer, kaldet *Sinosauroptryx*. Men i 1997 blev det afsløret, at disse fossiler ikke havde noget at gøre med fugle, og at det ikke var fuglefljer.⁵

På den anden side falder vi, når vi undersøger fuglefljer nærmere, over en meget kompleks struktur, der ikke kan forklares af en evolutionær proces. Den kendte ornitolog Alan Feduccia erklærer, at "enhver egenskab hos dem har aerodynamiske funktioner. De er ekstremt lette, har evnen til at løfte, hvilket øges med lavere fart, og kan vende tilbage til deres tidligere position meget let". Han fortsætter så "Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan et organ, perfekt designet til at flyve, kan have opstået for et andet behov i starten".⁶

Fjerenes struktur tvang også Charles Darwin til at overveje dem. Endvidere havde den perfekt æstetik i påfuglens fjer gjorde ham "dårlig" (med hans egne ord). I et brev, han skrev til Asa Gray den 3. april, 1860, sagde han: "Jeg husker godt tiden, hvor tanken om øjet gjorde mig kold over det hele, men jeg er kommet over denne klagefase..." Og fortsatte så: "... og nu gør ubetydelige oplysninger om struktur mig ofte meget ilde til mode. Synet af en fjer i en påfugls hale, hvornår jeg end kigger på den, gør mig dårlig!"⁷

1- A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", *Journal of Evolutionary Biology*, Vol. 9, 1996, p.132

2- A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", p. 131

3- *Ibid.*

4- *Ibid.*

5- "Plucking the Feathered Dinosaur", *Science*, Vol. 278, 14 November 1997, p. 1229

6- Douglas Palmer, "Learning to Fly" (*Review of The Origin of and Evolution of Birds* by Alan Feduccia, Yale University Press, 1996), *New Scientist*, Vol. 153, March, 1 1997, p. 44

7- Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Boston, Gambit, 1971, p. 101

Alle disse bringer endnu et spørgsmål frem: selv hvis vi antager, at denne umulige historie er sand, hvorfor er evolutionisterne så ikke i stand til at finde "halv-vingede" eller "enkelt-vingede" fossiler til at støtte deres historie?

Endnu en påstået overgangs form: *Archaeopteryx*

Evolutionister kommer med navnet på et eneste væsen som svar. Dette er fossilet af en fugl kaldet *Archaeopteryx*, en af de mest kendte såkaldte overgangsformer blandt de meget få, evolutionister stadig forsvarer. *Archaeopteryx*, den såkaldte forfader til nutidens fugle ifølge evolutionister, levede for omkring 150 millioner år siden. Teorien vedholder, at nogle små dinosaurer som *Velociraptors* eller *Dromeosaurs*, udvikledes ved at få vinger og så begynde at flyve. Altså er *Archaeopteryx* formodet at være en overgangsform, der afgrænedes fra dens dinosaur forfædre og begyndte at flyve for første gang.

Men de seneste studier af *Archaeopteryx* fossiler indikerer, at dette væsen absolut ikke er en overgangsform men en uddød fugleart, der har nogle uvigtige forskelle fra nutidens fugle.

Tesen, at *Archaeopteryx* var en "halv-fugl", der ikke kunne flyve perfekt, var populær i evolutionistiske cirkler indtil for ikke så længe siden. Fraværet af et sternum (brystben) i dette væsen blev opholdt som det vigtigste bevis for, at denne fugl ikke kunne flyve rigtigt. (Sternum er et ben fundet under brystkassen, hvor musklerne krævet for at flyve er fastsat. I vore dage observeres dette brystben i alle flyvende og ikke-flyvende fugle og endda i flagermus, et flyvende pattedyr, der hører til en helt anden familie.)

Ifølge evolutionister udviklede nogle små dinosaurer, som *Velociraptors* eller *Dromeosaurs*, sig ved at få vinger og så begynde med at flyve. Altså formodes *Archæopteryx* at være en overgangsform, der udsprang fra sine dinosaur forfædre og begyndte at flyve for første gang. Denne opdigtede fortælling forekommer i næsten alle evolutionære udgivelser.

Archæopteryx viser egenskaberne fra en fuldgyldig fugl:

1. Dens fjer viser, at den var et varmblodet væsen, der var i stand til at flyve
2. Dens knogler er hule, ligesom hos fugle, der lever i dag.
3. Dens tænder udgør intet bevis for, at den udviklede sig fra reptiler. Mange fuglearter med tænder levede i fortiden.
4. Der er fuglearter, der lever i dag, der har lignende kløer på deres vinger.
5. Brystbenet blev observeret i det syvende Archæopteryx fossil fundet for nylig. Tilstedeværelsen af denne knogle viser, at den – ligesom nutidens fugle – besad kraftige flyvemuskler.

Men det syvende *Archæopteryx* fossil, der blev fundet i 1992, skabte stor forbløffelse blandt evolutionister. Grunden var, at i dette nyligt opdagede fossil, blev brystbenet, som længe var formodet at mangle af evolutionister, opdaget at have eksisteret alligevel. Fossilet blev beskrevet i *Nature* magazine som følgende:

Det nylig opdagede syvende eksempel af *Archæopteryx* bevarer et delvist, rektangulært brystben, længe mistænkt men aldrig før dokumenteret. Dette vidner om dens stærke flyvemuskler.⁴⁶

Denne opdagelse ugyldiggør grundpillen i påstanden, at *Archæopteryx* var en halv-fugl, der ikke kunne flyve rigtigt.

Endvidere blev strukturen af fugles fjer en af de vigtigste bevisstykker, der bekræftede, at *Archæopteryx* var en flyvende fugl i ægte forstand. Den asymmetriske fjerstruktur i *Archæopteryx* kan ikke skelnes fra de fugle, der lever i dag, og indikerer, at den kunne flyve helt perfekt. Som den eminente palæontolog Carl O. Dunbar erklærer: "På grund af dens fjer [skal *Archæopteryx*] tydeligvis klassificeres som en fugl."⁴⁷

Et andet faktum, der blev afsløret af strukturen i *Archæopteryx*' fjer, var dens varmblodede stofskifte. Som det blev diskuteret ovenover, er reptiler

og dinosaurer koldblodede dyr, hvis kropsvarme varierer med temperaturen af omgivelserne, hellere end at være homeostatisk reguleret. En meget vigtig funktion af fjerene på fuglene er vedligeholdelsen af en konstant kropstemperatur. Faktummet, at *Archaeopteryx* havde fjer, viste, at den var en rigtig, varmblodet fugl, der måtte regulere dens kropsvarme i modsætning til dinosaurer.

Evolutionisters spekulationer:

***Archaeopteryx*ernes tænder og kløer**

To vigtige pointer, evolutionære biologer hviler på, når de påstår, at *Archaeopteryx* var en overgangsform, er kløerne på dens vinger og dens tænder.

Det er sandt, at *Archaeopteryx* havde kløer på dens vinger og tænder i munden, men disse træk indebærer ikke, at væsnet havde noget som helst forhold til reptiler. Desuden har to fuglearter, der lever i dag, Turako og Hoatzin, kløer, der tillader dem at holde fast i grene. Disse væsner er fuldstændige fugle med ingen reptil karakteristikker. Derfor er det totalt ubegrundet at påstå, at *Archaeopteryx* er en overgangsform bare på grund af kløerne på dens vinger.

Tænderne i *Archaeopteryx*' næb medfører heller ikke, at det er en overgangsform. Evolutionister laver et målrettet kneb ved at sige, at disse tænder er reptil karakteristikker, siden tænder ikke er en typisk egenskab ved reptiler. I dag har nogle reptiler tænder, mens andre ikke har. Endvidere er *Archaeopteryx* ikke den eneste fugleart med tænder. Det er sandt, at der ikke er nogle tandede fugle i eksistens i dag, men når vi ser på fossiler, kan vi se, at både på *Archaeopteryx*' tid og efter, og endda indtil for ganske nylig, eksisterede en distinkt fugleslægt, der kunne kategoriseres som "fugle med tænder".

Den vigtigste pointe er, at tændernes struktur hos *Archaeopteryx* og andre fugle med tænder er total forskellig fra deres påståede forfædre, dinosaurerne. De velkendte ornitologer L. D. Martin, J. D. Stewart og K. N. Whetstone observerede, at *Archaeopteryx* og andre lignende fugle havde tænder med fladtoppede overflader og store rødder. Men Theropoda dinosaurerne, de påståede forfædre til disse fugle, havde fremstående tænder som save og med smalle rødder.⁴⁸

Disse forskere sammenlignede også knoglerne i håndleddene på *Ar-*

chaopteryx og deres påståede forfædre, dinosaurerne, og så ingen lighed mellem dem.⁴⁹

Studier af anatomer som S. Taesitano, M. K. Hecht og A. D. Walker har afsløret, at nogle af de ligheder, John Ostrom og andre har set mellem *Archaeopteryx* og dinosaurerne, i virkeligheden var fejlfortolkninger.⁵⁰

Alle disse fund indikerer, at *Archaeopteryx* ikke var et overgangslink men bare en fugl, der faldt ind i en kategori, der kan kaldes "tandede fugle".

***Archaeopteryx* og andre fuglefossiler**

Mens evolutionister i årtier har proklameret *Archaeopteryx* som det største bevis for deres scenarie om fuglens evolution, afkræfter nogle nylig fundne fossiler det scenarie i andre sammenhæng.

Lianhai Hou og Zhonghe Zhou, to palæontologer ved the Chinese Institute of Vertebrate Paleontology, opdagede et nyt fuglefossil i 1995 og kaldte det *Confuciusornis*. Dette fossil er omkring samme alder som *Archaeopteryx* (omkring 140 millioner år) men har ingen tænder i munden. Oven i købet delte dens næb og fjer samme egenskaber som nutidens fugle. *Confuciusornis* har samme skelet struktur som nutidens fugle, men den har også kløer på vingerne ligesom *Archaeopteryx*. En anden struktur særlig for fugle kaldet "pygostyl", som støtter halefjerene, blev også fundet i *Confuciusornis*. Kort sagt ligner dette fossil - som har samme alder som *Archaeopteryx*, som tidligere blev anset som den tidligste fugl og accepteret som en halv-reptil - meget en fugl, der lever i dag. Dette faktum har afkræftet alle evolutionistiske teser, der påstår, at *Archaeopteryx* er den primitive forfader til alle fugle.⁵¹

Et andet fossil udgravet i Kina skabte endnu større forvirring. I november 1996

På billedet ses et 120 millioner år gammel *Confuciusornis* fugle fossil, fundet i Kina. Fuglen *Confuciusornis* er på samme alder som *Archaeopteryx*.

blev eksistensen af en 130 millioner år gammel fugl kaldet *Liaoningornis* offentliggjort i *Science* af L. Hou, L. D. Martin og Alan Feduccia.

Liaoningornis havde et brystben, som flyvemusklerne sad fast på, ligesom på nutidens fugle. Denne fugl kunne heller ikke skelnes fra nutidens fugle i andre henseender. Den eneste forskel var tænderne i dens mund. Dette viste, at fugle med tænder ikke besidder de primitive strukturer som påstået af evolutionister.⁵² Dette blev erklæret i en artikel i *Discovery* "Hvorfra kom fuglene? Dette fossil tyder på, at det ikke var fra dinosaurer."⁵³

Alan Feduccia

Endnu et fossil, der afviste de evolutionistiske påstande om *Archaeopteryx* var *Eoalulavis*. *Eoalulavis'* vingestruktur, som blev antaget at være omkring 25 til 30 millioner år yngre end *Archaeopteryx*, blev også set på nutidens langsomt flyvende fugle. Dette beviser, at for 120 millioner år siden var der fugle flyvende i luften, der i mange henseender ikke kunne skelnes fra nutidens fugle.⁵⁴

Disse fakta indikerer igen med sikkerhed, at hverken *Archaeopteryx* eller andre gamle lignende fugle var overgangsforme. Fossilerne indikerer ikke, at forskellige fuglearter udvikledes fra hinanden. I modsætning beviser fossilerne, at nutidens fugle og nogle arkaiske fugle som *Archaeopteryx* faktisk levede sammen på samme tid. Nogle af disse fuglearter som *Archaeopteryx* og *Confuciusornis* er uddøde, og kun nogle af de arter, der engang eksisterede, har været i stand til at overleve til i dag.

Kort sagt indikerer flere af *Archaeopteryx'* egenskaber, at dette væsen ikke var en overgangsform. *Archaeopteryx'* overordnede anatomi betyder stilstand, ikke evolution. Palæontolog Robert Carrol må indrømme at:

Geometrien af flyvefjerene på *Archaeopteryx* er identisk med dem på moderne flyvende fugle, hvor ikke-flyvende fugle har symmetriske fjer. Måden hvorpå fjerene er arrangeret på vingen falder indenfor området af moderne fugle... Ifølge Van Tyne og Berger er den relative størrelse og form af *Archaeopteryx* vinger svarende til fugle, der bevæger sig gennem begrænsede åbninger i vegetation som hønsefugle, duer, snepper, spætter og de fleste spurvefugle... Flyvefjerene har været i stilstand i mindst 150 millioner år...⁵⁵

Hvad er fluernes oprindelse?

Ved at påstå, at dinosaurer blev til fugle, støtter evolutionister deres påstand ved at sige, at nogle dinosaurer, som baskede deres forben for at jage fluer "fik vinger og fløj" som set på billedet. Uden noget videnskabeligt grundlag overhovedet og uden at være andet end fantasiens indbildning, indebærer teorien også en meget simpel logisk modsigelse: evolutionisternes eksempel for at forklare oprindelsen for flyvning, altså fluen, har allerede en perfekt evne til at flyve. Hvor mennesker ikke kan åbne og lukke sine øjne 10 gange i sekundet, basker en gennemsnitlig flue sine vinger 500 gange i sekundet. Endvidere bevæger den begge sine vinger samtidigt. Den mindste dissonans i vingernes vibration ville gøre, at fluen mistede sin balance, men det sker aldrig. Evolutionister skulle først finde en forklaring for, hvordan fluen fik denne perfekte evne til at flyve. I stedet opfinder de indbildte scenarier om, hvordan meget mere klodsede væsner som reptiler kom til at flyve. Selv den perfekte skabelse hos husfluen ugyldiggør evolutionens påstand. Engelske biolog Robin Wooton skrev i en artikel med titlen "The Mechanical Design of Fly Wings":

Jo bedre vi forstår insektvingers funktionalitet, jo mere diskret og smuk fremstår deres design. Strukturer er traditionelt designet for at deformeres så lidt som mulig: mekanismer er designet for at flytte

Et eksempel fra evolutionist scenarier: Dinosaurer, som pludselig fik vinger, mens de prøvede at fange fluer.

komponentdele på forudsigelse måder. Insektvinger kombinerer begge i en ved at bruge komponenter med en lang række elastiske egenskaber, elegant sammensat for at tillade passende deformationer som svar på tilsvarende kræfter, og for at få det bedste ud af luften. De har få, hvis nogen, teknologiske paralleller endnu.¹

På den anden side er der ikke et eneste fossil, der kan være bevis for fluers opdigtede evolution. Det er hvad den fornemme franske zoolog Pierre Grassé mente, da han sagde "Vi er i mørket, når det gælder insekters oprindelse."²

1- Robin J. Wooton, "The Mechanical Design of Insect Wings", *Scientific American*, v. 263, November 1990, p.120

2- Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York, Academic Press, 1977, p.30

På den anden side er det "tidsmæssige paradoks" et af de fakta, der giver det fatale slag til de evolutionistiske påstande om *Archaeopteryx*. I sin bog *Icons of Evolution*, bemærker Jonathan Wells, at *Archaeopteryx* er blevet gjort til et "ikon" i evolutionsteorien, hvorimod beviser tydeligt viser, at dette væsen ikke er den primitive forfader til fugle. Ifølge Wells er en af indikationerne for dette, at Theropoda dinosauren - den påståede forfader til *Archaeopteryx* - faktisk er yngre end *Archaeopteryx*.

Tobenede reptiler, der løb på jorden og havde andre egenskaber, man måske forventer hos en forfader til *Archaeopteryx*, optræder senere.⁵⁶

Det opdigtede fugle-dinosaur link

Evolutionister, der prøver at fremstille *Archaeopteryx* som en overgangsform, kommer med påstanden, at fugle har udviklet sig fra dinosaurer. Men en af de mest kendte ornitologer i verden, Alan Feduccia fra the University of North Carolina, modsiger teorien, at fugle er beslægtet med dinosaurer på trods af, at han selv er evolutionist. Feduccia har dette at sige om tesen om reptil-fugle evolution:

Altså, jeg har studeret fuglekranier i 25 år, og jeg kan ikke se nogen ligheder overhovedet. Jeg kan bare ikke se det... Theropoda oprindelsen af fugle vil efter min mening blive det pinligste for palæontologer i det 20. århundrede.⁵⁷

Larry Martin, en specialist i tidligere fugle fra the University of Kansas, modsiger også teorien om, at fugle nedstammer fra dinosaurer. I diskussionen om den modsigelse, som evolution på dette emne falder ind i, erklærer han:

For at fortælle sandheden ville jeg, hvis jeg skulle støtte dinosauroprindelsen af fugle med de egenskaber, blive pinlig berørt hver gang, jeg skulle op og snakke om det.⁵⁸

For at opsummere er scenariet om "fugles evolution", der opstod alene på basis af *Archaeopteryx*, ikke andet end et produkt af evolutionisters fordomme og ønsketænkning.

Pattedyrenes oprindelse

Som vi tidligere har erklæret, foreslår evolutionsteorien, at nogle opdigtede væsner, der kom op fra havet, blev til reptiler, og at fugle udvikledes fra reptiler. Ifølge det samme scenarie er reptiler forfædre til ikke bare fugle men også pattedyr. Men der er store forskelle mellem de to klasser. Pattedyr er varmblodede dyr (dette betyder, at de kan skabe deres egen

varme og holde den på et stabilt niveau), de føder levende unger, de ammer deres unger, og deres kroppe er dækket af pels eller hår. Reptiler, på den anden side, er koldblodede (altså de kan ikke generere varme, og deres kropstemperatur ændres afhængig af den eksterne temperatur), de lægger æg, de ammer ikke deres unger, og deres kroppe er dækket af skæl.

Et eksempel på de strukturelle barrierer mellem reptiler og pattedyr er deres kæbestruktur. Pattedyrs kæber består kun af et underkæbeben, der indeholder tænderne. Hos reptiler er der tre små knogler på hver side af underkæben. En anden grundlæggende forskel er, at alle pattedyr har tre knogler i deres mellemøre (hammer, ambolt og stigbøjle). Reptiler har blot en enkelt knogle i mellemøret. Evolutionister påstår, at reptilkæben og mellemøret gradvist udvikledes til pattedyrets kæbe og øre. Spørgsmålet om, hvordan et øre med en knogle udviklede sig til et med tre knogler, og hvordan høresansen blev ved med at fungere i mellemtiden, kan aldrig forklares. Ikke overraskende er ikke et eneste fossil, der linker reptiler og pattedyr sammen, blevet fundet. Dette er grunden til, at evolutionære videnskabs forfat-

Evolutionister foreslår, at pattedyr udviklede sig fra en fælles forfader. Men

der er store forskelle mellem diverse arter af pattedyr såsom bjørne, hvaler, mus og flagermus. Hvert af disse levende væsner besidder specifikke systemer. For eksempel er flagermus skabt med et meget følsomt sonarsystem, som hjælper dem med at finde vej i mørket. Disse komplekse systemer, som moderne teknologi kun kan imitere, kunne ikke på nogen måde være opstået som resultat af tilfælde og chance. Den fossile optegnelse viser også, at flagermus kom til i deres nuværende perfekte stadie lige pludseligt, og at de ikke kunne have gennemgået nogen "evolutionær proces".

Et flagermusfossil på 54-37 millioner år: ingen forskel fra dens nuværende modstykke.

ter Roger Lewin blev tvunget til at sige, "Overgangen til det første pattedyr, som sandsynligvis skete på bare en eller højst to slægter, er stadig et mysterium".⁵⁹

George Gaylord Simpson, en af de mest populære evolutionistiske autoriteter og en grundlægger af den neodarwinistiske teori, kommer med følgende kommentar om denne forvirrende vanskelighed for evolutionister:

Den mest forvirrende begivenhed i livets historie på jorden er forandringen. Mesozoikum, reptilalderen, til pattedyrenes alder. Det er som om, gardinet pludselig blev hævet ned på scenen, hvor alle de førende roller blev spillet af reptiler, især dinosaurer, i store antal og forbløffende variation, og blev hejst igen med det samme for at afsløre samme miljø men med helt nye medvirkende, en besætning hvor dinosaurerne slet ikke optræder, andre reptiler er i stort mindretal, og alle de førende roller spilles af pattedyr af slags, der knap blev hintet til i de foregående akter.⁶⁰

Endvidere, da pattedyr pludselig gjorde deres forekomst, var de allerede meget forskellige fra hinanden. Så uens dyr som flagermus, heste, mus og hvaler er alle pattedyr, og de opstod alle i løbet af samme geologiske periode. At fastsætte et evolutionært forhold mellem dem er umuligt selv ved brug af den vildeste fantasi. Den evolutionistiske zoolog R. Eric Lombard kommer med denne pointe i en artikel, der blev bragt i den førende journal *Evolution*:

De, der leder efter specifik information, der er brugbar til at skabe fylogener af taksa med pattedyrprindelse, vil blive skuffede.⁶¹

Alle disse demonstrerer, at alle levende væsner fremkom på Jorden pludseligt og fuldtudviklet uden nogen evolutionær proces. Dette er konkret bevis for det faktum, at de blev skabt. Evolutionister prøver dog at fortolke faktummet, at levende arter kom til eksistens i en specifik rækkefølge, som en indikator for evolution. Men denne sekvens, som levende ting opstod ved, er "skabelsesrækkefølgen", siden det ikke er muligt at tale om en evolutionær proces. Med en overlegen og fejlfri skabelse, blev have og land fyldt med levende ting og til sidst blev mennesket skabt.

I modsætning til "abemenneske" historien, der presses på masserne med intenst medie propaganda, opstod mennesket også pludseligt og fuldtudviklet.

Myten om hesteevolution

I ndtil for nylig blev en opdigtet sekvens, der angiveligt viste hestens evolution, fremsat som det principielle fossile bevis for evolutionsteorien. Men i dag indrømmer mange evolutionister ærligt, at scenariet om hesteevolution er bankerot. I 1980 blev et fire dage langt symposium holdt på the Field Museum of Natural History i Chicago med 150 evolutionister til stede for at diskutere problemerne med den gradvise evolutionsteori. Da han talte om mødet, bemærkede evolutionist Boyce Rensberger, at scenariet om hestens evolution ikke har noget grundlag i den fossile optegnelse, og at ingen evolutionær proces er blevet observeret, som kunne redegøre for hestes gradvise evolution:

Det populært fortalte eksempel om hesteevolution, der foreslog en gradvis sekvens af forandringer fra vores væsner på størrelse med ræve og med fire tæer, der levede for næsten 50 millioner år siden, til nutidens meget større tæer med en tå, er længe blevet kendt for at være forkert. I stedet for gradvis forandring fremstår fossiler af hver mellemliggende art fuldstændig distinkt, fortsætter uændret og uddør så. Overgangsformer er ukendte.¹

Dr. Niles Eldredge sagde det følgende om diagrammer om "hestes evolution":

Der har været forfærdelig mange historier, nogle mere indbildte end andre, om hvad naturen af den historie [af livet] virkelig er. Det mest kendte eksempel, stadig udstillet nedenunder, er udstillingen af hestes evolution klargjort for måske halvtreds år siden. De er blevet præsenteret som den bogstavelige sandhed i fagbog efter fagbog. Nu synes jeg, det er beklageligt, især når de folk, der foreslår de slags historier, måske selv er klar over den spekulative natur ved noget af det.²

Hvad er så grundlaget for scenariet om hestens evolution? Dette scenarie blev formuleret ved hjælp af de bedragende diagrammer udtænkt af det sekventielle arrangement af fossiler af distinkte arter, der levede på meget forskellige tidspunkter i Indien, Sydafrika, Nordamerika og Europa, udelukkende i overensstemmelse med den stærke kræft fra evolutionisters fantasi. Mere end 20 diagrammer om hestens evolution, som forresten er totalt forskellige fra hinanden, er blevet foreslået af diverse researchere. Altså er det tydeligt, at evolutionister ikke er nået til nogen fælles enighed om disse stamtræer. Det eneste fælles træk ved disse arrangementer er troen om, at et væsen på størrelse med en hund kaldet "Eohippus", som levede i Eocæn perioden for

FALSKT

Denne hesteserie i en museum udstilling er omfattet af forskellige dyr, der levede på forskellige tidspunkter og på forskellige geografiske steder. Her er de blevet arrangeret vilkårligt, en efter en, for at antyde en lineær sekvens, ifølge et forudindtaget perspektiv. Dette scenarie om hestefamiliens "evolution" har ingen støtte i den fossile optegnelse.

55 millioner år siden, var forfader til hesten (*Equus*). Men *Eohippus*, fremstillet som en forfader til hesten, som uddøde for millioner af år siden, er næsten identisk med pattedyret kendt som "klippegrævlinger", som stadig lever i Afrika, men som ikke har den mindste forbindelse til heste.³

Ugyldigheden ved påstanden om hestens evolution bliver klarere hver dag med opdagelsen af nye fossiler. *Eohippus* er blevet identificeret i jordlag, der indeholder nogle forstenede hesteracer – *Equus nevadensis* og *E. occidentalis*—som stadig er i live i dag — *Equus nevadensis*.⁴

Dette viser, at nutidens hest levede på samme tid som dens angivelige forgænger, hvilket beviser, at hesten aldrig gennemgik processen kendt som evolution. Den evolutionistiske videnskabsforfatter Gordon R. Taylor forklarer denne ringe anerkendte sandhed i sin bog *The Great Evolution Mystery*:

Men måske er darwinismens mest seriøse svaghed palæontologers manglen på at finde overbevisende fylogener eller sekvenser af organismer, der viser stor evolutionær forandring... Hesten citeres ofte som det eneste fuldt gennemarbej-

dede eksempel. Men faktum er, at linjen fra *Eohippus* til *Equus* er meget uregelmæssig. Den påstås at vide en kontinuerlig øgning i størrelse, men sandheden er, at nogle varianter var mindre en *Eohippus*, ikke større. Eksempler fra forskellige kilder kan sættes sammen til en overbevisende sekvens, men der er intet bevis for, at de faktisk var rangeret i denne rækkefølge i tid.⁵

Alle disse fakta er stærkt bevis for, at diagrammerne om hastens evolution, som præsenteres som en af de mest solide stykker bevis for darwinisme, ikke er andet end fanatiske og usandsynlige fortællinger.

1- Boyce Rensberger, *Houston Chronicle*, November 5, 1980, p.15

2- *Harper's Magazine*, February, 1985, p. 60

3- Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields, 1982, pp. 30-31

4- Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe*, pp. 30-31

5- Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery*, Abacus, Sphere Books, London, 1984, p. 230

Evolutionisters forudindtagede og vildledende fossilfortolkninger

Før vi går i detaljer om myten om menneskelig evolution, må vi nævne den propagandametode, der har overbevist den generelle offentlighed om ideen, at halvmand / halvabe væsner engang levede i fortiden. Rekonstruktion kan forklares som at tegne et billede eller lave en model af en levende ting baseret på en enkelt knogle - nogle gange kun et fragment - der er blevet udgravet. "Abemennesket", vi ser i aviser, blade eller film, er alle rekonstruktioner.

Fossiler, der påstås at være bevis for det menneskelige evolutions-scenarie er faktisk produkter af svindel. I over 150 år er ikke engang et enkelt fossil blevet fundet, der kan bevise evolution. Faktisk er rekonstruktionerne (tegninger eller modeller) af fossilresterne lavet af evolutionisterne forberedt spekulativt præcist til at bekræfte evolutionstesen. David R. Pilbeam, en antropolog fra Harvard, understreger dette faktum, når han siger: "I palæontologi er data hvert fald stadig så sparsomt, at teori har stor indflydelse på fortolkning. Teorier har - i fortiden - tydeligt reflekterer vores nuværende ideologier i stedet for det faktiske data".⁶² Siden folk påvirkes meget af visuel information, tjener disse rekonstruktioner evolutionisters budskab bedst, hvilket er at overbevise folk om, at disse rekonstruerede væsner faktisk eksisterede i fortiden.

På dette tidspunkt må vi fremhæve en speciel pointe: Rekonstruktioner baseret på knoglerester kan kun vise de mest generelle karakteristikker om væsnet, siden de meget distinkte morfologiske egenskaber ved ethvert dyr er blødt væv, som hurtigt forsvinder efter døden. Fordi fortolkningerne af det bløde væv er af spekulativ natur, bliver de rekonstruerede tegninger eller modeller totalt afhængige af fantasien hos den person, der producerer dem. Earnest A. Hooten fra Harvard University forklarer situationen således:

For at forsøge at genoprette de bløde dele er et endnu farligere foretagende. Læberne, øjnene, ørerne og næsespidsen efterlader ingen spor på de underliggende knogler. På en neandertalers kranie kan du med samme lethed mo-

Opdigtede og bedrageriske tegninger

OPDIGTET TEGNINGER

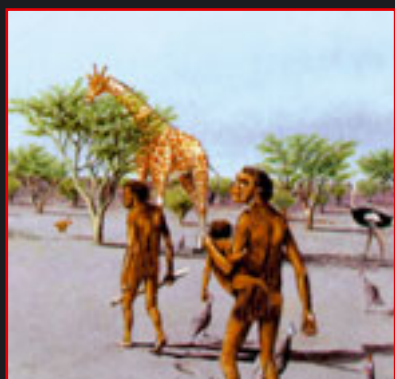
National Geographic, marts 1966

Junior Larousse Encyclopaedia, vol. 1, s. 96

Geheimnisse Der Urzeit, Tiere und Menschen, s. 200

Junior Larousse Encyclopaedia, vol. 1, s. 94

På billeder og rekonstruktioner giver evolutionister med vilje form til egenskaber, som ikke faktisk efterlader nogle fossile spor, såsom strukturen af næsen og læberne, formen af håret, øjenbrynenes form, og andet kropsbeholdning for at støtte evolution. De forbereder også detaljerede billeder, der afbilder disse opdigtede væsner, der går med sine familier, jæger, eller andre øjeblikke af deres dagligdag. Men disse tegninger er alle hjernesvind fra fantasien og har intet modstykke i den fossile optegnelse.

TRE FORSKELLEGE REKONSTRUKTIONER BASERET PÅ SAMME KRANIUM

Blev vist i *Sunday Times*,
5. april, 1964

Maurice Wilsons
tegning

N.Parkers rekonstruktion,
N. Geographic,
September 1960

OPDIGTET
TEGNING

dellere en chimpanses ansigtstræk eller en filosof's konturer. Disse påståede restorationer af gamle mennesketyper har meget lille - hvis nogen - videnskabelig værdi og vildleder med høj sandsynlighed offentligheden... Så sæt ikke din lid til rekonstruktioner.⁶³

Faktisk opfinder evolutionister så "absurde historier", at de endda tilskriver det samme kranium forskellige ansigter. For eksempel er de tre forskellige rekonstruerede tegninger lavet til fossilet kaldet *Australopithecus robustus* (*Zinjanthropus*) et kendt eksempel af sådanne forfalskninger.

Den forudindtagede fortolkning af fossiler og deciderede fabrikation af mange opdigtede rekonstruktioner er en indikation af, hvor ofte evolutionister har ressourcer til tricks. Men stadig virker disse uskyldige, når de sammenlignes med de bevidste forfalskninger, der er blevet begået i evolutionens historie.

OPDIGTET
TEGNING

To tegninger af Javamanden, som er totalt forskellige fra hinanden, giver et godt eksempel på, hvor fantasifuldt fossiler fortolkes af evolutionister.

Venstre: Maurice Wilsons tegning (*From Ape to Adam: The Search for the Ancestry of Man*, Herbert Wendth)

Højre: Steven Stanleys tegning (*Human Origins*)

OPDIGTET
TEGNING

Evolution forfalskninger

Der er intet konkret fossilt bevis til at støtte "abemenneske" billedet, som ustandseligt bekendtgøres af medierne og evolutionære akademiske cirkler. Med pensler i deres hænder producerer evolutionister opdigtede væsner, men ikke desto mindre udgør det faktum, at disse tegninger ikke stemmer overens med noget fossil, et seriøst problem for dem. En af de interessante metoder, de tager i brug for at overkomme dette problem er at "producere" de fossiler, de ikke kan finde. Piltdown-manden, som måske er den største skandale i videnskabens historie, er et typisk eksempel på denne metode.

Piltdown-manden:

En Orangutangs kæbe og et menneskeligt kranium!

I 1912 kom en velkendt doktor og amatør i palæantropologi ved navn Charles Dawson frem med påstanden, at han havde fundet et kæbeben og et kraniefragment i et hul i Piltdown, England. Selvom kæbebenet var mere abeagtigt, var tænderne og kraniet som et menneskes. Disse eksempler blev mærket som "Piltdown-manden". Påstået at være 500.000 år gammel blev de fremvist som et absolut bevis på menneskelig evolution på flere museer. I over 40 år blev mange videnskabelige artikler skrevet om "Piltdown-manden", mange fortolkninger og tegninger blev lavet, og fossilet blev præsenteret som et vigtigt bevis for menneskelig evolution. Ikke mindre end 500 doktorafhandlinger blev skrevet om emnet.⁶⁴ Ved et besøg på the British Museum i 1921 sagde førende amerikanske palæantropolog Henry Fairfield Osborn "Vi skal mindes på om og om igen, at naturen er fuld af paradokser" og udråbte Piltdown som "en opdagelse af overskridende vigtighed for menneskets forhistorie."⁶⁵

I 1949 forsøgte Kenneth Oakley fra det britiske museums palæontologifdeling at bruge "fluor test", en ny test brugt til at fastlægge fossilets dato. Et forsøg blev gjort på Piltdown-mandens fossil. Resultatet var forb-

Historien om en skrøne

1

Fossilerne udgraves af Charles Dawson og gives til Sir Arthur Smith Woodward.

2

Dele rekonstrueres for at danne det kendte kranium.

Dele fra et menneskeligt kranium

3

Baseret på det rekonstruerede kranium laves diverse tegninger og skulpturer, utallige artikler og kommentarer skrives. Det originale kranium vises på the British Museum.

Orangutang kæbe

4

40 år efter dens opdagelse afsløres det, at Piltdown fossilet er et svindelnummer af et antal researchere.

løffende. Under testen blev det opdaget, at Piltdown-mandens kæbeben ikke indeholdt noget fluor. Dette indikerede, at det havde været begravet i ikke mere end nogle få år. Kraniet, der kun indeholdt en lille mængde fluor, viste, at det ikke var ældre end nogle få tusinde år.

Det blev bestemt, at tænderne i kæbebenet, der hørte til en orangutang, var blevet kunstigt nedbrudt, og at de "primitive" værktøjer opdaget med fossilerne var simple imitationer, der var blevet skærpet med stål implementer.⁶⁶ I den detaljerede analyse udført af Joseph Weiner blev denne forfalskning afsløret for offentligheden i 1953. Kraniet hørte til en 500 år gammel mand, og kæbebenet hørte til en nylig afdød abe! Tænderne var blevet specielt arrangeret på en specifik måde og føjet til kæben, og de molære overflader var filet for at ligne menneskets. Så var alle stykkerne blevet plettet med kaliumdichromat for at give dem et gammelt udseende. Disse pletter begyndte at forsvinde, da de blev dyppet i syre. Sir Wilfred Le Gros Clark, som var med på holdet, der opdagede svindlen, kunne ikke gemme sin forbløffelse over denne situation og sagde: "Beviserne på kunstig slitage var øjeblikkeligt iøjefaldende. Faktisk virkede de så tydelige, at man vel kunne spørge - hvordan kunne det være, de var sluppet ubemærket hen før?"⁶⁷ I kølvandet af alt dette blev "Piltdownmanden" hurtigt fjernet fra the Britiske museum, hvor den var blevet udstillet i over 40 år.

Nebraska manden: En gris' tand

I 1922 erklærede Henry Fairfield Osborn, direktøren på the American Museum of Natural History, at han havde fundet en fossil molærtand, der hørte til Pliocæn perioden i det vestlige Nebraska i nærheden af Snake Brook. Denne tand bar angiveligt fælles karakteristikker med både mand og abe. En omfattende videnskabelig debat begyndte omkring dette fossil, som kom til at hedde "Nebraska manden", hvis tand nogle tolkede som hørende til *Pithecanthropus erectus*, mens andre påstod, den var tættere på menneskets. Nebraska manden blev også øjeblikkeligt givet et "videnskabeligt navn", *Hesperopithecus haroldcooki*.

Mange autoriteter gav Osborn deres støtte. Baseret på denne ene tand, blev rekonstruktionerne af Nebraska mandens hoved og krop tegnet. Nebraska manden blev endda afbilledet med sin kone og børn som en hel familie i naturlige omgivelser.

**OPDIGTET
TEGNING**

Billedet til venstre blev tegnet baseret på en enkelt tand, og det blev udgivet i *Illustrated London News* magasinet den 24. juli, 1922. Men evolutionisterne blev ekstremt skuffede, da det blev afsløret, at denne tand hverken tilhørte et abeliggende væsen eller et menneske, men i stedet til en uddød grise art.

Alle disse scenarier blev udviklet fra bare en tand. Evolutionistiske cirkler satte en sådan tro til denne "spøgelsesmand", at da en forsker ved navn William Bryan modsagde disse forudindtagede konklusioner bygget på en enkelt tand, blev han stærkt kritiseret.

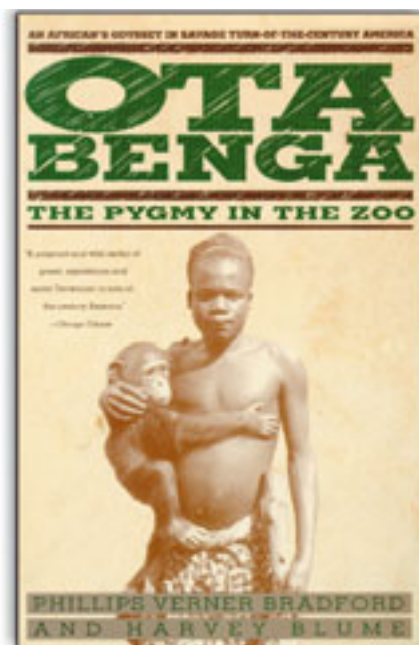
I 1927 blev andre dele af skelettet også fundet. Ifølge disse nylig opdagede stykker hørte tanden hverken til et menneske eller en abe. De blev opdaget, at den tilhørte en uddød art af en vild amerikansk gris, der hed *Prosthennops*. William Gregory gav en titel til artiklen udgivet i *Science*, hvori han meddelte sandheden, "*Hesperopithecus*: åbenbart hverken en abe eller et menneske."⁶⁸ Så blev alle tegningerne af *Hesperopithecus haroldcooki* og hans familie hurtigt fjernet fra evolutionær litteratur.

Ota Benga: Afrikaneren i buret

Da Darwin udvidede påstanden i sin bog *The Descent of Man*, at mennesket udviklede sig fra abelignende væsner, begyndte han at lede efter fossiler til at støtte denne påstand. Men nogle evolutionister troede dog, at "halv mand/halvabe" væsner ikke kun kunne findes i den fossile optegnelse men også levende i diverse dele af verden. I det tidlige 20. århundrede førte denne stræben efter "levende overgangslinje" til uheldige hændelser, hvor en af de forfærdeligste er historien om en pygmæ ved navn Ota Benga.

Ota Benga blev fanget i 1904 af en evolutionistisk forsker i Congo. På hans sprog betød hans navn "ven". Han havde en kone og to børn. Lænket og buret inde som et dyr blev han fragtet til USA, hvor evolutionistiske vi-

denskabsmænd udstillede ham for offentligheden i St Louis World Fair sammen med andre abe arter og præsenterede ham som "den tætteste overgangsform til mennesket". To år senere tog de ham til the Bronx Zoo i New York, og der udstillede de ham under betegnelsen "gammel forfader til mennesket" sammen med et par chimpanser, en gorilla ved navn Dinah og en orangutang ved navn Dohung. Dr William T. Homaday, dyrehavens evolutionære direktør gav lange taler om, hvor stolt han var over, at

have denne enestående "overgangsform" i sin zoo, og behandlede indespærrede Ota Benga som om, han var et almindeligt dyr. Ude af stand til at bære den behandling, han blev udsat for, begik Ota Benga til sidst selvmord.⁶⁹

Piltdown-manden, Nebraska manden, Ota Benga... disse skandaler viser, at evolutionære videnskabsmænd ikke tøver med at bruge nogen form for uvidenskabelig metode for at bevise deres teori. Med dette i mente konfronterer vi en lignende situation, når vi ser på de andre såkaldte beviser for myten om "menneskelig evolution". Her er der fiktive historier og en hær af frivillige klar til at prøve alt for at bekræfte denne historie.

Scenariet om den menneskelige evolution

I tidligere kapitler så vi, at der ikke er nogle mekanismer i naturen, der fører til, at levende væsner udvikler sig, og at levende arter ikke kommer til som resultatet af en evolutionær proces, men i stedet opstod lige pludseligt i deres nuværende perfekte struktur. Det vil sige, de blev skabt individuelt. Derfor er det tydeligt, at "menneskelig evolution" også er en historie, der aldrig har fundet sted.

Hvad foreslår evolutionister så som basis for denne historie?

Dette grundlag er eksistensen af masser af fossiler, som evolutionister kan bygge opdigtede fortolkninger på. Gennem historien har mere end 6000 abearter levet, og de fleste er uddøde. I dag lever kun 120 abearter på jorden. Disse ca. 6000 abearter, hvoraf de fleste er uddøde, udgør en rig ressource for evolutionisterne.

Evolutionisterne skrev scenariet om menneskelig evolution ved at arrangere nogle af de kranier, der passer til deres budskab, i rækkefølge fra det mindste til største, og spreder nogle uddøde menneskearters kranier imellem dem. Ifølge dette scenarie har mennesket og nutidens aber fælles forfædre. Disse væsner udviklede sig med tiden, og nogle af dem blev til nutidens aber, mens en anden gruppe, som fulgte en anden evolutionsgren, blev til nutidens menneske.

Men alle de palæontologiske, anatomiske og biologiske fund har dog vist, at denne påstand om evolution er så fiktiv og ugyldig som alle de andre. Intet forsvarligt eller reelt bevis er blevet fremsat for at bevise, at der er et forhold mellem mennesket og aben, udover forfalskninger, forvrængninger og misledende tegninger og kommentarer.

Den fossile optegnelse indikerer for os, at gennem historien har mænd været mænd og aber været aber. Nogle af de fossiler, som evolutionister påstår at være forfædre til mennesket, hører til menneskearter, som levede indtil for nylig - omkring 10000 år siden - og forsvandt så. Desuden har mange menneskesamfund, der lever i dag, det samme fysiske udseende og

karaktistikker som de uddøde menneskeracer, som evolutionister påstår til at være menneskets forfædre. Alle disse er tydelig bevis på, at mennesket aldrig er gået gennem en evolutionær proces i nogen historisk periode.

Det vigtigste af alt er, at der er utallige anatomiske forskelle mellem aber og mennesker, og ingen af dem er af den slags, der kan komme til ved en evolutionær proces. "Oprejst gang" er en af dem. Som vi senere vil beskrive i detaljer, er oprejst gang særligt for mennesket og er et af de vigtigste træk, der skelner mennesket fra andre dyr.

Menneskets opdigtede stamtræ

Den darwinistiske påstand vedholder, at dagens mand udvikledes fra en slags abelignende væsen. Under denne påståede evolutionsproces, som angiveligt startede for 4-5 millioner år siden, påstås det, at der eksisterede nogle "overgangsformer" mellem nutidens mand og hans forfædre. Ifølge dette fuldstændig opdigtede scenarie, er de følgende fire grundlæggende "kategorier" noteret:

1. Australopitheciner (alle de forskellige former, der hører til slægten *Australopithecus*)
2. *Homo habilis*
3. *Homo erectus*
4. *Homo sapiens*

Evolutionister kalder slægten, som menneskets påståede abelignende forfædre hørte til, "*Australopithecus*", som betyder "sydlig abe". *Australopithecus*, som ikke er andet end en gammel type abe, der er uddød, findes i forskellige former. Nogle af dem er større og stærkt byggede (robuste), og nogle er mindre og delikate (gracile).

Evolutionister klassificerer det næste niveau af menneskelig evolution som slægten *Homo*, altså "menneske". Ifølge denne evolutionistiske påstand, er de levende ting i *Homo* serien mere udviklede end *Australopithecus*, og ikke meget anderledes end dagens menneske. Nutidens menneske, altså arten *Homo sapiens*, siges at være kommet til på det sidste stadie af denne slægt *Homos* evolution.

Fossiler som "Java-manden", "Pekingmanden" og "Lucy", som optræder i medierne nu og da og findes i evolutionistiske udgivelser og fagbøger, er inkluderet i en af de fire grupper nævnt ovenover. Hver af disse grupperinger formodes også at opdeles i arter og underarter, som det måske er tilfældet.

EN ENKEL KÆBEKNOGLE SOM INSPIRATION

OPDIGTET
TEGNING

Det førte Ramapithecus fossil fundet: en manglende kæbe udgjort af to dele. (til højre). Evolutionisterne afbillede dristigt Ramapithecus, hans familie og miljøet, de levede i, ved kun at bruge disse kæbeknogler.

Nogle foreslåede overgangsforme fra fortiden som *Ramapithecus* måtte udelukkes fra det opdigtede menneskelige stamtræ, efter det blev opdaget, at de var almindelige aber.⁷⁰

Ved at beskrive leddene i kæden som "*australopitheciner* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" antyder evolutionister, at hver af disse typer er forfader til den følgende. Men palæantropologers nylige fund har afsløret, at australopitheciner, *Homo habilis* og *Homo erectus* eksisterede i forskellige dele af verden på samme tid. Desuden levede nogle mennesker klassificeret som *Homo erectus* nok indtil for nylig. I en artikel med titlen "*Seneste Homo erectus* i Java: Potentiel samtidig med *Homo sapiens* i Sydøstasien" blev der skrevet i tidsskriftet *Science*, at *Homo erectus* fossiler fundet i Java havde "gennemsnitlige aldre på 27 ± 2 til $53,3 \pm 4$ tusind år" og dette "give(r) muligheden, at *H. erectus* overlappede i tid med anatomisk moderne mennesker (*H. sapiens*) i Sydøstasien."⁷¹

Endvidere sameksisterede *Homo sapiens neanderthalensis* og *Homo sapiens sapiens* (nutidens menneske) også tydeligt. Situationen indikerer åbenbart ugyldigheden ved påstanden om, at den ene er forfader til den anden.

Uløseligt har alle fund og al videnskabelig forskning afsløret, at den fossile optegnelse ikke tyder på en evolutionær proces, som evolutionister foreslår. Fossilene, som evolutionister påstår at være forfædre til mennesket, hører faktisk enten til andre menneskelige racer eller abe arter.

Men hvilke fossiler er så menneskelige og hvilke er aber? Er det nogensinde muligt for nogen af dem at blive opfattet som overgangsformer? For at finde svarene må vi tage et nærmere blik på hver kategori.

***Australopithecus*: En abe art**

Den første kategori, slægten *Australopithecus*, betyder "sydlig abe", som vi har sagt. Det formodes, at disse væsner først fremkom i Afrika for omkring 4 millioner år siden og levede indtil for 1 million år siden. Der er et antal forskellige arter blandt australopithecinerne. Evolutionister formoder, at den ældste *Australopithecus* art er *A. Afarensis*. Efter den kommer *A. Africanus* og så *A. Robustus*, som har relativt større knogler. Når det gælder *A. Boisei*, accepterer nogle forskere den som en anden art, og andre som en underart af *A. Robustus*.

Alle *Australopithecus* arterne er uddøde aber, der ligner nutidens aber. Deres kraniekapacitet er den samme eller mindre end dagens chimpanser. Der er nogle fremspringende dele på deres hænder og fødder, som de brugte til at klatre i træer ligesom nutidens chimpanser, og deres fødder er bygget til at gribe og holde fast på grene. De er lave (maksimum 130 cm (51 in.)), og ligesom nutidens chimpanser er hannen *Australopithecus* større end hunnen. Mange andre karakteristikker - som detaljerne i deres kranier, tætheden af deres øjne, deres skarpe molære tænder, deres underkæbe struktur, deres lange arme og deres korte ben - udgør bevis for, at disse væsner ikke var forskellige fra nutidens abe.

Men evolutionister påstår, at selvom australopithecinerne har abens anatomi, gik de i modsætning til aberne oprejst som mennesker.

Denne påstand om, at australopithecinerne gik oprejst, er et synspunkt, som palæantropologer som Richard Leakey og Donald C. Johanson har haft i årtier. Stadig har mange videnskabsmænd, der har gjort en stor del forskning på australopithecinerne skeletters struktur, bevist ugyldigheden af det argument. Omfattende forskning af diverse *Australopithecus* eksempler lavet af to verdensberømte anatomer fra England og USA, Lord Solly Zuckerman og Prof. Charles Oxnard, viste, at disse væsner ikke gik

oprejst på en menneskelig måde. Ved at have studeret knogler i disse fossiler i en periode på 15 år takket være tilskud fra den britiske regering, nåede Lord Zuckerman og hans hold af fire specialister den konklusion, at australopitheciner kun var en almindelig abe slægt og bestemt ikke gik oprejst, selvom Zuckerman selv er en evolutionist.⁷² Tilsvarende sammenlignede Charles E. Oxnard, som er en anden evolutionist kendt for sin forskning på emnet, også australopithecinerne skelet struktur med nutidens orangutanger.⁷³

Det faktum, at *Australopithecus* ikke kan betragtes som en forfader til mennesket, accepteres også af evolutionistiske kilder. Det velkendte franske magasin *Science et Vie* gjorde dette til deres forsidehistorie i maj 1999 udgaven. Historien handlede om Lucy, det bedst kendte fossile eksempel af *Australopithecus afarensis* under titlen "Adieu Lucy," (Farvel Lucy) og skrev om nødvendigheden af at fjerne *Australopithecus* fra det menneskelige stamtræ. Artiklen, baseret på opdagelsen af en ny *Australopithecus*, kode nummer St W573, erklærede:

En ny teori siger, at slægten *Australopithecus* ikke er roden til den menneskelige race... Resultaterne fundet frem til af den eneste kvinde autoriseret til at undersøge St W537 er forskellige fra de normale teorier om menneskeheds forfædre: dette ødelægger det hominide stamtræ. Store primater, set som menneskets forfædre, er blevet fjernet fra ligningen af dette stamtræ... *Australopithecus* og Homo (menneske) arter, optræder ikke på samme gren. Menneskets direkte forfædre venter stadig på at blive opdaget.⁷⁴

***Homo Habilis*: Aben der blev præsenteret som menneske**

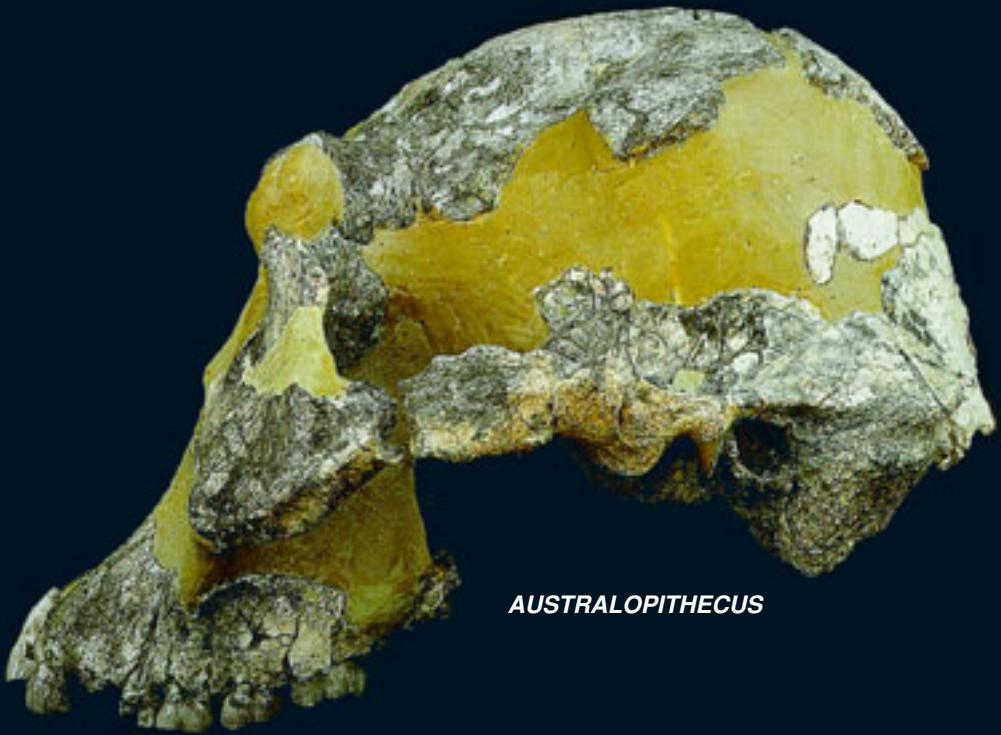
Den store lighed mellem australopithecinerne og chimpanserne skelet- og kraniestruktur og afvisningen af den påstand, at disse væsner gik oprejst, har skabt store vanskeligheder for evolutionistiske palæantropologer. Grunden er, at ifølge den opdigtede evolutionsordning, kommer *Homo erectus* efter *Australopithecus*. Som slægtens navn *Homo* (betyder "menneske") antyder, er *Homo erectus* en menneske art og dens skelet er ret. Dens kraniekapacitet er to gange så stor som *Australopithecus*'. En direkte overgang fra *Australopithecus*, som er en chimpanse-lignende abe, til *Homo erectus*, som har et skelet, der ikke er anderledes fra nutidens menneske, er udelukket selv ifølge den evolutionistiske teori. Derfor er "links" - altså "overgangsforme" nødvendige. Konceptet *Homo habilis* opstod fra denne nødvendighed.

Australopithecus Aferensis: En uddød abe

Det første fossil fundet i Ethiopia, Hadar, som formodes at tilhøre *Australopithecus aferensis* arter: AL 288-1 eller "Lucy". I lang tid kæmpede evolutionister for at bevise, at Lucy kunne gå oprejst; men den nyeste research har bestemt fastsat, at dette dyr var en normal abe med bøjet gang.

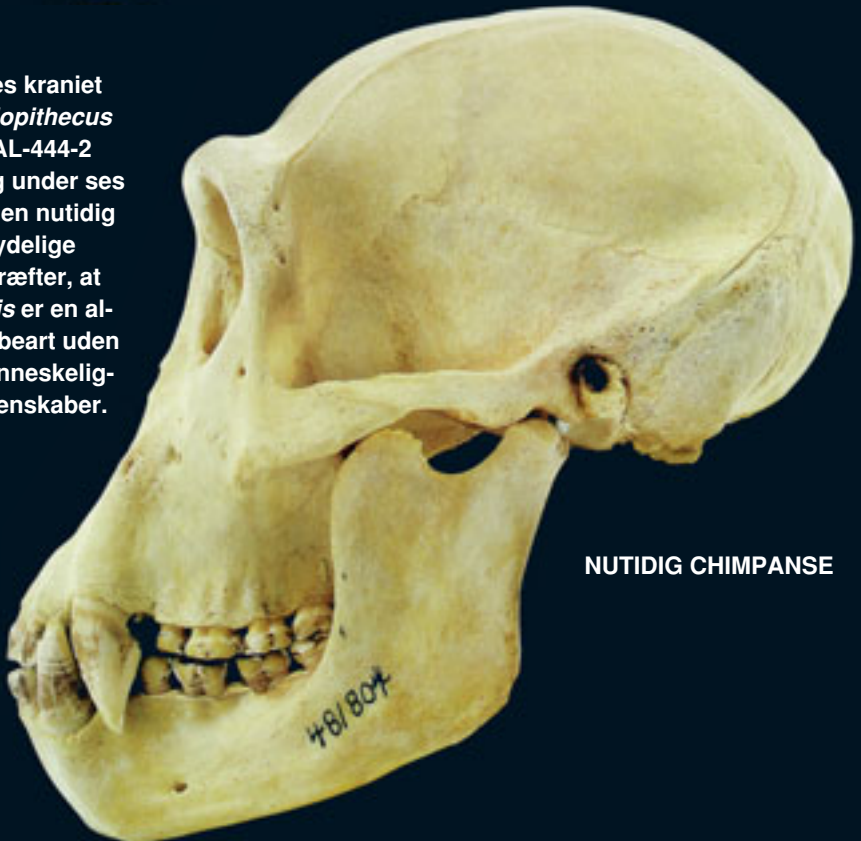
Australopithecus afarensis AL 333-105 fossilet set nedenfor tilhører et ungt medlem af denne art. Det er grunden til, at fremspringet endnu ikke er blevet dannet på hans kranium.

AUSTRALOPITHECUS

Ovenfor ses kraniet fra *Australopithecus afarensis* AL-444-2 fossilet, og under ses kraniet fra en nutidig abe. Den tydelige lighed bekræfter, at *A. afarensis* er en almindelig abeart uden nogle "menneskeliggende" egenskaber.

NUTIDIG CHIMPANSE

Klassificeringen af *Homo habilis* blev fremsat i 1960'erne af the Leakeys, en familie af "fossil jagere". Ifølge the Leakeys, havde denne nye art, som de klassificerede som *Homo habilis*, en relativt stor kraniekapacitet, evnen til at gå oprejst og bruge sten og træ værktøjer. Derfor kunne den have været forfader til mennesket.

Nye fossiler af samme art udgravet i de sene 1980'ere ændrede fuldstændig dette synspunkt. Nogle forskere som Bernard Wood og C. Loring Brace, som stolede på disse nyfundne fossiler, erklærede at *Homo habilis* (som betyder "det dygtige menneske", altså mennesket, der kan bruge værktøj) burde klassificeres som *Australopithecus habilis* eller "dygtig sydlig abe", fordi *Homo habilis* havde mange karakteristika til fælles med australopithecinerne. Den havde lange arme, korte ben og abelignende skeletstruktur ligesom *Australopithecus*. Dens fingre og tæer var egnede til klatring. Deres kæbe var meget lig nutidens abers. Deres 600 cc gennemsnitlige kraniekapacitet er også en identifikation af det faktum, at de var aber. Kort sagt var *Homo habilis*, som blev præsenteret som en anden art af nogle evolutionister, i virkeligheden en abe art ligesom alle de andre australopitheciner.

Forskning udført i årene efter Wood og Braces arbejde har vist, at *Homo habilis* faktisk ikke var anderledes end *Australopithecus*. Kranie- og skeletfossilet OH62 fundet af Tim White viste, at denne art havde en lille kraniekapacitet, såvel som lange arme og korte ben, som gjorde, at de var i stand til at klatre i træer ligesom nutidens aber gør.

Den detaljerede analyse udført af amerikanske antropolog Holly Smith i 1994 indikerer, at *Homo habilis* ikke var *Homo* - eller med andre ord "menneskelig" - overhovedet, men uden tvivl faktisk var en "abe". Med hensyn til de analyser, hun lavede af tænderne hos *Australopithecus*, *Homo habilis*, *Homo erectus* og *Homo neanderthalensis*, erklærede Smith det følgende:

Ved at begrænse fossilanalysen til eksempler, der opfylder disse kriterier, forbliver mønstre af dental udvikling af gracile australopitheciner og *Homo habilis* klassificeret med afrikanske aber. *Homo erectus* og neandertalere klassificeres med mennesker.⁷⁵

Indenfor det samme år nåede Fred Spoor, Bernard Wood og Frans Zonneveld, alle anatomispecialister, en lignende konklusion gennem en totalt anderledes metode. Denne metode var baseret på den komparative

Homo Habilis: Endnu en uddød abe

I lang tid påstod evolutionister, at væsnerne, som de kaldte *Homo habilis* kunne gå oprejst. De troede, at de havde fundet et link, der strakte sig fra abe til menneske. Men de nye *Homo habilis* fossiler, som Tim White udgravede i 1986 og kaldte OH 62 modbeviste denne påstand. Disse fossilfragmenter viste, at *Homo habilis* havde lange arme og korte ben ligesom nutidige aber. Dette fossil satte en stopper for påstanden, der foreslog, at *Homo habilis* var et tobenet væsen i stand til at gå opret. I sandhed var *Homo habilis* intet andet end en anden art af abe.

”OH 7 *Homo habilis*” set nederst til venstre har været det fossil, som bedst definerer kendetegnene ved *Homo habilis* artens underkæbe. Dette kæbefossil har store fortænder. Dens kindtænder er små. Formen på underkæben er firkantet. Alle disse kvaliteter gør dette kæbeudseende meget lig nutidens aber. Men andre ord bekræfter *Homo habilis*' underkæbe endnu en gang, at dette væsen faktisk er en abe.

analyse af semi-cirkulære kanaler i mennesker og abers indre øre, som opretholder balancen. Spoor, Wood og Zonneveld konkluderede, at:

Blandt de fossile homonider er *Homo erectus* den tidligste art til at vise det moderne menneskes morfologi. I kontrast ligner de semi-cirkulære dimensioner i kranier fra sydlige Afrika, tilskrevet *Australopithecus* og *Paranthropus*, dem fra eksisterende store aber.⁷⁶

Spoor, Wood og Zonneveld studerede også et *Homo habilis* eksempel, Stw 53, og fandt ud af, at "Stw 53 gjorde mindre brug af tobenet adfærd end australopithecinerne." Dette betød, at *H. habilis* eksemplet var endnu mere abelignende end *Australopithecus* arter. Altså konkluderede de, at "Stw 53 repræsenterer et usandsynligt mellemlid mellem morfologierne set i australopithecinerne og *H. erectus*."

Dette fund udløste to vigtige resultater:

1. Fossiler henført til som *Homo habilis* hørte rent faktisk ikke til slægten *Homo*, altså mennesket, men til *Australopithecus*, altså aber.

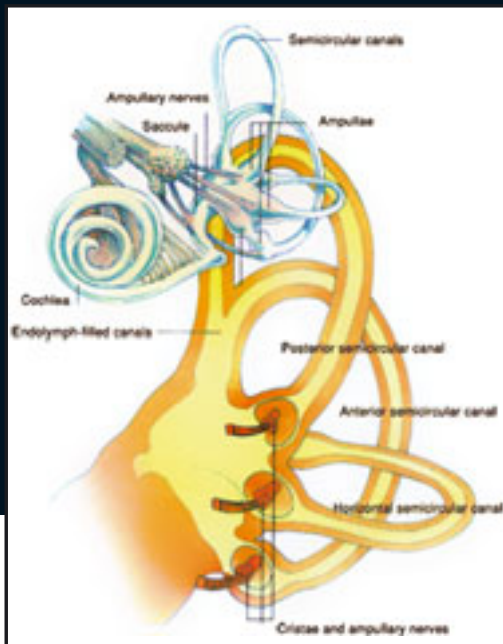
2. Både *Homo habilis* og *Australopithecus* var væsner, der gik foroverbøjet - det vil sige, de havde skelet som en abe. De havde ingen relation overhovedet til mennesket.

***Homo Rudolfensis*: Ansigtet, der var forkert sat sammen**

Udtrykket *Homo rudolfensis* er navnet givet til nogle få fossilfragmenter udgravet i 1972. Arten, dette fossil angiveligt repræsenterer, blev udpeget som *Homo rudolfensis*, fordi disse fossilfragmenter blev fundet i nærheden af Lake Rudolf i Kenya. De fleste palæantropologer accepterer, at disse fossiler ikke hører til en distinkt art, men at væsnet kaldet *Homo rudolfensis* faktisk ikke kan skelnes fra *Homo habilis*.

Richard Leakey, som udgravede fossilerne, præsenterede kraniet udpeget som KNM-ER 1470", som han sagde, var 2,8 millioner år gammelt og den største opdagelse i antropologiens historie. Ifølge Leakey var dette væsen, som havde en lille kraniekapacitet ligesom *Australopithecus* sammen med et ansigt, der lignede nutidens menneskers, det manglende led mellem *Australopithecus* og mennesker. Men efter kort tid blev det indset, at det menneskelignende ansigt i KNM-ER 1470 kraniet, som ofte optrådte på forsiden af videnskabelige tidsskrifter og populære videnskabsmagasiner, var resultatet af den forkerte samling af kraniefragmenterne, som måske har været bevidst. Professor Tim Bromage, som udfører studier på

**Resultatet af analysen af det indre øre:
DER VAR INGEN OVERGANG FRA ABE TIL MENNESKE**

En komparativ analyse af de semicirkulære kanaler i det indre øre hos både mennesker og aber viser, at fossilerne længe udstillet som forgængerne til mennesker faktisk var almindelige aber. Arten *Australopithecus* og *Homo habilis* havde en abes indre øre kanaler, mens *Homo erectus* havde menneskelige.

menneskeansigt anatomi, bragte dette frem i lyset ved hjælp af computer simulationer i 1992:

Da [KNM-ER 1470] først blev rekonstrueret, blev ansigtet tilpasset kraniet i en næsten lodret position, meget ligesom moderne menneskers flade ansigter. Men nylige studier af anatomiske forhold viser, at i livet må ansigtet have raget væsentlig ud og skabt et abelignende aspekt, ganske ligesom *Australopithecus*' ansigter.⁷⁷

Den evolutionistiske palæantropolog J. E. Cronin erklærer det følgende om emnet:

... dens relativt robuste konstruerede ansigt, flade næse-alveolære clivus (henviser til australopithecinerne hvælvede ansigter), lav maksimum krani-ebredde (på tindingepartiet), stærke hjørnetænder og store kindtænder (som indikeret af de tilbageværende rødder) er alle relativt primitive træk, som allierer eksemplet med medlemmer af takson *A. africanus*.⁷⁸

C. Loring Brace fra Michigan University kom til samme konklusion. Som et resultat af analysen han udførte på kæbe- og tandstrukturen i kraniet 1470, rapporterede han, at "fra ganens størrelse og udvidelsen af området tildelt molære rødder, synes det, at ER 1470 havde et fuldstændig *Australopithecus*-størrelse ansigt og tandsæt.⁷⁹

Professor Alan Walker, en palæantropolog fra Johns Hopkins University, som har lavet ligeså meget forskning på KNM-ER 1470 som Leakey, vedholder, at dette væsen ikke burde klassificeres som medlem af *Homo* - altså menneske - men hellere burde placeres i *Australopithecus* slægten.⁸⁰

For at opsummere er klassificeringer som *Homo habilis* eller *Homo rudolfensis*, som præsenteres som overgangs led mellem australopithecinerne og *Homo erectus*, fuldstændig opdigtet. Det er blevet bekræftet af mange forskere i dag, at disse væsner er medlemmer af *Australopithecus* serien. Alle deres anatomiske egenskaber afslører, at de er en abe art.

Dette faktum er blevet videre fastgjort af to evolutionære antropologer, Bernard Wood og Mark Collard, hvis forskning blev udgivet i 1999 i *Science magazine*. Wood og Collard forklarede, at *Homo habilis* og *Homo rudolfensis* (kranium 1470) taksæ er opdigtede, og at fossilerne tilskrevet disse kategorier burde tilskrives slægten *Australopithecus*:

Mere nyligt er fossile arter blevet tilskrevet *Homo* på basis af den absolutte hjernestørrelse, konklusioner om sprog evne og håndfunktion, og fortolkning om deres evne til at anvende stenredskaber. Med kun få forventninger er definitionen og brugen af slægten indenfor menneskelig evolution, og afgrænsningen af *Homo*, blevet behandlet som om, de er uproblematisk. Men... ny data, friske fortolkninger af eksisterende beviser og begrænsninger af den palæantropologiske helhed ugyldiggør eksisterende kriterier for at tilskrive taksæ *Homo*.

... I praksis tilskrives fossile hominide arter *Homo* på basis af en eller flere af fire kriterier... Dog er det nu indlysende, at ingen af disse kriterier er tilfredsstillende. The Cerebral Rubicon er problematisk, fordi den absolutte kraniekapacitet er af tvivlsom biologisk betydning. Ligeledes er der overbevisende bevis for, at sprog funktion ikke kan udledes pålideligt fra hjernens grove udseende, og at sproglaterede dele i hjernen ikke er så velplacerede som tidligere studier har antydnet...

... Med andre ord er slægten *Homo* ikke en god slægt med hypotagmerne *H. habilis* og *H. rudolfensis* tilskrevet den. Altså burde *H. habilis* og *H. rudolfensis* (eller *Homo habilis* sensu lato for de, der ikke følger den taksonomiske inddeling af "tidlig *Homo*") fjernes fra *Homo*. Det tydelige taksonomiske alternativ, som er at flytte en eller begge taksæ til en af de eksisterende tidlige

Homo erectus: En ægte menneskerace

Homo erectus betyder "oprejst menneske". Alle fossilerne fra denne art tilhører særlige menneskeracer. Siden de fleste *Homo erectus* fossiler ikke har et fælles kendetegn, er det ret svært at definere disse mennesker ved hjælp af deres kranier. Det er grunden til, at forskellige evolutionistiske researchere har lavet diverse klassifikationer og betegnelser. Ovenfor til venstre ses et kranium, som blev

fundet i Koobi Fora, Afrika i 1975, som generelt kan definere *Homo erectus*. Ovenfor til højre er et kranium, Homo ergaster KNM-ER 3722, som har de pågældende uklarheder. Kraniekapaciteterne hos alle disse forskellige *Homo erectus* fossiler varierer mellem 900-1100 cc. Disse tal er indenfor grænserne for det nutidige menneskes kraniekapacitet.

KNM-WT 15000 eller Turkana-drengen skelettet til højre er nok det ældste og mest komplette menneskefossil nogensinde fundet. Research gjort på dette fossil, som siges at være 1,6 millioner år gammelt, viser, at dette tilhører et 12-årigt barn, som ville blive omkring 1,80 m. høj, hvis han nåede puberteten. Dette fossil, som i stor grad lignede neandertalerracen, er et af de mest bemærkelsesværdige beviser, der afkræfter historien om menneskers evolution.

Evolutionisten Donald Johnson beskriver dette fossil som følger: "Han var høj og tynd. Hans kropsform og proportionen af hans lemmer var de samme som de nuværende ækvator afrikanere. Størrelsen af hans lemmer passede fuldstændig med nuværende nordamerikanske voksne." (Donald C. Johanson & M. A. Edey, *Lucy: The Beginnings of Humankind*, New York: Simon & Schuster, 1981)

hominide slægter, er ikke uden problemer, men vi anbefaler indtil videre, at både *H. Habilis* og *H. Rudolfensis* burde flyttes til slægten *Australopithecus*.⁸¹

Wood og Collards konklusion bestyrker den konklusion, vi har vedholdt her: "primitive menneskelige forfædre" eksisterer ikke i historien. Væsner, der påstås at være dette, er faktisk aber, der burde tilskrives slægten *Australopithecus*. Den fossile optegnelse viser, at der ikke er noget evolutionært led mellem disse uddøde aber og *Homo*, altså menneske arter, der pludselig optræder i den fossile optegnelse.

***Homo Erectus* og derefter: Mennesker**

Ifølge den fantasifulde ordning foreslået af evolutionister er den interne evolution i *Homo* slægten som følgende: først *Homo erectus*, så såkaldte "arkaiske" *Homo sapiens* og neandertaler mennesket (*Homo sapiens neanderthalensis*), og til sidst cro-magnonmennesket (*Homo sapiens sapiens*). Dog er alle disse klassifikationer virkelig kun variationer og unikke racer i den menneskelige familie. Forskellen mellem dem er ikke større end forskellen mellem en inuit og en afrikaner eller en pygmæ og en europæer.

Lad os først undersøge *Homo erectus*, som henføres til som den mest primitive menneskelige race. Som navnet antyder, betyder "*Homo erectus*" "mennesket, der går oprejst". Evolutionister har måttet separere disse fossiler fra de tidligere ved at tilføje kvalifikationen af "tobenethed", fordi alle de ledige *Homo erectus* fossiler er rette til en grad, der ikke før er observeret hos australopithecinerne eller de såkaldte *Homo habilis* eksempler. Der er ingen forskel mellem postkranium skelettet hos nutidens mand og *Homo erectus*.

Den hovedsaglige grund til, at evolutionister definerede *Homo erectus* som "primitiv", er kraniekapaciteten i deres kranium (900-1.100 cc), som er mindre end nutiden gennemsnitlige menneske, og dens tykke øjenbrynsfremspring. Men mange folk, der lever i verden i dag, har den samme kraniekapacitet som *Homo erectus* (pygmæer, for eksempel), og andre racer har udstående øjenbryn (indfødte australiere, for eksempel).

Det er et alment accepteret faktum, at forskelle i kraniekapaciteten ikke nødvendigvis betegner forskelle i intelligens eller evner. Intelligens afhænger af den interne organisation af hjernen frem for dens volumen.⁸²

Fossilerne, der har gjort *Homo erectus* kendt i hele verden er Pekingmanden og Java-manden i Asien. Men med tiden blev det indset, at disse fossiler ikke er pålidelige. Pekingmanden består af nogle elementer lavet

700 TUSIND ÅR GAMLE SØFOLK

”Tidlige mennesker var meget klogere, end vi troede...”

Nyheder udgivet i *New Scientist* den 14. marts, 1998, fortæller os, at menneskerne kaldet *Homo Erectus* af evolutionister praktiserede sømandskab for 700 tusind år siden. Disse mennesker, som havde nok viden og teknologi til at bygge et fartøj, og besidder en kultur, der gjorde brug af søtransport, kan næppe kaldes ”primitive”.

af gips, hvis originaler er blevet tabt, og Java-manden er sammensat af kraniefragmenter og et bækkenben, der blev fundet flere meter væk fra den med ingen indikation om, at disse hørte til samme væsen. Dette er hvorfor *Homo erectus* fossiler fundet i Afrika har opnået så forøget interesse. (Det må også bemærkes, at nogle af fossilerne set som *Homo erectus* blev inkluderet under et andet artsnavn ”Homo ergaster” af nogle evolutionister. Der er uenighed mellem eksperterne på dette spørgsmål. Vi vil behandle alle disse fossiler under klassifikationen af *Homo erectus*).

Det mest kendte af *Homo erectus* eksemplerne fundet i Afrika er fossilet af ”Naricotome *Homo erectus*” eller ”Turkana-drengen”, som blev fundet i nærheden af Lake Turkana i Kenya. Det er bekræftet, at fossilet var af en 12-årig dreng, som ville være blevet 1,83 meter høj i puberteten. Den oprejste skeletstruktur i fossilet er ikke anderledes fra det moderne menneske. Den amerikanske palæantropolog Alan Walker sagde, at han tvivlede på, at ”den gennemsnitlige palæontolog kunne se forskellen mellem det fossile skelet og et moderne menneskes.”⁸³ Om kraniet skrev Walker, at han grinede, da han så det, fordi ”det lignede en neandertaler så meget.”⁸⁴ Som vi vil se i det næste kapitel, er neandertalere en moderne menneske race. Derfor er *Homo erectus* også en moderne menneske race.

Selv evolutionisten Richard Leaky erklærer, at forskellene mellem *Homo erectus* og det moderne menneske ikke er mere end race varians:

Man ville også se forskelle i kraniets form, graden af ansigtets fremspring, øjenbrynenes robusthed og så videre. Disse forskelle er nok ikke mere udtalte end vi ser i dag mellem de separate geografiske racer hos moderne mennesker. Sådanne biologiske variationer opstår, når befolkningen geografisk skilles fra hinanden i en væsentlig tidsperiode.⁸⁵

Professor William Laughlin fra the University of Connecticut lavede omfattende anatomiske undersøgelser af inuitter og folk, der bor på Aleuterne, og opdagede, at disse mennesker ekstraordinært lignede *Homo erectus*. Konklusionen, som Laughlin nåede til, var, at alle disse distinkte racer faktisk var forskellige racer af *Homo sapiens* (nutidens mand).

Når vi overvejer de store forskelle, der eksisterer mellem fjernegrupper som eskimoer og buskmænd, som er kendt for at høre til den enkelte race *Homo sapiens*, virker det berettiget at konkludere, at *Sinanthropus* [et *erectus* eksempel] hører til indenfor denne samme mangfoldige art.⁸⁶

Det er nu et udtalt faktum i det videnskabelige samfund, at *Homo erectus* er en overflødig takson, og at fossiler tilskrevet *Homo erectus* klassen faktisk ikke er så anderledes fra *Homo sapiens* til at blive opfattet som en anden art. I *American Scientist*, blev diskussionen om dette emne og resultatet af konferencen holdt om emnet i 2000 opsummeret på denne måde:

De fleste af deltagerne til Seckenberg konferencen blev trukket ind i en brændende debat om taksonomiske status af *Homo erectus* startet af Milford Wolpoff fra University of Michigan, Alan Thorne fra University of Canberra og deres kolleger. De argumenterede kraftigt for, at *Homo erectus* ikke havde nogen gyldighed som art og burde blive totalt slettet. Alle medlemmer af slægten *Homo* fra omkring 2 millioner år siden til i dag var kun stærkt varierende, bredt spredte arter, *Homo sapiens*, med ingen naturlige pauser eller inddelinger. Emnet for konferencen, *Homo erectus*, eksisterede ikke.⁸⁷

Konklusionen nået af videnskabsmændene, der forsvarede den ovennævnte tese, kan opsummeres som "*Homo erectus* er ikke en forskellig art fra *Homo sapiens* men hellere en race indenfor *Homo sapiens*".

**OPDIGTET
TEGNING**

FALSKE MASKER: Selvom de ikke var anderledes fra nutidens mand, afbilledes Neandertalere som abelignende væsner af evolutionister.

På den anden side er der et stort hul mellem *Homo erectus*, en menneskelig race, og aberne, der kom før *Homo erectus* i det "menneskelige evolutions" scenarie, (*Australopithecus*, *Homo habilis* og *Homo rudolfensis*). Dette betyder, at de første mennesker først optrådte i den fossile optegnelse pludseligt og uden tidligere evolutionær historie. Dette er en meget tydelig indikation for, at de er blevet skabt.

Dog er at indrømme dette faktum fuldstændig imod den dogmatiske filosofi og ideologi hos evolutionister. Som et resultat prøver de at udstille *Homo erectus*, en ægte menneskelig race, som halvbevæsen. I deres *Homo erectus* rekonstruktioner tegner de ihærdigt abe egenskaber. På den anden side menneskeliggør de aber som *Australopithecus* eller *Homo Habilis* med lignende tegnetoder. Med denne metode prøver de at tilnærme aber og mennesker og lukke hullet mellem disse to distinkte levende klasser.

Neandertalere

Neandertalere var mennesker, som pludselig optrådte for 100.000 år siden i Europa, og som forsvandt eller blev sidestillet ved at blandes med andre racer - stille men hurtigt - for 35.000 år siden. Deres eneste forskel fra nutidens menneske er, at deres skeletter er mere robuste og deres kraniekapacitet en anelse større.

Neandertalere var en menneskerace, et faktum, der indrømmes af næsten alle i dag. Evolutionister har prøvet hårdt på at præsentere dem som "primitive arter", men alle fund indikerer dog, at de ikke var anderledes end en "robust" mand, der går på gaderne i dag. En prominent autoritet på emnet, Erik Trinkaus, en palæantropolog fra New Mexico University skriver:

Detaljerede sammenligninger af neandertaler skeletrester med moderne menneskers har vist, at der ikke er noget i neandertaleres anatomi, der endegyldigt indikerer motoriske, manipulerende, intellektuelle eller sproglig evner, der er overlegne i forhold til moderne mennesker.⁸⁸

Mange moderne forskere definerer neandertaler mennesket som en underart af nutidens mand og kalder ham "*Homo sapiens neandertalensis*". Fundene vidner om, at neandertalere begravede deres døde, formede musikalske instrumenter og havde kulturelle tilhørsforhold med *Homo sapiens sapiens*, der levede under samme periode. For at sige det præcist er neandertalere en "robust" menneskelig race, der simpelthen forsvandt med tiden.

Neandertalere: Et robust folk

Ovenfor ses *Homo sapiens Neanderthalensis*, Amud 1 kranium fundet i Israel. Neandertalmennesket er generelt kendt for at være robust men lav. Men det estimeres, at ejeren af dette fossil var 1,80 m. høj. Hans kraniekapacitet er den største nogensinde set: 1740cc. På grund af alt dette er dette fossil blandt de vigtigste beviser, der bestemte ødelægger påstanden om, at Neandertalere var en primitiv art.

Homo Sapiens Arkaisk, *Homo Heilderbergensis* og Cro-Magnonmennesket

Arkaisk *Homo sapiens* er det sidste skridt før det moderne menneske i den opdigtede evolutionsordning. Faktisk har evolutionister ikke meget at sige om disse fossiler, fordi der kun er meget små forskelle mellem dem og nutidens mennesker. Nogle forskere erklærer endda, at repræsentanter af denne race stadig lever i dag og peger på indfødte australiere som eksempel. Ligesom *Homo sapiens* (arkaisk), har indfødte australiere også tykke, fremspringende øjnbryn, en indad hældende underkæbestruktur og en anelse mindre kraniekapacitet.

Gruppen karakteriseret som *Homo heilderbergensis* i evolutionær litteratur er faktisk den samme som arkaisk *Homo sapiens*. Grunden til, at to forskellige udtryk bruges til at definere den samme menneskelige race-type, er uenigheden blandt evolutionister. Alle fossilerne inkluderet under *Homo heidelbergensis* klassifikationen foreslår, at folk, der var anatomisk meget ens med nutidens europæere, levede for 500.000 og endda 740.000 år siden først i England og så i Spanien.

Det skønnes, at cro-magnonmennesket levede for 30.000 år siden. Han har et kuppelformet kranium og en bred pande. Hans kranium på 1600 cc er over gennemsnittet for det moderne menneske. Hans kranie har tykke øjnbrynsfremspring og et knoglet fremspring bagpå, som er kendetegn for både neandertalermennesket og *Homo erectus*.

Selvom cro-magnonmennesket betragtes som en europæisk race, ligner cro-magnons kranies struktur og volumen meget de, der ses hos nogle racer, der lever i Afrika og troperne i dag. Ved at bygge på denne lighed skønnes det, at cro-magnon var en arkaisk afrikansk race. Nogle andre palæantropologiske fund har vist, at cro-magnon og neandertaler racer blandedes og dannede grundlaget for nutidens racer.

Som resultat var ingen af disse mennesker "primitive arter". De var anderledes mennesker, som levede i tidligere tider og enten sidestilledes og blandedes med andre racer, eller uddøde og forsvandt fra historien.

Arter, der lever i samme tidsalder som deres forfædre

Hvad vi indtil videre har undersøgt, skaber et klart billede: Scenariet om "menneskelig evolution" er total fiktion. For at sådan et stamtræ skal repræsentere sandheden, må en gradvis udvikling fra abe til menneske

have fundet sted, og en fossil optegnelse af denne proces burde kunne findes. Faktisk er der dog et stort hul mellem aber og mennesker. Skeletstrukturer, kraniekapaciteter og kriterier som at gå oprejst eller bøjet skarp forover skelner mennesker fra aber. (Vi har allerede nævnt, at på basis af nylig forskning i 1994 af det indre øre, blev *Australopithecus* og *Homo habilis* omklassificeret som aber, mens *Homo erectus* blev omklassificeret som et fuldt moderne menneske.)

Et andet væsentligt fund, der beviser, at der ikke kan være noget stamtræ forhold mellem disse forskellige arter er, at arter, der præsenteres som forfædre til hinanden, faktisk levede samtidig. Hvis, som evolutionister påstår, *Australopithecus* ændredes til *Homo habilis*, som så blev *Homo erectus*, burde perioderne, de levede i, nødvendigvis have fulgt efter hinanden. Men der er ingen sådan kronologisk orden at se i den fossile optegnelse.

Ifølge evolutionistiske skøn levede *Australopithecus* fra for 4 millioner til 1 million år siden. Væsnerne klassificeret som *Homo habilis* tros på den anden side at have levet indtil for 1,7 til 1,9 millioner år siden. *Homo rudolfensis*, som siges at have været mere "avanceret" end *Homo habilis* vides at være så gammel som fra 2,5 til 2,8 millioner år! Det vil sige, at *Homo rudolfensis* næsten er 1 million år ældre end *Homo habilis*, som den er påstået at være "forfader" til. På den anden side går *Homo erectus'* alder så langt tilbage som 1,6-1,8 millioner år siden, hvilket betyder, at *Homo erectus* opstod på jorden i samme tidsperiode som dens såkaldte forfader, *Homo habilis*.

Alan Walker bekræfter dette faktum ved at sige, at "der er bevis fra Østafrika for sent overlevende små *Australopithecus* individer, der først var samtidige med *H. Habilis* og så med *H. erectus*."⁸⁹ Louis Leakey har fundet fossiler af *Australopithecus*, *Homo habilis* og *Homo erectus* næsten ved siden af hinanden i Olduvai Gorge regionen i Tanzania i Bed II laget.⁹⁰

Der er helt sikker ikke noget sådant stamtræ. Stephen Jay Gould, som var en palæontolog fra Harvard University, forklarede dette dødvande for evolution, selvom han selv var en evolutionist:

Hvad er sket med vores stige, hvis der er tre sameksisterende slægter af hominider (*A. africanus*, den robuste australopitheciner og *H. habilis*), ingen tydeligt afledt fra den anden? Endvidere udviser ingen af de tre nogle evolutionære tendenser under deres tid på jorden.⁹¹

Når vi går videre fra *Homo erectus* til *Homo sapiens*, ser vi igen, at der

ikke er noget stamtræ at snakke om. Der er bevis, der viser, at *Homo erectus* og arkaisk *Homo sapiens* fortsatte med at leve indtil 27.000 år og endda så nyligt som 10.000 år før vor tid. I Kow sumpen i Australien er omtrent 13000 år gamle *Homo erectus* kranier blevet fundet. På Java øerne, blev *Homo erectus* rester fundet, som er 27000 år gamle.⁹²

***Homo sapiens'* hemmelige historie**

Det mest interessante og væsentlige faktum, som ophæver selve grundlaget om det opdigtede stamtræ i evolutionær teori er menneskets uventede oldtidshistorie. Palæantropologiske fund afslører, at *Homo sapiens* mennesker, som så ud præcis som os, levede for så længe siden som 1 million år.

Det var Louis Leakey, den kendte evolutionistiske palæantropolog, som opdagede de første fund om dette emne. I 1932 i Kanjera regionen omkring Lake Victoria i Kenya fandt Leakey flere fossiler, der tilhørte mellem Pleistocæn, og som ikke var forskellige fra nutidens menneske. Men mellem Pleistocæn var dog for en million år siden.⁹³ Siden disse opdagelser vendte det evolutionære stamtræ på hovedet, blev de afvist af nogle evolutionistiske palæantropologer. Leaky hævdede dog altid, at disse skøn var korrekte.

Lige da denne kontrovers var ved at blive glemt, afslørede et fossil udgravet i 1995 i Spanien på en meget bemærkelsesværdig måde, at historien

om *Homo sapiens* var meget ældre, end det var formodet. Det omhandlede fossil blev fundet i en grotte kaldet Gran Dolina i Atapuerca regionen i Spanien af tre spanske palæantropologer fra the University of Madrid. Fossilet viste en 11-årig drengs ansigt, som lignede fuldstændig en mand fra vor tid. Men det var 800.000 år siden, at barnet døde. Discover tidsskriftet dækkede historien i meget detalje i december 1997 udgaven.

Dette fossil rystede endda Juan Luiss Arsuaga Ferreras' overbevisninger, som ledte Gran Dolina udgravningen. Ferreras sagde:

Vi forventede noget stort, noget kæmpe, noget opustet, du ved, noget primitivt. Vores forventning om en 800.000 år gammel dreng var noget lignende Turkana-drengen. Og hvad vi fandt, var et totalt moderne ansigt... For mig er det det mest spektakulære - disse er de slags ting, der ryster dig. At finde noget fuldstændig uventet som det. Ikke at finde fossiler; at finde fossiler er også uventet, og det er okay. Men det mest spektakulære er at finde noget i fortiden, du troede hørte til nutiden. Det er ligesom at finde noget som - som en båndoptager i Gran Dolina. Det ville være meget overraskende. Vi forventer ikke kassetter og båndoptagere i den nedre Pleistocæn. At finde et moderne ansigt for 800.000 år siden - det er det samme. Vi var meget overraskede, da vi så det.⁹⁴

Fossilet understregede det faktum, at *Homo sapiens'* historie måtte udvides tilbage til for 800.000 år siden. Efter at være kommet sig over det første chok bestemte evolutionisterne, der opdagede fossilet, at det tilhørte en anden art, for ifølge det evolutionære stamtræ levede *Homo sapiens* ikke for 800.000 år siden. Derfor opfandt de en opdigtet art kaldet "Homo antecessor" og inkluderede Atapuerca kraniet under denne klassifikation.

En 1.7 millioner år gammel hytte

Der har været mange fund, der viser, at *Homo sapiens* daterer tilbage endnu tidligere end for 800.000 år siden. En af dem er en opdagelse af Louis Leakey i de tidlige 1970'ere i Olduvai Gorge. Her i Bed II laget opdagede Leakey, at *Australopithecus*, *Homo Habilis* og *Homo erectus* havde samsisteret på samme tid. Hvad endnu mere interessant er en struktur,

Et af de mest populære tidsskrifter indenfor evolutionistisk litteratur, *Discover*, satte det 800 tusind år gamle menneskeansigt på sin forside med evolutionisternes spørgsmål "Er dette ansigtet fra vores fortid?"

som Leakey fandt i samme lag (Bed II). Her fandt han rester af en stenhytte. Det udsædvanlige aspekt ved begivenheden var, at denne konstruktion, som stadig bruges i nogle dele af Afrika, kun kunne være blevet bygget af *Homo sapiens*! Så ifølge Leakeys fund må *Australopithecus*, *Homo habilis*, *Homo erectus* og nutidens menneske have sameksisteret for ca. 1,7 millioner år siden.⁹⁵ Denne opdagelse må bestemt ugyldiggøre den evolutionære teori, der påstår, at mennesket udvikledes fra abelignende arter som *Australopithecus*.

Fund af en 1,7 millioner år gammel hytte chokerede det videnskabelige samfund. Den lignede hytterne, der bruges af nogle afrikanere i dag.

Fodspor fra nutidens menneske, 3,6 millioner år gamle!

Ja, nogle andre opdagelser daterer nutidens mands oprindelse tilbage til for 1,7 millioner år siden. Et af disse vigtige fund er fodsporene fundet i Laetoli, Tanzania af Mary Leakey i 1977. Disse fodspor blev fundet i et lag, som var udregnet til at være 3,6 millioner år gammelt, og vigtigere endnu var de ikke anderledes fra de fodspor, en moderne mand ville efterlade.

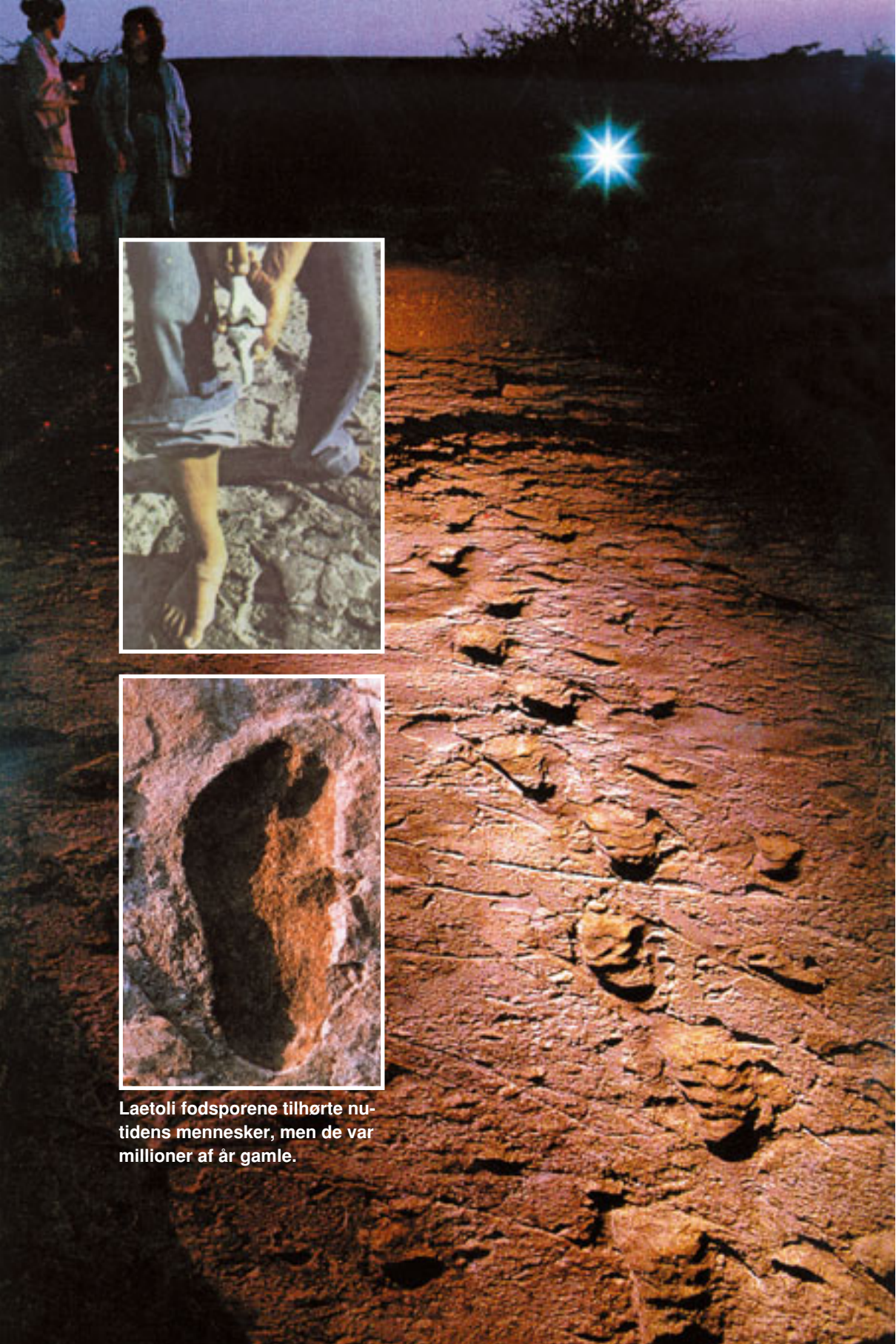
Fodsporene fundet af Mary Leakey blev senere undersøgt af et antal kendte palæantropologer som Donald Johanson og Tim White. Resultaterne var de samme. White skrev:

Tag ikke fejl af dem. ... De er ligesom moderne menneskelige fodspor. Hvis et blev efterladt i sandet på en Californien strand i dag, og en fireårig blev spurgt, hvad det var, ville han øjeblikkeligt sige, at nogen havde gået der. Han ville ikke kunne skelne det fra et hundrede andre spor på stranden, og det ville du heller ikke.⁹⁶

Efter at undersøge fodsporene kom Louis Robbins fra University of North California med den følgende kommentar:

Svangen er hævet - det mindre individ havde en højere svang end jeg har - og storetåen er større og på linje med den anden tå... Tærne griber jorden ligesom menneske tær. Dette ser du ikke hos andre dyrearter.⁹⁷

Undersøgelser af fodsporenes morfologiske form viste igen og igen, at de måtte accepteres som menneskeaftryk, og endvidere fra nutiden menneske (*Homo sapiens*). Russel Tuttle, som også undersøgte aftrykkene, skrev:

Laetoli fodsporene tilhørte nu-tidens mennesker, men de var millioner af år gamle.

En lille barfodet *Homo sapiens* kunne have lavet dem... I alle synlige morfologiske egenskaber er fødderne på individet, der lavede sporene, ikke til at skelne fra det moderne menneskes. ⁹⁸

Upartiske undersøgelser af fodsporene afslørede deres rigtig ejere. I virkeligheden bestod disse fodspor af 20 forstenede fodspor fra en 10 år gammel nutidig person og 27 fodspor fra en endnu yngre. De var bestemt normale mennesker som os.

Denne situation satte Laetoli fodsporene i centrum af diskussioner i årevis. Evolutionistiske palæantropolog prøvede desperat at komme med en forklaring, fordi det var svært for dem at acceptere det faktum, at en moderne mand havde gået på jorden for 3,6 millioner år siden. I 1990'erne begyndte den følgende "forklaring" at tage form: evolutionisterne besluttede, at disse fodspor måtte være blevet lavet af en *Australopithecus*, fordi ifølge deres teori var det umuligt for en *Homo* art at have levet for 3,6 millioner år siden. Men Russel H. Tuttle skrev dog det følgende i en artikel i 1990:

Sammenfattet ligner de 3,5 millioner år gamle fodaftryk træk ved Laetoli site G dem hos sædvanlige barfodede moderne mennesker. Ingen af deres egenskaber antyder, at Laetoli hominider var mindre egnede oprejst gående væsner, end vi er. Hvis det ikke var vidst, at G fodaftrykkene var så gamle, kunne vi hurtigt konkludere, at de var blevet lavet af et medlem af vores slægt, *Homo*... I hvert tilfælde burde vi lægge den løse formodning på hylden om, at Laetoli fodaftrykkene blev lavet af Lucys slags, *Australopithecus afarensis*. ⁹⁹

For at sige det kort kunne disse fodspor, der skulle have været 3,6 millioner år gamle, ikke have tilhørt *Australopithecus*. Den eneste grund til, at fodaftrykkene mentes at være blevet sat af medlemmer af *Australopithecus*, var det 3,6 millioner år gamle vulkanske lag, som fodsporene blev fundet i. Aftrykkene blev tilskrevet *Australopithecus* udelukkende på den formodning, at mennesker ikke kunne have levet for så længe siden.

Disse fortolkninger af Laetoli fodsporene viser et vigtigt faktum. Evolutionister støtter ikke deres teori baseret på videnskabelige fund, men på trods af dem. Her har vi en teori, der støttes blindt uanset hvad, og alle de nye fund, der sætter teorien i tvivl, bliver enten ignoreret eller forvrænget til at støtte teorien.

Ganske kort er evolutionsteorien ikke videnskab men et dogme holdt i live på trods af videnskab.

En menneskeunderkæbe på 2,3 millioner år

Et andet eksempel, der viser ugyldigheden ved de opdigtede stamtræ udtænk af evolutionister: en menneskelig (*Homo sapiens*) underkæbe på 2,3 millioner år. Denne underkæbe med koden A.L. 666-1 blev udgravet i Hadar, Etiopien. Evolutionistiske udgivelser forsøger at dække over det ved at tale om det som "en meget overraskende opdagelse"... (D. Johanson, Blake Edgar, *From Lucy to Language*, p.169)

Evolutionens bipedalisme dødvande

Udover den fossile optegnelse, vi indtil videre har beskæftiget os med, ugyldiggør uoverstigelige anatomiske huller mellem mennesker og aber også fiktionen i menneskelig evolution. En af disse har med gangmåden at gøre.

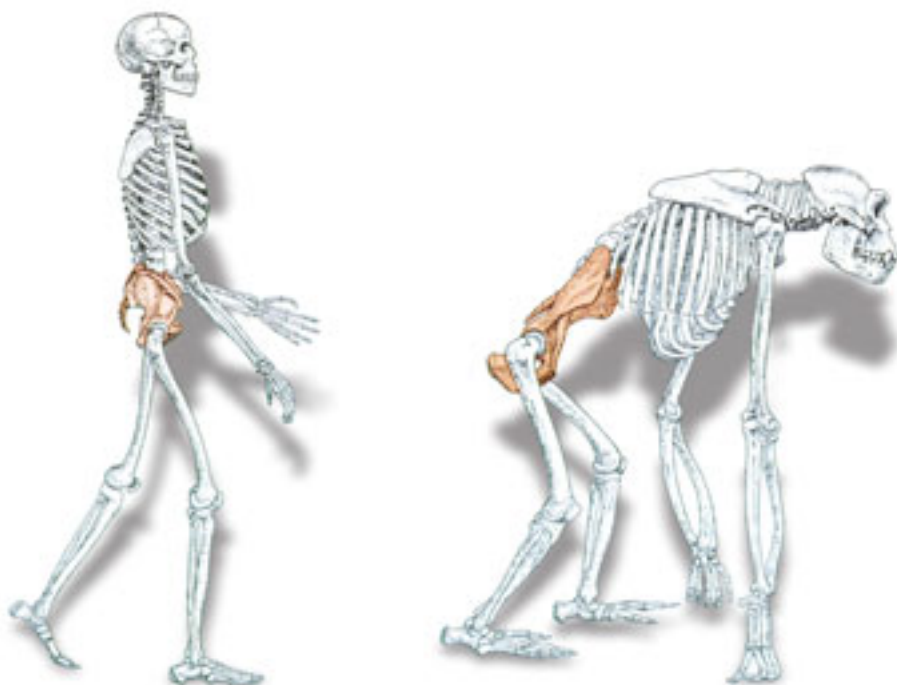
Mennesker går oprejst på to fødder. Dette er en meget speciel form for bevægelse, der ikke ses hos andre pattedyrs arter. Nogle andre dyr har en begrænset evne til at bevæge sig, når de står på deres to bagben. Dyr som bjørne og aber kan kun sjældent bevæge sig på denne måde, som når de vil nå en kilde til mad, og så er det endda kun i kort tid. Normalt læner deres skeletter sig forover, og de går på alle fire.

Nå, men er bipedalisme så udviklet fra abernes firbenede gangart, som evolutionister påstår?

Selvfølgelig ikke. Forskning har vist, at evolutionen af oprejst gang aldrig skete, og det er heller ikke muligt, at den har. For det første er oprejst gang ikke en evolutionær fordel. Måden som aber bevæger sig på er meget lettere, hurtigere og mere effektiv end menneskets tobenede skridt. Man kan heller ikke bevæge sig fra træ til træ uden at falde på jorden ligesom en chimpanse, eller løbe med en fart på 125 km i timen som en gepard. I modsætning bevæger mennesket sig meget langsommere på jorden, fordi han går på to ben. Af samme grund er han en af de mest ubeskyttede af

alle arter i naturen, når det gælder bevægelse og forsvar. Ifølge evolutionsteoriens logik skulle aber ikke have udviklet sig til at få en tobenet gangart; mennesker skulle i stedet have udviklet sig til at blive firbenede.

Endnu et dødvande for den evolutionære påstand er, at tobenethed ikke tjener Darwins "gradvis udvikling" model. Denne model, som udgør basis for evolution, kræver, at der skulle være en "sammensat" gangart mellem tobenethed og firbenethed. Men med den computer forskning, han udførte i 1996, viste den engelske palæantropolog Robin Crompton, at en sådan "sammensat" gangart ikke var mulig. Crompton nåede til den følgende konklusion: et levende væsen kan enten gå oprejst eller på alle fire.¹⁰⁰ En type gangart mellem de to er umulig, fordi det ville involvere overdrevent energiforbrug. Dette er grunden til, at en halv-tobenet ikke kan eksistere.

Nylige undersøgelser afslører, at det er umuligt for det bukkede abe skelet, som er tilpasset firbenet gang, at udvikle sig til oprejst menneskeskelet tilpasset tobenet gang.

Det enorme hul mellem menneske og abe er ikke begrænset til tobenethed. Mange andre problemer forbliver stadig uforklaret såsom hjernekapacitet, evnen til at tale og så videre. Elaine Morgan, en evolutionistisk palæantropolog, kommer med følgende indrømmelse i relation til dette:

Fire af de mest udestående mysterier om mennesker er: 1) hvorfor går de på to ben? 2) hvorfor har de mistet deres pels? 3) hvorfor har de udviklet så store hjerner? 4) hvorfor lærte de at tale?

De ortodokse svar til disse spørgsmål er: 1) 'Vi ved det endnu ikke'; 2) 'Vi ved det endnu ikke'; 3) 'Vi ved det endnu ikke'; 4) 'Vi ved det endnu ikke'. Listen af spørgsmål kunne være væsentlig forlænget uden at påvirke monotonien i svarene.¹⁰¹

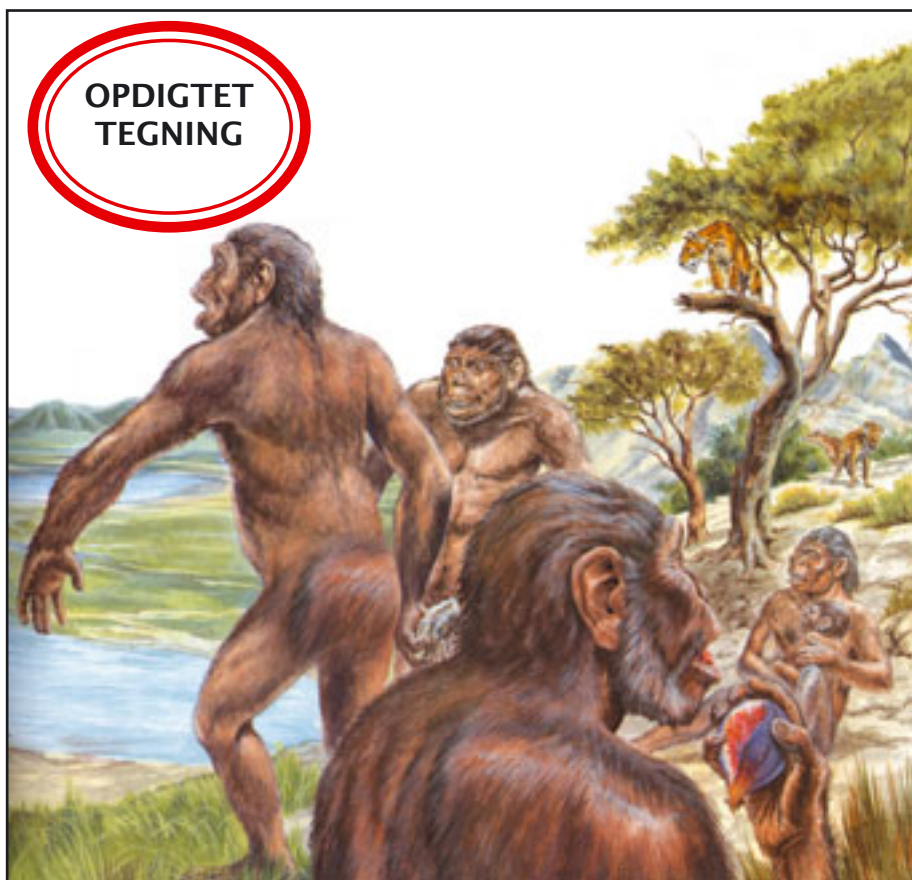
Evolution: En Uvidenskabelig tro

Lord Solly Zuckerman er en af de mest kendte og respekterede videnskabsmænd i Storbritannien. I årevis studerede han fossiler og udførte mange detaljerede undersøgelser. Han blev ophøjet til adelsrang for sine bidrag til videnskab. Zuckerman er en evolutionist. Derfor kan hans kommentarer om evolution ikke opfattes som uvidende eller fordomsfulde. Efter års forskning på de fossiler, der er inkluderet i det menneskelige evolutions scenarie, nåede han dog den konklusion, at der ikke er nogen sandhed i det fremsatte stamtræ.

Zuckerman avancerede også et interessant koncept om "videnskaberens spektrum", der rangerede fra de, han opfattede som videnskabelige til de, han så som uvidenskabelige. Ifølge Zuckermans spektrum er de mest "videnskabelige" - dvs. de, der afhænger af konkret data - kemi og fysik. Efter dem kommer biologiske videnskaber og så sociale videnskaber. Ved den yderste ende af spektrummet, som er den del set som mest "uvidenskabelig", er "ekstrasensorisk opfattelse" - koncepter som telepati og "den sjette sans" - og til slut "menneskelig evolution". Zuckerman forklarer hans rationalisering som følger:

Så flytter vi os lige fra registret over objektiv sandhed til de områder af formodet biologisk videnskab, som ekstrasensorisk opfattelse er fortolkningen af menneskets fossile historie, hvor alt er mulig for de troende - og hvor den glødede troende nogle gange er i stand til at tro på flere modsigende ting på samme tid.¹⁰²

OPDIGTET
TEGNING

Myten om menneskelig evolution er baseret på ingen videnskabelige fund overhovedet. Repræsentationer som den ovenfor har ingen anden signifikans end at reflektere evolutionisters indbildte ønsketækning.

Robert Locke, redaktøren på *Discovering Archeology*, en vigtig udgivelse om menneskets oprindelse, skriver i tidsskriftet, "Søgningen efter menneskelige forfædre giver mere varme end lys", og citerer indrømmelserne hos den kendte evolutionistiske palæantropolog Tim White:

Vi er alle frustreret over "alle de spørgsmål, vi ikke har kunnet svare på."¹⁰³

Lockes artikel gennemgår evolutionsteoriens dødvande i forhold til menneskets oprindelse og meningsløsheden ved det propaganda spredt om dette emne:

Måske er intet område indenfor videnskab mere omstridt end søgningen efter menneskelig oprindelse. Elite palæontologer er uenige over selv de mest grundlæggende beskrivelser af det menneskelige stamtræ. Nye grene vokser under store fanfarer kun for at visne og dø overfor nye fossile fund.¹⁰⁴

Det samme faktum blev også for nylig accepteret af Henry Gee, redaktøren på den kendte journal *Nature*. I sin bog *In Search of Deep Time*, udgivet i 1999, pointerer Gee, at al bevis for menneskelig evolution "mellem omkring 10 og 5 millioner år siden - flere tusind generationer af levende væsner - kan puttes ind i en lille boks". Han konkluderede, at konventionelle teorier om oprindelsen og udviklingen af mennesker er "en komplet menneskelig opfindelse skabt efter faktummet, formet for at passe til menneskelige fordomme" og tilføjer:

At tage en række fossiler og påstå, at de repræsenterer en slægt, er ikke en videnskabelig hypotese, der kan testes, men en påstand, der bærer samme gyldighed som en godnathistorie - underholdene, måske endda instruktiv, men ikke videnskabelig.¹⁰⁵

Hvad er så grunden, der gør så mange videnskabsmænd så ihærdige om dette dogme? Hvorfor har de prøvet så hårdt på at holde deres teori i live på bekostning af at måtte indrømme utallige konflikter og kassere de beviser, de har fundet?

Det eneste svar er deres frygt for det faktum, de må se i øjnene i tilfælde af, at de opgiver evolutionsteorien. Det faktum, de vil måtte se i øjnene, når de opgiver evolution er, at Allah har skabt mennesket. Men deres forudsætninger og den materialistiske filosofi, de tror på, taget i betragtning, er skabelse et uacceptabelt koncept for evolutionister.

Af denne grund bedrager de sig selv og verden ved at bruge medierne, som de samarbejder med. Hvis de ikke kan finde de nødvendige fossiler, "producerer" de dem enten i form af opdigtede billeder eller fiktive modeller og prøve at give indtrykket af, at der faktisk eksisterer fossiler, der bekræfter evolution. En del af massemedierne, som deler deres materialistiske synspunkt, prøver også at bedrage offentligheden og indgyde historien om evolution i folks underbevidsthed.

Lige meget hvor meget de prøver, er sandheden evident: mennesket er ikke kommet til ved en evolutionær proces men ved Allahs skabelse. Derfor står han ansvarlig til Ham.

Evolutionens molekylære dødvande

I tidligere sektioner af denne bog har vi vist, hvordan den fossile optegnelse ugyldiggør evolutionsteorien. Faktisk var der intet behov for at relatere til noget af det, fordi evolutionsteorien kollapser længe før, man når til nogen påstande om fossilers beviser. Emnet, der gør teorien meningsløs fra selve udgangspunktet, er spørgsmålet om, hvordan liv først opstod på jorden.

Når den ser på dette spørgsmål, påstår evolutionsteorien, at liv startede med en celle, der skabtes ved tilfælde. Ifølge dette scenarie gennemgik diverse livløse kemiske stoffer en reaktion i den oprindelige atmosfære på jorden, hvor effekten af tordenkiler og atomisk tryk førte til formationen af den første levende celle.

Det første, der må siges, er, at påstanden om, at livløse materialer kan sætte sig sammen for at skabe liv, er uvidenskabelig og er ikke blevet bekræftet af noget eksperiment eller observation. Liv genereres kun fra liv. Hver levende celle formeres fra delingen af en anden celle. Ingen i verden er nogensinde lykkedes med at skabe en levende celle ved at sammensætte livløse materialer, selv ikke i de mest avancerede laboratorier.

Evolutionsteorien påstår, at en levende celle - som ikke kan produceres, selv når al kraft af menneskelig intellekt, viden og teknologi tages i brug - ikke desto mindre kunne skabes ved tilfælde under jordens primitive betingelser. På de følgende sider vil vi undersøge, hvorfor denne påstand er modsat de fleste grundlæggende principper i videnskab og fornuft.

Fortællingen om "celler produceret ved tilfælde"

Hvis man tror på, at en levende celle kan komme til eksistens ved tilfælde, er der intet, der kan forhindre én i at tro på en lignende historie, som vi vil relatere under. Det er historien om en by:

En dag bliver en klump grus, der er presset ind mellem to sten i et goldt land, vådt, efter det har regnet. Det våde grus tørrer og hærder, når

solen står op, op får en stiv, resistent form. Bagefter bliver disse sten, som også fungerede som en støbeform, på en eller anden vis smadret i stykker, og så opstår en flot, velformet og stærk mursten. Denne mursten venter under samme naturlige forhold i årevis på, at en lignende mursten skabes. Dette fortsætter indtil hundredtusindvis af den samme mursten er blevet skabt på samme sted. Men ved et tilfælde er ingen af de mursten, der tidligere er blevet skabt, skadet. Selvom de udsættes for storm, regn, vind, brændende sol og frysende kulde i tusind år, knækker murstenene ikke, går fra hinanden eller hives væk, men venter der på samme sted med den samme beslutsomhed på, at andre mursten skal laves.

Når antallet af mursten er tilstrækkeligt, opfører de en bygning ved at arrangere sig ved siden af og ovenpå hinanden efter at være blev tilfældigt trukket med af naturlige forhold som vind, storm eller tornadoer. Imens formes materialer som cement eller jordblandinger under de "naturlige forhold" med perfekt timing og sniger sig mellem murstenene for så at sætte dem sammen med hinanden. Mens alt dette sker, formes jernmalm under jorden under "naturlige forhold" og lægger fundamentet til en bygning, der skal formes med disse mursten. Ved slutningen af denne proces rejser en komplet bygning sig med alle dens materialer, snedkeri og installationer intakte.

Selvfølge består en bygning ikke kun af fundamenter, mursten og cement. Hvordan skaffes de andre manglende materialer så? Svaret er enkelt: alle slags materialer, der skal bruges til opførelsen af bygningen, eksisterer i jorden, den opsættes på. Silikone til glasset, kobber til de elektriske kabler, jern til søjlerne, bjælker, vandrør osv. eksisterer alle under jorden i rigelige mængder. Det kræver kun evnerne af "naturlige forhold" at forme og placere disse materialer indeni bygningen. Alle installationerne, snedkeriet og udsmykning placeres blandt murstenene ved hjælp af den blæsende vind, regn og jordskælv. Alt er gået så godt, at murstenene arrangeres, så de efterlader den nødvendige plads til vinduer, som om de vidste, at noget der hed glas, ville skabes senere af naturlige forhold. Endvidere har de ikke glemt at gøre plads til installationen af vand, elektricitet og varmesystemer, som også senere skabes ved tilfælde. Alt er gået så godt, at "tilfælde" og "naturlige forhold" producerede et perfekt design.

Hvis du har klaret at beholde din tro på denne historie så langt, så burde du ikke have svært ved at formode, hvordan byens andre bygning-

Indrømmelser fra evolutionister

Evolutionsteorien står ikke overfor nogen større krise end på det punkt, hvor de skal forklare fremkomsten af liv. Grunden er, at organiske molekyler er så komplekse, at deres dannelse umuligt kan forklares som tilfældig, og det er åbenlyst umuligt for en organisk celle at være blevet dannet ved tilfælde. Evolutionister konfronterede spørgsmålet om livets oprindelse i den anden fjerdedel af det 20. århundrede. En af de førende autoriteter indenfor teorien om molekylær evolution, den russiske evolutionist Alexander I. Oparin, sagde dette i sin bog *The Origin of Life*, som blev udgivet i 1936:

Desværre forbliver cellens oprindelse et spørgsmål, som faktisk er det mørkeste punkt i den færdige evolutionsteori.¹

Siden Oparin har evolutionister udført utallige eksperimenter, gjort research og gjort observationer for at bevise, at en celle kunne være dannet ved tilfælde. Men ethvert sådant forsøg gjorde kun cellens komplekse struktur klarere og afviste derfor evolutionisternes hypotese endnu mere. Professor Klaus Dose, formanden for the Institute of Biochemistry på the University of Johannes Gutenberg, siger:

Alexander Oparin:

Mere end 30 år med eksperimenter om livets oprindelse indenfor områderne kemisk og molekylær evolution har ført til en bedre opfattelse af den enorme størrelse af problemet om livets oprindelse på Jorden hellere end til dens løsning. I øjeblikket ender alle diskussioner om hovedteorier og eksperimenter på området enten i et dødvande eller med en indrømmelse om uvidenhed.²

Jeffrey Bada

Den følgende udtalelse af geokemikeren Jeffrey Bada fra San Diego Scripps Institute gør evolutionisternes håbløshed vedrørende dette dødvande klart:

I dag, når vi forlader det tyvende århundrede, står vi stadig overfor det største uløste problem, som vi havde, da vi gik ind til det tyvende århundrede: Hvordan opstod livet på Jorden?³

-
- 1- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) NewYork: Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196.
  - 2- Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", *Interdisciplinary Science Reviews*, Vol 13, No. 4, 1988, s. 348
  - 3- Jeffrey Bada, *Earth*, Februar 1998, s. 40

ger, planter, veje, fortove, substrukturer, kommunikation og transportsystemer kom til. Hvis du ejer teknisk viden og er rimelig fortrolig med emnet, kan du endda skrive et par utrolig "videnskabelig" bøger, der erklærer dine teorier om "den evolutionære proces i spildevandssystemer og dens ensartethed med de nuværende strukturer". Du kan nok blive æret med akademiske priser for dine kloge studier og måske opfatte dig selv som et geni, der kaster lys over menneskeheden natur.

Evolutionsteorien, som påstår, at livet kom til ved tilfælde, er ikke mindre absurd end vores historie, for med alle dens operationelle systemer og kommunikations-, transport- og styringssystemer er en celle ikke mindre kompleks end en by.

Miraklet i cellen og afslutningen på evolution

Den levende celledes komplekse struktur var ukendt på Darwins tid, og på den tid blev det af evolutionister set som overbevisende nok at tilskrive livet "tilfælde og naturlige forhold".

Det 20. årtis teknologi er dykket ned i livets mindre partikel og har afsløret, at cellen er det mest komplekse system, menneskeheden nogensinde har konfronteret. I dag ved vi, at cellen indeholder kraftcentre, der producerer energien, der skal bruges i cellen, fabrikker, der fremstiller enzymer og hormoner essentielle for livet, en databank, hvor al nødvendig information om alle de produkter, der skal produceres, registreres, komplekse transportsystemer og rørledninger til at bære rå materialer og produkter fra et sted til et andet, avancerede laboratorier og raffinaderier til at bryde eksterne rå materialer op i deres brugbare dele, og specialiserede cellemembranproteiner til at kontrollere de indgående og udgående materialer. Og disse udgør kun en lille del af dette utrolig komplekse system.

W. H. Thorpe, en evolutionistisk videnskabsmand, anerkender, at "den mest elementære slags celle udgør en "mekanisme" ufatteligt mere kompleks end nogen maskine, der endnu er opfundet, for ikke at tale om konstrueret, af mennesket."¹⁰⁶

En celle er så kompleks, at selv det høje niveau af teknologi opnået i dag ikke kan producere en. Ingen indsatser for at skabe en kunstig celle har nogensinde mødt succes. Faktisk er alle forsøg på at gøre dette blevet opgivet.

Evolutionsteorien påstår, at dette system - som menneskeheden med

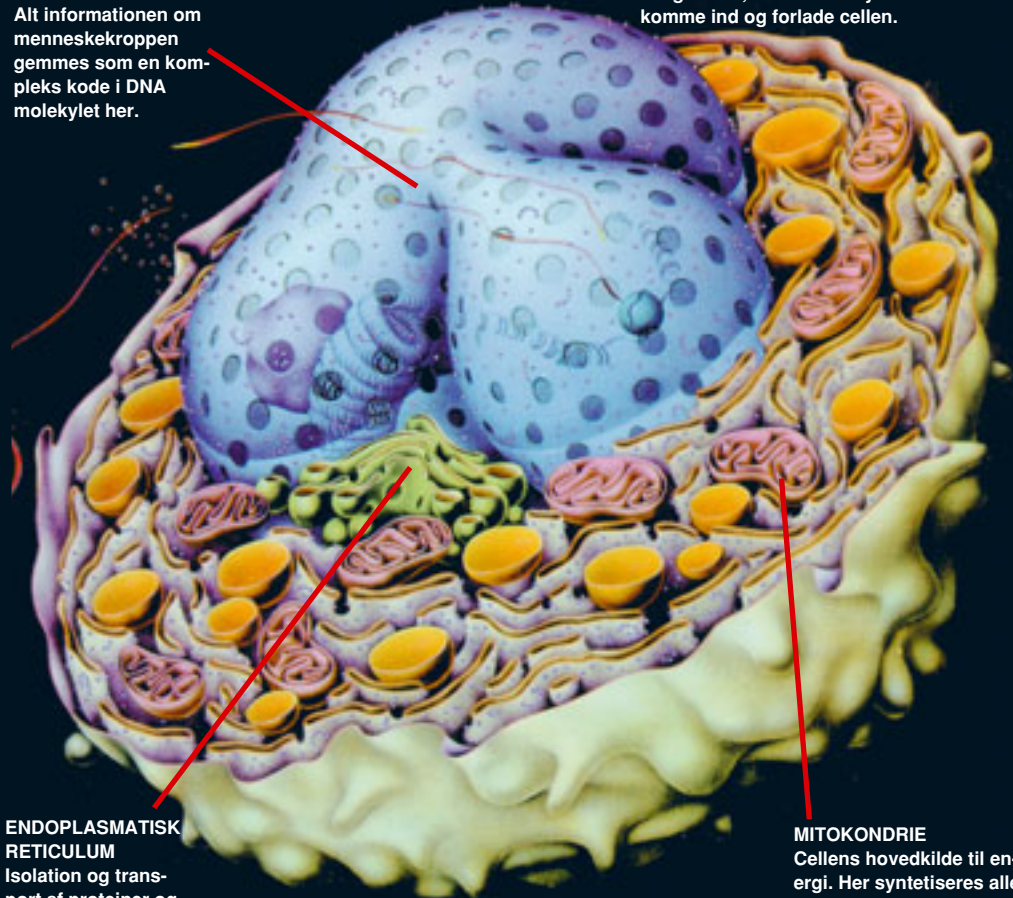
Cellens kompleksitet

KERNE

Alt informationen om menneskekroppen gemmes som en kompleks kode i DNA molekylet her.

CELLEMEMBRAN

Ved hjælp af sin selektive gennemtrængelighed udfører membranen den sidste udvælgelse af, hvilke molekyler der kan komme ind og forlade cellen.

ENDOPLASMATISK RETICULUM

Isolation og transport af proteiner og andre molekyler.

CELLEMEMBRAN PORTE

Disse absorberer oxygen og bortviser stoffer som proteiner og enzymer, som syntetiseres af cellen.

MITOKONDRIE

Cellens hovedkilde til energi. Her syntetiseres alle ATP molekylerne, som er nødvendige for kropslige funktioner.

Cellen er det mest komplekse og mest elegante system, som mennesket nogensinde har været vidne til. Professor i biologi, Michael Denton, forklarer i sin bog med titlen: A Theory in Crisis, denne kompleksitet med et eksempel:

"For at forstå livets virkelighed, som det er blevet afsløret af molekylær biologi, må vi forstørre en celle en tusind million gange indtil den er tyve kilometer i diameter og ligner et gigantisk luftskib, stort nok til at dække en stor by som London eller New York. Det, vi så ville se, ville være et objekt med usammenlignelig kompleksitet og en fantastisk struktur. På cellens overflade ville vi se millioner af åbninger, ligesom luger i et stort rumskib, som åbner og lukker for at tillade en kontinuerlig strøm af materialer at flyde ind og ud. Hvis vi gik ind ad en af disse åbninger ville vi befinde os i en verden af suveræn teknologi og uoverskuelig kompleksitet... (en kompleksitet) ud over vores egne kreative kapaciteter, en virkelighed, som er selve antitesen til tilfældighed, som på alle måder brillerer alt produceret af menneskets intelligens..."

al dens intelligens, viden og teknologi ved hænder, ikke kan lykkes i at reproducere - kom til eksistens ved "tilfælde" under primitive jordforhold. For at give et andet eksempel er sandsynligheden for at lave en celle ved tilfælde omkring den samme som for at producere en perfekt kopi af en bog efter en eksplosion i et printer hus.

Den engelske matematiker og astronom Sir Fred Hoyle lavede en lignende sammenligning i et interview udgivet i *Nature magazine* 12. november, 1981. Selvom han selv er evolutionist, erklærede Hoyle, at chancen for, at højere livsformer kan have opstået på denne måde, er sammenlignelig med chancen for, at en tornado, der fejer gennem en losseplads kan samle en Boeing 747 fra materialerne deri.¹⁰⁷ Dette betyder, at det ikke er muligt for cellen at være kommet til ved tilfælde, og derfor må den bestemt være blevet "skabt".

En af de grundlæggende grunde til, hvorfor evolutionsteorien ikke kan forklare, hvordan cellen kom til, er den "irreducible kompleksitet" i den. En levende celle vedligeholder sig selv via det harmoniske samarbejde af mange organeller. Hvis bare et af disse organeller ikke fungerer, kan cellen ikke forblive i live. Det er ikke muligt for en celle at vente på, at ubevidste mekanismer som naturlig selektion eller mutation tillader den at udvikle sig. Altså var den første celle på jorden nødvendigvis en komplet celle, der indeholdt alle de krævede organeller og egenskaber, og dette betyder bestemt, at denne celle må være blevet skabt.

Proteiner udfordrer tilfælde

Så meget for cellen, men evolutionsteorien mislykkedes i at redegøre selv for cellens byggesten. Formationen, under naturlige forhold, af bare et enkelt protein ud af de tusindvis af komplekse proteinmolekyler, der udgør cellen, er umulig.

Proteiner er gigantiske molekyler, der består mindre dele kaldet "aminosyrer", som er arrangeret i en speciel sekvens i særlige kvantiteter og strukturer. Disse enheder udgør et levende proteins byggesten. Det simpleste protein er sammensat af 50 aminosyrer, men der er nogle, der indeholder tusindvis.

Den kritiske pointe er dette. Fraværet, tilføjelsen eller erstatningen af en enkelt aminosyre i et proteins struktur gør, at proteinet bliver en ubrugelig molekylær bunke. Hver aminosyre skal være på det rigtige sted og i

rigtig rækkefølge. Evolutionsteorien, som påstår, at livet opstod som et resultat af tilfælde, er ganske håbløs, når den står over for denne orden, fordi den er for vidunderlig til at forklares af tilfælde. (Endvidere kan teorien ikke engang underbygge påstanden om utilsigtet dannelse af proteiner, hvilket vil diskuteres senere.)

Faktummet, at det er ganske umuligt for proteiners funktionelle struktur at forekomme ved tilfælde, kan let observeres selv ved simpel sandsynlighedsregning, som enhver kan forstå.

For eksempel kan et gennemsnitligt protein molekyle sammensat af 288 aminosyrer, der indeholder tolv forskellige slags aminosyrer, arrangeres på 10^{300} forskellige måder. (Dette er et astronomisk kæmpe tal, der består af 1 fulgt af 300 nuller.) Af alle disse mulige sekvenser er der kun en, der danner det ønskede proteinmolekyle. Resten af dem er aminosyrekæder, der enten er totalt ubrugelige eller potentielt skadelige for levende ting.

Med andre ord er sandsynligheden for dannelsen af bare et proteinmolekyle kun "1 ud af 10^{300} ". Sandsynligheden for at dette "1" forekommer er praktisk talt nul. (I praksis anses sandsynligheder under 1 ud af 10^{50} som "nul sandsynlighed").

Endvidere er et proteinmolekyle med 288 aminosyrer ganske beskedent sammenlignet med nogle gigantiske proteinmolekyler bestående af tusindvis af aminosyrer. Når vi anvender lignende sandsynlighedsregning på disse gigantiske proteinmolekyler, ser vi, at selv ordet "umulig" er utilstrækkeligt til at beskrive den sande situation.

Når vi fortsætter et skridt videre i den evolutionære livs idé, observerer vi, at et enkelt protein ingenting betyder for sig selv. En af de mindste bakterier nogensinde opdaget, *Mycoplasma hominis* H39, indeholder 600 "slags" proteiner. I dette tilfælde ville vi skulle gentage sandsynlighedsregningen vi lavede ovenover for et protein for hver af disse 600 forskellige slags proteiner. Resultatet overgår selv konceptet om umulighed.

Nogle mennesker, der læser disse linjer, som indtil videre har accepteret evolutionsteorien som en videnskabelig forklaring, mistænker måske disse tal for at være overdrevne og ikke afspejle de sande fakta. Dette er ikke tilfældet: disse er sikre og konkrete fakta. Ingen evolutionist kan protestere mod disse tal. De accepterer, at sandsynligheden for den tilfældige dannelse af et enkelt protein er "så usandsynlig som at en abe skriver men-

Den kemiske struktur i bare et enkelt cytochrom-C protein (øverst venstre) er for komplekst for at kunne redegøres for via tilfælde – så meget, at den tyrkiske evolutionistiske biologiprofessor Ali Demirsoy indrømmer, at den tilfældige dannelse af en enkelt cytochrom-C sekvens er ”så usandsynlig som chancen for, at en abe skriver menneskehedens historie på en skrivemaskine uden at lave nogle fejl.”

neskehedens historie på en skrivemaskine uden at lave fejl.”¹⁰⁸ Men i stedet for at acceptere den anden forklaring, som er skabelse, fortsætter de med at forsvare denne umulighed.

Denne situation er et faktum anerkendt af mange evolutionister. For eksempel erklærer Harold F. Blum, en prominent evolutionistisk forsker, at ”Den spontane dannelse af en polypeptid på størrelse med de mindste kendte proteiner virker udenfor al sandsynlighed.”¹⁰⁹

Evolutionister påstår, at molekylær evolution fandt sted over en lang tidsperiode, og dette gjorde det umulige muligt. Ikke desto mindre er det ikke muligt for aminosyrer at danne proteiner ved tilfælde, uanset hvor lang den givne periode er. William Stokes, en amerikansk geolog, indrømmer dette faktum i sin bog *Essentials of Earth History* ved at skrive, at sandsynligheden er så lille ”at det ikke ville ske over milliarder af år på milliarder af planeter hver dækket af et tæppe af koncentreret vandopløsning af de nødvendige aminosyrer.”¹¹⁰

Så hvad betyder alt dette? Perry Reeves, en professor i kemi, svarer på spørgsmålet:

Når man undersøger det store antal af mulige strukturer, der kunne frem-

komme af en simpel tilfældig kombination af aminosyrer i en fordampende dam fra urtiden, er det svimlende at tro, at liv kunne være opstået på denne måde. Det er mere plausibelt, at en Stor Bygger med en hovedplan ville skulle bruges til sådan en opgave.¹¹¹

Hvis den tilfældige dannelse af bare et af disse proteiner er umulig, er det milliarder af gange "mere umuligt" for nogle millioner af de proteiner at sætte sig sammen rigtig ved tilfælde og udgøre en færdig celle. Hvad mere er, så består en celle ingeniørligt kun af en bunke proteiner. Udover proteinerne inkluderer en celle også nukleinsyre, kulhydrater, lipider, vitaminer og mange andre kemikalier såsom elektrolytter arrangeret i en specifik proportion, ligevægt og organisering, når det gælder både struktur og funktion. Hvert af disse elementer fungerer som en byggesten eller et sammolekyle i diverse organeller.

Robert Shapiro, en professor i kemi ved New York University og en DNA ekspert, udregnede sandsynligheden for den tilfældige dannelse af de 2000 slags proteiner fundet i en enkelt bakterie (Der er 200.000 forskellige slags proteiner i en menneskecelle). Tallet, der blev fundet, var 1 til 10^{40000} .¹¹² (Dette er et utroligt tal opnået ved at sætte 40000 nuller efter 1).

En professor i anvendt matematik og astronomi fra University College Cardiff, Wales, Chandra Wickramasinghe, udtaler:

Sandsynligheden for den spontane dannelse af liv fra ikke-levende materie er én til et tal med 40,000 nuller efter det. Det er stort nok til at begrave Darwin og hele evolutionsteorien. Der var ingen ursuppe, hverken på denne planet eller nogen anden, og hvis livets begyndelse ikke var tilfældig, må den derfor have været resultatet af meningsfyldt intelligens.¹¹³

Sir Fred Hoyle kommenterer på disse usandsynlige tal:

Ja, sådan en teori (at livet blev samlet af en intelligens) er så tydelig, at man kan undre sig over, hvorfor den ikke er vidt accepteret som selvindlysende. Grundene er psykologiske hellere end videnskabelige.¹¹⁴

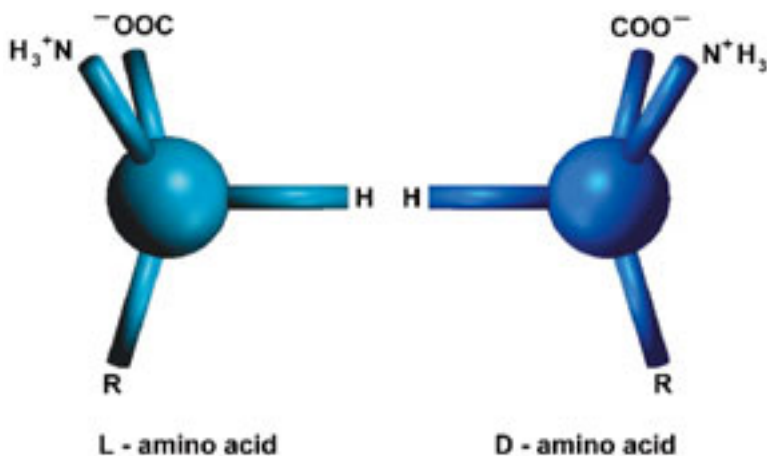
Grunden til at Hoyle brugte udtrykket "psykologisk" er evolutionisters selvkonditioneringen til ikke at acceptere, at liv kunne være blevet skabt. Afvisningen af Allahs eksistens er deres hoved mål. Alene af denne grund fortsætter de med at forsvare irrationelle teorier, som de på samme tid erklærer for umulige.

Venstrehådede proteiner

Lad os nu undersøge i detalje, hvorfor evolutionisternes scenarie om dannelsen af proteiner er umuligt.

Selv den korrekte sekvens af de rigtige aminosyrer er stadig ikke nok til dannelsen af et funktionelt proteinmolekyle. Oveni disse krav skal hvert af de 20 forskellige slags aminosyrer tilstedeværende i sammensætningen af proteiner være venstrehådede. Der er to forskellige slags aminosyrer - som med alle organiske molekyler - kaldet "venstrehådede" og "højrehådede". Forskellen mellem dem er spejlsystemet mellem deres tredimensionelle strukturer, som minder om en persons højre og venstre hånd.

Begge disse to slags aminosyrer kan let binde med hinanden. Men et forbløffende faktum, der er blevet afsløret ved forskning er, at alle proteinerne i planter og dyr på denne planet, fra den simpleste organisme til den mest komplekse, er dannet af venstrehådede aminosyrer. Hvis bare én højrehådet aminosyre bliver fastgjort til et proteins struktur, bliver proteiner gjort ubrugeligt. I en serie eksperimenter ødelagde bakterier, der blev udsat for højrehådede aminosyrer, dem overraskende nok med det samme. I nogle tilfælde producerede de brugbare venstrehådede aminosyrer fra de splittede dele.

I nature er der to forskellige slags aminosyrer kaldet "venstrehådet" og "højrehådet". Forskellen mellem dem er spejlsystemet mellem deres tredimensionelle strukturer, som ligner en persons højre og venstre hænder.

Lad os i et øjeblik antage, at liv kom til ved tilfælde, som evolutionister påstår, det gjorde. I dette tilfælde burde de højre- og venstrehådede aminosyrer, der blev produceret ved tilfælde, være til stede i nogenlunde ligelig proportioner i naturen. Derfor burde alle levende ting have både højre- og venstrehådede aminosyrer i deres fundament, fordi det er kemisk muligt for begge slags aminosyrer at blandes med hinanden. Men, som vi ved, er proteinerne, der eksisterer i alle levende organismer, i den virkelige verden kun dannet af venstrehådede aminosyrer.

Spørgsmålet om, hvordan proteiner kan udvælge kun de venstrehådede blandt alle aminosyrer, og hvordan blot en enkelt højrehåndet aminosyre ikke bliver involveret i livsprocessen, er et spørgsmål, der stadig forbløffer evolutionister. Så specifik og bevidst en udvælgelse udgør et af de største dødvande, evolutionsteorien står overfor.

Endvidere gør denne egenskab hos proteinerne det problem, som evolutionisterne står overfor med hensyn til "tilfælde", endnu værre. For at et "meningsfyldt" protein skal laves, er det ikke nok, at aminosyrerne er til stedet i et bestemt antal og sekvens, og at de er sammensat i det rigtige tredimensionelle design. Oveni købet skal alle disse aminosyrer være venstrehådede: ikke engang en af dem må være højrehådede. Stadig er der ingen naturlig selektionsmekanisme, der kan identificere, at en højrehåndet aminosyre blevet føjet til sekvensen og genkende, at den derfor må fjernes fra kæden. Denne situation eliminerer endnu engang fuldstændig muligheden for tilfælde og chance.

Brittanica Science Encyclopaedia, som er en udtalt forsvarer af evolution, erklærer, at aminosyrer i alle levende organismer på jorden og byggestenene i komplekse polymerer som proteiner, har den samme venstrehådede asymmetri. Den tilføjer, at dette svarer til at kaste en mønt en million gange og altid få krone. Den samme encyklopædi erklærer, at det er umuligt at forstå, hvorfor molekyler blev venstre- eller højrehådede, og at dette valg er fascinerende relateret til livets oprindelse på jorden.¹¹⁵

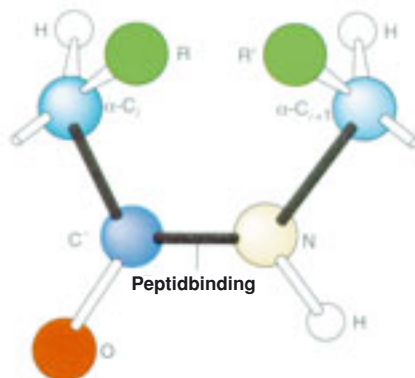
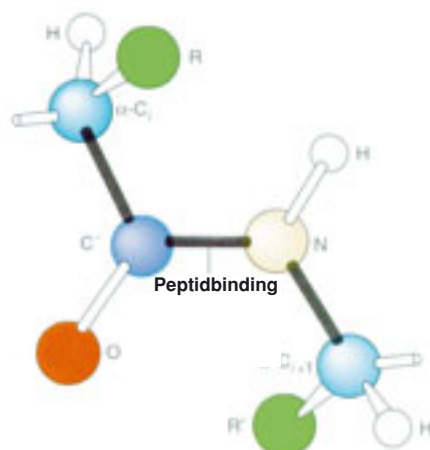
Hvis en mønt altid lander på krone, når den kastes en million gange, er det så mest logisk at tilskrive det tilfældighed eller acceptere, at der er bevidst indgriben i gang? Svaret burde være åbenlyst. Men hvor åbenlyst det end er, søger evolutionister stadig svar hos tilfældighed, simpelthen fordi de ikke vil acceptere Allahs eksistens.

En situation, der ligner aminosyrerne venstrehåndethed, eksisterer med hensyn til nukleotider, den mindste enhed hos nukleinsyrerne DNA og RNA. I kontrast til proteiner, hvor kun venstrehåndede aminosyrer vælges, er nukleotid delenes foretrukne former i nukleinsyrernes tilfælde altid højrehåndede. Dette er endnu et faktum, der aldrig kan forklares af tilfælde.

For at konkludere er det bevist uden skyggen af tvivl via de sandsynligheder, vi har undersøgt, at livets oprindelse ikke kan forklares af chance. Hvis vi forsøger at udregne sandsynligheden for et gennemsnitligt protein, der består af 400 aminosyrer udvalgt kun fra venstrehåndede aminosyrer, ender vi med en sandsynlighed på 1 til 2^{400} eller 10^{120} . Lad os bare til sammenligning huske, at antallet af elektroner i universet er skønnet til 10^{79} , hvilket er et mindre tal, selvom det er enormt. Sandsynligheden for, at disse aminosyrer danner den krævede sekvens og en funktionel form, ville skabe meget større tal. Hvis vi lægger disse sandsynligheder sammen, og hvis vi udregner sandsynligheden for endnu større tal og typer af proteiner, bliver udregningerne utænkelige.

Det korrekte bånd er vitalt

De vanskeligheder, evolutionsteoriens ikke kan overkomme med hensyn til udviklingen af et enkelt protein, er ikke begrænset til de, vi indtil videre har

Aminosyremolekylerne, som udgør proteiner, skal være linket til hinanden med en såkaldt "peptidbinding", som kun er en af de mange mulige slags bindinger i naturen. Ellers ville de dannede aminosyrekæder være ubrugelige, og ingen proteiner ville blive dannet.

berettet. Det er ikke nok, at aminosyrer er arrangeret i de rigtige antal, sekvenser og påkrævede tredimensionelle strukturer. Dannelsen af et protein kræver også, at aminosyremolekyler med mere end en arm linkes til hinanden på kun særlige måder. Sådan et bånd kaldes en "peptidbinding". Aminosyrer kan lave forskellige bånd med hinanden, men proteiner er lavet af de - og kun de - aminosyrer, der sidder sammen med "peptidbindinger".

En sammenligning vil klargøre denne pointe. Forestil dig, at alle delene i en bil var komplette og korrekt samlet med den ene undtagelse af, at et af hjulene på et sted ikke var fastgjort med de sædvanlige skruer og bolte men med et stykke ledning på en sådan måde, at dens knude vendte mod jorden. Det ville være umuligt for sådan en bil at bevæge sig selv den korteste længde, lige meget hvor kompleks dens teknologi eller kraftig dens motor var. Ved første blik ville alt se ud til at være rigtigt, men den fejlagtige fastgørelse af bare et hjul ville gøre hele bilen ubrugelig. På samme måde ville sammensætningen af bare én aminosyre til en anden med en anden binding end peptidbinding i et proteinmolekyle gøre hele molekylet ubrugeligt.

Forskning har vist, at aminosyrer, der tilfældigt sætter sig sammen, kun kombineres med peptidbinding 50% af gangene og resten af tiden opstår forskellige bånd, der ikke findes i proteiner. For at fungere rigtigt må hver aminosyrer, der danner et protein, kun være sat sammen med andre med peptidbinding på samme måde, som den også skal være udvalgt blandt kun venstrehåandede typer.

Sandsynligheden for, at dette sker, er den samme som sandsynligheden for, at hvert protein er venstrehåndet. Det vil sige, når vi ser på et protein dannet af 400 aminosyrer, er sandsynligheden for, at alle aminosyrer kun sætter sig sammen med peptidbindinger, 1 til 2^{399} .

Nul sandsynlighed

Som det kan ses nedenfor, er sandsynligheden for dannelsen af et proteinmolekyle, der består af 500 aminosyrer, "1" over et tal, der fås ved at sætte 950 nuller ved siden af 1, som er et tal, der er uforståeligt for det menneskelige sind. Dette er kun en sandsynlighed på papiret. Praktisk talt er der nul sandsynlighed for, at det faktisk sker. Som vi tidligere så, be-

dannelse, ville tiden krævet for at danne noget som et proteinmolekyle med sandsynligheden 10^{950} stadig kraftigt overstige jordens skønnede alder.

Konklusionen, der kan drages ud fra alt dette er, at evolution falder i en dyb afgrund af usandsynlighed, selv når det gælder dannelsen af et enkelt protein.

Findes en forsøg og fejl mekanisme i naturen?

Endelig kan vi konkludere en meget vigtig pointe ved brug af sandsynlighedsregnings grundlæggende logik, som vi allerede har set eksempler på. Vi indikerede, at sandsynlighedsregninger lavet ovenfor når astronomiske niveauer, og at disse astronomiske odds ikke har nogen chance for faktisk at ske. Men der er et meget mere vigtigt og skadeligt faktum, evolutionisterne står overfor her. Det er, at ingen periode af forsøg og fejl overhovedet kan starte under naturlige forhold uanset de astronomiske odds, fordi der ikke er nogen forsøg-og-fejl mekanisme i naturen, som proteiner kunne opstå fra.

Udregningerne, vi giver på siden overfor for at demonstrere sandsynligheden for dannelse af et proteinmolekyle med 500 aminosyrer, gælder kun for et ideelt forsøg-og-fejl miljø, som ikke faktisk eksisterer i det virkelige liv. Det vil sige, at sandsynligheden for at opnå et brugbart, kun er "1" til 10^{950} , hvis vi formoder, at der eksisterer en opdigtet mekanisme, hvori en usynlig hånd sammensætter 500 aminosyrer tilfældigt og så efter at se, at det ikke er den rigtige kombination, tager dem fra hinanden en efter en og igen arrangerer dem på en anden måde og så videre. I hvert forsøg ville aminosyrerne skulle skilles fra hinanden en efter en og arrangeres i en ny rækkefølge. Syntesen skulle stoppes efter den 500. aminosyre er blevet tilføjet, og det må forsikres, at end ikke en eneste ekstra aminosyre er involveret. Forsøget skulle så stoppes for at se, om et funktionelt protein er blevet formet eller ej, og - i tilfælde af fiasko - skulle alt tages fra hinanden igen og så testes for en anden sekvens. Udover dette må ikke en eneste uvedkommende substans tillades at blive involveret i et eneste forsøg. Det er også afgørende, at kæden dannet under forsøget ikke må separeres og ødelægges, før den når det 499. led. Disse forhold betyder, at sandsynlighederne, vi har nævnt ovenover, kun kan fungere i et kontrolleret miljø, hvor der er en bevidst mekanisme, der dikterer starten, slutningen og

Nul sandsynlighed

Der er 3 grundlæggende betingelser for dannelsen af et brugbart protein:

Første betingelse: at alle aminosyrer i proteinkæden er af den rigtige type og i den rigtige rækkefølge

Anden betingelse: at alle aminosyrerne i kæden er venstrehåndede

Tredje betingelse: at alle disse aminosyrer sidder kædet sammen ved at danne en kemisk binding, der hedder en "peptidbinding".

For at et protein skal dannes ved tilfælde skal alle tre grundlæggende betingelser eksistere samtidigt. Sandsynligheden for dannelsen af et protein ved tilfælde er lig med multiplikationen af sandsynlighederne for tilstedeværelsen af hver af disse betingelser.

For eksempel, for et gennemsnitligt molekyle, der består af 500 aminosyrer:

1. Sandsynligheden for, at aminosyrerne er i den rigtige rækkefølge:

Der bruges 20 typer aminosyrer til at udgøre proteiner. Ifølge dette:

- Sandsynligheden for at hver af disse aminosyrer vælges korrekt blandt disse 20 typer = $1/20$
- Sandsynligheden for, at alle disse aminosyrer vælges korrekt = $1/20^{500} = 1/10^{650}$
= 1 ud af 10^{650}

2. Sandsynligheden for, at aminosyrerne er venstrehåndede:

- Sandsynligheden for, at en aminosyre er venstrehåndet = $1/2$
- Sandsynligheden for, at alle de 500 aminosyrer er venstrehåndede på samme tid = $1/2^{500} = 1/10^{150}$
= 1 ud af 10^{150}

3. Sandsynligheden for, at aminosyrerne sidder sammen med "peptidbindinger":

Aminosyrer kan sætte sig sammen med forskellige slags kemiske bindinger. For at et brugbart protein skal dannes, skal alle aminosyrerne i kæden have sat sig sammen med en speciel kemisk binding kaldet en "peptidbinding". Det er blevet udregnet, at sandsynligheden for, at aminosyrer ikke sætter sig sammen med andre bindinger men med en peptidbinding er 50%. På baggrund af dette:

- Sandsynligheden for, at to aminosyrer sidder sammen med en "peptidbinding" = $1/2$
- Sandsynligheden for, at alle 500 aminosyrer sætter sig sammen med peptidbindinger = $1/2^{499} = 1/10^{150}$
= 1 ud af 10^{150}

$$\text{TOTAL SANDSYNLIGHED} = 1/10^{650} \times 1/10^{150} \times 1/10^{150} = 1/10^{950}$$
$$= 1 \text{ tilfælde ud af } 10^{950}$$

ET ENKELT PROTEIN AFKRÆFTER EVOLUTION

Evolution kollapser allerede ved livets indledende stadie.

Det, der virkelig udsletter darwinisme, før fossiler, palæontologi, mikrobiologi, genetik og kompleksiteten ved levende ting, er et enkelt protein. Det er fordi, sandsynligheden for, at et enkelt protein dannes ved tilfælde, simpelthen er "nul."

Hovedgrunden til dette er behovet for, at andre proteiner er til stede, hvis et protein skal dannes, og det udrydder fuldstændig muligheden for tilfældig dannelse. Dette faktum alene er nok til at eliminere den evolutionistiske påstand om tilfælde lige fra starten. For at opsummere,

1. Proteiner kan ikke syntetiseres uden enzymer, og enzymer er alle proteiner.
2. Omkring 100 proteiner skal være til stede for, at et enkelt protein kan syntetiseres. Derfor skal der være proteiner for, at proteiner kan eksistere.
3. DNA danner de protein-syntetiserende enzymer. Proteiner kan ikke syntetiseres uden DNA. DNA er derfor også nødvendig for at proteiner kan dannes.
4. Alle organellerne i cellen har vigtige opgaver i proteinsyntese. Med andre ord skal en fuldt funktionel celle eksistere sammen med alle sine organeller, for at proteiner kan dannes.

Det faktum, at darwinister ikke er i stand til at redegøre for et enkelt protein, eliminerer fuldstændig evolutionsteorien. Efter det er alle falske redegørelser, som er blevet produceret om evolution, ugyldige lige fra starten.

En vigtig egenskab ved darwinistisk demagogi er, at darwinister altid havde tendens til at reducere spørgsmålet om livets oprindelse til noget meget simpelt på trods af livets kompleksitet ved at udstille alt i det som noget meget simpelt. De siger uvildigt "cellen opstod fra mudret vand" og "DNA begyndte spontant at kopiere sig selv."

Ikke bare ved folk nu, at et enkelt protein er alt for komplekst til nogensinde at komme til spontant, de er også klar over, at hverken et protein, DNA, RNA eller nogen anden lille komponent i cellen vil tjene noget formål ved fraværet af cellen som helhed.

Mens de ikke kan forklare bare et enkelt protein, er en komplet celle med dens ekstreme kompleksitet virkelig et stort mareridt for darwinister.

Cellens kompleksitet, som er meget større og mere forbløffende end i store metropoler, kan ikke forklares som et værk af blotte tilfælde. Hverken en enkelt celle eller et enkelt protein kan dannes ved tilfælde.

hvert mellemliggende led i processen, og hvor kun "det korrekte udvalg af aminosyrer" lades ukontrolleret. Det er tydeligvis umuligt for sådan et miljø at eksistere under naturlige forhold. Derfor er dannelsen af et protein i det naturlige miljø logisk og teknisk umuligt. Faktisk er det ganske uvidenskabeligt at tale om sandsynlighederne for sådan en begivenhed.

Siden nogle mennesker ikke er i stand til at tage et bredt blik på disse ting, men går til dem med et overfladisk synspunkt og formoder, at prote-

indannelse er en simpel kemisk reaktion, laver de måske urealistiske konklusioner som, at "aminosyrer kombineres ved reaktion og danner så proteiner". Men tilfældige kemiske reaktioner, der sker i en ikke-levende struktur, kan kun føre til simple og primitive ændringer. Antallet af disse er forudbestemte og begrænsede. For et ganske komplekst kemisk materiale må kæmpe fabrikker, kemiske anlæg og laboratorier være involveret. Medicin og mange andre kemiske materialer, vi bruger i vores hverdag, er lavet på denne måde. Proteiner har meget mere kompleks struktur end disse kemikalier produceret af industri. Derfor er det umuligt for proteiner, som hver er et skabelsesvidunder, hvori hver del tager sin plads i en fastsat rækkefølge, at opstå som et resultat af tilfældige kemiske reaktioner.

Lad os i et øjeblik sætte alle de umuligheder til side, vi indtil videre har beskrevet, og formode, at et brugbart proteinmolekyle stadig udvikle sig spontant "ved tilfælde". Selv da har evolution ingen svar på, at for at dette protein skal overleve, ville det skulle isoleres fra dets naturlige habitat og beskyttes under meget specielle forhold. Ellers ville de enten skilles ad ved udsættelse for naturlige forhold i jorden, eller sætte sig sammen med andre syrer, aminosyrer eller kemiske stoffer og derved tabe dets specifikke egenskaber og forandre sig til et fuldstændig anderledes og ubrugeligt stof.

Den evolutionære ballade om livets oprindelse

Spørgsmålet om, "hvordan levende ting først opstod", er så kritisk et dødvande for evolutionister, at de normalt ikke engang prøver at røre ved dette emne. De prøver at springe over spørgsmålet ved at sige, "de første væsner kom til som et resultat af nogle tilfældige begivenheder i vand". De er ved en vejspærring, som de på ingen måde kan komme forbi. På trods af de palæontologiske evolutionsargumenter, har de i dette emne ingen fossiler, de kan forvrænge og fejlfortolke, som de vil, for at støtte deres påstande. Derfor er evolutionsteorien bestemt afvist lige fra begyndelsen.

Mest af alt er der en vigtig pointe at overveje: Hvis noget skridt i den evolutionære proces er bevist at være umuligt, er dette tilstrækkeligt til at bevise, at hele teorien er total forkert og ugyldig. For eksempel ved at bevise, at den tilfældige dannelse af proteiner er umulig, afvises alle andre påstande om de følgende skridt i evolution også. Efter dette bliver det me-

ningsløst at tage nogle menneske- og abe kranier og kaste sig ud i spekulationer om dem.

Hvordan levende organismer kom til fra ikke-levende materiale var et problem, evolutionister ikke engang ville nævne i lang tid. Men dette spørgsmål, som konstant var blevet undvejet, måtte man til sidst henvende sig til, og i det 20. århundredes anden fjerdedel blev forsøg på at besvare det med en række eksperimenter gjort.

Det store spørgsmål var: Hvordan kunne den første levende celle være opstået i den oprindelige atmosfære på jorden? Med andre ord - hvilken slags forklaring kunne evolutionisterne give?

Svarene til spørgsmålene blev søgt gennem eksperimenter. Evolutionistiske forskere og videnskabsmænd udførte laboratorieforsøg sigtet efter at besvare disse spørgsmål, men disse vakte ikke meget interesse. Det mest generelt respekterede studie om livet oprindelse er Miller eksperimentet udført af den amerikanske forsker Stanley Miller i 1953. (Eksperimentet er også kendt som "Urey-Miller eksperiment" på grund af bidraget fra Millers instruktør på University of Chicago, Harold Urey.)

Dette eksperiment er det eneste "bevis" evolutionisterne har, som angiveligt kan bevise den "molekylære evolutions tese"; de fremsætter som det første skridt i den påståede evolutionære proces, der fører til liv. Selvom næsten et halvt århundrede er gået, og store teknologiske fremskridt er gjort, har ingen gjort videre fremgang. På trods af dette gives Millers eksperiment stadig i fagbøger som den evolutionære forklaring på de tidligste generationer af levende ting. Bevidst om det faktum, at sådanne studier ikke støtter men faktisk hellere afviser deres tese, undgår evolutionistiske forskere bevidst at give sig i kast med sådanne eksperimenter.

Millers eksperiment

Stanley Millers mål var at demonstrere ved hjælp af et forsøg, at aminosyrer, proteiners byggesten, kunne være kommet til "ved tilfælde" på den livløse jord for milliarder af år siden.

I sit eksperiment brugte Miller en gas blanding, som han formodede havde eksisteret på den oprindelige jord (men som senere viste sig urealistisk) sammensat af ammonium, metan, hydrogen og vanddamp. Siden disse gasser ikke ville reagere med hinanden under naturlige forhold,

tilføjede han en energiblanding til at starte reaktionen. Ved at antage, at denne energi kunne være kommet fra lyn i ur atmosfæren, brugte han en elektrisk strøm til sin idé.

Miller opvarmede denne gas blanding ved 100°C i en uge og tilføjede så den elektriske ladning. Ved slutningen af ugen analyserede Miller kemikalierne, der var blevet dannet på bunden af glasset og observerede, at tre ud af de 20 aminosyrer, der udgør de grundlæggende elementer for proteiner, var blevet syntetiseret.

Eksperimentet skabte stor glæde blandt evolutionister og blev fremsat som en enestående succes. Endvidere, i et stadie af forgiftet eufori, havde diverse udgivelser overskrifter som "Miller skaber liv". Men hvad Miller havde klaret at syntetisere var kun nogle få "ikke-levende" molekyler.

Opmuntret af dette eksperiment producerede evolutionister øjeblikkeligt nye scenarier. Der blev hurtigt fremsat hypoteser om stadier efter udviklingen af aminosyrer. Angiveligt havde aminosyrer senere sat sig sammen i den korrekte sekvens ved tilfælde og dannet proteiner. Nogle af disse proteiner, som opstod ved tilfælde, dannede sig selv til membran-lignende strukturer, som "på en eller anden måde" kom til og dannede en primitiv celle. Cellerne satte sig så med tiden angiveligt sammen og dannede multicellulære levende organismer. Men Millers eksperimentet var dog intet andet end fantasi og er siden blevet bevist falskt i mange aspekter.

Millers eksperiment var intet andet end opspind

Millers eksperiment prøvede at bevise, at aminosyrer kunne danne sig selv i den oprindelige jords forhold, men det involverer uoverensstemmelser på flere områder:

1. Ved at bruge mekanismen kaldt en "kold fælde", isolerede Miller aminosyrerne fra miljøet, så snart de blev dannet. Havde han ikke gjort det, ville forholdene i miljøet, som aminosyrerne blev dannet i, øjeblikkeligt have ødelagt disse molekyler.

Uden tvivl eksisterede denne slags bevidste isolationsmekanisme ikke på den oprindelige jord. Uden en sådan mekanisme, ville en aminosyre øjeblikkeligt være ødelagt, selv hvis den blev opnået. Kemikeren Richard Bliss udtrykker denne modsigelse ved at observere, at "uden denne fælde, ville de kemiske produkter faktisk være blevet ødelagt af energikilden." ¹¹⁶

Nyeste evolutionistiske kilder bestrider Millers eksperiment

I dag er Millers eksperiment totalt afskrevet selv af evolutionistiske videnskabsmænd. I februar 1998 udgivelsen af det kendte evolutionistiske videnskabstidsskrift *Earth*, vises de følgende udsagn i en artikel med titlen "Life's Crucible":

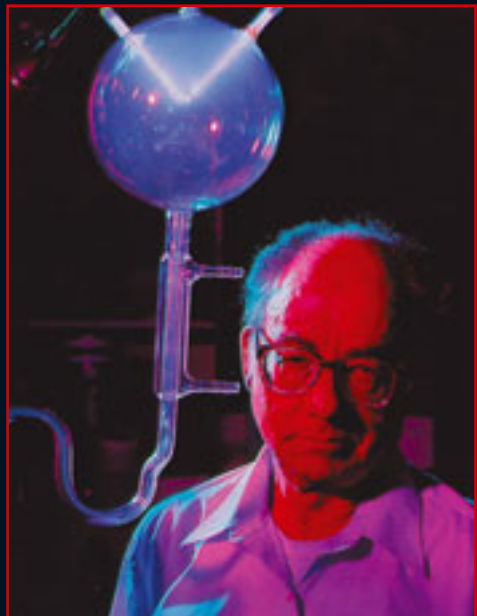
Geologer tror nu, at den oprindelige atmosfære hovedsagligt bestod af kuldioxid og nitrogen, gasser, som er mindre reaktive end de, der blev brugt i 1953 eksperimentet. Og selv hvis Millers atmosfære kunne have eksisteret, hvordan får du så simple molekyler som aminosyrer til at gå gennem de nødvendige kemiske forandringer, der vil ændre dem til mere komplicerede forbindelser eller polymerer som proteiner? Miller slår selv ud med hænderne ved den del af puslespillet. "Det er et problem," sukker han med fortvivelse. "Hvordan laver du polymerer? Det er ikke så let." ¹

Som det ses har selv Miller i dag accepteret, at hans eksperiment ikke fører til en forklaring på livets oprindelse. Det faktum, at evolutionistiske videnskabsmænd omfavnede dette eksperiment så inderligt indikerer kun de vanskeligheder, evolutionen står overfor, og desperationen hos dens fortalere. I marts 1998 udgivelsen af *National Geographic*, i en artikel med navnet "The Emergence of Life on Earth" optræder de følgende kommentarer:

Mange videnskabsmænd mistænker nu, at den tidlige atmosfære var forskellig fra, hvad Miller først formodede. De tror, den bestod af kuldioxid og nitrogen i

stedet for hydrogen, metan og ammonium. Det er dårlige nyheder for kemikere. Når de prøver at frembringe gnister fra kuldioxid og nitrogen får de en sølle mængde organiske molekyler – tilsvarende at opløse en dråbe frugtfarve i en swimmingpool med vand. Videnskabsmænd finder det svært at forestille sig, at liv opstod fra en så udvandet suppe.²

Kort sagt kan hverken Millers eksperiment eller noget andet lignende, der er blevet forsøgt, svare på spørgsmålet om, hvordan liv opstod på jorden. Al den research, der er blevet gjort, viser, at det er umuligt for liv at opstå ved tilfælde og bekræfter derved, at liv er blevet skabt.

1- *Earth*, "Life's Crucible", februar 1998, s.34

2- *National Geographic*, "The Rise of Life on Earth", marts 1998, s.68

Og ja, i sine tidligere eksperimenter havde Miller ikke været i stand til at lave bare en aminosyre ved at bruge de samme materialer uden den kolde fælde mekanisme.

2. Den oprindelige atmosfæres miljø, som Miller prøvede at simulere i sit eksperiment, var ikke realistisk. I 1980'erne var videnskabsmændene enige om, at nitrogen og kuldioxid skulle være blevet brugt i dette kunstige miljø i stedet for metan og ammonium. Efter en lang stilhedsperiode indrømmede Miller også selv, at det atmosfæriske miljø, han brugte i sit eksperiment, ikke var realistisk.¹¹⁷ Så hvorfor insisterede Miller på disse gasser? Svaret er klart: uden ammonium var det umuligt at syntetisere nogle aminosyrer. Kevin McKean taler om dette i en artikel udgivet i *Discover* magasinet:

Miller og Urey imiterede den urgamle atmosfære på Jorden med en blanding af metan og ammonium. Ifølge dem var Jorden en ægte homogen blanding af metal, sten og is. Men i de seneste studier er det blevet forstået, at Jorden var meget varm på den tid, og at den var sammensat af smeltet nikkel og jern. Derfor skulle den kemiske atmosfære på den tid være bestået mest af nitrogen (N₂), kuldioxid (CO₂) og vanddamp (H₂O). Men disse er ikke lige så passende som metan og ammonium til produktionen af organiske molekyler.¹¹⁸

De amerikanske videnskabsmænd J.P. Ferris og C. T. Chen gentog Millers eksperiment med et atmosfærisk miljø, som indeholdt kuldioxid, hydrogen, nitrogen og vanddamp, og kunne ikke opnå bare et eneste aminosyremolekyle.¹¹⁹

3. Et andet vigtigt synspunkt, der ugyldiggør Millers eksperiment er, at der var nok oxygen til at ødelægge alle aminosyrerne i atmosfæren på tiden, hvor de er ment at være blevet dannet. Dette faktum, overset af Miller, afsløres af de spor af oxideret jern og uran fundet i sten, der er skønnet til at være 3,5 milliarder år gamle.¹²⁰

Der er nogle andre fund, der viser, at mængden af oxygen i atmosfæren på den tid var meget højere end oprindeligt påstået af evolutionister. Studier viser også, at mængden af ultraviolet radiation på den tid, som jorden da var udsat for, var 10.000 gange mere end evolutionistiske skøn. Denne intense radiation ville uundgåeligt have frigivet oxygen ved nedbrydningen af vanddamp og kuldioxid i atmosfæren.

Denne situation fornægter fuldstændig Millers eksperiment, hvori oxygen blev totalt forsømt. Hvis oxygen var blevet brugt i eksperimentet ville metan være nedbrudt til kuldioxid og vand, og ammonium til nitro-

gen og vand. På den anden side ville der i et miljø, hvor der ikke var noget oxygen, heller ikke være et ozonlag; derfor ville aminosyrerne være blevet ødelagt øjeblikkeligt, fordi de ville blive udsat for de mest intense ultraviolette stråler uden beskyttelsen fra ozonlaget. Med andre ord ville resultatet med eller uden oxygen i den oprindelige verden have været et dødeligt miljø for aminosyrerne.

4. Ved slutningen af Millers eksperiment var mange organiske syrer blevet dannet med karakteristikker, der er skadelige for levende tings struktur og funktion. Hvis aminosyrerne ikke var blevet isoleret og var blevet efterladt i det samme miljø med disse kemikalier, ville deres ødelæggelse eller omdannelse til forskellige stoffer gennem kemiske reaktioner have været uundgåelige.

Endvidere blev et stort antal af højrehåandede aminosyrer dannet ved slutningen af eksperimentet.¹²¹ Eksistensen af disse aminosyrer afviste teorien selv indenfor dens egne vilkår, fordi højrehåandede aminosyrer ikke kan fungere i levende organismers sammensætning. For at konkludere var omstændighederne, som aminosyrerne blev dannet i i Millers eksperiment, ikke egnede til liv. I sandhed tog dette medium form af en syrlig blanding, der ødelagte og oxiderede de opnåede brugbare molekyler.

Alle disse fakta peger mod en sikker sandhed: Millers eksperiment kan ikke påstå at have bevist, at levende ting dannedes ved tilfælde under primitive jord-lignende forhold. Hele eksperimentet er intet andet end et bevidst og kontrolleret laboratorieeksperiment for at syntetisere aminosyrer. Mængden og typen af gasser brugt i eksperimentet var ideelt bestemt for at tillade aminosyrer at opstå. Mængden af energi leveret til systemet var heller ikke for meget eller for lidt, men arrangeret præcist til at lade de nødvendige reaktioner ske. Det eksperimentelle apparat var isoleret, så det ikke ville tillade udsivningen af nogle skadelige, ødelæggende eller nogen andre elementer, der kunne hindre dannelsen af aminosyrer. Ingen elementer, mineraler eller stoffer, der sandsynligvis var til stede på den oprindelige jord, men som ville have ændret reaktionerne, blev inkluderet i eksperimentet. Oxygen, som ville have forhindret dannelse af aminosyrer på grund af oxidering, er bare et af disse destruktive elementer. Selv under så ideelle laboratorieforhold var det umuligt for de producerede aminosyrer at overleve og undgå ødelæggelse uden den "kolde fælde" mekanisme.

Faktisk ødelagte Miller med sit eksperiment den evolutionistiske påstand at "liv opstod som resultatet af ubevidste tilfælde". Det er fordi, at

hvis eksperimentet beviser noget, er det, at aminosyrer kun kan produceres i et kontrolleret laboratoriemiljø, hvor alle forholdene er specifikt designet ved bevidst indvending. Det vil sige, kraften, der frembringer liv, kan ikke være ved ubevidst tilfælde men hellere ved Skabelse.

Grunden til, at evolutionister ikke accepterer denne evidente virkelighed, er deres blinde tilslutningen til fordomme, der er totalt uvidenskabelige. Interessant nok kom Harold Urey, som organiserede Miller eksperimentet med sin student Stanley Miller, med den følgende indrømmelse på emnet:

Alle os, der studerer livets oprindelse, finder, at jo mere vi ser på det, desto mere føler vi, det er for kompleks til at have udvikledes nogetsteds. Vi tror alle som en trosartikel, at livet udvikledes fra dødt materie på denne planet. Det er bare, at dens kompleksitet er så stor, at det er svært for os at forestille os, at den gjorde.¹²²

Oprindelig verdensatmosfære og proteiner

På trods af alle dets uoverensstemmelser bruger evolutionistiske kilder Miller eksperimentet til at prøve at kaste glans over spørgsmålet om oprindelsen af aminosyrer. Ved at give indtrykket, at problemet for længe siden er blevet løst af det ugyldige eksperiment, prøver de at dække over sprækkerne i evolutionsteorien.

Men for at forklare det andet stadie af livets oprindelse stod evolutionisterne over et endnu større problem end dannelsen af aminosyrer - nemlig proteiners oprindelse, livets byggesten, som er sammensat af hundredvis af forskellige aminosyrer, der binder med hinanden i speciel rækkefølge.

At påstå, at proteiner blev dannet ved tilfælde under naturlige forhold, er endnu mere urealistisk og urimeligt end at påstå, at aminosyrer blev dannet ved tilfælde. På de foregående sider har vi med sandsynlighedsregning set den matematiske umulighed for den tilfældige sammensætning af aminosyrer i rigtige sekvenser for at danne proteiner. Nu vil vi undersøge umuligheden for, at proteiner produceres kemisk under oprindelige jord-forhold.

En af evolutionisternes største bedrag er den made, hvorpå de forestiller sig, at livet kunne være opstået spontant på det, de kalder den primitive jord, repræsenteret på billedet ovenfor. De prøvede at bevise disse påstande med studier såsom Miller eksperimentet. Men de led igen nederlag overfor de videnskabelige fakta: Resultaterne opnået i 1970'erne beviste, at atmosfæren på det, de kaldte den primitive Jord, var totalt egnet for liv.

Protein syntese er ikke mulig i vand

Som vi så før, danner aminosyrer specielle bånd med hinanden kaldet "peptidbindinger", når de danner proteiner. Et vandmolekyle frigøres under dannelsen af denne peptidbinding.

Dette faktum afviser bestemt den evolutionistiske forklaring om, at oprindeligt liv opstod i vand, for ifølge "Le Chateliers princip" i kemi er det ikke muligt for en reaktion, der udløser vand (en kondens reaktion) til at finde sted i et vandholdigt miljø. Chancerne for at sådan en slags reaktion sker i et vandholdigt miljø siges at have "den laveste sandsynlighed for at ske" af alle kemiske reaktioner.

Altså er havet, som påstås at være, hvor livet begyndte og aminosyrer opstod, bestemt ikke passende omgivelser for, at aminosyrer kan danne proteiner. På den anden side ville det være irrationelt for evolutionister at skifte mening og påstå, at livet opstod på land, fordi det eneste miljø, hvor

I sit eksperiment producerede Fox et stof kaldet en "proteinoid". Proteinoider var tilfældigt sammensatte kombinationer af aminosyrer. I modsætning til proteiner i levende ting var disse ubrugelige og ufunktionelle kemikalier. Her er et elektronmikroskop syn på proteinoid partikler.

aminosyrer kunne være blevet beskyttet fra ultraviolet radiation, er i havene og vandene. På land ville de blive ødelagt af ultraviolette stråler. La Chateliers princippet modbeviser påstanden om dannelsen af liv i havet. Dette er et andet dilemma, der konfronterer evolution.

Endnu en desperat indsats: Fox' eksperiment

Udfordret af det ovenstående dilemma begyndte evolutionister at opfinde urealistiske scenarier baseret på dette "vandproblemet", der så bestemt afviste deres teori. Sydney Fox var en af de bedst kendte af disse forskere. Fox fremsatte følgende teori for at løse dette problem. Ifølge ham måtte de første aminosyrer være blevet transporteret til nogle klipper nær en vulkan lige efter deres dannelse i det oprindelige hav. Vandet, der var i denne blanding, og som indeholdt de aminosyrer, der var til stede på disse klipper, må have fordampet, når temperaturen steg over kogepunktet. Aminosyrerne, som vi "udtørrede" på denne måde, kunne så have sat sig sammen for at danne proteiner.

Men denne "komplicerede" vej ud blev ikke accepteret af mange folk på området, fordi aminosyrer ikke kunne have udholdt så høje temperaturer. Forskning bekræftede, at aminosyrer øjeblikkeligt ødelægges ved meget høje temperaturer.

Men Fox gav ikke op. Han blandede rensede aminosyrer i laboratoriet "under meget specielle forhold" ved at opvarme dem i et tørt miljø. Aminosyrerne blandedes, men ingen proteiner blev opnået. Hvad, han faktisk sluttede med, var simple og uordnede sløjfer af aminosyrer, vilkårligt kombineret med hinanden, og disse sløjfer var langt fra at ligne

LIVLØST MATERIALE KAN IKKE GENERERE LIV

Et antal evolutionistiske eksperimenter såsom Miller eksperimentet og Fox eksperimentet er blevet udtænkt for at bevise påstanden om, at livløst materiale kan organisere sig selv og generere et komplekst levende væsen. Dette er en totalt uvidenskabelig overbevisning: enhver observation og eksperiment har uomtvisteligt bevist, at materie ikke har nogen sådan evne. Den kendte engelske astronom og matematiker Sir Fred Hoyle bemærker, at materie ikke selv kan generere liv uden bevidst indblanding:

Hvis materie havde et grundlæggende princip, som på en eller anden måde drev organiske systemer mod liv, ville dens eksistens let kunne demonstreres i laboratoriet. Man kunne for eksempel tage et svømmebassin til at repræsentere ursuppen. Fyld den med hvilket som helst kemikalie af ikke-biologisk natur du vil. Pump enhver gas over det, eller gennem det, som du vil, og kast enhver slags radiation over det, som du vil. Lad eksperimentet fortsætte i et år og se, hvor mange af de 2000 enzymer (proteiner produceret af levende celler), der er opstået i badet. Jeg vil give dig svaret, og spare dig tiden og besværet og omkostningerne ved rent faktisk at udføre eksperimentet. Du vil ikke finde noget overhovedet, udover måske en tjæreagtig slam udgjort af aminosyrer og andre simple organiske kemikalier.¹

Evolutionistiske biolog Andrew Scott indrømmer det samme faktum:

Tag noget materie, opvarm mens du rører og vent. Det er den moderne version af Genesis. De "fundamentale" kræfter tyngdekraften, elektromagnetisme og den stærke og svage kernekraft formodes at skulle gøre resten af arbejdet... Men hvor meget af denne fine fortælling er fast etableret, og hvor meget forbliver håbefuld spekulation? I sandhed er mekanismen i næsten hvert stort trin, fra kemiske forstadier til de første genkendelige celler, genstand for enten kontrovers eller total forbløffelse.²

1- Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, New York, Holt, Rinehard & Winston, 1983, p. 256

2- Andrew Scott, "Update on Genesis", *New Scientist*, vol. 106, May 2nd, 1985, p. 30

noget levende protein. Endvidere, hvis Fox havde holdt aminosyrerne på en stabil temperatur, så ville disse ubrugelige sløjfer også blive opløst.¹²³

Endnu en pointe, der annullerede eksperimentet var, at Fox ikke brugte de ubrugelige slutprodukter opnået i Millers eksperiment; hellere brugte han rene aminosyrer fra levende organismer. Men dette eksperiment, som havde til hensigt at være en fortsættelse af Millers eksperiment, skulle have startet ud fra resultatet opnået af Miller. Men hverken Fox eller nogen anden forsker brugte de ubrugelige aminosyrer, Miller producerede.¹²⁴

Fox' eksperiment blev ikke engang budt velkommen i evolutionistiske kredse, fordi det var tydeligt, at de meningslyse aminosyrekæder, han

opnåede (som han kalde "proteinoider") ikke kunne være dannet under naturlige forhold. Endvidere kunne proteiner, livets grundlæggende enheder, stadig ikke produceres. Problemet om proteiners oprindelse forblev uløst. I en artikel i det populære videnskabsblad *Chemical Engineering News*, som optrådte i 1970'erne, blev Fox' eksperiment omtalt som følger:

Sydney Fox og de andre forskere klarede at sammensætte aminosyrerne i form af "proteinoider" ved at bruge meget specielle opvarmningsteknikker under forhold, som faktisk ikke eksisterede i jordens oprindelige stadier. De ligner overhovedet heller ikke de meget normale proteiner, der findes i levende ting. De er intet andet end ubrugelige, irregulære kemiske tråde. Det blev forklaret, at selv hvis sådanne molekyler var blevet dannet i de tidlige år, ville de bestemt blive ødelagt.¹²⁵

Faktisk var de proteinoider, Fox opnåede, totalt forskellige fra rigtige proteiner både i struktur og funktion. Forskellen mellem proteiner og disse proteinoider var så stor som forskellen mellem et stykke high-tech udstyr og en bunke ubehandlede ioner.

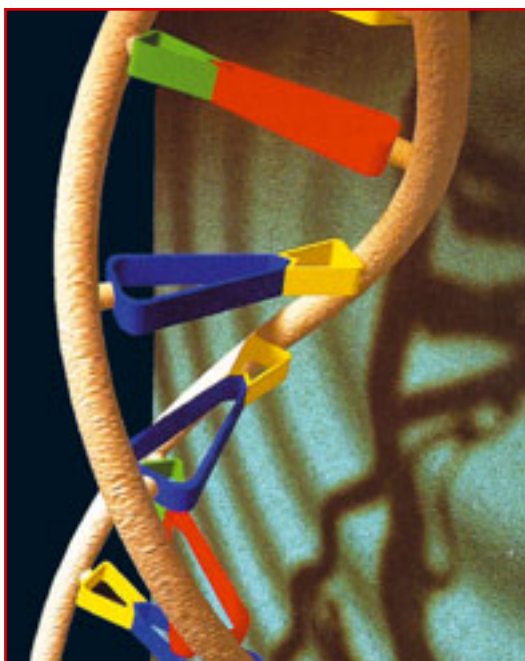
Endvidere var der ingen chance for, at selv disse irregulære aminosyre-kæder kunne have overlevet i den oprindelige atmosfære. Skadelige og destruktive fysiske og kemiske effekter forårsaget af stor udsættelse for ultraviolet lys og andre ustabile naturlige forhold ville have gjort, at disse proteinoider også ville skilles ad. På grund af Le Chatelier princippet var det også umuligt for aminosyrerne at blandes under vand, hvor ultraviolette stråler ikke ville nå dem. Med henblik på dette mistede ideen om, at proteinoider var basis for livet, efterhånden støtte blandt videnskabsmænd.

Det mirakuløse molekyle: DNA

Vores undersøgelser indtil videre har vist, at evolutionsteorien er i et seriøst dilemma på det molekylære niveau. Evolutionister har ikke kastet noget lys over dannelsen af aminosyrer overhovedet. Dannelsen af proteiner er på den anden side et mysterium helt for sig selv.

Men problemer er ikke engang begrænset bare til aminosyrer og proteiner: disse er kun begyndelsen. Udover dem fører cellens ekstremt komplekse struktur evolutionister til endnu et dødvande. Grunden til dette er, at cellen ikke bare er en bunke aminosyrestrukturerede proteiner, men det mest komplekse system, mennesket endnu har mødt.

Mens evolutionsteorien havde store problemer med at komme med

Molekylet kendt som DNA, som findes i kernen i hver af de 100 billioner celler i vores kroppe, indeholder den komplette tegning for konstruktionen af menneskekroppen. Informationen om alle karakteristikkene hos en person, fra fysisk udseende til strukturen af indre organer, nedskrives i DNA.

en sammenhængende forklaring for eksistensen af molekylet, der er grundlæggende for cellestrukturen, skabte udviklinger i genetikvidenskab og opdagelsen af nukleinsyrer (DNA og RNA) helt nye problemer for teorien. I 1953 lancerede James Watson og Francis Crick en ny tid i biologi med deres arbejde, der afslørede DNAs fantastiske komplekse struktur.

Molekylet kendt som DNA, som findes i kernen af hver af de 100 billioner celler i vores kroppe, indeholder hele plantegningen til konstruktionen af den menneskelige krop. Informationen om alle en persons karakteristikkere, fra fysisk udseende til de indre organers struktur, er registreret i DNA med sekvensen af fire specielle baser, der udgør det gigantiske molekyle. Disse baser er kendt som A, T, G og C i forhold til det første bogstav i deres navn. Alle de strukturelle forskelle blandt folk afhænger af variationer i sekvensen af disse bogstaver. Dette er en slags databank udgjort af fire bogstaver.

Bogstavernes sekventielle orden i DNA bestemmer et menneskes struktur ned til den mindste detalje. Oveni egenskaber som højde, øjen-, hår- og hudfarve, indeholder DNA også i en enkelt celle designet af 206 knogler, 600 muskler, de 100 milliarder nerveceller (neuroner), 1.000 billion forbindelser mellem hjernens neuroner, 97.000 kilometer årer, og de 100 billioner celler i menneskekroppen. Hvis vi skulle nedskrive informa-

Watson og Crick med en pindemodell af DNA molekylet.

tionen kodet i DNA, ville vi skulle samle et gigantisk bibliotek, der indeholdt 900 udgaver på 500 sider hver. Men den information, dette enorme bibliotek ville holde, er indkodet i DNA molekylerne i cellekernen, som selv er meget mindre end en hundrededel af en millimeter lang celle.

Hvorfor kan DNA ikke dannes ved tilfælde?

På dette tidspunkt er der en vigtig detalje, der kræver opmærksomhed. En fejl i sekvensen af de nukleotider, der udgør et gen, ville gøre det gen totalt ubrugeligt. Når det overvejes, at der er 30.000 gener i den menneskelige krop, bliver det klarere, hvor umuligt det er for de millioner af nukleotider, der udgør disse gener, at være blevet dannet i den rigtige sekvens ved tilfælde. Den evolutionistiske biolog Frank Salisbury har kommentarer om denne umulighed:

Et medium protein kan inkludere omkring 300 aminosyrer. DNA genet, der kontrollerer dette, ville have omkring 1000 nukleotider i sin kæde. Siden der er fire slags nukleotider i en DNA kæde, kunne en bestående af 1000 led eksistere på 4^{1000} måder. Ved at bruge lidt algebra (logaritmer) kan vi se, at $4^{1000} = 10^{600}$. Ti ganget med sig selv 600 gange giver tallet 1fulgt af 600 nuller. Dette tal er totalt ud over vores fatteevne.¹²⁶

Tallet 4^{1000} svarer til 10^{600} . Dette betyder 1 fulgt af 600 nuller. Da 1 med 12 nuller efter indikerer en billion, repræsenterer 600 nuller et ufatteligt tal. Umuligheden af dannelsen af RNA og DNA ved en tilfældig samling af nukleotider udtrykkes af den franske videnskabsmand Paul Auger på denne måde:

Vi må skarpt skelne mellem de to skridt i chancen for dannelsen af kom-

plekse molekyler såsom nukleotider ved kemiske hændelser. Produktionen af nukleotider en efter en - som er mulig - og kombinationen af disse i meget specielle sekvenser. Det sidste er absolut umuligt.¹²⁷

I mange år troede Francis Crick på teorien om molekylær evolution, men til slut måtte selv han indrømme for sig selv, at så komplekse molekyler ikke kunne være opstået spontant ved tilfælde som resultatet af en evolutionær proces:

En ærlig mand, udstyret med al viden tilgængelig for os nu, kunne kun erklære, at livets oprindelse i øjeblikket på en måde ser ud til næsten at være et mirakel.¹²⁸

Den tyrkiske evolutionist professor Ali Demirsoy blev tvunget til at komme med følgende indrømmelse om spørgsmålet:

Faktisk er sandsynligheden for dannelsen af et protein og en nukleinsyre (DNA-RNA) nok langt ud over vurdering. Endvidere er chancen for fremkomsten af en særlige proteinkæde så lille, at den kan kaldes astronomisk.¹²⁹

Et meget interessant paradoks opstår ved denne pointe: mens DNA kun kan kopieres ved hjælp af specielle proteiner (enzymmer), kan syntesen af disse proteiner kun realiseres med informationen indkodet i DNA. Da de begge afhænger af hinanden, må de enten eksistere på samme tid for replikation, eller en af dem må blive "skabt" før den anden. Den amerikanske mikrobiolog Homer Jacobson kommenterer:

Instruktioner for reproduktionen af planer, for energi og udvindingen af dele fra det nuværende miljø, for vækstsekvensen og for effektor mekanismen, der omsætter instruktioner til vækst - alle måtte være til stede samtidig på det tidspunkt [da livet begyndte]. Denne kombination af hændelser har virket som en utrolig usandsynlig tilfældighed og er ofte blevet tilskrevet guddommelig indblanding.¹³⁰

Citatet ovenover blev skrevet to år efter opdagelsen af DNA strukturen af Watson og Crick. Men på trods af alle udviklingerne i videnskab, forbliver dette problem uløst for evolutionister. To tyske videnskabsmænd Junker og Scherer forklarede, at syntesen af hver af molekylerne krævet for kemisk evolution nødvendiggør distinkte forhold, og at sandsynligheden for blandingen af disse materialer, der har teoretisk meget forskellige erhvervelsesmetoder, er nul:

Prof. Francis Crick:
"Livets oprindelse ser
nærmest ud til at
være et mirakel."

Indtil nu kendes intet eksperiment, hvori vi kan opnå alle de nødvendige molekyler til kemisk evolution. Derfor er det essentielt at producere diverse molekyler på forskellige steder under meget passende forhold og så bære dem til et andet sted til reaktion ved at beskytte dem fra skadelige elementer som hydrolyse og fotolyse.¹³¹

Kort sagt er evolutionsteorien ikke i stand til at bevise nogle af de evolutionære skridt, der angiveligt foregår på det molekylære niveau. I stedet for at give svar til sådanne spørgsmål, efterlader videnskabens fremskridt dem endnu mere komplekse og uløselige.

Interessant nok tror de fleste evolutionister på dette og lignende totalt uvidenskabelig eventyr, som om, de var sande. Fordi de har konditioneret sig selv til ikke at acceptere skabelse, har de intet andet valg en at tro på det umulige. En kendt biolog fra Australien, Michael Denton, diskuterer emnet i sin bog *Evolution: A Theory in Crisis*:

Til skeptikerne, forslaget om, at det genetiske program hos højere organismer, der består af noget tæt på tusind millioner bidder information, svarende til sekvensen af bogstaver i et lille bibliotek på 1000 volumener, der i koder indeholder utallige tusindvis af udviklede algoritmer, der kontrollerer, specificerer og bestiller væksten og udviklingen af milliarder og milliarder af celler til formen af en kompleks organisme, blev sammensat af en rent tilfældig proces, er simpelthen en fornærmelse af fornuft. Men for darwinisterne accepteres ideen uden en krusning af tvivl -paradigmet tager præcedens!¹³²

Endnu et evolutionistisk forgæves forsøg: "RNA verdenen"

Opdagelsen i 1970'erne af, at de gasser, der originalt eksisterede i jordens primitive atmosfære, ville have gjort aminosyresyntese umulig, var et seriøst slag til teorien om molekylær evolution. Evolutionister måtte så se det faktum i øjnene, at de "primitive atmosfære eksperimenter" af Stanley Miller, Sydney Fox, Cyril Ponnamperna og andre var ugyldige. Af denne grund prøvede evolutionisterne i 1980'erne igen. Som resultat blev "RNA verden" hypotesen fremsat. Dette scenarie foreslog, at ikke proteiner men RNA molekyler, der indeholdt informationen for proteiner, blev dannet først.

Ifølge dette scenarie, fremsat af Harvard kemiker Walter Gilbert i 1986, baseret på en opdagelse om "ribozymer" af Thomas Cech, dannedes et RNA molekyle i stand til at replikere sig selv på en måde ved tilfælde for milliarder af år siden. Dette RNA molekyle begyndte så at lave proteiner efter at være blevet aktiveret af eksterne påvirkninger. Derefter blev det nødvendigt

INDRØMMELSER FRA EVOLUTIONISTER

Sandsynlighedsberegninger gør det klart, at komplekse molekyler såsom proteiner og kernesyrer (RNA og DNA) ikke kunne være blevet dannet af tilfælde, uafhængigt af hinanden. Stadig må evolutionister stå overfor det endnu større problem, at alle disse komplekse molekyler skal eksistere samtidig for at livet overhovedet kan eksistere. Evolutionær teori afkræftes fuldstændig af dette krav. Dette er et punkt, hvorpå nogle ledende evolutionister er blevet tvunget til indrømmelse. For eksempel siger Stanley Millers og Francis Cricks tætte kollega fra the University of San Diego California, velrenommerede evolutionist Dr. Leslie Orgel:

Det er ekstremt usandsynligt, at proteiner og kernesyrer, som begge er strukturelt komplekse, opstod spontant på det samme sted på samme tid. Dog virker det også umuligt at have en uden den anden. Og derfor, ved første øjekast, må man måske konkludere, at livet faktisk aldrig er blevet opstået ved kemiske metoder.¹

Det samme faktum indrømmes også af andre videnskabsmænd:

DNA kan ikke gøre dette arbejde, som inkluderer at danne mere DNA, uden hjælp fra katalysatorproteiner eller enzymer. Kort sagt kan proteiner ikke dannes uden DNA, men DNA kan heller ikke dannes uden proteiner.²

Hvordan opstod den genetiske kode, samt mekanismerne til dens oversættelse (ribosomer og RNA molekyler)? I øjeblikket må vi stille os til tåls med en følelse af undren og beundring, i stedet for med et svar.³

New York Times videnskabskorrespondenten Nicholas Wade kom med følgende kommentar i en artikel fra 2000:

Alt omkring livets oprindelse på Jorden er et mysterium, og det virker som om, at jo mere man ved, jo mere akut bliver puslespillet.⁴

1- Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, vol. 271, Oktober 1994, s.78

2- John Horgan, "In the Beginning", *Scientific American*, vol. 264, Februar 1991, s. 119

3- Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548

4- Nicholas Wade, "Life's Origins Get Murkier and Messier", *The New York Times*, 13. Juni, 2000, pp. D1-D2

at gemme denne information i et andet molekyle, og på en eller anden måde opstod et DNA molekyle for at gøre dette.

Bestående, som den er, af en kæde af umuligheder på hvert eneste stadie, forstørrede dette næppe troværdige scenarie, der var langt fra at give nogen forklaring om livet oprindelse, kun problemet og rejste mange ubesvarlige spørgsmål:

1. Siden det er umuligt at acceptere den tilfældige dannelse af bare et af

nukleotiderne, der udgør RNA, hvordan kan det så være muligt for disse opdigtede nukleotider at danne RNA ved at sætte sig sammen i en særlig sekvens? Evolutionist John Horgan indrømmer umuligheden af den tilfældige dannelse af RNA:

Som forskere fortsætter med at undersøge RNA-verden konceptet nært, opstår flere problemer. Hvordan opstod RNA til at starte med? RNA og dets dele er svære at syntetisere i et laboratorium under de bedste forhold, og meget mere under faktisk plausible forhold.¹³³

2. Selv hvis vi formoder, at det dannedes ved tilfælde, hvordan kunne dette RNA så, bestående af blot en nukleotid kæde, have "besluttet" at selvkopiere sig, og hvilken slags mekanisme kunne have udført denne selvkopieringsproces? Hvor fandt den de nukleotider, den brugte, mens den selvkopierede? Selv evolutionistiske mikrobiolog Gerald Joyce og Leslie Orgel udtrykker situationens desperate natur i deres bog *In the RNA World*:

Diskussionen... har på en måde fokuseret på en stråmand: myten om et selvkopierende RNA molekyle, der opstod fra grunden fra en suppe af tilfældige polynukleotider. Et sådan begreb er ikke bare urealistisk i lyset af vores nuværende forståelse af præbiotisk kemi, men det ville også belaste godtroenheden i selv en optimists syn på RNAs katalytiske potentiale.¹³⁴

3. Selv hvis vi formoder, at der var selvkopierende RNA i den oprindelige verden, at adskillige aminosyrer af hver type var tilgængelige og klar til at bruges af RNA, og at alle disse umuligheder på en eller anden vis fandt sted, fører situationen stadig ikke til dannelsen af blot et eneste protein. For RNA inkluderer kun information om proteiners struktur. Aminosyrer, på den anden side, er rå materialer. Ikke desto mindre er der ingen mekanisme for produktionen af proteiner. At betragte eksistensen af RNA som tilstrækkelig for protein produktion er så meningsløst som at forvente, at en bil samler sig selv ved bare at kaste plantegningen ovenpå en bunke dele stakket ovenpå hinanden. En plantegning kan ikke selv producere en bil uden en fabrikk og arbejdere til at sammensætte delene ifølge instruktionerne indeholdt i plantegningen: på samme måde kan plantegningen i RNA ikke selv produ-

Dr. Leslie Orgel: "... livet kunne faktisk aldrig være opstået ved kemiske metoder."

cere proteiner uden samarbejdet af andre cellulære dele, der følger instruktionerne i RNA.

Proteiner produceres i ribosomfabrikken ved hjælp af mange enzymer og som et resultat af ekstremt komplekse processer i cellen. Ribosomet er et komplekst celle organel bestående af proteiner. Dette fører derfor til en anden urimelig antagelse - at ribosomerne også skulle være kommet til ved tilfælde på samme tid. Selv nobel prisvinder Jaques Monod, som var en af de mest fanatiske forsvarere af evolution - og ateisme - forsvarede, at proteinsyntese på ingen måde kan betragtes som afhængende kun af informationen i nukleinsyrerne:

Koden er meningsløs hvis ikke oversat. Den moderne celledes oversættelsesmekanisme består af mindst 50 makromolekylære dele, som selv er indkodet i DNA: koden kan ikke oversættes på anden måde end af produkterne af oversættelse selv. Dette er det moderne udtryk for omne vivum ex ovo. Hvornår og hvordan blev denne cirkel lukket? Det er overordentligt svært at forestille sig.¹³⁵

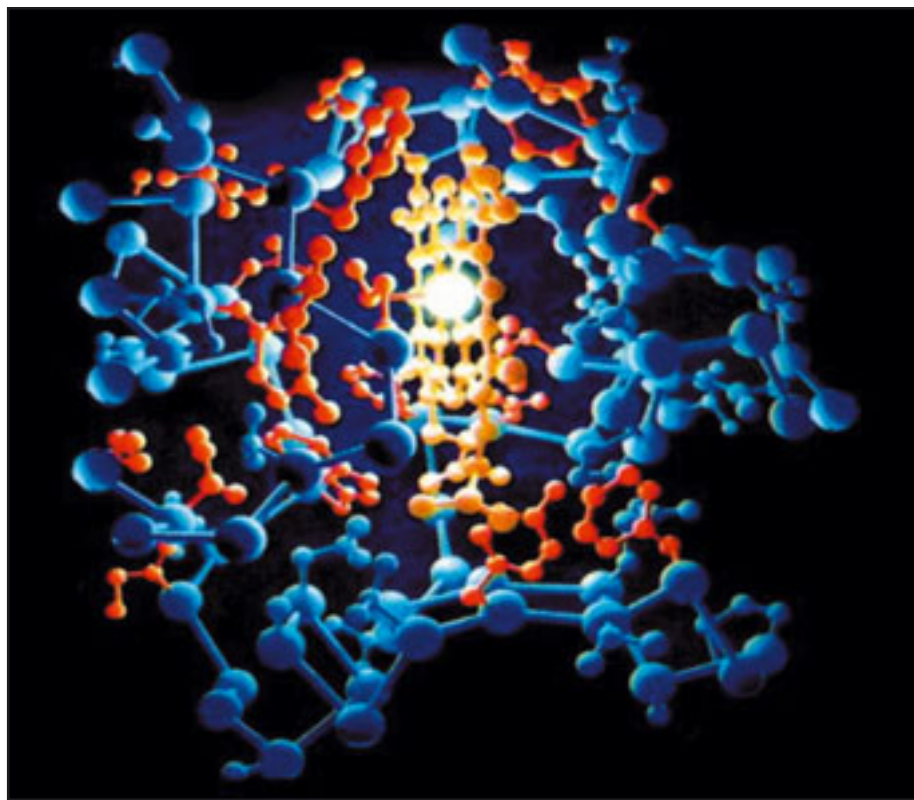
Hvordan kunne en RNA-kæde i den oprindelige verden have taget en sådan beslutning, og hvilke metoder kunne den have brugt for at få proteinproduktion til at ske ved at gøre 50 specialiserede partiklers arbejde helt selv? Evolutionister har intet svar på disse spørgsmål.

Dr. Leslie Orgel, en af Stanley Miller og Francis Cricks medarbejdere fra University of California ved San Diego, bruger udtrykket "scenarie" for sandsynligheden for "livets oprindelse gennem RNA verdenen". Orgel beskriver, hvilken slag egenskaber denne RNA måtte have haft, og hvor umuligt dette ville have været, i sin artikel "*The Origin of Life*" udgivet i *American Scientist* i oktober 1994:

Dette scenarie kunne være sket, bemærkede vi, hvis præbiotisk RNA havde to egenskaber, der ikke er tydelige i dag: En evne til at replikere uden hjælp af proteiner og en evne til at katalysere hvert skridt i proteinsyntese.¹³⁶

Som det nu skulle være klart, er det kun muligt at forvente disse to komplekse og utrolig essentielle processor fra et molekyle som RNA fra evolutionistens synspunkt og ved hjælp af hans indbildningskraft. Konkrete videnskabelige fakta viser på den anden side udtrykkeligt, at RNA verden hypotesen, som er en ny model foreslået til den tilfældige dannelse af liv, er en ligeså usandsynlig fabel.

Biokemiker Gordon. C. Mills fra University of Texas og molekylære biolog Dean Kenyon fra San Francisco State University vurderer fejlene i

RNA Verden scenariet, og når til en hurtig konklusion i deres artikel med titlen *"The RNA World: A Critique"*: "RNA er et bemærkelsesværdigt molekyle. RNA verden hypotesen er en anden sag. Vi ser intet grundlag for at betragte den for etableret eller engang lovende."¹³⁷

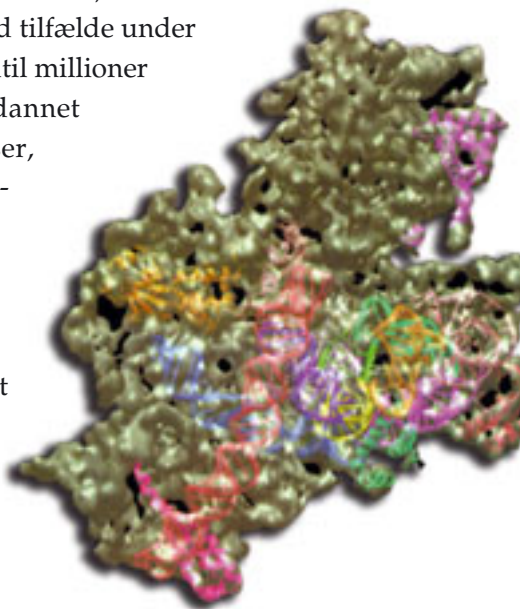
Videnskabelige forfatter Brig Klyces 2001 artikel forklarer, at evolutionistiske videnskabsmænd er meget vedholdende på dette spørgsmål, men resultaterne opnået indtil videre har allerede vist, at disse kræfter alle er forgæves:

Forskning i RNA verdenen er en mellemstor industri. Denne forskning har demonstreret hvor overordentlig svært det ville være for levende celler at opstå ved tilfælde fra ikke-levende materie i den tid tilgængelig på Jorden. Den demonstration er et værdifuldt bidrag til videnskab. Ekstra forskning vil også være værdifuld. Men at fortsætte med at insistere på, at liv spontant kan opstå fra ikke-levende kemikalier i lyset af de nye forståede vanskeligheder, er forbløffende. Det minder om arbejdet af middelalderlige akademikere, som vedvarende prøvede at ændre bly til guld.¹³⁸

Livet er et koncept større end bare bunker af molekyler

Indtil videre har vi undersøgt, hvor umulig den tilfældige dannelse af liv er. Lad os igen ignorere disse umuligheder i blot et øjeblik. Lad os formode, at et proteinmolekyle blev dannet i det mest upassende, mest ukontrollerede miljø såsom de oprindelige jordforhold. Dannelsen af bare et protein ville ikke være tilstrækkelig: dette protein ville tålmodigt måtte vente i tusindvis, måske millioner af år i dette ukontrollerede miljø uden at pådrage sig nogle skader, indtil et andet molekyle blev dannet ved siden af ved tilfælde under de samme forhold. Det ville måtte vente indtil millioner af korrekte og essentielle proteiner blev dannet ved siden af hinanden i samme omgivelser, alle "ved tilfælde". De, der dannedes tidligere, måtte være tålmodige nok til at vente - uden at blive ødelagt på trods af ultraviolette stråler og hårdhændede mekaniske effekter - på, at de andre blev dannet ved siden af dem. Disse proteiner ville så i et tilstrækkeligt antal, som alle opstod på samme sted, skulle sætte sig sammen ved at lave meningsfulde kombinationer og danne cellens organeller. Ingen overskydende materialer, skadelige molekyler eller ubrugelig proteinkæde må blandes med dem. Så selv hvis disse organeller skulle sætte sig sammen på en ekstremt harmonisk og samarbejdende måde med en plan og orden, må de tage alle de nødvendige enzymer ved siden af sig selv og blive dækket med et membran, hvor indersiden skal være fyldt med en speciel væske for at skabe et ideelt miljø for dem. Selvom nu alle disse "højest usandsynlige" hændelser faktisk skete ved tilfælde, ville denne molekylære bunke så blive levende?

Svaret er nej, fordi forskning har afsløret, at den simple kombination af alle materialer essentielle for liv ikke er nok til at livet begynder. Selv hvis alle proteiner essentielle for liv blev samlet og sat i et reagensglas, ville disse indsatser ikke resultere i at producere en levende celle. Alle eksperimenterne udført på området har vist sig at slå fejl. Alle observationer

og eksperimenter indikerer, at liv kun kan oprinde fra liv. Påstanden om, at liv udvikledes fra ikke-levende ting - med andre ord "abiogenesis" - er en fortælling, der kun eksisterer i evolutionisters drømme og er i total strid med resultaterne af alle eksperimenter og observationer.

I dette henseende må det første liv på jorden også være opstået fra andet liv. Dette er en refleksion af Allahs tilnavn "Havy" (Livets Ejer). Liv kan kun begynde, fortsætte og slutte ved Hans vilje. Evolution er ikke kun ude af stand til at forklare, hvordan liv begyndte, det er heller ikke i stand til at forklare, hvordan materialer, der er essentielle for liv, blev skabt og satte sig sammen.

Chandra Wickramasinghe, som var blevet fortalt gennem hele sit liv, at liv var opstået som resultat af tilfælde, beskriver den virkelighed, han stod overfor som videnskabsmand:

Fra min tidligste optræning som videnskabsmand var jeg stærkt hjernevasket til at tro, at videnskab ikke kan stemme overens med nogen bevidst skabelse. Den tanke har smertefuldt måtte smides væk. I øjeblikket kan jeg ikke finde noget rationelt argument til at vælte synspunktet, der argumenterer for konversion til Gud. Vi plejede at have et åbent sind; nu indser vi, at det eneste logiske svar til liv er skabelse - og ikke utilsigtet tilfældig blanding.¹³⁹

Termodynamik afviser evolution

Termodynamikkens anden lov, som er accepteret som en af fysikkens grundlæggende love, vedholder, at alle systemer efterladt til sig selv under normale forhold har tendens til at blive uordnede, spredt og beskadiget i direkte relation til den mængde tid, der går.

Alt, om end levende eller ikke, bliver slidt, forringes, forfalder, disintegres og ødelægges. Dette er den absolutte afslutning, som alle væsner vil stå overfor på en eller anden måde, og ifølge loven kan processen ikke undgås.

Dette er noget, vi alle har observeret. For eksempel hvis du tager en bil ud i ørkenen og forlader den der, ville du ikke forvente at finde den i bedre stand, når du kom tilbage flere år senere. I modsætning ville du se, at dækkene var blevet flade, vinduerne var ødelagte, stellet var rustet, og motoren var stoppet med at virke. Den samme uundgåelige proces holder stik for levende ting.

Termodynamikkens anden lov er den måde, hvorpå denne naturlige proces er defineret med fysiske ligninger og udregninger.

Denne kendte fysiklov er også kendt som "loven om entropi". I fysik er entropi målet af uorden i et system. Et systems entropi øges, som det bevæger sig fra et ordnet, organiseret og planlagt stadie til et mere uordnet, spredt og uplanlagt. Jo mere uorden, der er i et system, jo højere er dets entropi. Loven om entropi vedholder, at hele universet uundgåeligt bevæger sig mod et mere uordnet, uplanlagt og uorganiseret stadie.

Sandheden om termodynamikkens anden lov, eller loven om entropi, er blevet eksperiment og teoretisk etableret. Alle de forreste videnskabsmænd er enige om, at loven om entropi vil forblive det vigtigste paradigme i den overskuelige fremtid. Albert Einstein, vor tids største videnskabsmand, beskrev det som "den førende lov i hele videnskaben". Sir Arthur Eddington henførte også til det som den "højeste metafysiske lov i hele universet."¹⁴⁰

Evolutionær teori ignorerer denne fundamentale fysiklov. Mekanismen foreslået af evolution modsiger totalt den anden lov. Evolutionsteorien siger, at uordnede, spredte og livløse atomer og molekyler med tiden

spontant satte sig sammen i en specifik orden for at danne ekstremt udviklede molekyler som proteiner, DNA og RNA, hvorefter millioner af forskellige arter med endnu mere komplekse strukturer gradvist opstod. Ifølge evolutionsteorien blev denne formodede proces - som giver en mere planlagt, ordnet, komplekst og organiseret struktur på hvert stadie - dannet helt af sig selv under naturlige forhold. Entropiloven gør det klart, at denne såkaldte naturlige proces ligefrem modsiger fysikkens love.

Evolutionistiske videnskabsmænd er også klar over dette faktum. J.H. Rush erklærer:

I dens udviklings komplekse forløb, udgør livet en bemærkelsesværdig kontrast til tendensen udtrykt i termodynamikkens anden lov.¹⁴¹

Den evolutionistiske forfatter Roger Lewin udtrykker evolutions termodynamiske dødvande i en artikel i *Science*:

Et problem, biologer har mødt, er evolutions tilsyneladende modsigelse af termodynamikkens anden lov. Systemer burde forfalde over tid, hvilket giver mindre, ikke mere, orden.¹⁴²

En anden forsvarer af evolutionsteorien, George Stravropoulos erklærer den termodynamiske umulighed for den spontane dannelse af liv og umuligheden for at forklare eksistensen af komplekse levende mekanismer med naturlige love i det velkendte evolutionistiske tidsskrift *American Scientist*:

Men under normale forhold kan intet komplekst organisk molekyle nogensinde dannes spontant, men vil hellere opløses i overensstemmelse med den anden lov. Faktisk, jo mere komplekst det er, jo mere ustabil vil det være, og jo sikrere, før eller senere, er dets opløsning. Fotosyntese og alle livs processer, og endda livets selv, kan endnu *ikke* forstås i form af termodynamik eller nogen anden præcis videnskab på trods af bruget af forvirret eller bevidst forvirrende sprog.¹⁴³

Som vi ser, udgør termodynamikkens anden lov en uovervindelig forhindring for evolutions-scenariet hvad angår både videnskab og logik. Ude af stand til at tilbyde nogen videnskabelig eller konsistent forklaring til at overvinde denne forhindring, kan evolutionister kun gøre det i deres fantasi. For eksempel bemærker den vel-

Termodynamikkens love vedholder, at naturlige forhold altid fører til kaos og tab af information. Evolutionær teori er på den anden side en uvidenskabelig overbevisning, der totalt modsiger denne lov.

kendte evolutionist Jeremy Rifkin sin tro på, at evolution overvælder denne fysiklov med en "magisk magt":

Entropi Loven siger, at evolution spreder den samlede tilgængelige energi til liv på denne planet. Vores koncept om evolution er det totalt modsatte. Vi tror, at evolution på en magisk vis skaber samlet bedre værdi og orden på jorden.¹⁴⁴

Disse ord indikerer fint, at evolution er en dogmatisk tro hellere end en videnskabelig tese.

Myten om "det åbne system"

Nogle fortalere for evolution har anvendt et argument, at termodynamikkens anden lov kun holder stik for "lukkede systemer", og at "åbne systemer" er uden for denne lovs rækkevidde.

Et "åbent system" er et termodynamisk system, hvori energi og materie flyder ind og ud. Evolutionister vedholder, at verden er et åbent system: at den konstant er udsat for en energistrøm fra solen, at loven om entropi ikke gælder for jorden som helhed, og at ordnede, komplekse, levende væsner kan genereres fra uordnede, simple og ikke-levende strukturer.

Men der er en tydelig forvrængning her. Faktummet, at et system har en energitilgang er ikke nok til at gøre det system i orden. Specifikke mekanismer skal bruges til at gøre energien funktionel. For eksempel har en bil brug for en motor, et transmissionssystem, og relateret kontrolmekanisme til at omdanne energien i petroleummen til arbejde. Uden et sådan energikonversionssystem vil bilen ikke kunne bruge energien lagret i petroleum.

Det samme gælder i livets tilfælde. Det er sandt, at liv får dets energi fra solen. Men solarenergi kan kun omdannes til kemisk energi af enormt komplekse energikonversionssystemer i levende ting (som fotosyntese i planter og fordøjelsessystem hos mennesker og dyr). Ingen levende ting kan leve uden et sådan energikonversionssystem. Uden et energikonversionssystem er solen intet andet end en kilde af destruktiv energi, der brænder, svider eller smelter.

Som det kan ses er et termodynamisk system uden en energikonversionsmekanisme af en art ikke fordelagtig for evolution, om end åbent eller lukket. Ingen påstår, at så komplekse og bevidste mekanismer kunne have eksisteret i naturen under forholdene på den oprindelige jord. Fak-

tisk er det ægte problem, der konfronterer evolutionister, spørgsmålet om, hvordan komplekse energiomdannende mekanismer som fotosyntese i planter, som ikke kan kopieres selv med moderne teknologi, kunne være kommet til af sig selv.

Tilstrømningen af solenergi til verden ville ikke være i stand til selv at danne orden. Endvidere, lige meget hvor høj temperaturen bliver, modsår aminosyrer at danne bånd i ordnede sekvenser. Energi for sig selv er ikke i stand til at få aminosyrer til at danne de mere komplekse molekyler som proteiner, eller at danne proteiner fra de meget komplekse og organiserede strukturer i celleorganeller. Den rigtige og essentielle kilde til denne organisering på alle niveauer er fejlfri skabelse.

Myten om "materies selvorganisering"

Ganske bevidst om, at termodynamikkens anden lov gør evolution umulig, har nogle evolutionistiske videnskabsmænd gjort spekulative forsøg på at forene de for at være i stand til at påstå, at evolution er mulig. Som sædvanlig viser selv de ihærdige, at evolutionsteorien står overfor et uundgåeligt dødvande.

En person kendetegnet ved sine indsatser for at sammenføre termodynamik og evolution er belgiske videnskabsmand Ilya Prigogine. Ved at begynde med kaosteorien, foreslog Prigogine et antal hypoteser, hvori orden udvikler sig fra kaos (uorden). Han påstod, at nogle åbne systemer kan udstille et fald i entropi på grund af en tilstrømning af ydre energi og den udgående "orden" er et bevis for, at "materie kan organisere sig selv." Siden da har konceptet om "selv-organiseringen af materie" været ganske populær blandt evolutionister og materialister. De opfører sig som om, de har fundet en materialistisk oprindelse til livets kompleksitet og en materialistisk løsning til problemet om livets oprindelse.

Men et nærmere blik afslører, at dette argument er totalt abstrakt og faktisk bare ønsketænkning. Endvidere inkluderer det et naivt bedrag. Bedraget ligger i den bevidste forvirring af to distinkte koncepter "orden" og "organisering."¹⁴⁵

Vi kan gøre dette tydeligt med et eksempel. Forestil dig en helt flad strand ved strandbredden. Når en stærk bølge rammer stranden, dannes gravhøje af sand, små og store, bump på overfladen af sandet.

Dette er en proces af "ordning": strandbredden er et åbent system og energistrømmen (bølgen), som går ind i det, kan danne simple mønstre i

sandet, som ser helt almindelig ud. Fra det termodynamiske synspunkt kan det opsætte orden her, hvor der før ikke var nogen. Men vi må gøre det klart, at de samme bølger ikke kan bygge et slot på stranden. Hvis vi ser et slot der, er vi ikke i tvivl om, at nogen har bygget det, fordi slottet er et "organiseret" system. Med andre ord indeholder de en klar organisation og information. Hver del af det er blevet lavet af en bevidst enhed på en planlagt måde.

Forskellen mellem sandet og slottet er, at det sidste er en organiseret kompleksitet, hvor i mod det første kun indeholder orden tilvejebragt af simple gentagelser. Ordenen dannet af gentagelser er som om et objekt (med andre ord strømmen af energi, der går ind i systemet) var faldet på bogstavet "a" på et skrivemaskinetastatur og skrev "aaaaaaaaaaaaaaaa" hundrede gange. Men tråden af "a"er i rækkefølge gentaget på denne måde indeholder ingen information og ingen kompleksitet. For at skrive en kompleks kæde af bogstaver, der faktisk indeholder information (med andre ord en meningsfyldt sekvens, paragraf eller bog), er tilstedeværelsen af intelligens essentiel.

Det samme gælder, når vind blæser i et støvet rum. Når vinden blæser ind, kan støvet, som havde ligget i et jævnt lag, samles i et hjørne af rummet. Dette er også en mere ordnet situation end den, der eksisterede i den termodynamiske forstand, men de individuelle støvfnug kan ikke lave et portræt af nogen på gulvet på en organiseret måde.

Dette betyder at komplekse, organiserede systemer aldrig kan komme til som resultat af naturlige processer. Selvom simple eksempler af orden kan ske fra tid til anden, kan disse ikke gå ud over grænserne.

Men evolutionister peger på denne selv-ordning, som opstår gennem naturlige processer, som et meget vigtigt bevis for evolution, og udstiller sådanne tilfælde som eksempler på "selv-organisering". Som et resultat af denne forvirring af koncepter foreslår de, at levende systemer kunne udvikle deres egen overensstemmelse fra hændelser i naturen og kemiske reaktioner. Metoderne og studierne brugt af Prigogine og hans efterfølgere, som vi betragtede ovenfor, er baseret på denne misvisende logik.

De amerikanske videnskabsmænd Charles B. Thaxton, Walter L. Bradley og Roger L. Olsen forklarede dette faktum i deres bog *The Mystery of Life's Origin* som følger:

... I hvert tilfælde er tilfældige bevægelser af molekyler i en væske spontant udskiftet med en højst ordnet opførsel. Prigogine, Eigen og andre har fores-

lået af en lignende slags selv-organisering kan være til stede i organisk kemi og potentielt kan redegøre for de højst komplekse makromolekyler essentielle for levende systemer. Men sådanne analogier har lille relevans for spørgsmålet om livets oprindelse. En stor grund er, at de ikke skelner mellem orden og kompleksitet... Regelmæssighed eller orden kan ikke lagre den store mængde information krævet af levende systemer. En højst irregulær, men specifik, struktur er krævet hellere end en ordnet struktur. Dette er en seriøs fejl i den foreslåede analogi. Der er ingen tilsyneladende forbindelse mellem den slags spontant ordning, der kommer fra energitilstrømning gennem sådanne systemer, og arbejdet krævet for at bygge regelmæssige, informationsintensive makromolekyler som DNA og protein.¹⁴⁶

Faktisk accepterede Prigogine endda selv, at teorierne, han havde produceret for det molekylære niveau ikke gjaldt for levende systemer - for eksempel en levende celle:

Problemet om biologisk orden involverer overgangen fra den molekylære aktivitet til cellens supermolekylære orden. Dette problem er langt fra at være løst.¹⁴⁷

Så hvorfor fortsætter evolutionister med at tro på scenarier som "selv-organiseringen af materie", som ikke har noget videnskabeligt grundlag? Hvorfor er så fastsatte på at afvise intelligensen og planlægningen, der så tydeligt kan ses i levende systemer? Svaret er, at de en dogmatisk tro på materialisme, og de tror, at materie har en slags mytisk kraft til at skabe liv. En professor i kemi fra New York University og DNA ekspert, Robert Shapiro, forklarer denne tro hos evolutionister på "selvorganiseringen af materie" og det materialistiske dogme, der ligger i centrum for det, som følger:

Endnu et evolutionært princip er derfor nødvendigt for at tage os forbi hullet fra blandinger af simple naturlige kemikalier til den første effektive replikator. Dette princip er ikke endnu blevet beskrevet detaljeret eller demonstreret, men det forudses, og har fået navne som kemisk evolution og selvorganiseringen af materie. Eksistensen af princippet er taget for givet i filosofien om dialektisk materialisme som anvendt på livets oprindelse af Alexander Oparin.¹⁴⁸

Hele denne situation demonstrerer klart, at evolution er dogme, der er imod empirisk videnskab, og levende væsners oprindelse kan kun forklares af indblandingen af en overnaturlig kraft. Denne overnaturlige kraft er Allahs skabelse, som skabte hele universet fra ingenting. Videnskab har bevist, at evolution stadig er umulig så længe det gælder termodynamik, og livets eksistens har ingen anden forklaring end Skabelse.

Tilfældighed kan ikke redegøre for orden

I de tidligere kapitler har vi undersøgt, hvor umulig den tilfældige dannelse af liv er. Lad os igen ignorere disse umuligheder i et øjeblik. Lad os formode, at for millioner af år siden blev en celle dannet, som havde opnået alt nødvendigt for at leve og at den kom korrekt "til live". Evolutionsteorien kolliderer igen på dette punkt. For selvom denne celle havde eksisteret i nogen tid, ville den efterhånden være døet, og efter dens død ville ingenting være blevet tilbage, og alt ville være vendt tilbage til, hvor det startede. Dette er fordi den første levende celle, der mangler genetisk information, ville ikke have været i stand til at reproducere og starte en ny generation. Livet ville være sluttet med dens død.

Det genetiske system består ikke kun af DNA. De følgende ting må også eksistere i det samme miljø: enzymer til at læse koden på DNAet, budbringer RNA til at blive produceret efter at aflæse disse koder, et ribosom, som budbringer RNA vil sætte sig fast til afhængig af koden, overførsel RNA til at overføre aminosyrerne til ribosomerne til at bruge i produktionen, og ekstremt komplekse enzymer til at udføre utallige mellemiggende processer. Sådant et miljø kan ikke eksistere nogen andre steder end et totalt isoleret og totalt kontrolleret miljø som cellen, hvor alle de essentielle råmaterialer og energiresourcer eksisterer.

Som resultat kan organisk materie kun selvproducere, hvis det eksisterer som en fuldt udviklet celle med alle dens organeller og i et passende miljø, hvor den kan overleve, udveksle materialer og få energi fra dens omgivelser. Dette betyder, at den første celle på jorden blev dannet "lige pludseligt" sammen med dens fantastisk komplekse struktur.

Så hvis en kompleks struktur kom til eksistens lige pludseligt, hvad betyder dette?

Lad os stille dette spørgsmål med et eksempel. Lad os sammenligne cellen med en high-tech bil med hensyn til kompleksitet. (Faktisk er cellen et meget mere komplekst og udviklet system end bilen med dens motor og

al teknologisk udstyr). Lad os nu stille følgende spørgsmål: hvad ville du tro, hvis du gik på vantretur i en dyb skov og faldt over en helt ny bil blandt træerne? Ville du forestille dig, at diverse elementer i skoven havde sat sig sammen ved tilfælde over millioner af år og produceret et sådan køretøj? Alle delene i bilen er lavet af produkter som jern, kobber og gummi - råmaterialer, som alle findes på jorden - men ville dette faktum lede dig til at tro, at disse materialer havde syntetiseret "ved tilfælde" og så sat sig sammen og produceret sådan en bil?

Der er ingen tvivl om, at enhver med et sundt sind, ville indse, at bilen var produktet af et intelligent design - med andre ord en fabrik - og undre sig over, hvad den lavede der midt i skoven. Den pludselig opståen af en kompleks struktur i en komplet form lige ud af det blå viser, at dette er en intelligent agents værk. Et ekstraordinært komplekst system som cellen er uden tvivl skabt af en overlegen vilje og visdom. Med andre ord kom den til eksistens som en Skabning af Allah.

At tro, at rent tilfælde kan producere perfekte designs går langt udover fornuftens grænser. Stadig er hver forklaring fremsat af evolutionsteorien om livets oprindelse sådan. En udtalt autoritet på dette punkt er den kendte franske zoolog Pierre-Paul Grassé, den tidligere præsident af French Academy of Sciences. Grassé er en materialist, men han anerkender, at darwinistisk teori ikke er i stand til at forklare liv og kommer med en pointe om logikken ved "tilfælde", som er darwinismens rygrad:

Den opportune fremkomst af mutationer, der tillader dyr og planter at møde deres behov, virker svær at tro på. Stadig er den darwinistiske teori endnu mere krævende: En enkelt plante, et enkelt dyr ville kræve tusindvis af heldige, passende hændelser. Altså ville mirakler blive reglen: hændelser med infinitesimal sandsynlighed kunne ikke undgå at ske... Der er ingen lov imod at dagrømme, men videnskab må ikke hengive sig til det.¹⁴⁹

Grassé opsummerer, hvad konceptet "tilfælde" betyder for evolutionister: "... tilfælde bliver et slags forsyn, som, under ateismens dække, ikke nævnes men hemmeligt tilbedes."¹⁵⁰

Evolutionisters logiske fejlslag er et udfald af deres nedfældning af konceptet tilfælde. I Koranen afslører Allah, at de, der tilbeder væsner andre end Allah, er blottet for forståelse;

De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med; de har ører, som de ikke kan høre med. De er som kvæg, blot endnu mere forvildede. De er ikke opmærksomme. (Sura al-Araf : 179)

Darwinistisk formel!

Udover alle de tekniske beviser, vi indtil videre har beskæftiget os med, lad os nu for en gang skyld undersøge, hvilken slags overtro evolutionisterne har med et eksempel så let, at det kan forstås ad børn:

Evolutionær teori påstår, at livet dannes ved tilfælde. Ifølge denne påstand, satte livløse og ubevidste atomer sig sammen for at danne cellen, og så dannede de på en eller anden måde andre levende ting, inklusiv mennesket. Lad os tænke over det. Når vi sætter elementer sammen, der er livets byggesten som karbon, fosfor, nitrogen og kalium, dannes kun en bunke. Lige meget hvilken behandling, den gennemgår, kan denne atomiske bunke ikke danne bare et eneste levende væsen. Hvis du vil, lad os formulere et "eksperiment" på dette emne, og lad os undersøge på vegne af evolutionister, hvad de virkelig påstår uden højt at udtrykke "darwinistisk formel":

Lad evolutionister putte masser af materialer, der er til stede i sammensætning af levende ting som fosfor, nitrogen, karbon, oxygen, jern og magnesium op i større tønder. Endvidere, lad dem tilføje ethvert materiale, der ikke eksisterer under normale forhold, men som de tænker nødvendig, op i disse tønder. Lad dem i denne blanding tilføje så mange aminosyrer - som ingen mulighed har for at dannes under naturlige forhold - og så mange proteiner - hvor et enkelt har en sandsynlighed for at dannes på 10^{-950} - som de vil. Lad dem udsætte disse blandinger for så meget fugt, som de vil. Lad dem røre i disse med hvilket som helst teknologisk udviklet apparat, de vil. Lad dem sætte de førende videnskabsmænd ved siden af disse tønder. Lad disse eksperter vente på tur ved siden af tønderne i milliarder og endda billioner af år. Lad dem være fri til at bruge alle slags forhold, de tror, er nødvendige for dannelsen af en levende ting. Lige meget hvad de gør, kan de ikke producere et levende væsen fra disse tønder, ej heller en professor, der undersøger sin cellestruktur under elektronmikroskopet. De kan ikke producere giraffer, løver, bier, kanariefugle, heste, delfiner, roser, orkideer, liljer, nelliker, bananer, appelsiner, æbler, dadler, tomater, meloner, vandmeloner, figner, oliven, druer, ferskner, ærtebælg, fasaner, flerfarvede sommerfugle eller millioner af andre levende ting som disse. Faktisk kunne de ikke opnå bare en eneste celle af nogle af dem.

Kort sagt kan ubevidste atomer ikke danne cellen ved at sætte sig sammen. De kan ikke tage en ny beslutning og dele denne celle i to, så tage andre beslutninger og danne professoren, som først opfinder elektronmikroskopet og så undersøge deres egen cellestruktur under det mikroskop. Materie kommer kun til live med Allahs overlegne Skabelse.

Selv hvis evolutionister placerede alle stofferne nødvendige for liv i en tønde og tilføjede hvilken som helst proces til dem, involverede alle videnskabsmænd i verden i dette eksperiment og ventede i milliarder af år, ville de aldrig være i stand til at danne en eneste levende ting i den tønde – heller ikke en enkelt celle fra en levende ting.

Evolutionær teori, som påstår det modsatte, er en total fejlslutning fuldstændig modsat fornuft. At tænke bare lidt ifølge evolutionisternes påstande beskriver denne virkelighed, ligesom i det ovenstående eksempel.

Teknologi i øjet og øret

Et andet emne, der forbliver ubesvaret af evolutionær teori, er den udmærkede kvalitet af sansning i øjet og øret.

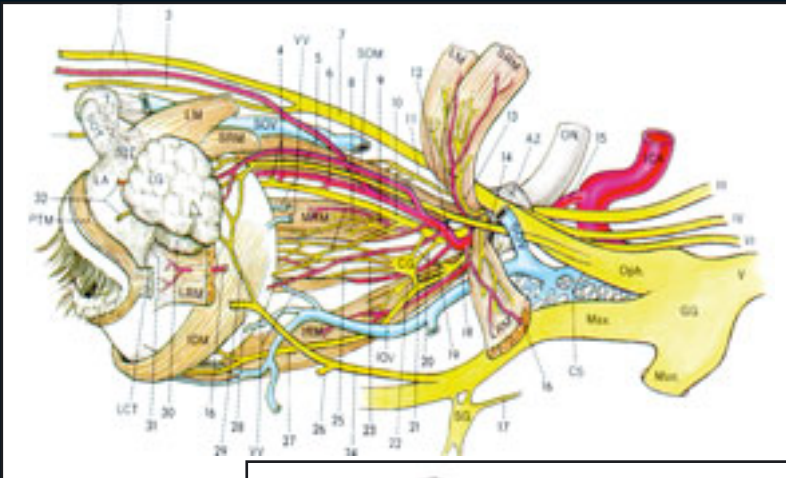
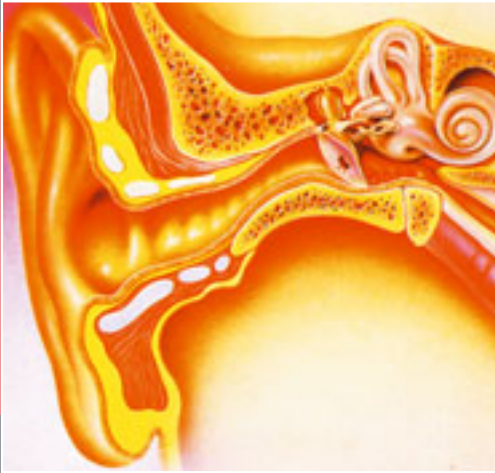
For vi går videre til emnet om øjet, lad os kort svare på spørgsmålet "hvordan vi ser". Lysstråler, der kommer fra et objekt, falder modsat på øjets nethinde. Her transmitteres disse lysstråler til elektriske signaler af celler, og de når et lille punkt bag i hjernen kaldet visionscentret. Disse elektriske signaler opfattes i hjernens center som et billede efter en række processer. Med denne tekniske baggrund, lad os tænke lidt.

Hjernen er isoleret fra lys. Det betyder, at hjernens inderside er solidt mørke, og lys når ikke stedet, hvor hjernen er placeret. Stedet, kaldet visionscentret, er et solidt mørkt sted, hvor intet lys nogensinde når ind; det kan endda være det mørkeste sted, du nogensinde har kendt. Men du observerer en oplyst, klar verden i dette tusmørke.

Billedet dannet i øjet er så skarpt og distinkt, at selv teknologien i det 20. århundrede endnu ikke har opnået det. Se for eksempel på den bog, du læser, de hænder, du holder den i, løft så dit hoved og kig omkring dig. Har du nogensinde set så skarpt og distinkt et billede som dette noget andet sted? Selv de mest udviklede fjernsynsskærme produceret af de største fjernsynsproducenter i verden kan ikke give dig sådan et skarpt billede. Det er et tredimensionelt, farvet og utrolig skarpt billede. I over 100 år har tusindvis af ingeniører prøvet at opnå denne skarphed. Fabrikker, kæmpe lokaler blev etableret, meget forskning er blevet gjort, planer og designs er blevet lavet for dette formål. Se igen på en fjernsynsskærm og bogen, du holder i dine hænder. Du vil se, at der er en stor forskel i skarphed og skelnen. Endvidere viser tv-skærmen dig et todimensionelt billede, hvorimod du med dine øjne ser et tredimensionelt perspektiv med dybe. Når du kigger efter, vil du se, at der er en sløring i fjernsynet, er der nogen sløring i dit syn? Det er der bestemt ikke.

I mange år har titusindvis af ingeniører prøvet at lave et tredimensionelt TV og nå øjets visionskvalitet. Selvom de har lavet et tredimensionelt fjernsynssystem, er det ikke muligt at se det uden at tage briller på; endvi-

Teknologi i øjet og øret

Når vi sammenligner øjet og øret med kameraer og lydoptagere ser vi, at øjet og øret er meget mere komplekse, funktionelle og perfekte end de teknologiske produkter.

dere er det kun en kunstig tredimension. Baggrunden er mere sløret, forgrunden fremstår som et papirmiljø. Aldrig har det været muligt at producere et skarpt og distinkt syn som øjets. I både kameraet og fjernsynet er der er tab af billedkvalitet.

Evolutionister påstår, at mekanismen, der producerer dette skarpe og distinkte billede er blevet dannet ved tilfælde. Hvis nogen nu fortalte dig, at fjernsynet i dit værelse var dannet som et resultat af tilfælde, at alle dets atomer bare satte sig sammen og udgør enheden, der producerer et billede, hvad ville du tro? Hvordan kan atomer gøre, hvad tusindvis af mennesker ikke kan?

I næsten et århundrede har titusindvis af ingeniører forsket og kæmpet i højteknologiske laboratorier og store industrielle komplekser ved at bruge de mest avancerede teknologiske enheder, og de har ikke været i stand til at gøre mere end dette.

Hvis et apparat, der producerer et mere primitivt billede end øjet, ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde, så er det mere tydeligt, at øjet og billedet set af øjet ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde. Det kræver en meget mere detaljeret og mirakuløs plan og Skabelse end det i et TV. Planen og Skabelsen i billedet så distinkt og skarpt som dette tilhører Allah, som har magt over alle ting.

Den samme situation gælder øret. Det ydre øre samler de tilgængelige lyde op ved øremuslingen og sender dem til mellemøret: mellemøret sender transmitterer lyd vibrationerne ved at forstærke dem; de indre øre sender disse vibrationer til hjernen ved at oversætte dem til elektriske signaler. Ligesom for øjet færdiggøres høresansen i centret for hørelse i hjernen.

Situationen i øjet er også sandt for øret. Det vil sige, at hjernen er isoleret fra lyd ligesom fra lys: det lader ingen lyd ind. Derfor er hjernens inderside fuldstændig stille, lige meget hvor larmende ydersiden er. Ikke desto mindre opfattes de skarpeste lyde i hjernen. I din hjerne, der er isoleret fra lyd, lytter du til symfonierne fra et orkester og hører alle lydene i et overfyldt sted. Men hvis lydniveauet i din hjerne blev målt af et præcist apparat i det øjeblik, ville de ses, at en fuldstændig stilhed hersker der.

Lad os igen sammenligne den høje kvalitet og overlegne teknologi til stede i øret og hjernen med teknologiens produceret af mennesker. Som i tilfældet med billederne, er årtier af forsøg blevet gjort på at gene-

I årtier har tusindvis af ingeniører prøvet at skabe et høj kvalitet tredimensionelt billedsystem ved at bruge specielle systemer og briller. På trods af den ekstraordinære fremgang gjort på det teknologiske område har de aldrig været i stand til at danne et tredimensionelt billede så klart som øjet kan opfatte.

rere og reproducere lyd, der er trofast til den originale. Resultaterne af disse forsøg er lydoptagere, hi-fi systemer og systemer til at opfange lyd. På trods af al denne teknologi og de tusindvis af ingeniører og eksperter, der har arbejdet med disse bestræbelser, er ingen lyd endnu blevet opnået, der har samme skarphed og klarhed som lyden, opfattet af øret. Tænk på det mest højteknologiske HI-FI system produceret af det største firma i musikindustrien. Selv i disse apparater mistes noget lyd, når det optages; eller du hører altid en hvislende lyd, før musikken starter, når du tænder HI-FI apparatet. Men lydene, der er produkter af den menneskelige krops teknologi, er utroligt skarpe og tydelige. Et menneskeligt øre opfatter aldrig en lyd ledsaget af en hvislende lyd eller atmosfæretryk som et HI-FI apparat gør; det opfatter lyden, præcis som den er, skarp og tydelig. Det er sådan, det har været, siden menneskets Skabelse.

Kort sagt er vores krops teknologi langt overlegen til den teknologi, menneskeheden har produceret ved at bruge dens samlede information,

erfaring og muligheder. Ingen ville sige, at et HI-FI apparat eller kamera kom til som et resultat af tilfælde. Så hvordan kan det påstås, at teknologierne, der eksisterer i den menneskelige krop, som er overlegen i forhold til disse, kunne være kommet til som et resultat af en række tilfælde kaldet evolution?

Det er tydeligt, at øjet, øret og faktisk alle andre dele i den menneskelige krop er produkter af en meget overlegen Skabelse. Disse er krystalklare indikationer af Allahs unikke og uovertrufne Skabelse, af hans evige viden og magt.

Grunden til, at vi specielt nævner disse syns- og høresanser er evolutionisters manglende evne til at forstå bevis for Skabelse så tydelige som dette. Hvis du en dag beder en evolutionist om at forklare dig, hvordan denne udmærkede struktur og teknologi blev mulig i øjet og øret som et resultat af tilfælde, vil du se, at han ikke vil kunne give dig noget fornuftigt eller logisk svar. Selv Darwin, i sit brev til Asa Gray 3. april 1860, skrev, at: "tanken og øjet gjorde ham kold over det hele", og han indrømme evolutionernes desperation, når de står overfor den fremragende Skabelse af levende ting.¹⁵¹

Evolutionsteorien er den mest potente fortryllelse i verden

Gennem denne bog er det blevet forklaret, at evolutionsteorien mangler noget videnskabeligt bevis, og at andre videnskabelige beviser fra videnskabsgrene som palæontologi, mikrobiologi og anatomi i modsætning afslører det som en fallit teori. Det er blevet understreget, at evolution er uforenelig med videnskabelige opdagelser, fornuft og logik.

Det må gøres klar, at enhver fri fra fordomme og indflydelsen fra nogen specifik ideologi, som kun bruger sin fornuft og logik, klart vil forstå, at tro på evolutionsteorien, som leder samfunds overtro uden nogen videnskabelig viden eller civilisation til tankerne, er ganske umulig.

Som det ovenover er blevet forklaret, tror de, der tror på evolutionsteorien, at nogle få atomer og molekyler kastet op i et stort kar kunne producere tænkende, forstående professorer, universitetselever, videnskabsmænd som Einstein og Galileo, kunstnere som Humphrey Bogart, Frank Sinatra og Pavarotti, såvel som antiloper, citron træer og nelliker. Endvidere er de forskere og professorer, der tror på dette vås, uddannede mennesker. Dette er hvorfor, det er ganske retfærdigt at tale

På samme måde som overbevisninger hos folk, der tilbad krokodiller, nu virker mærkelig og utrolig, er darwinisters overbevisninger ligeså usandsynlige. Darwinister opfatter chance og livløse, ubevidste atomer som en kreativ kraft og er så hengivet til den tro som var det en religion.

om evolutionsteorien som "den mest potente fortryllelse i historien". Aldrig før har nogen anden tro eller ide taget folks fornuft så meget væk, nægtet at lade dem tænke intelligent og logisk og gemt sandheden fra dem, som om, de var blevet blindbundet. Dette er en endnu værre og utrolig blindhed end totem tilbedelse i nogle dele af Afrika, folkene fra Saba, der tilbeder Solen, Profet Moses stammen, der tilbeder idoler, de havde lavet med deres egne hænder, eller folkene fra Profet Moses (pbuh), der tilbeder den Gyldne Kalv.

Faktisk er denne situation en mangel på fornuft, Allah udpeger i Koranen. Han afslører i mange vers, at nogle folks sind vil blive lukket, og at de vil være magtesløse for at se sandheden. Nogle af versene er som følger:

Men de, der er vantro, med dem er det lige meget, om du advarer dem eller ej; de vil dog ikke tro. Gud har forseglet deres hjerte og deres hørelse; over deres blik ligger der et slør. De har en vældig straf i vente. (Sura al-Baqara: 6-7)

... De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med; de har ører, som de ikke kan høre med. De er som kvæg, blot endnu mere forvildede. De er ikke opmærksomme. (Sura al-A'raf: 179)

Om Vi så åbnede en port til himlen for dem, så de til stadighed kunne stige derop, så ville de dog sige: "Vort blik er omtåget! Nej! Vi er folk, der er blevet forgjort!" (Sura al-Hijr: 14-15)

Ord kan ikke udtrykke præcis, hvor forbløffende det er, at denne fortryllelse kan holde så stort et samfund i trældom, holde folk fra sandheden og ikke blive brudt i 150 år. Det er forståeligt, at nogle få måske tror på umulige scenarier og påstande fulde af stupiditet og uden logik. Men "magi" er den eneste mulige forklaring på, at folk fra hele verden tror, at ubevidste og livløse atomer pludselig besluttede at sætte sig sammen og danne et univers, der fungerer med et fejlfrit system af organisation, disciplin, fornuft og bevidsthed, planeten Jorden med alle dens egenskaber så perfekt tilpasset liv, og levende ting fyldt med utallige komplekse systemer.

Faktisk afslører Allah i Koranen i episoden med Profeten Moses (pbuh) og Faraos magikere, at nogle mennesker, der støtter ateistiske filosofier, faktisk påvirker andre med magi. Da Faraos magikere blev fortalt om den ægte religion, fortalte han Profeten Moses (pbuh) at møde hans egne magikere. Da Profeten Moses (pbuh) gjorde det, fortalte han dem, at de skulle vise deres evner først. Versene fortsætter:

Han sagde: "Kast I!" Da de kastede, forheksede de menneskenes øjne og forfærdede dem; de frembragte vældig trolddom. (Sura al-A'raf: 116)

Som vi har set, var Faraos magikere i stand til at bedrage alle undtagen Profeten. Moses (pbuh) og de, der troede på ham. Men beviset fremført af Profeten. Moses (pbuh) brød den fortryllelse eller "opslugte, hvad de havde forfalsket."

Derpå åbenbarede Vi for Moses: "Kast din stav, og da vil den slugte det, som de løgnagtigt har frembragt!" Da trådte sandheden frem, og det, som de havde lavet, blev til intet. Der blev de besejret, og ydmygede trak de sig tilbage. (Sura al-A'raf: 117-119)

Som vi kan se fra det vers, da det blev indset, at hvad disse mennesker, som først havde kastet en fortryllelse over andre, havde gjort, bare var en illusion, mistede de al troværdighed. I vor tid vil de også blive ydmyget, når den fulde sandhed kommer ud, og fortryllelsen brydes, med mindre de, der under påvirkning af en lignende fortryllelse tror på disse åndssvage påstande under deres videnskabelige udklædning og bruger deres liv på at forsvare dem, forlader dem. Faktisk indrømmede Malcolm

Muggeridge, som var en ateistisk filosof og støtter af evolution i omkring 60 år, men som efterfølgende indså sandheden, at han var bekymret over netop den udsigt:

Jeg selv er overbevist om, at evolutionsteorien, specielt i det omfang, den er blevet anvendt, vil blive en af de store jokes i historiebøger i fremtiden. Eftertiden vil undre sig over, at så spinkel og tvivlsom en hypotese kunne blive accepteret med den utrolige naivitet, som den er.¹⁵²

Den fremtid er ikke langt væk: I modsætning vil folk snart se, at "tilfælde" ikke er en gud, og vil se tilbage på evolutionsteorien som det værste bedrag og den mest forfærdelige fortryllelse i verden. Den fortryllelse begynder allerede hurtigt at blive løftet fra folks skuldre over hele verden. Mange folk, der ser evolutionsteorien ægte ansigt, undrer sig med forbløffelse over, hvordan det var, de nogensinde blev indfanget af den.

Why Evolutionists' Claims Are Invalid

I tidligere kapitler undersøgte vi ugyldigheden af evolutionsteorien med henblik på de bevismaterialer fundet i fossiler og fra et udgangspunkt i molekylær biolog. I dette kapitel vil vi tage fat på et antal biologiske fænomener og koncepter præsenteret som teoretisk bevis af evolutionister. Disse emner er især vigtige, fordi de viser, at der ikke er noget videnskabeligt fund, der støtter evolution men i stedet afslører omfanget af den forvrængning og det narreri brugt af evolutionister.

Variationer og arter

Variation, et udtryk brugt i genetik, henfører til en genetisk hændelse, der gør, at individerne eller grupperne af en speciel type eller art besidder forskellige karaktertræk fra hinanden. For eksempel bærer alle mennesker på jorden stort set samme genetiske information, men stadig har nogen skæve øjne, nogle har rødt hår, nogle har lange næser, og andre er lave, alt afhængig af omfanget af variationspotentialet i den genetiske information.

Evolutionister prædiker variationerne hos en art som bevis for teorien. Men variation udgør ikke bevis for evolution, fordi variationer blot er udfaldet af forskellige kombinationer af allerede eksisterende genetisk information, og de føjer ingen nye karakteristika til den genetiske information. Det vigtige for evolutionsteorien er dog spørgsmålet om, hvordan helt ny information til at lave helt nye arter kunne komme til.

Variation finder altid sted indenfor grænserne af genetisk information. I genetisk videnskab kaldes denne grænse "gen pølen". Alle karakteristika til stede i gen pølen hos en art kan komme frem i lyset på diverse måder på grund af variation. For eksempel kan arter, der har relativt længere haler eller kortere ben forekomme hos en speciel reptil art som resultat af variation, siden information for både langbenede og kortbenede former kan eksistere i den arts gen pøl. Men variationer omdanner ikke

MYTEN OM, AT HVALER UDVIKLEDE SIG FRA BJØRNE

I *The Origin of Species* påstod Darwin, at hvaler havde udviklet sig fra bjørne, som prøvede at svømme. Darwin formodede fejlagtigt at mulighederne for variation inden for en art var ubegrænsede. Videnskab i det 20. århundrede har vist, at dette evolutionære scenarie er opdigtet.

cies, citerede han forskellige eksempler af variationer som det vigtigste bevis for hans teori.

For eksempel, ifølge Darwin ville dyre avlere, som parrede forskellige variationer af kvæg for at skabe nye variationer, der producerede mere mælk, til slut lave dem om til en anden art. Darwins opfattelse af "ubegrænset variation" ses bedst i den følgende sætning fra *The Origin of Species*:

Jeg kan ikke se nogen vanskelighed i, at en bjørnerace af naturlig selektion gøres mere og mere akvatisk i deres vaner med større og større munde, indtil et væsen så monstrøs som en hval blev produceret.¹⁵⁴

Grunden til, at Darwin citerede et så langt ude eksempel, var den primitive forståelse for videnskab på hans tid. Siden da, i det 20. århundrede, har videnskab postuleret princippet om "genetisk stabilitet" (genetisk homøostase), baseret på resultaterne fra eksperimenter udført på levende ting. Dette princip vedholder, at alle parringsforsøg udført for at producere nye variationer har været ufyldstgørende, der er strenge barrierer mellem forskelle arter af levende ting. Dette betød, at det var helt umuligt for dyre avlere at omdanne kvæg til en anden art ved at parre forskelle variationer af dem, som Darwin havde postuleret.

Norman Macbeth, som modbeviste darwinisme i sin bog *Darwin Retried*, erklærer:

Problemets hjerte er, om levende ting faktisk varierer i et ubegrænset omfang... Arterne ser stabile ud. Vi har alle hørt om skuffede avlere, som bar deres arbejde til et vist punkt, kun for at se dyrene eller planterne vende tilbage til, hvor de startede. På trods af kraftfulde indsatser i to eller tre århundreder, har det aldrig været muligt at producere en blå rose eller en sort tulipan.¹⁵⁵

Luther Burbank, betragtet som den mest kompetente avler i al tid, udtrykte dette faktum, da han sagde "der er grænser til den mulige udvikling, og disse grænser følger en lov."¹⁵⁶ Den danske videnskabsmand W. L. Johannsen opsummerer sagen således:

Variationerne, som Darwin og Wallace havde lagt deres fokus på, kan ikke selektivt skubbes ud over et specifikt punkt, at sådan en variabilitet ikke indeholder hemmeligheden om "ubestemt afgang".¹⁵⁷

På samme måde er de forskellige finker, Darwin så på Galápagosøerne, et andet eksempel af variation, som ikke er bevis for "evolution". Nylige observationer har afsløret, at finkerne ikke gennemgik en ubegrænset variation som Darwins teori forudsatte. Endvidere parrede de fleste forskellige slags finker, som Darwin troede repræsenterede 14 distinkte arter, sig faktisk med hinanden, hvilket betyder, at de var variationer, der hørte til samme art. Videnskabelig observation viser, at finke næbbene, som var blevet mystificeret i næsten evolutionistiske kilder, faktisk er et eksempel af "variation"; derfor udgør de ikke bevis for evolutionsteorien. For eksempel blev Peter og Rosemary Grant, som brugte årevis med at observere finke varianter på Galápagosøerne og ledte efter bevis for darwinistisk evolution, tvunget til at konkludere, at ingen "evolution", der fører til opstanden af nye træk nogen- sinde finder sted her.¹⁵⁸

Antibiotisk resistens og DDT immunitet

Et ikke beviser for evolution

Et af de biologiske koncepter, som evolutionister prøver at præsentere som bevis for deres teori, er bakteriers resistens for antibiotika. Mange evolutionistiske kilder viser antibiotika resistens som "et eksempel på levende tings udvikling ved fordelagtige mutationer". En lignende påstand gøres også om insekterne, der bygger immunitet for insektmidler som DDT.

Men evolutionister tager også fejl på dette område.

Antibiotika er "dræbermolekyler", som produceres af mikroorganismer for at bekæmpe andre mikroorganismer. Det første antibiotika var

penicillin, opdaget af Alexandra Fleming i 1928. Fleming indså, at mug producerede et molekyle, der dræbte *Staphylococcus* bakterien, og denne opdagelse udgjorde et vendepunkt i medicinens verden. Antibiotika fremstillet fra mikroorganismer blev brugt imod bakterier og resultaterne var succesrige.

Snart blev noget nyt opdaget. Bakterier byggede immunitet overfor antibiotika med tiden. Mekanismen virker således: en stor del af bakterierne, der udsættes for antibiotika, dør, men nogle andre, som ikke påvirkes af den antibiotika, kopieres hurtigt og udgør snart hele befolkningen. Altså bliver hele befolkningen immune overfor antibiotika.

Evolutionister prøver at fremstille dette som "bakteriers evolution ved at tilpasse sig forhold".

Sandheden er dog meget forskellig fra denne overfladiske fortolkning. En af videnskabsmændene, der har gjort den mest detaljerede forskning på dette område, er den israelske biofysiker Lee Spetner, som også er kendt for sin bog *Not by Chance* udgivet i 1997. Spetner vedholder, at bakteriers immunitet kommer til ved to forskellige mekanismer, men ingen af dem udgør bevis for evolutionsteorien. Disse to mekanismer er:

1) Overførslen af resistente gener allerede eksisterende i bakterier.

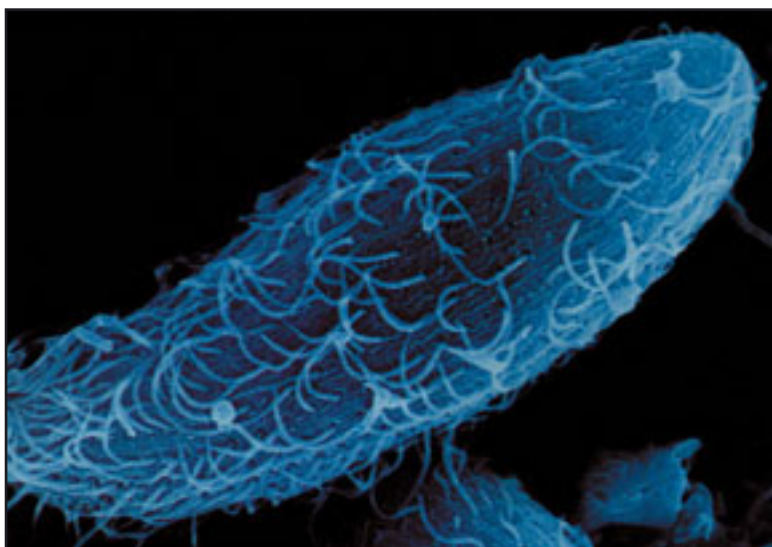
2) Opbygningen af resistens som resultat af tab af genetisk data pga. mutation.

Professor Spetner forklarer den første mekanisme i en artikel udgivet i 2001:

Nogle mikroorganismer er udrustet med gener, der giver resistens for disse antibiotika. Resistensen kan tage form ved at nedbryde antibiotika molekylet eller sende det ud af cellen... Organismerne, der har disse gener, kan overføre dem til andre bakterier og også gøre dem resistente. Selvom resistensmekanismen er specifik til en partikulær antibiotika, er de fleste patogene bakterier... lykkedes med at samle flere sæt af gener, der giver dem resistens overfor diverse antibiotika.¹⁵⁹

Spetner fortsætter så med at sige, at dette ikke er "bevis for evolution":

Erhvervelsen af antibiotisk resistens på denne måde... er ikke af den slags, der kan fungere som en prototype for mutationerne nødvendige for at reddegøre for evolution. De genetiske ændringer, der kunne illustrere teorien, skal ikke bare føje information til bakteriens genom, de skal føje ny information til biokosmen. Den horisontale overførsel af gener spreder sig kun omkring gener, der allerede findes i nogle arter.¹⁶⁰

Evolutionister fremstiller bakteriers resistens overfor antibiotika som bevis for evolution – men på en bedragerisk måde.

Så vi kan ikke tale om nogen evolution her, fordi ingen ny genetisk information er produceret: genetisk information, der allerede eksisterer, overføres simpelthen mellem bakterier.

Den anden slags immunitet, som kommer til som et resultat af mutation, er heller ikke et eksempel på evolution. Spetner skriver:

... En mikroorganisme kan nogle gange opnå resistens overfor et antibiotikum gennem en tilfælde udskiftning af en enkelt nukleotid... Streptomycin, som blev opdaget af Selman Waksman og Albert Schatz og først rapporteret i 1944, er et antibiotikum, som bakterier kan blive resistente imod på denne måde. Men selvom den mutation, de gennemgår i processen, er fordelagtig for mikroorganismen ved tilstedeværelsen af streptomycin, kan det ikke fungere som en prototype for de slags mutationer nødvendige for NDT [neodarwinistisk teori]. Den slags mutation, der giver resistens overfor streptomycin er til stede i ribosomet og nedbryder dens molekylære match med det antibiotiske molekyle. Denne ændring i mikroorganismens ribosoms overflade forhindrer streptomycin molekylet fra at fastsætte sig og udføre dens antibiotiske funktion. Det viser sig, at denne nedbrydning er et tab af specificitet og derfor et tab af information. Hovedpunktet er, at (Evolution) ikke kan opnå ved mutationer af denne art, lige meget hvor mange af dem, der er. Evolution kan ikke opbygges ved at opsamle mutationer, der kun nedbryder specificitet. ¹⁶¹

For at opsummere gør en mutation, der rammer en bakteries ribosom, det bakterie resistent overfor streptomycin. Grunden til dette er ribosomets "nedbrydning" ved mutation. Det vil sige, at ingen genetisk information tilføjes bakterien. I modsætning nedbrydes ribosomets struktur, det vil sige, bakterien bliver "handicappet". (Det er også blevet opdaget, at ribosomet i den muterede bakterie er mindre funktionelt end den normale bakteries). Siden dette "handicap" forhindrer antibiotikummet i at sætte sig fast på ribosomet, udvikles "antibiotisk resistens".

Til sidst er der intet eksempel på mutation, der "udvikler den genetiske information".

Den samme situation holder stik for den immunitet, insekter udvikler for DDT og lignende insektmidler. I de fleste tilfælde bruges immunitets gener, der allerede eksisterer. Den evolutionistiske biolog Francisco Ayala indrømme dette faktum ved at sige, "De genetiske varianter krævet for resistens overfor de mest diverse slags pesticider var åbenbart til stede i hver eneste af de befolkninger udsat for disse menneskeskabte stoffer."¹⁶² Nogle andre eksempler forklaret af mutation, ligesom ved ribosom mutationen nævnt ovenover, er fænomener, der forårsager "genetisk information underskud" i insekter.

I dette tilfælde kan det ikke påstås, at immunitetsmekanismerne i bakterier og insekter udgør bevis for evolutionsteorien. Det er fordi, evolutionsteorien er baseret på påstanden, at levende ting udvikler sig gennem mutationer. Men Spetner forklarer, at hverken antibiotisk immunitet eller noget andet biologisk fænomen indikerer et sådan eksempel på mutation:

Mutationerne krævet for makroevolution er aldrig blevet observeret. Ingen tilfældig mutation, der kunne repræsentere mutationerne krævet af neodarwinistisk teori, der er blevet undersøgt på det molekylære niveau, har tilføjet nogen information. Spørgsmålet, jeg stiller, er: er mutationerne, der er blevet observeret, af den slags, teorien har brug for som støtte? Svaret viser sig at være NEJ!¹⁶³

Fiaskoen af vestigiale organer

I lang tid optrådte konceptet om "vestigiale organer" ofte i evolutionistisk litteratur som "bevis" for evolution. Efterhånden blev det stille lagt i ro, da dette blev bevist at være ugyldigt. Men nogle evolutionister tror stadig på det, og fra tid til anden vil nogle prøve at fremstille "vestigiale organer" som vigtigt bevis for evolution.

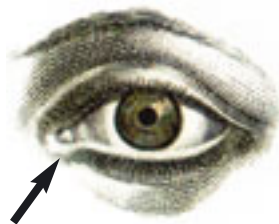
Begrebet om "vestigiale organer" blev først fremsat for et århundrede siden. Som evolutionister ville have det, eksisterede der et antal ikke-funktionelle organer i nogle væsners kroppe. Disse var blevet arvet fra stamceller og var gradvist blevet vestigiale fra mangel på brug.

Hele formodningen er ganske uvidenskabelig og er baseret fuldstændig på utilstrækkelig viden. Disse "ikke-funktionelle organer" var faktisk organer, hvis "funktioner ikke endnu var blevet opdaget". Den bedste indikation for dette var den gradvise men væsentlige reduktion af evolutionisters lange liste af vestigiale organer. S. R. Schadding, selv en evolutionist, var enig med dette faktum i sin artikel: "Can vestigial organs constitute evidence for evolution?" udgivet i tidsskriftet *Evolutionary Theory*:

Siden det ikke er muligt utvetydigt at identificere ubrugelige strukturer, og siden strukturen i det brugte argument ikke er videnskabeligt gyldigt, konkluderer jeg, at "vestigiale organer" ikke udgør noget specielt bevis for evolutionsteorien.¹⁶⁴

Listen over vestigiale organer, der blev lavet af den tyske anatom R. Wiedersheim i 1895, inkludere omkring 100 organer, inklusiv blindtarmen og halebenet. Som videnskab fremskred, blev det opdaget, at alle organer på Wiedersheims liste faktisk havde meget vigtige funktioner. For eksempel blev det opdaget, at blindtarmen, som var formodet at være et "vestigialt organ", var faktisk et lymfatisk organ, der kæmpede imod betændelser i kroppen. Dette faktum blev gjort klart i 1997: "Andre kropslige organer og væv - Brisselen, leveren, milten, blindtarmen, knoglemarven, og små samlinger af lymfatisk væv som mandlerne i halsen og de Peyerske plaques i tyndtarmen - er også dele af det lymfatiske system. De hjælper også kroppen med at bekæmpe infektion."¹⁶⁵

Det blev også opdaget, at mandlerne, som var inkluderet på samme liste over vestigiale organer, havde en væsentlig rolle i at beskytte halsen mod infektioner, især indtil ungdomsårene. Man fandt ud af, at halebenet på den nedre del af rygøjlen støtter knoglerne omkring bækkenet og er

Alle forekomster af rudimentære organer er blevet modbevist med tiden. For eksempel den semicirkulære fold i øjet, som blev nævnt i the *Origins* som en rudimentær struktur, er blevet bevist at være fuldt funktionel i vores tid, selvom dens funktion var ukendt på Darwins tid. Dette organ gør øjeæblet fugtigt.

samlingspunkt for nogle små muskler, og af denne grund ville det ikke være muligt at sidde behageligt uden et haleben. I årene der fulgte blev det indset, at brisselen udløste immunsystemet i kroppen ved at aktivere T cellerne, at pinealkirtlen var ansvarlig for udskillelsen af nogle vigtige hormoner, at skjoldbruskkirtlen var effektiv i at give stabil vækst i babyer og børn, og at hypofyse-kirtlen kontrollerede den korrekte funktion i mange hormonkirtler. Alle disse blev engang betragtet som "vestigiale organer". Til sidst er den semilunare fold i øjet, som blev henført til som et vestigialt organ af Darwin, blevet fundet at være ansvarlig for at rense og smøre øjeæblet.

Der var en meget vigtig logisk fejl i den evolutionistiske påstand om vestigiale organer. Som vi lige har set, var denne påstand, at de vestigiale organer i levende ting blev arvet fra deres forfædre. Men nogle af de påståede "vestigiale" organer findes ikke i de arter påstået at være forfædre til mennesker! For eksempel eksisterer blindtarmen ikke i nogle abe arter, der siges at være forfædre til mennesket. Den kendte biolog H. Enoch, som udfordrede teorien om vestigiale organer, udtrykte denne logiske fejl som følgende:

Aber besidder en blindtarm, hvorimod deres mindre umiddelbare slægtninge, de lavere aber, ikke gør: men den optræder igen blandt de endnu lavere pattedyr som opossummen. Hvordan kan evolutionister redegøre for dette?¹⁶⁶

Enkelt sagt indeholder scenariet om vestigiale organer, fremsat af evolutionister, et antal seriøse logiske fejl, og er i ethvert tilfælde blevet bevist at være videnskabelig falsk. Der eksisterer intet arveligt vestigialt organ i den menneskelige krop, fordi mennesker ikke udviklede sig fra andre væsner som et resultat af tilfælde, men blev skabt i deres nuværende, komplette og perfekte form.

Myten om homologi

Strukturelle ligheder mellem forskellige arter kaldes "homologi" i biologi. Evolutionister prøver at præsentere de ligheder som bevis for evolution.

Darwin troede, at væsner med lignende (homologiske) organer havde en evolutionære forhold med hinanden, og at disse organer må have været arvet fra en fælles forfader. Ifølge denne formodning, havde både duer og

ørne vinger: derfor skulle duer, ørne og faktisk alle andre fugle med vinger være udviklet fra en fælles forfader.

Homologi er et bedragende argument, fremsat på basis af intet andet bevis end en tilsyneladende fysisk lighed. Dette argument er ikke en gang blevet bekræftet af en eneste konkret opdagelse i alle de år siden Darwins tid. Intet sted i verden er nogen kommet frem med fossile rester af den opdagede fælles forfader til væsner med homologisk struktur. Endvidere gør det følgende emne det tydeligt, at homologi ikke udgør noget bevis for, at evolution nogensinde skete.

1. man finder homologiske organer i væsner, der hører til fuldstændig forskellige slægter, som evolutionister ikke har været i stand til at etablere noget slags evolutionært forhold mellem;

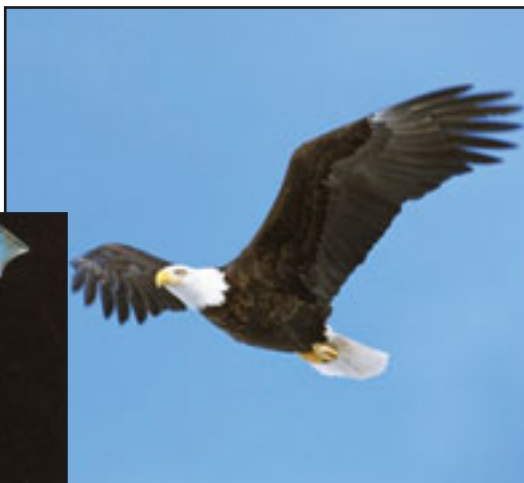
2. De genetiske koder hos nogle væsner, der har homologiske organer, er fuldstændig forskellige fra hinanden.

3. Den embryologiske udvikling af homologiske organer i forskellige væsner er fuldstændig forskellige.

Lad os nu undersøge hvert af disse punkter en efter en.

Ørne, flagermus og insekter har alle vinger. Men bare fordi de besidder lignende organer, beviser det ikke, at de udviklede sig fra en fælles forfader.

Lignende organer i fuldstændig forskellige levende arter

Der er et antal homologe organer delt af forskellige grupper, som evolutionister ikke kan etablere noget slags evolutionært forhold mellem. Vinger er et eksempel. Udover fugle finder vi vinger på flagermus, som er pattedyr, og på insekter og selv på nogle dinosaurer, som er uddøde reptiler. Ikke engang evolutionister postulerer et evolutionært forhold eller slægtskab mellem disse fire grupper af pattedyr.

Endnu et slående eksempel er den utrolige lighed og strukturelle lighed observeret i øjnene hos forskellige væsner. For eksempel er blæksprutten og mennesket to ekstremt forskellige arter, som intet evolutionært forhold sandsynligvis ikke engang foreslås mellem, men stadig er øjnene hos begge meget lig hinanden, når det gælder struktur og funktion. Ikke engang evolutionister prøver at redegøre for ligheden mellem øjnene hos blæksprutten og mennesket ved at foreslå en fælles forfader. Disse og utallige andre eksempler viser, at den evolutionistiske påstand baseret på lighed er totalt uvidenskabelig.

Faktisk burde homologiske organer være en stor ydmygelse for evolutionister. Den kendte evolutionist Frank Salisburys indrømmelser afslørede i sin erklæring om, hvordan ekstremt forskellige væsner kom til at have meget lignende øjne, fremhæver homologiens dødvande:

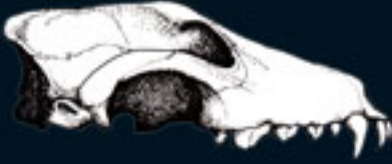
Selv noget så komplekst som øjet har optrådt flere gange: for eksempel i blæksprutten, hvirveldyrene og leddyr. Det er slemt nok at redegøre for opmindelsen af sådanne ting én gang, men tanken om at producere dem flere gange ifølge den moderne syntetiske teori gør mit hoved svimmelt.¹⁶⁷

Der er mange væsner, som på trods af deres meget lignende fysiske opbygningen ikke tillader nogle påstande om evolutionært forhold. To store pattedyrkattegrupper, placentaler og pungdyr, er et eksempel. Evolutionister betragter denne distinktion som opstået, da pattedyrene først forekom, og at hver gruppe levede sin egen evolutionære historie helt uafhængigt af hinanden. Men det er interessant, at der er "par" hosi placentaler og pungdyr, der næsten er de samme. Den amerikanske biolog Dean Kenyon og Percival Davis kommer med følgende kommentar:

Ifølge darwinistisk teori, udvikledes mønstret til ulve, katte, egern, jordsvin, myreslugere, muldvarpe og mus sig hver to gange: en gang hos placentaler og igen, totalt uafhængigt i pungdyr. Dette ender ud i den forbløffende påstand, at en tilfældig, planløs mutationsproces og naturlig selektion på en eller anden vis ramte identiske egenskaber flere gange i vidt separerede organismer.¹⁶⁸

Pattedyr tvillinger, som trodser homologi

Kranium fra Nordamerikansk ulv

Kranium fra Tasmansk ulv

TO UAFHÆNGIGE UDDØDE PATTEDYR MED GIGANTISKE TÆNDER

Et andet eksempel på ekstraordinær lighed mellem placentale pattedyr og pungdyr "tvillinger" er mellem de uddøde pattedyr Smilodon (under) og Thylacosmilus (over), begge rovdyr med enorme fortænder. Den store grad af lighed mellem kranierne og tandstrukturen hos disse to pattedyr, som der ikke kan fastlægges noget evolutionært forhold mellem, vælter det homologiske synspunktet om, at lignende strukturer er bevis for evolution.

TASMANSK ULV OG DENS NORDAMERIKANSKE MODSTYKKE

Tilstedeværelsen af en "tvillingeart" mellem pungdyr og placentale pattedyr er et seriøst slag til påstanden om homologi. For eksempel ligner pungdyret den tasmanske ulv (over) og placenta ulven fundet i Nordamerika hinanden i et ekstraordinært omfang. Ovenfor ses kranierne fra disse to meget ens dyr. En så stor lighed mellem de to, som ikke kan siges at have noget "evolutionært forhold", afkræfter fuldstændig påstanden om homologi.

Med hensyn til struktur er øjnene hos mennesker og blæksprutter meget ens. Men det faktum, at disse to arter har lignende organer, medfører ikke, at de udviklede sig fra en fælles forfader. Ikke engang evolutionister prøver at redegøre for ligheden mellem øjnene hos en blæksprutte og hos mennesket ved at foreslå en fælles forfader.

Ekstraordinære ligheder og lignende organer som disse, som evolutionistiske biologer ikke kan acceptere som eksempler på "homologi", viser, at der ikke er noget bevis for tesen om evolution fra en fælles forfader. Hvad, i det tilfælde, kunne være den videnskabelige forklaring for de lignende strukturer i levende ting? Svaret på det spørgsmål blev givet før Darwins evolutionsteori kom til at dominere videnskabens verden. Videnskabsmænd som Carl Linnaeus, som først systematiserede levende ting ifølge deres lignende strukturer, og Richard Owen betragtede disse strukturer som eksempler på "fælles" skabelse. Med andre ord er lignende organer (eller nu til dags, lignende gener) fastslået at være sådan, fordi de blev skabt for at udføre et specifikt formål, ikke fordi de udvikledes ved tilfælde fra en fælles forfader.

Moderne videnskabelige fund viser, at påstanden om en "fælles forfader" med hensyn til lignende organer er ukorrekt, og at den eneste mulige forklaring er fælles skabelse, der igen bekræfter, at levende ting blev skabt af Allah.

Homologiens genetiske og embryologiske dødvande

For at den evolutionistiske påstand om "homologi" skal tages seriøst, skulle lignende (homologiske) organer i forskellige væsner også være kodet med lignende (homologiske) DNA koder. Men det er de ikke. Lignende organer reguleres normalt af meget forskellige genetiske (DNA) koder. Endvidere associeres lignende genetiske koder i forskellige væsners DNA ofte med komplet forskellige organer.

Michael Denton, en australsk professor i biokemi, beskriver i sin bog *Evolution: A Theory in Crisis* det genetiske dødvande ved den evolutionistiske fortolkning af homologi: "Homologiske strukturer specificeres ofte af ikke-homologiske genetiske systemer, og konceptet om homologi kan sjældent udvides tilbage til embryologi." ¹⁶⁹

Et kendt eksempel på dette emne er den "femtåede skeletstruktur" hos firbenede dyr, som citeres i næsten alle evolutionistiske fagbøger. Firbenede dyr, altså land gående hvirveldyr, har fem tæer på deres for- og bagben. Selvom disse ikke altid har udseendet af fem tæer, som vi kender dem, regnes de alle for femfingrede på grund af deres knoglestruktur. For- og bagbenene hos en frø, øgle, et egern eller en abe har alle denne samme struktur. Selv knoglestrukturen hos fugle og flagermus opfylder denne grundlæggende struktur.

Evolutionister påstår, at alle levende ting nedstammer fra en fælles forfader, og de har længe citeret femfingrede lemmer som bevis for dette. Denne påstand blev nævnt i næsten alle grundlæggende kilder om biologi gennem det 20. århundrede som meget stærkt bevis for evolution. Genetisk fund i 1980'erne afviste denne evolutionistiske påstand. Det blev indset, at de femfingrede lemme mønstre hos forskellige væsner kontrolleres af totalt forskellige gener. Evolutionistiske biolog William Fix beskriver kollapset af den evolutionistiske tese om femfingredhed på denne måde:

De ældre fagbøger om evolution gør meget ud af ideen om homologi, og udpeger den åbenbare lighed mellem skelettet af lemmerne hos forskellige dyr. Altså findes det "femfingrede" lemme mønster i et menneskes arm, fugls vinge og hvals finne, og dette fastholdes at indikere deres fælles oprindelse. Hvis nu disse diverse strukturer var overført af det samme gen par, varieret fra tid til anden af mutationer og reageret på af miljømæssig selektion, ville teorien give god mening. Desværre er dette ikke tilfældet. Homologiske organer vides at være produceret af totalt forskellige genkomplekser i de forskellige arter. Konceptet om homologi ved lignende gener overført fra en fælles forfader er brudt sammen...¹⁷⁰

En anden pointe er, at for at den evolutionære tese om homologi skal tages seriøst, skulle perioderne i lignende strukturers embryologiske udvikling - med andre ord trinnene af udvikling i ægget eller moderens livmoder - være parallelle, hvor disse embryologiske perioder for lignende

Professor Michael Denton: "Evolution er en teori i krise."

strukturer i virkeligheden er ganske forskellige fra hinanden i ethvert levende væsen.

For at konkludere kan vi sige, at genetisk og embryologisk forskning har bevist, at konceptet om homologi defineret af Darwin som "bevis for evolutionen af levende ting fra en fælles forfader" kan på ingen måde betragtes som noget bevis overhovedet. I denne forbindelse kan videnskab siges at have bevist den darwinistiske tese falsk igen og igen.

Ugyldigheden ved påstanden om molekylær homologi

Evolutionisters fremsættelse af homologi som bevis for evolution er ikke bare ugyldig på det morfologiske niveau, men også på det molekylære. Evolutionister siger, at DNA koder, eller de tilsvarende proteinstrukturer, hos forskellige levende arter er lignende, og at denne lighed er bevis for, at disse levende arter har udvikledes fra fælles forfædre eller fra hinanden.

I sandheden er resultaterne ved molekylær sammenligning dog ikke til fordel for evolutionsteorien overhovedet. Der er store molekylære forskelle mellem væsner, der ser ud til at være meget lig og beslægtede. For eksempel er cytochrom-C proteiner, en af de proteiner, der er vitale for respiration, meget forskellig i levende væsner af samme klasse. Ifølge forskningen udført på dette emne, er forskellen mellem to forskellige reptil arter større end forskellen mellem en fugl og en fisk, eller en fisk og et pattedyr. Et andet studie har vist, at molekylære forskelle mellem nogle fugle er større end forskellene mellem de samme fugle og pattedyr. Det er også blevet opdaget, at den molekylære forskel mellem bakterier, der fremstår som meget lig, er større end forskellen mellem pattedyr og amfibier eller insekter.¹⁷¹ Lignende sammenligninger er blevet lavet i tilfældet af hæmoglobin, myoglobin, hormoner og gener, og lignende konklusioner drages.¹⁷²

Omkring disse fund på området om molekylær biologi kommenterer Dr. Michael Denton:

Hver klasse på et molekylært niveau er unikt, isoleret og ukædet af mellem-liggende. Altså har molekyler, ligesom fossiler, mislykkedes at give de uklare mellemliggende så længe søgt af evolutionær biologi... På et molekylært niveau er ingen organisme "nedarvet" eller "primitiv" eller "avanceret" sammenlignet med sine slægtninge... Der er meget lille tvivl om, at hvis dette molekylære bevis havde været tilgængeligt for et århundrede siden... havde ideen om organisk evolution måske aldrig været accepteret.¹⁷³

Kollapset af "Livets træ"

I 1990'erne forværrede forskning af de genetiske koder i levende ting det dilemma, evolutionsteorien stod overfor på dette punkt. I disse eksperimenter, i stedet for de tidligere sammenligninger, der var begrænset til proteinsekvenser, blev "ribosomal RNA" (rRNA) sekvenser sammenlignet. Fra disse fund prøvede evolutionistiske videnskabsmænd at etablere et "evolutionært træ". Men de blev skuffet over resultaterne. Ifølge en 1999 artikel af franske biologer Hervé Philippe og Patrick Forterre, "med flere og flere tilgængelige sekvenser viste det sig, at de fleste proteinfylogener modsiger hinanden såvel som rRNA træet." ¹⁷⁴

Udover rRNA sammenligninger blev DNA koderne i levende tings gener også sammenlignet, men resultaterne har været det modsatte af "livets træ" formodet af evolution. Molekylære biologier James A. Jake, Ravi Jain og Maria C. Rivera uddybede på dette i en artikel i 1999:

Videnskabsmand begyndte med at analysere et udvalg af gener fra forskellige organismer og fundet ud af, at deres forhold til hinanden modsagde det evolutionære livets træ udledt alene fra rRNA analyser. ¹⁷⁵

Hverken sammenligningerne af proteiner, eller de af rRNA eller af gener, bekræfter evolutionsteoriens præmisser. Carl Woese, en højt anset biolog fra University of Illinois, indrømmer, at konceptet om "fylogeni" har mistet sin mening i lyset af molekylære fund på denne måde:

Ingen konsistent organisme fylogeni er opstået fra de mange individuelle protein fylogener produceret indtil videre. Fylogenetiske uoverensstemmelser kan ses overalt i det universelle træ, fra rødderne til de store forgreninger i og omkring de diverse (grupper), til sammensætningen af selve de primære grupper." ¹⁷⁶

Faktummet, at resultaterne af molekylære sammenligninger ikke er til fordel for men hellere modsiger evolutionsteorien, indrømmes i en artikel, der hedder "Is it Time to Uproot the Tree of Life?" udgivet i Science i 1999. Denne artikel af Elizabeth Pennisi erklærer, at de genetiske analyser og sammenligninger udført af darwinistiske biologer for at kaste lys over "livets træ" gav faktisk direkte modsatte resultater, og fortsætter med at sige, at "ny data tilsøler det evolutionære billede":

For et år siden troede biologer, der kiggede nyligt sekvenserede genomer igennem fra over et dusin mikroorganismer, at disse data måske støttede de acceptere plotlinjer fra livets tidlige historie. Men det, de så, forvirrede dem. Sammenligninger af genomerne da tilgængelige nøjedes ikke med ikke at

klargøre billedet om, hvordan livets store grupperinger udvikledes, de forvirrede det. Og nu med otte ekstra mikrobielle sekvenser ved hånden, er situationen blevet endnu mere forvirrende... Mange evolutionære biologer havde troet, de groft kunne se starten på livets tre kongedømmer... Da fulde DNA sekvenser åbnede vejen for at sammenligne andre slags gener, forventede forskere, at de simpelthen ville føje detalje til dette træ. Men "ingenting kunne være længere fra sandheden," siger Claire Fraser, leder af The Institute for Genomic Research (TIGR) i Rockville, Maryland. I stedet har sammenligninger givet mange versioner af livets træ, der er anderledes fra rRNA træet og også er i strid med de andre...¹⁷⁷

Kort sagt taber homologi konceptet mere terræn, som molekylær biologi fremskrider. Sammenligninger, der er lavet af proteiner, afslører rRNA og gener, at væsnerne, som angiveligt er tætte slægtninge ifølge evolutionsteorien, faktisk er totalt distinkte fra hinanden. Et 1996 studie, der brugte 88 proteinsekvenser grupperede kaniner med primater i stedet for gnavere; en 1998 analyse af 13 gener i 19 dyrearter placerede søpindsvin blandt chordater; og et andet 1998 studie baseret på 12 proteiner placerede køer tættere på hvaler end på heste. Molekylære biolog Jonathan Wells opsummerer situationen i 2000 på denne måde:

Uoverensstemmelser blandt træer baseret på forskellige molekyler, og de bizarre træer, der resulterer fra nogle molekylære analyser, har nu kastet molekylær fylogeni ind i en krise.¹⁷⁸

"Molekylær fylogeni" står overfor en krise - hvilket betyder, at evolutionsteorien også gør det. (Fylogeni vedrører de såkaldte "familieforhold" blandt diverse levende ting og er den hypotetiske base for evolutionsteorien.) Igen underminerer videnskaben tesen, at levende ting udvikledes fra hinanden og demonstrerer, at alle levende grupper blev skabt separat.

Myten om embryologisk rekapitulation

Hvad der plejede at kaldes "rekapitulationsteorien" har længe været elimineret fra videnskabelig litteratur, men den præsenteres stadig som en videnskabelig realitet af nogle evolutionistiske udgivelser. Udtrykket "rekapitulation" er en sammentrækning af diktummet "Ontogeny rekapitulerer fylogeni", fremsat af den evolutionistiske biolog Ernst Haeckel ved slutningen af det 19. århundrede.

Denne teori af Haeckel postulerer, at levende fostre genoplever den

evolutionære proces, som deres pseudoforfædre gennemgik. Han havde en teori om, at under dets udvikling i modernens livmoder, udviste det menneskelige foster først karakteristisk fra en fisk, og så fra en reptil, og til sidst fra et menneske.

Det er siden blevet bevist, at denne teori er totalt opspind. Det er nu vidst, at "gællerne", der angiveligt opstår i de tidlige stadier af det menneskelige foster, faktisk er de indledende faser af mellemørekanalen, biskjoldbruskirtlen og brislen. Den del af fostret, der blev sammenlignet med "æggeblomme lomme" viser sig at være en lomme, der producerer blod til spædbarnet. Den del, der var blevet identificeret som "hale" af Haeckel og hans støtter, er faktisk ryggraden, som kun minder om en hale, fordi den tager form før benene.

Disse er universelt anerkendte fakta i den videnskabelige verden og accepteres selv af evolutionister. George Gaylord Simson, en af grundlæggerne af neodarwinisme, skriver:

Haeckel fejlerklærede det evolutionære princip involveret. Det er nu støt fastlagt, at ontogeni ikke gentager fylogeni.¹⁷⁹

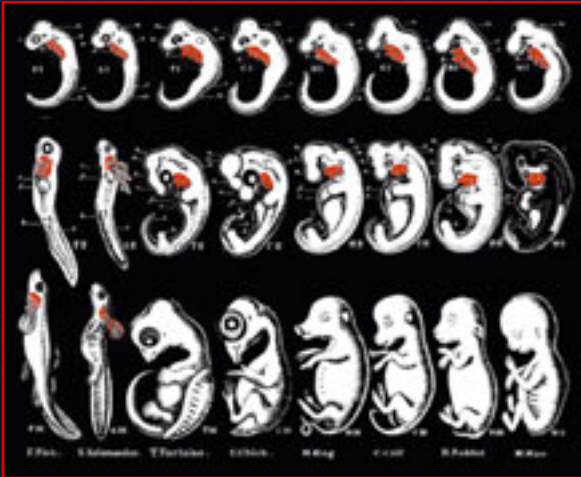
I en artikel udgivet i *American Scientist*, læser vi:

Biogenetikens lov er bestemt stendød. Det blev endelig uddrevet fra biologi fagbøger i halvtredserne. Som et emne under seriøs teoretisk undersøgelse blev det udryddet i tyverne...¹⁸⁰

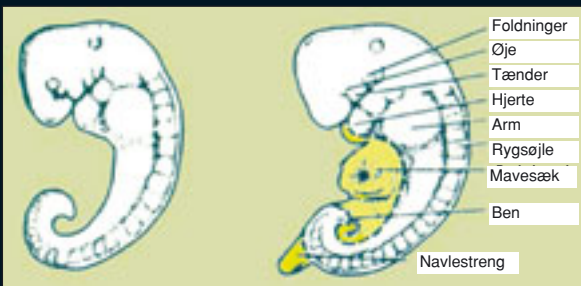
Haeckel var en endnu mere glødende evolutionist end Darwin på mange områder. Af denne grund tøvede han ikke med at forvrænge det videnskabelige data og udtænke diverse forfalskninger.

HAECKELS BEDRAGERISKE TEGNINGER

Disse tegninger blev lavet af Haeckel for at demonstrere "lighederne" mellem mennesker og fiskefostre. Ved at sammenligne hans sketch med et ægte menneskefoster kan du se, at han med vilje har udeladt en stor del af de faktiske organer.

(Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, s. 205)

MANIPULERET TEGNING

KORREKT TEGNING

Endnu et interessant aspekt ved "rekapitulation" var Ernst Haeckel selv, en fupper, der forfalskede sine tegninger for at støtte den teori, han fremsatte. Haeckels forfalskninger påståede at vise, at fisk- og menneskefostre lignede hinanden. Da han blev opdaget, var det eneste forsvar, han havde, at andre evolutionister havde begået lignende overtrædelser:

Efter denne kompromitterende indrømmelse om "falskneri" skulle jeg være forpligtet til at betragte mig selv som fordømt og tilintetgjort, hvis jeg ikke havde trøsten af at se ved min side i fangernes hul hundredvis af medsynere, blandt dem mange af de mest betroede observatører og mest agtede

biologer. Langt størstedelen af alle diagrammerne i de bedste biologiske fagbøger, afhandlinger og tidsskrifter ville pådrage sig samme grad i anklagen af "falskneri", for de er alle upræcise og er mere eller mindre manipuleret, skematiseret og konstrueret.¹⁸¹

Ja, der er "hundredvis af medsyndere, blandt dem mange af de mest betroede observatører og mest agtede biologer", hvis studier er fulde af fordomsfulde konklusioner, forvrængninger og endda forfalskninger. Dette er fordi, de alle har konditioneret sig selv til at kæmpe for evolutionær teori, selvom der ikke er spor af videnskabeligt bevis, der støtter den.

Evolutionsteorien: Et materialistisk ansvar

Den information, vi har betragtet gennem denne bog, har vist os, at evolutionsteorien ikke har nogen videnskabelig basis, og til kontrast at evolutionistiske påstande er i konflikt med videnskabelige fakta. Med andre ord - den kraft, der holder evolution i live, er ikke videnskab. evolutionsteorien vedholdes af nogle "videnskabsmænd", men bagved er der en anden indflydelse i gang.

Denne anden indflydelse er materialistisk filosofi.

Materialistisk filosofi er en af de ældste overbevisninger i verden og formoder eksistensen af materie som dets grundlæggende princip. Ifølge dette synspunkt har materie altid eksisteret, og alt, der eksisterer, består af materie. Dette gør troen på en Skaber umulig, selvfølgelig, fordi hvis materie altid har eksisteret, og hvis alt består af materie, så kan der ikke være nogen overmateriel Skaber, der skabte det. Materialismen har derfor i lang tid været fjendtlig for religiøse overbevisninger af hver slags, der har tro på Allah.

Så spørgsmålet kommer til at handle om, om det materialistiske synspunkt er korrekt. En metode til at teste, om en filosofi er sand eller falsk, er at undersøge de påstande, den gør om videnskab ved at bruge videnskabelige metoder. For eksempel kunne en filosof i det 10. århundrede have påstået, at der var et guddommeligt træ på månens overflade, og at alle levende ting faktisk voksede på dette kæmpe træs grene ligesom frugt og så faldt af ned på jorden. Nogle folk fandt måske denne filosofi tiltrækkende og troede på den. Men i det 20. århundrede, når mennesket har klaret at gå på månen, er det ikke længere muligt at vedholde sådan en tro. Om sådan et træ eksisterer der eller ikke kan afgøres af videnskabelige metoder, altså observation og eksperiment.

Derfor kan vi undersøge den materialistiske påstand ved hjælp af videnskabelige metoder: at materie har eksisteret i al evighed, og at dette materie kan organisere sig selv uden en overmateriel Skaber og gjorde, at

livet begyndte. Når vi gør dette, ser vi, at materialisme allerede er kollapsede, fordi ideen om, at materie har eksisteret siden tidens begyndelse er blevet væltet af Big Bag teorien, som viser, at universet blev skabt fra intethed. Påstanden, at materie organiserede sig selv og skabte liv er påstanden, vi kalder "evolutionsteorien" - som denne bog har undersøgt - og som er blevet vist at være kollapsede.

Men hvis nogen er fast besluttet på at tro på materialisme og sætter sin lid til materialistisk filosofi før noget andet, vil han opføre sig anderledes. Hvis han er materialist først og derefter videnskabsmand, vil han ikke kunne forlade materialisme, når han ser, at evolution er modbevist af videnskab. I modsætning vil han forsøge at opretholde og forsvare materialisme ved at prøve at støtte evolution lige meget hvad. Dette er præcis den knibe, som evolutionister, der forsvare evolutionsteorien, befinder sig i i dag.

Interessant nok indrømmer de også dette faktum fra tid til anden. En velkendt genetiker og udtalt evolutionist, Richard C. Lewontin fra Harvard University, indrømmer, at han er "en materialist først og derefter en videnskabsmand" med disse ord:

Det er ikke, at videnskabens metoder og institutioner på en måde tvinger os til at acceptere en materialistisk forklaring af den fænomenale verden, men i modsætning at vi tvinges af vores a priori tilslutning til materiale årsager at skabe et apparat af undersøgelse og et sæt koncepter, der producerer materielle forklaring, lige meget hvor modintuitive, lige meget hvor mystificerende for det uinitierede. Endvidere, at materialisme er absolut, så vi kan ikke tillade en guddommelig [indblanding].¹⁸²

Udtrykket "a priori", som Lewontin bruger her, er ganske vigtigt. Dette filosofiske udtryk referer til en forudsætning ikke baseret på nogen eksperimental viden. En tanke er "a priori", når du betragter den som korrekt og accepterer den, selvom der ikke er nogen information til at bekræfte den. Som evolutionisten Lewontin ærligt erklærer, er materialismen en "a priori" tilgang for evolutionister, som så prøver at tilpasse videnskab denne undfangelse. Da materialisme bestemt nødvendiggør at benægte eksistensen af en Skaber, omfavner de det eneste alternativ ved hånden, som er evolutionsteorien. Det betyder ikke noget for sådanne videnskabsmænd, at evolution er blevet modsagt af videnskabelige fakta, fordi de har accepteret det "a priori" som sandt.

Denne fordomsfulde opførsel fører evolutionister til en tro, at "ube-

vidst materie sammen-satte sig selv", som ikke bare er i strid med videnskab men også fornuft. Professor i kemi fra New York University og en DNA ekspert Robert Shapiro, som vi før har citeret, forklarer denne

DNA

tro hos evolutionister og det materialistiske dogme, der ligger til grundlag, som følgende:

Et andet evolutionært princip skal derfor bruges til at bringe os over hullet fra blandingen af simple, naturlige kemikalier til den første effektive replikator. Dette princip er endnu ikke blevet beskrevet i detaljer eller demonstreret, men det forventes og har fået navne som kemisk evolution og selvorganiseringen af materie. Eksistensen af princippet tages for givet i dialektisk materialismes filosofi, som anvendt til livets oprindelse af Alexander Oparin.¹⁸³

Evolutionistisk propaganda, som vi konstant falder over i de vestlige medier og i velkendte og "agtede" videnskabs magasiner, er udfaldet af denne ideologiske nødvendighed. Siden evolution betragtes som uundværlig er det blevet lavet om til en hellig ko af de cirkler, der sætter videnskabens standarder.

Nogle videnskabsmænd befinder sig i en position, hvor de tvinges til at forsvare denne langt ude teori, eller i det mindste undgå at udtale noget ord imod den, for at vedholde deres rygte. Akademikere i vestlige lande skal have artikler udgivet i specifikke videnskabelige tidsskrifter for at opnå og holde fast i deres professorat. Alle de tidsskrifter, der begiver sig med biologi, er under kontrol af evolutionister, og de tillader ingen anti-evolutionistiske artikler at optræde i dem. Biologer må derfor udgøre deres forskning under domineringen af denne teori. De er også en del af den etablerede orden, som opfatter evolution som en ideologisk nødvendig-

DARWINISME OG MATERIALISME

Den eneste grund til, at Darwins teori stadig forsvares på trods af dens tydelige afkræftelse af videnskaben, er det tætte bånd mellem den teori og materialisme. Darwin anvendte materialistisk filosofi på de naturlige videnskaber og fortalerne for denne filosofi, hvor marxister var de førende blandt dem, fortsætter med at forsvare darwinisme uanset hvad.

En af evolutionsteoriens mest kendte nutidige sejrsherrer, biologen Douglas Futuyama, skrev: "Sammen med Marx' materialistiske teori om historie... var Darwins evolutionsteori et afgørende element på platformen for mekanisme og materialisme." Dette er en meget klar indrømmelse af, hvorfor evolutionsteorien virkelig er så vigtig for dens forsvare. ¹

En anden kendt evolutionist, palæontologen Stephen J. Gould, sagde: "Darwin anvendte en konsistent materialistisk filosofi på sin fortolkning af naturen". ² Leon Trotsky, en af hjernerne bag den russiske kommunistiske revolution sammen med Lenin, kommenterede: "Darwins opdagelse var dialektikkens største triumf på hele området for organisk materiale." ³ Men videnskaben har vist, at darwinisme ikke var en sejr for materialisme, men hellere et tegn på den filosofis vælte.

1- Douglas Futuyama, *Evolutionary Biology*, 2nd ed., Sunderland, MA: Sinauer, 1986, s. 3

2- Alan Woods and Ted Grant, "Marxism and Darwinism", *Reason in Revolt: Marxism and Modern Science*, London, 1993

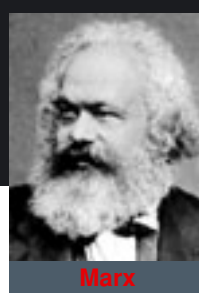
3- Alan Woods and Ted Grant. "Marxism and Darwinism", London, 1993

Trotsky

Darwin

Marx

hed, hvilket er hvorfor de blindt støtter alle de "umulige tilfælde", vi har undersøgt i denne bog.

Materialistiske bekendelser

Den tyske biolog Hoimar von Ditfurth, en prominent evolutionist, er et godt eksempel på denne fordomsfulde materialistiske forståelse. Efter Ditfurth citerer et eksempel på den ekstremt komplekse sammensætning

er liv, er dette hvad han siger vedrørende spørgsmålet om, om det kunne have opstået ved tilfælde eller ej:

Er sådan en harmoni, der opstod ud af blot tilfælde, mulig i virkeligheden? Dette er det grundlæggende spørgsmål bag hele den biologiske evolution. At besvare dette spørgsmål med "Ja, det er muligt" er ligesom at bekræfte tro på moderne naturvidenskab. Kritisk talt kan vi sige, at en, der accepterer moderne naturvidenskab, ikke har noget andet valg end at sige "ja", fordi han sigter efter at forklare naturlige fænomener på måder, der er forståelige og prøver at udlede dem fra naturens love uden at ty til overnaturlige indflydelser. Men på dette tidspunkt at forklare at ved hjælp af naturens love, altså med tilfælde, er et tegn på, at han ikke har andet at vende sig til. For hvad ellers kunne han gøre, andet end at tro på tilfælde?¹⁸⁴

Som Ditfurth erklærer, vedtage den materialistiske videnskabelige tilgang som sit grundlæggende princip at forklare livet ved at nægte "overnaturlig indflydelse", altså skabelse. Når dette princip er vedtaget, accepteres selv de mest umulige scenarier. Det er muligt at finde eksempler på denne dogmatiske mentalitet i næsten al evolutionistisk litteratur. Professor Ali Demirsoy, den velkendte fortaler for evolutionær teori i Tyrkiet, er bare en af mange. Som vi allerede har udpeget, ifølge Demirsoy: sandsynligheden for den tilfældige dannelse af cythochrom-C, et essentielt protein for liv, er "så usandsynlig som sandsynligheden for, at en abe skriver menneskehedens historie på en skrivemaskine uden at lave nogle fejl".¹⁸⁵

Der er ingen tvivl om, at det at acceptere sådan en mulighed faktisk er at afvise de grundlæggende principper for logik og sund fornuft. Selv et eneste korrekt skabt bogstav skrevet på en side gør det sikkert, at den er skrevet af en person. Når man ser en bog om verdenshistorie bliver det endnu mere sikkert, at bogen er skrevet af en forfatter. Ingen logisk person ville være enig i, at bogstaverne i sådan en bog kunne være sat sammen "ved tilfælde".

Dog er det meget interessant at se, at den "evolutionistiske videnskabsmand" Professor Ali Demirsoy accepterer denne slags irrationelle proposition:

Essensen er, at sandsynligheden for formationen af en cytochrom-C sekvens er lige sandsynlig som nul. Det vil sige, hvis liv kræver en særlig sekvens, kan det siges, at denne har en sandsynlighed, der realiseres én gang i hele universet. Ellers må nogle metafysiske magter udover vores definition have handlet ved dens dannelse. At acceptere det sidste er ikke passende for det

Materialismens videnskabelige død

Ved at udgøre evolutionsteoriens filosofiske fundament, foreslog materialisme i det 19. århundrede, at universet havde eksisteret i al evighed, at det ikke blev skabt, og at den organiske verden kunne forklares ved hjælp af materies interaktion. Videnskabens opdagelser i det 20. århundrede har dog fuldstændig afkræftet disse hypoteser. Formodningen om, at universet har eksisteret i al evighed blev bortkastet af opdagelsen om, at universet opstod fra en stor eksplosion (det såkaldte "Big Bang"), som fandt sted for næsten 15 milliarder år siden. The Big Bang viser, at alle fysiske substanser i universet kom til fra ingenting: med andre ord, de blev skabt. En af de ledende fortalere for materialisme, den ateistiske filosof Anthony Flew, erkender:

Erfaringsmæssigt er indrømmelser godt for sjælen. Jeg vil derfor starte med at bekende, at den Stratonicianske ateist må være ydmyget af den nuværende kosmologiske enighed (Big Bang). For det ser ud som om, at kosmologien giver videnskabeligt bevis... at universet havde en begyndelse.¹

Big Bang viser også, at universet ved hvert stadie blev formet af en kontrolleret Skabelse. Dette ses tydeligt fra den orden, der kom til efter Big Bang, som var for perfekt til at være blevet dannet af en ukontrolleret eksplosion. Den kendte læge Paul Davies forklarer denne situation:

Det er svært at modstå det indtryk, at universets nuværende struktur, åbenbart så følsomt overfor minimale ændringer i tallene, er blevet ganske grundigt gennemtænkt... Det tilsyneladende mirakuløse sammenfald af numeriske værdier, der er givet til hendes fundamentale konstanter, må forblive det mest overbevisende bevis for et element af kosmisk design.²

Den samme realitet får en amerikansk professor i astronomi, George Greenstein, til at sige:

Som vi gennemser alle beviserne, opstår tanken om, at noget overnaturligt agentur – eller hellere Agentur – må være involveret insisterende.³

Altså faldt den materialistiske hypotese, at liv kan forklares udelukkende ved hjælp

af materies interaktion også sammen overfor videnskabens opdagelser. Især oprindelsen af den genetiske information, som bestemmer alle levende ting, kan på ingen måde forklares kun af et materielt middel. En af de førende forsvare for evolutionsteorien, George C. Williams, indrømmer dette faktum i en artikel, han skrev i 1995:

Evolutionistiske biologer har mislykkedes at forstå, at de arbejder med to mere eller mindre uforenelige domæner: information og materie... genet er en pakke med information, ikke et objekt... Denne manglende beskrivelse gør materie og information til to separate domæner for eksistens, som må diskuteres separat på deres egne betingelser.⁴

Denne situation er bevis for eksistensen af en supermateriel visdom, som får genetisk information til at eksistere. Det er umuligt for materie at producere information i sig selv. Direktøren for the German Federal Institute of Physics and Technology, professor Werner Gitt, bemærker:

Al erfaring indikerer, at et tænkende væsen, der frivilligt udøver sin egen fri vilje, kognition og kreativitet kræves. Der er ingen kendt naturlov, ingen kendt proces og ingen kendt rækkefølge af begivenheder, som kan gøre, at information opstår af sig selv i materie.⁵

Alle disse videnskabelige fakta illustrerer, at Allah, Som har ekstern magt og viden, skaber universet og alle levende ting. Om materialisme siger Arthur Koestler, en af de mest anerkendte filosoffer i vores tid: "Det kan ikke længere påstå at være en videnskabelig filosofi."⁶

1- Henry Margenau, Roy A. Vargesse, Cosmos, Bios, Theos, La Salle IL: Open Court Publishing, 1992, s. 241

2- Paul Davies, God and the New Physics, New York: Simon & Schuster, 1983, s. 189

3- Hugh Ross, The Creator and the Cosmos. Colorado Springs, CO: Nav-Press, 1993, s. 114-15

4- George C. Williams, The Third Culture: Beyond the Scientific Revolution, New York, Simon & Schuster, 1995, s. 42-43

5- Werner Gitt, In the Beginning Was Information, CLV, Bielefeld, Germany, s. 107, 141

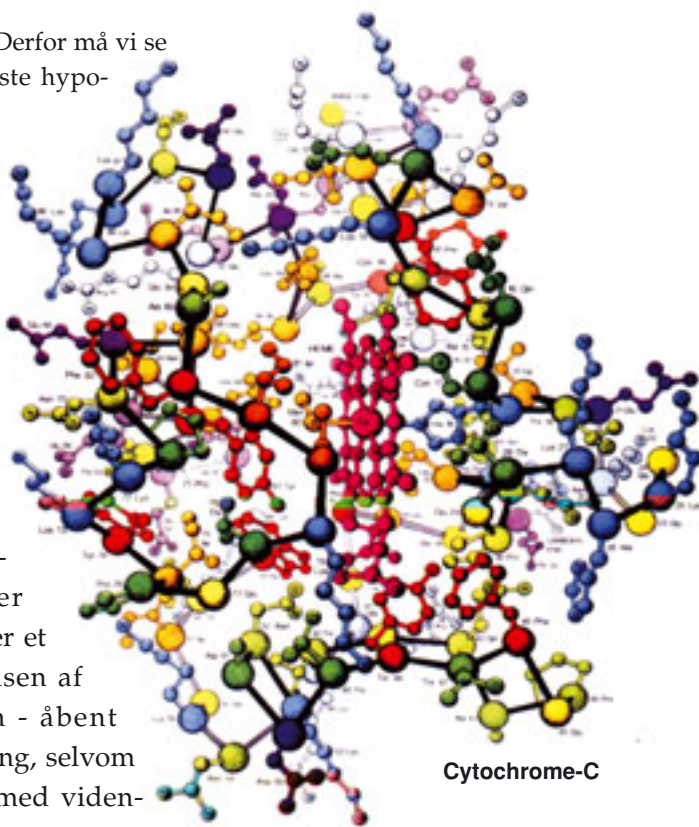
6- Arthur Koestler, Janus: A Summing Up, New York, Vintage Books, 1978, s. 250

videnskabelige mål. Derfor må vi se nærmere på den første hypotese.¹⁸⁶

Demirsoy skriver, at han foretrækker det umulige for "ikke at skulle acceptere overnaturlige magter" - med andre ord en Skabers eksistens. Det er klart, at denne tilgang ikke har nogen som helst relation til videnskab. Ikke overraskende accepterer Demirsoy, da han citerer et andet emne - oprindelsen af mitokondrier i cellen - åbent tilfælde som en forklaring, selvom det er "ganske i strid med videnskabelig tankegang".

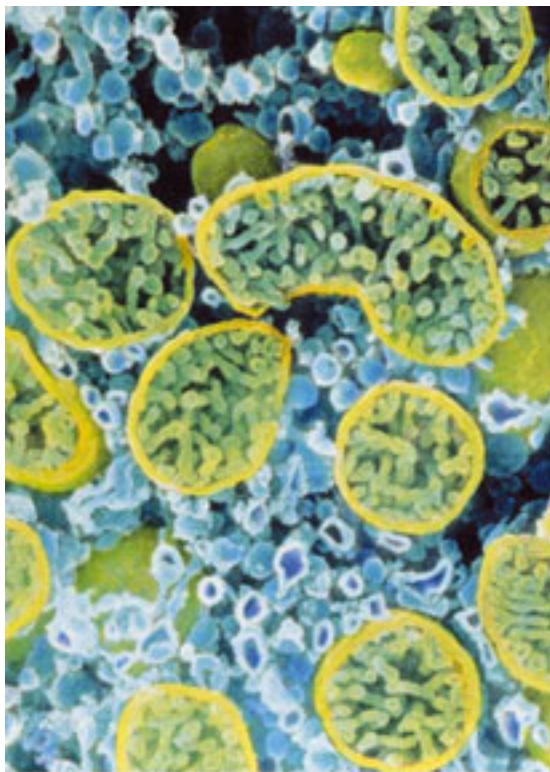
Problemets hjerte er, hvordan mitokondrier har fået denne egenskab, fordi det kræver ekstreme sandsynligheder, der er uforståelige, for bare et individ at opnå denne egenskab ved tilfælde... Enzymerne, der giver respiration og fungerer som en katalysator i hvert trin i en forskellig form, udgør kernen af mekanismen. En celle skal indeholde disse enzymsekvenser fuldstændigt, ellers er den meningsløs. Her, på trods af, at det er i strid med biologisk tankegang, må vi for at undgå en mere dogmatisk forklaring eller spekulation acceptere, dog modvilligt, at alle respirationsenzymerne fuldstændigt eksisterede i cellen før cellen først kom i kontakt med oxygen.¹⁸⁷

Konklusionen, der kan drages fra sådanne udtalelser, er at evolution ikke er en teori, der opstod gennem videnskabelig undersøgelse. I modsætning blev formen og indholdet af denne teori dikteret af den materialistiske filosofis krav. Den blev så til en tro eller et dogme i strid med konkrete videnskabelige fakta. Igen kan vi tydeligt se fra evolutionistisk

litteratur, at al denne indsats har et "formål" - og det formål hinder enhver tro på, at alle levende ting ikke blev skabt uanset prisen.

Evolutionister definerer dette formål som "videnskabeligt". Men hvad de refererer til er ikke videnskab men materialistisk filosofi. Materialisme afviser fuldstændig eksistensen af alt "udover" materie (eller af noget overnaturligt). Videnskab selv er ikke forpligtet til at acceptere sådan et dogme. Videnskab betyder at udforske natur og drage konklusioner fra ens fund. Hvis disse fund leder til konklusionen, at naturen er skabt, må videnskaben acceptere det. Det er en ægte videnskabsmands pligt: ikke at forsvare umulige scenarier ved at klamre sig til det forældede materialistiske dogme fra det 19. århundrede.

Mitochondria

Medier: Et oxygentelt for evolutionsteorien

Som det, vi indtil videre har undersøgt, har vist, hviler evolutionsteorien ikke på noget videnskabeligt grundlag. Men de fleste mennesker i verden er ikke klar over dette og formoder, at evolution er et videnskabeligt faktum. Den største grund til dette bedrag er den systematiske indoktrinering og propaganda udført af medierne om evolution. Af denne grund må vi også nævne de specifikke karakteristikker ved denne indoktrinering og propaganda.

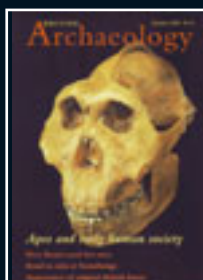
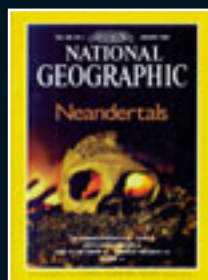
Når kigger forsigtigt på de vestlige medier falder vi ofte over nyheder, der dvæler på evolutionsteorien. Førrende medieorganisationer og velkendte og "respekterede" tidsskrifter bringer regelmæssigt dette emne på banen. Når deres tilgang undersøges år man indtrykket, at denne teori er et absolut bevist faktum, der ikke efterlader plads til diskussion.

Normale mennesker, der læser denne slags nyheder, begynder naturligt at tro, at evolutionsteorien er et faktum så sikkert som enhver matematisk lov. Nyheder af denne art, der optræder i prominente mediemotorer opfanges også af lokale medier. De printer overskrifter med stor tekst: "Ifølge Time magazine, er et nyt fossil, der udfylder hullet i den fossile kæde, blevet fundet"; eller "Nature indikerer, at videnskabsmænd har kastet lys over evolutionsteoriens sidste problemer." Fundet af "det sidste manglende link i den evolutionistiske kæde" betyder ingenting, fordi der ikke er en eneste bevist ting ved evolution. Alt vist som bevis er falskt, som vi har beskrevet i de tidligere kapitler. Udover medier gælder det samme for videnskabelige ressourcer som encyklopædier og biologibøger.

Kort sagt vedholder både medierne og akademiske cirkler, som står til rådighed for anti-religiøse kraftcentre, et helt evolutionistisk synspunkt og de pålægger samfundet dette. Indførelsen er så effektiv, at den med tiden har gjort evolution til en idé, der aldrig kan afvises. At benægte evolution ses som at være i strid med videnskab og som at se bort fra fundamentale realiteter. Dette er grunden til, på trods af så mange mangler, der

EVOLUTIONISTISK PROPAGANDA

Populære videnskabsmagasiner, som har overtaget lederskabet af evolution propaganda, spiller en vigtig rolle i at opfordre offentligheden til at acceptere evolutionsteorien.

indtil videre er blevet afsløret (specielt siden 1950'erne) og det faktum, at disse er blevet indrømmet af evolutionistiske videnskabsmænd selv, at det i dag er næsten umuligt at finde nogen kritik af evolution i videnskabelige cirkler eller i medierne.

Vidt accepteret som de mest "respekterede" udgivelser om biologi og natur i vesten, adopterer magasiner som *Scientific American*, *Nature*, *Focus*, *Discover*, *Science* og *National Geographic* evolutionsteorien som en officiel ideologi og prøver at vise denne teori som et bevist faktum.

Indpakkede løgne

Evolutionists make great use of the advantage given to them by the Evolutionister gør meget brug af fordelene givet til dem ved mediernes "hjernevask" program. Mangle folk tror så ubetinget på evolution, at de ikke engang gider spørge "hvordan" og "hvorfor". Dette betyder, at evolutionister kan indpakke deres løgne, så de let kan være overbevisende.

For eksempel "forklares" "overgangen fra vand til land", som er en af de største fænomener i evolution, der ikke er redegjort for, selv i de mest "videnskabelige" evolutionistiske bøger, med latterlig simpelhed. Ifølge evolution startede liv i vand og de første udviklede dyr var fisk. Teorien siger, at disse fisk en dag begyndte at kaste sig selv op på land af en eller anden grund, (for det meste siges tørke at være grunden), og fiskene, der valgte at live på land, havde lige pludselige fødder i stedet for finner og lunger i stedet for gæller.

De fleste evolutionistiske bøger fortæller ikke "hvordan"-delen af emnet. Selv i de mest "videnskabelige" kilder skjules denne påstands absurditet bag sætninger som "overgangen fra vand til land blev opnået."

Hvordan blev denne "overgang" opnået? Vi ved, at en fisk ikke kan leve i mere end fem minutter ude af vandet. Hvis vi formoder, at den påståede tørke forekom, og fiskene måtte bevæge sig mod land, hvad ville være sket med fiskene? Svaret er evident. Alle fiskene, der kom ud af vandet, ville dø en efter en på få minutter. Selv hvis denne proces havde varet i en periode på ti millioner år, ville svaret stadig være det samme: fisk ville dø en efter en. Grunden er, at et så komplekst organ som en fuldstændig lunge ikke kan komme til ved et pludseligt "tilfælde", altså ved mutation: men en halv lunge, på den anden side, er ikke til noget brug overhovedet.

Men dette er præcis, hvad evolutionister foreslår. "Overgang fra vand til land", "overgang fra land til luft" og mange andre påståede spring "forklares" med disse ulogiske udtryk. Om dannelsen af virkelig komplekse organer som øjet og øret, foretrækker evolutionister ikke at sige noget overhovedet.

Det er let at påvirke manden på gaden med "videnskabspakken". Du tegner et opdigtet billede, der repræsenterer overgangen fra vand til land, du opfinder latinske ord for dyret i vandet, dens "efterkommer" på land og den "mellemliggende overgangsform" (som er et opdigtet dyr), og

THE WHALE TALE FROM EVOLUTIONISTS

En af de mystiske evolutionære fabler er den om "hvalens evolution", som blev udgivet i *National Geographic*, bredt anerkendt som en af de mest videnskabelige og seriøse udgivelser i verden:

Hvalens overgang til suveræn størrelse begyndte åbenbart for tres millioner år siden, da behårede, firbenede pattedyr gik i vandet i deres søgen efter mad eller tilflugtssted. Som æoner gik, skete forandringer langsomt. Bagben forsvandt, forben blev til finner, hår gav plads til en tykt, glat tæppe af spæk, næsebor flyttede sig til toppen af hovedet, den lille hale bredte sig ud til en stor, og i den flydende verden af vand blev kroppen enorm.

Udover det faktum, at der ikke er en eneste videnskabelig base for noget af dette, strider sådan en hændelse også imod naturens principper. Denne fabel, udgivet i *National Geographic*, er bemærkelsesværdig for at være en indikation for omfanget af tilsyneladende seriøse evolutionistiske udgivers fejlslutninger.

1- Victor B. Scheffer, "*Exploring the Lives of Whales*", *National Geographic*, vol. 50, December 1976, p. 752

laver så en uddybet løgn: "*Eusthenopteron* omdannedes først til *Rhipitistian Crossoptergian*, og så *Ichthyostega* over en lang evolutionær proces." Hvis du lægger disse ord i munden på en videnskabsmand med tykke briller og en hvid frakke, ville du lykkedes med at overbevise mange mennesker, fordi medierne, som dedikerer sig selv til at promovere evolution, ville meddele de gode nyheder til verden med stor entusiasme.

Konklusion: Evolution er et bedrag

Der er mange andre beviser såvel som videnskabelige love, der ugyldiggør evolution, men i denne bog har vi kun været i stand til at diskutere nogle af dem. Selv de burde være nok til at afsløre den vigtigste sandhed: Selvom det er indhyllet i videnskabens skikkelse, er evolutionsteorien intet andet end et bedrag: et bedrag, der kun forsvares til fordel for materialistisk filosofi; et bedrag ikke grundlagt på videnskab men på hjernevask, propaganda og svindel.

Vi kan opsummere, hvad vi indtil videre har bemærket, som følger:

Evolutionsteorien er kollapsed

Evolutionsteorien er en teori, der mislykkes ved allerførste trin. Grunden er, at evolutionister ikke er i stand til at forklare bare dannelsen af et enkelt protein. Heller ikke sandsynlighedslovene eller fysik- og kemilovene tilbyder nogen chance for den tilfældige dannelse af liv.

Lyder det logisk og fornuftigt, når ikke engang et enkelt tilfældigt dannet protein kan eksistere, at millioner af sådanne proteiner kombineredes i en orden og producerede cellen i en levende ting; og at milliarder af celler dannedes og så satte sig sammen ved tilfælde for at producere levende ting; og at der genereredes fisk fra dem; og at de gik på land og omdannedes til reptiler, fugle, og at dette er hvordan alle de millioner af forskellige arter på jorden er blevet dannet?

Selv hvis det ikke virker logisk for dig, tror evolutionister på denne fabel.

Men dette er kun en tro - eller hellere en flaks tro - fordi de ikke engang har et enkelt stykke bevis til at bekræfte deres historie. De har aldrig fundet en eneste overgangsform som halv-fisk/halv-reptil eller halv-reptil/halv-fugl. De har heller ikke kunne bevise, at et protein, eller bare et enkelt aminosyremolekyle, der udgør et protein, kunne være dannet på, hvad de kalder oprindelige jordforhold; ikke engang i deres udførligt ud-

styrede laboratorier har de lykkedes med dette. i modsætning har evolutionister med deres indsatser selv demonstreret, at ingen evolutionær proces nogensinde har eller kunne have fundet sted på noget tidspunkt på jorden.

Evolution kan heller ikke bekræftes i fremtiden

Når de ser dette kan evolutionister kun trøste sig selv ved at drømme, at videnskab på en eller anden vis vil løse alle disse dilemmaer med tiden. Men at videnskab skulle bekræfte en så totalt grundløs og ulogisk påstand er udelukket, lige meget hvor mange år der går. I modsætning gør videnskaben, som den fremskrider, bare nonsenset ved evolutionistiske påstande tydeligere og simplere.

Det er sådan, det indtil videre har været. Som flere detaljer om den levende celledes struktur og funktion blev opdaget, blev det meget tydeligt, at cellen ikke er en simpel, tilfældigt dannet sammensætning, som man troede var tilfældet ifølge den primitive biologiske forståelse på Darwins tid.

Når situation er så selvindlysende, kan nægtelsen af skabelsesfaktummet og at grundlægge livets oprindelse på ekstremt usandsynlige tilfælde og så forsvare disse påstande med insisteren senere blive kilde til stor ydmygelse. Som evolutionsteoriens ægte ansigt kommer mere og mere frem og som offentlig holdning ser sandheden, er der måske ikke længe til, før de blinde, fanatiske fortalere for evolution ikke vil være i stand til at vise sig selv.

Evolutions største forhindring: sjæl

Der er mange arter i verden, der ligner hinanden. For eksempel kan der være mange levende væsner, der ligner en hest eller en kat, og mange insekter ligner måske hinanden. Disse ligheder overrasker ikke nogen.

De overfladiske ligheder mellem menneske og abe tiltrækker på en måde for meget opmærksomhed. Denne interesse går nogle så langt, at nogle folk tror på den falske tese om evolution. Faktisk betyder de overfladiske ligheder mellem menneske og aber ingenting. Næsehornsbillen og næsehornet deler også visse overfladiske ligheder, men det ville være latterligt at prøve at etablere noget slags evolutionært link mellem disse to væsner, hvor det ene er et insekt og det andet et pattedyr, på grundlag af den lighed.

Udover den overfladiske lighed kan aber ikke siges at være tættere på mennesket end på noget andet dyr. Faktisk, hvis man overvejer intelligensniveauet, så kan honningbien, der producerer den geometrisk mirakuløse struktur i bikagen, eller edderkoppen, der bygger ingeniørmiraklet spindelvævet, siges at være tættere på mennesket. De er endda overlegne på nogle aspekter.

Der er en meget stor forskel mellem mennesker og aber, uanset en ligetil lighed udadtil. En abe er et dyr og er ikke forskellig fra en hest eller en hund, hvis man betragter bevidsthedsniveauet. Stadig er mennesket et bevidst, viljestærkt væsen, der kan tænke, tale, forstå, beslutte og dømme. Alle disse egenskaber er funktionerne i den sjæl, mennesket besidder. Sjælen er den vigtigste forskel, der indskyder et stort hul mellem mennesket og andre væsner. Ingen fysisk lighed kan lukke dette hul mellem mennesket og ethvert andet levende væsen. I naturen er mennesket den eneste levende ting, der har en sjæl.

Allah skaber ifølge sin vilje

Ville det gøre en forskel, hvis scenariet foreslået af evolutionister virkelig havde fundet sted? Overhovedet ikke. Grunden er, at hvert stadie fremsat af evolutionær teori og baseret på tilfælde, kun kunne være sket som resultat af et mirakel. Selv hvis livet kom til gradvist gennem en sådan rækkefølge af stadier, kunne hvert følgende stadie kun være kommet til ved en bevidst vilje. Det er ikke bare usandsynligt, at de stadier kunne være sket ved tilfælde, det er umuligt.

Hvis det siges, at et proteinmolekyle blev dannet under de oprindelige atmosfæriske forhold, må det huskes, at det allerede er blevet demonstreret af sandsynligheds-, biologi- og kemilovene, at dette ikke kunne være sket ved tilfælde. Men skal det påstås, at de blev produceret, så er der intet andet alternativ end at indrømme, at den skyldte sin eksistens til en Skabers vilje. Den samme logik gælder hele hypotesen fremsat af evolutionister. For eksempel er der hverken palæontologisk bevis eller en fysisk, kemisk, biologisk eller logisk begrundelse, der beviser, at fisk gik fra vand til land og dannede dyrene på land. Men hvis man vil have, at fisk klatrede op på land og ble til reptiler, må den, der kommer med påstanden, også acceptere eksistensen af en Skaber, der er i stand til at få hvad end, han vil, til

at komme til eksistens med det blotte ord "vær". Enhver anden forklaring a et sådan mirakel er i sig selv selvmodsigende og en krænkelse af fornuf-tens principper.

Virkeligheden er tydelig og evident. Alt liv er produktet af en perfekt orden og en overlegen Skabelse. Dette giver så konkret bevis for eksisten-sen af en Skaber, besidderen af uendelig magt, viden og intelligens.

Den Skaber er Allah, Herren af himlene og jorden og af alt, der ligger imellem dem.

Skabelsesfaktummet

I denne bogs tidligere sektioner har vi undersøgt, hvor evolutionsteorien, som foreslår, at liv ikke blev skabt, er en fejlslutningen i fuldstændig strid med videnskabelige fakta. Vi så, at moderne videnskab har afsløret et meget eksplicit faktum gennem visse videnskabsgrene som palæontologi, biokemi og anatomi. Det faktum er, at Allah skaber alle levende væsner.

Faktisk behøver man ikke nødvendigvis at appellere til de komplicerede resultater i biokemiske laboratorier eller geologiske udgravninger for at opdage dette faktum. Tegnene på en ekstraordinær visdom er synlige i hvilket som helst levende væsen, man observerer. Der er en flot teknologi og et design i et insekts krop eller i en lille fisk i havets dyb, der aldrig nås af mennesker. Nogle levende væsner, som ikke engang har en hjerne, udfører perfekt så komplicerede opgaver, at de aldrig kan lykkes selv for mennesker.

Denne store visdom, organisering og plan, der hersker overalt i naturen, udgør solidt bevis for eksistensen af en suveræn Skaber, der dominerer i hele naturen, og denne Skaber er Allah. Allah har indrettet alle levende væsner med ekstraordinære egenskaber og vist mennesket de tydelige tegn på Sin eksistens og magt.

På de følgende sider vil vi undersøge blot få af de utallige beviser for Skabelse i naturen.

Honningbier og bikubers arkitektoniske vidundere

Bier producerer mere honning, end de faktisk behøver, og lagrer det i bikuber. Bikubens heksagonale struktur er velkendt for alle. Har du nogensinde undret dig over, hvorfor bier konstruerer heksagonale bikuber i stedet for ottekantede eller pentagonale?

Matematikere, der leder efter svaret på dette spørgsmål, nåede en interessant konklusion: "Et heksagon er den mest passende geometriske form for maksimum brug af et givent areal."

En heksagonal celle kræver den mindste mængde voks til konstruktion,

mens den lagrer den maksimale mængde honning. Så bierne bruger den mest passende mulige form.

Metoden brugt i konstruktionen af bikuben er også meget fantastisk: bier begynder konstruktionen af boet fra to-tre forskellige steder og væver bikuben samtidig i to-tre strenge. Selvom de starter fra forskellige steder, konstruerer bierne, i stort antal, identiske heksagoner og væver så bikuben ved at sætte disse sammen og mødes i midten. Heksagonens samlingspunkter sættes så fermt sammen, at der ikke er noget tegn på, at de sættes sammen efterfølgende.

I lyset af denne ekstraordinære præstation må vi bestemt indrømme eksistensen af en overlegen vilje, der ordinerer disse væsner. Evolutionister vil bortforklare denne præstation med konceptet om "instinkt" og forsøger at fremstille det som en simpel egenskab hos bierne. Men hvis der er et instinkt på arbejde, hvis dette regerer over alle bier og gør, at alle bier arbejder i harmoni dog uinformet om hinanden, så betyder det, at der er en ophøjet Visdom, der regerer over alle disse små væsner.

For at sige det mere eksplicit, "inspirerer" Allah, skaberen af disse små væsner, dem med, hvad de skal gøre. Dette faktum blev deklareret i Koranen for fjorten århundreder siden:

Din Herre åbenbarede for bierne: "Tag bolig i bjergene, i træerne og i det, som de bygger! Spis så af alle frugterne, og følg jeres Herres stier i ydmyghed!" Af deres mave kommer der forskellige drikke, hvori der er lægedom for menneskene. Deri er der et tegn for folk, der vil besinde sig. (Sura an-Nahl, 68-69)

Fantastiske arkitekter: termitter

Ingen kan undgå at blive overrasket over at se et termitbo oprejst på jorden af termitter. Dette er fordi, termitboerne er arkitektoniske vidundere, der rejser sig op så højt som 5-6 meter. I dette bo er der sofistikerede systemer, der møder alle termitternes behov, som aldrig kan optræde i sollys på grund af deres kropsstruktur. I boerne er der ventilationssystemer, kanaler, larve rum, korridorer, specielle svampeproducerende gårde, sikkerhedsudgange, rum til koldt og varmt vejr; kort sagt, alt. Hvad der er mere forbløffende er, at termitterne, der konstruerer disse vidunderlige bo, er blinde.¹⁸⁸

På trods af dette faktum ser vi, når vi sammenligner størrelsen på en termit og dens bo, at termitter succesfuldt overkommer et arkitekt projekt, der er 300 gange større end dem selv.

Termitter har endnu en fantastisk egenskab: hvis vi deler et termitbo i to ved de første konstruktionstrin og så sætter det sammen efter nogen tid, vil vi se, at alle passagevejene, kanalerne og vejene skærer hinanden. Termitter fortsætter deres opgaver som om, de aldrig blev delt fra hinanden og blev ordineret fra ét enkelt sted.

Spættten

Alle ved, at spættter bygger deres reder ved at hakke i træstammer. Pointet, som mange mennesker ikke overvejer, er hvordan spættten ikke får nogen hjerneblødninger, når de banker kraftigt med deres hoved. Hvad spættten gør, er på en måde lidt ligesom, når et menneske banker et søm ind i væggen med sit hoved. Hvis et menneske vovede sig med sådan noget, ville han nok få hjernerystelse efterfulgt af en hjerneblødning. En spætte kan dog hakke en hård træstamme 38-43 gange mellem 2,10 og 2,69 sekunder, og der sker den ingenting.

Ingenting sker, fordi en spættes hovedstruktur er

dannet til at passe til dette job. Spættens kranie har et "suspension" system, der reducerer og absorberer kraften fra slagene. Der er specielle blødgørende væv mellem benene i dens kranie.¹⁸⁹

Flagermus' sonarsystem

Flagermus flyver i tusmørke uden besvær, og de har et meget interessant navigationssystem for at gøre dette. Det er, hvad vi kalder et "sonar" system, et system hvorved de omgivende objekters form bestemmes ifølge ekkoet fra lydbølgerne.

En ung person kan knap opfatte en lyd med en frekvens på 20.000 vibrationer per sekund. En flagermus udstyret med et specielt skabt "sonar system" gør dog brug af lyde, der har frekvenser mellem 50.000 og 200.000 vibrationer per sekund. Den sender disse lyde ud i alle retninger 20 eller 30 gange hvert sekund. Ekkoet af lyden er så kraftig, at flagermusen ikke bare forstår eksistensen af objektet på dens vej, men også afgør placeringen af dens hurtigflyvende byttedyr.¹⁹⁰

Hvaler

Pattedyr skal regelmæssigt trække vejret, og af denne grund er vand ikke et særlig belejligt miljø for dem. Hos en hval, som et havpattedyr, klares dette problem dog med en vejtrækningssystem, der er lang mere effektivt end hos mange dyr på land. Hvaler puster ud én gang og udløser 90% af den luft, de bruger. Altså skal de kun trække vejret med meget lange intervaller. På samme tid har de en meget koncentreret væske kaldet "myoglobin", der hjælper dem med at lagre oxygen i deres muskler. Med hjælp af disse systemer kan finhvaler for eksempel dykke så dybt som 500 meter og svømme i 40 minutter uden overhovedet at trække vejret.¹⁹¹ På den anden side er hvalens næsebor placeret på dens ryg i modsætning til pattedyr på land, så de let kan trække vejret.

Skabelsesmiraklerne i myggen

Vi tænker altid på myggen som et flyvende dyr. Faktisk tilbringer myggen dens udviklende stadier under vand og kommer ud fra vandet gennem en enestående struktur, hvor den er givet alle de organer, den skal bruge.

Myggen begynder at flyve med specielle tilgængelige sansesystemer til at registrere dens byttes placering. Med disse systemer ligner den et kampfly læsset med detektorer til varme, gas, fugt og lugt. Den har endda en evne til at "se i henhold til temperaturen", som hjælper den med at finde sit bytte selv i tussmørke.

Den "blod sugende" teknik hos myggen kommer med et utrolig komplekst system. Med den seks bladede skæresystem, skærer den huden som en sav. Mens skæreprocessen foregår, bedøver en sekretion udskilt på såret vævet, og personen opdager ikke engang, at hans blod bliver suget ud. Denne sekretion forhindrer på samme tid blodets størkning og sikrer fortsættelsen af suge processen.

Hvis bare et af disse elementer mangler, vil myggen ikke kunne leve af blod og fortsætte sin generation. Med sin exceptionelle struktur er selv dette lille væsen et tydeligt tegn på Skabelse i sig selv. I Koranen fremhæves myggen som et eksempel, der viser Allahs eksistens for mennesket med forståelse:

Gud skammer sig ikke over at anføre en myg eller noget derudover som eksempel. De, der tror, ved, at det er sandheden fra deres Herre, mens de, der er vantro, siger: "Hvad mener Gud med at bruge sådan et eksempel?" Derved vildleder Han mange, og derved retleder Han mange. Men Han vildleder kun de gudløse, (Sura al-Baqara, 26)

Rovfugle med utroligt syn

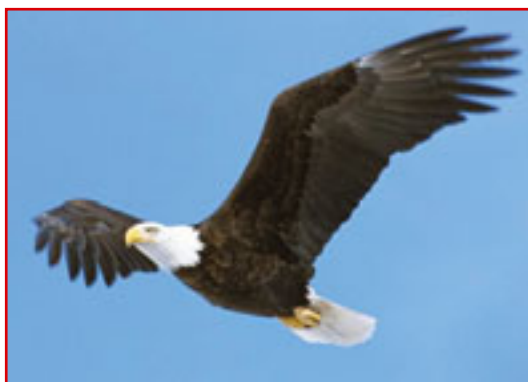
Jagtfugle har ivrige øjne, der gør, at de er i stand til at lave perfekte afstandsjusteringer, mens de angriber deres dytte. Desuden indeholder deres store øjne flere syns celler, hvilket betyder bedre syn. Der er mere end en million syns celler i en jagtfugls øje.

Ørne, der flyver tusindvis af meter oppe, har så skarpe øjne, at de kan skanne jorden perfekt fra den afstand. Ligesom krigsfly registrerer deres mål

fra tusindvis af meter væk, spotter ørne deres bytte og opfatter den mindste farveforskel eller den mindste bevægelse på jorden. Ørnens øje har en synsvinkel på trehundrede grader og den kan forstørre et givent billede omkring seks til otte gange. Ørne kan scanne et område på 30.000 hektarer, mens de flyver 4.500 meter over det. De kan let skelne en kanin gemt bland græsset fra en højde på 1.500 meter. Det er tydeligt, at denne enestående øjenstruktur hos ørnen er specielt skabt til dette væsen.

Edderkoppens spind

Edderkoppen, der hedder *Dinopis*, har en stor jagt evne. I stedet for at væve et statisk spind og vente på sit bytte, væver den et lille men højst usædvanligt spind, som den kaster på sit bytte. Bagefter pakker den tæt sit bytte ind i dette spind. Det indfangede insekt kan intet gøre for at frigøre sig selv. Spindet er så perfekt lavet, at insektet bliver mere viklet ind, når det bliver mere bange. For at large sin mad vikler edderkoppen byttet ind med ekstra tråde, som om den pakkede det ind.

Hvordan laver denne edderkop et spind så enestående i sin mekaniske og kemiske struktur? Det er umuligt for edderkoppen at have fået en sådan evne ved tilfælde, som det påstås af evolutionister. Edderkoppen er uden evner som et lære og huske og har ikke engang en hjerne til at udføre disse ting. Tydeligvis er denne evne skænket til edderkoppen af dens skaber, Allah, Som er Ophøjet af magt.

Meget vigtige mirakler er gemt i edderkoppens spind. Denne tråd med en diameter på under en tusindedel af en millimeter er 5 gange stærkere end en ståltråd med samme tykkelse. Denne tråd har endnu en egenskab ved at være ekstremt let. En længde af denne tråd lang nok til at omkredse hele jorden ville kun veje 320 gram.¹⁹² Stål, et stof specielt produceret i industrielle fabrikker, er en af de stærkeste materialer produceret af mennesker. Men edderkoppen kan i sin krop producere en meget stærkere tråd end stål. Mens

Edderkoppespind

Edderkoppen *Deinopis* har et fremragende jage evne. I stedet for at lave et almenligt net og vente på sit føde, laver edderkoppen et lille men effektiv fælde som den smider på offeret. Derefter pakker den sit offer med samme spind. Den fangede insekt har ingen muligheder for at slippe væk. Spindet er sådant et perfekt design at når insektet bekæmper spindet øger den spindets effekt. For at forlænge holdbarheden på sin føde tilføjer *deinopis* mere spind og dermed laver den en "pakke".

Men hvordan har denne lille edderkop kunne lave den mekaniske design og den kemikalske opskrift? Det er klart umuligt, at denne proces ikke kan være et tilfældighed som evolutionister påstår. Edderkopper er undtaget evnen til at kunne lære, efterligne og har da slet ikke en kapacitet af en hjerne til det. Utvivlsomt er denne evne en gave givet til edderkoppen fra Allah som også har skabt den til at starte med.

Edderkoppespindet indeholder vigtige mirakler gemt. Bredden som er mindre end 1 til 1000 dele er mere end fem gange stærkere end en ståltråd på samme størrelse. Et andet faktum er at vægten er utroligt let. Vægt mængden der er behøv for at kunne nå rundt om jorden er kun 320 gram.* Stål er et materiale der bliver brugt overalt i det industrielle verden og er en af de stærkeste materiale mennesker kan fremstille. Men en simpel lille edderkop producere et langt bedre materiale.

Menneskers opfindelse er en uddannelse og teknologiske proces gennem flere hundrede år, men hvad er det edderkoppen bruger? Som det ses er alt teknisk og teknologiske muligheder mennesker bruger, er langt bagude forhold til edderkoppen.

(*) "Structure and Proper ties of Spider Silk", Endeavour, Januar 1986, udgave 10, s. 42.

mennesket producerer stål, gør han brug af sin århundrede gamle viden og teknologi; hvilken viden eller teknologi bruger så edderkoppen, når den producerer sin tråd?

Som vi ser halter alle teknologiske og tekniske midler tilgængelige for mennesket bag en edderkops.

Dyr, der går i dvale

Dyr, der går i hi, kan fortsætte med at leve, selvom deres kropstemperatur falder til samme grad som den kolde temperatur udenfor. Hvordan gør de dette?

Pattedyr er varmblodede. Dette betyder, at deres kropstemperatur under normale forhold forbliver konstant, fordi den naturlige termostat i deres krop fortsætter med at regulere denne temperatur. Men under dvale falder den normale kropsvarme hos små pattedyr, som egernrotten med en normal kropsvarme på 40 grader, til lidt over frysepunktet som reguleret af en slags nøgle. Kropsstofskiftet falder i stor grad. Dyret begynder at trække vejret meget langsomt og dets normale hjerteslag, som er 300 gange i minuttet, falder til 7-10 slag i minuttet. Dens normale kropsreflekser stopper, og de elektriske aktiviteter i hjernen falder til næsten ikke målbart.

En af farene ved ubevægelighed er frysningen af væv i meget koldt vejr, og at de derved ødelægges af iskrystaller. Dyr, der går i dvale, er dog beskyttet mod denne fare takket være specielle egenskaber, de er blevet skænket. Kropsvæskerne i dyr, der går i hi, bevares af kemiske materialer med høje molekyllære masser. Altså sænkes deres frysepunkt, og de bliver beskyttet fra skader.¹⁹³

Elektriske fisk

Visse arter af nogle fisketyper som elektriske ål og elektriske rokker udnytter elektriciteten produceret i deres kroppe til enten at beskytte sig selv fra deres fjender eller til at lamme deres bytte. I hvert levende væsen - inklusiv mennesket - er en lille smule elektricitet. Mennesket kan dog ikke styre denne elektricitet eller kontrollere den til at bruge til sin egen fordel. De ovennævnte væsner har på den anden side en elektrisk ladning så høj som 500-600 volt i deres kroppe, og de er i stand til at bruge denne imod deres fjender. Endvidere påvirkes de ikke negativt af denne elektricitet.

Energien, de bruger til at forsvare sig selv, genoprettes efter en vis tid, ligesom et batteris opladning og elektrisk energi igen er klar til brug. Fisk

bruger ikke kun højspændings elektriciteten i deres små kroppe til forsvarsformål. Udover at give midler til at finde vej i dybe, mørke vande, hjælper elektriciteten dem også med at opfatte objekter uden at se dem. Fisk kan sende signaler ved at bruge elektriciteten i deres kroppe. Disse elektriske signaler reflekteres tilbage efter at ramme solide objekter, og disse refleksioner giver fisken information om objektet. På denne måde kan fisk afgøre afstanden og størrelsen af et objekt.¹⁹⁴

En perfekt plan på dyr: kamuflage

En af de egenskaber, som dyr besidder for at holde sig i live, er kunsten at gemme sig selv - altså, "camouflage."

Dyr føler behov for at gemme sig af to hovedgrunde: for at jage og for at beskytte sig selv fra rovdyr. Camouflage adskiller sig fra alle andre metoder med dens specielle involvering af yderst intelligens, evne, æstetik og harmoni.

Dyrs camouflage teknikker er virkelig fantastiske. Det er næsten umuligt at identificere et insekt, der er gemt på en træstamme eller et andet væsen gemt under et blad.

Bladlus, der suger planter juice, fodrer sig selv med plante stilke ved at lade som om, de er torne. Med denne metode prøver de at snyde fugle, deres største fjende, og sikre at fugle ikke vil sætte sig på disse planter.

Over: Bladlus, der imiterer torne på træer. Højre ovenfor: En slange skjuler sig ved at sænke sig selv ned blandt bladene. Højre nedenfor: En sommerfuglelarve placeret midt på et blad for ikke at blive opdaget.

Venstre: En blæksprutte, der får sig selv til at ligne den sandede overflade.

Højre: Den stærke gule farve, som fisken får i tilfælde af fare, som når den ses af en dykker.

Blæksprutter

Under en blækspruttes hud er opstillet et tykt lag af elastiske pigment sække, der hedder kromatoforer. De findes hovedsagligt i gul, rød, sort og brun. Ved et signal udvider cellerne sig og dækker huden med den passende nuance. Det er sådan blæksprutten antager farven af de sten, der står på, og laver en perfekt camouflage.

Dette system opererer så effektivt, at blæksprutten også kan danne en kompleks zebra-lignende sribning.¹⁹⁵

Anderledes visionssystemer

For mange dyr i havet er det ekstremt vigtigt for jagt og forsvar at kunne se. Følgelig er de fleste af dyrene i havet udstyret med øjne perfekt skabt til at være under vand.

Under vand bliver evnen til at se mere og mere begrænset med dybden, specielt efter 30 meter. Organismer, der lever på denne dybde, har dog øjne skabt i overensstemmelse med de givne forhold.

Land på hav har i modsætning til dyr på land sfæriske linser, som passer perfekt til behovet i tætheden af det vand, de lever i. Sammenlignet med det brede, elliptiske øjne hos dyr på land er denne sfæriske struktur mere brugbar til syn under vand; den er justeret til at se objekter tæt på. Når der fokuseres på et objekt, der er på længere afstand, trækkes hele linsesystemet bagud ved hjælp af en speciel muskelmekanisme i øjet.

En anden grund til, at fiskenes øjne er sfæriske, er lysets refraktion i vand. Fordi øjet er fyldt med en væske, der har næsten samme tæthed som vand, sker der ingen refraktion, mens et billede, der dannes udenfor, reflekteres på øjet. Som resultat fokuserer øjenlinsen fuldstændig billedet af objek-

tet udenfor på øjets retina. Fisken ser i modsætning til mennesker meget skarpt i vand.

Nogle dyr som blæksprutter har ret store øjne til at kompensere for the dårlige lys i vandets dyb. Under 300 meter må storøjede fisk fange glimtene fra de omgivende organismer for at opdage dem. De må være specielt følsomme overfor det svage blå lys, der trænger igennem vandet. Af denne grund er der rigeligt med følsomme blå celler i deres øjnes retina.

Som det forstås fra disse eksempler har hvert levende væsen distinktive øjne, specielt skabt til at møde deres specifikke behov. Dette faktum beviser, at de alle er skabt præcis, som de skal være, af en Skaber, Som har evig visdom, viden og magt.

Specielt frysesystem

En frossen frø rummer en usædvanlig biologisk struktur. Den viser ingen tegn på liv. Dens hjerteslag, vejrtrækning og blodcirkulation er stoppet fuldstændig. Når isen smelter vender den samme frø dog tilbage til liv som om, den er vågnet op fra søvn.

Normalvis konfronterer et levende væsen i det frosne stadie mange fatale risici. Frøen møder dog ingen af dem. Den har den vigtige egenskab af at producere rigeligt med glukose, når den er i det stadie. Ligesom en diabetiker når frøens blodsukker nogle mange høje niveauer. Den kan nogle gange gå så højt som 550 millimol/liter. (Dette tal er normalt mellem 1-4 mmol/liter for frøer, og 4-5 mmol/liter for menneskekrop). Denne ekstreme glukose koncentration kan skabe seriøse problemer på normale tider.

I en frossen frø forhindrer denne ekstreme glukose dog vand fra at forlade cellen og stopper krympning. Frøens cellemembran er let gennemtrængelig for glukose, så glukose let får adgang til cellen. Den høje mængde glukose i kroppen mindsker den frysende temperatur og gør, at kun en

meget lille del af dyrets indre kropsvæsker bliver til is i kulden. Forskning har vist, at glukose også kan brødføde frosne celler. Under denne periode, udover at være kroppens naturlige brændstof, stopper glukose også mange stofskifte reaktion som urinstof syntese og forhindrer derved forskellige mad kilder i cellen fra at blive opbrugt.

Hvordan kommer sådan en høj mængde glukose i frøens krop til lige pludselig? Svaret er ganske interessant: dette levende væsen er udstyret med et meget specielt system ansvarlig for denne opgave. Så snart is optræder på huden, rejser en besked til leveren og gør, at leveren omdanner noget af dens lagrede glykogen om til glukose. Naturen af denne besked, der rejser til leveren, er stadig ukendt. Fem minutter efter, beskeden er modtaget, begynder sukkerniveauet i blodet støt at stige.¹⁹⁶

At dyrene er udstyret med et system, der fuldstændig ændrer dens stofskifte, så det møder alle dens behov lige, når det kræves, kan utvivlsomt kun være muligt gennem den Almægtige Skabers fejlfrie plan. Intet tilfælde kan skabe et så perfekt og komplekst system.

Albatrosser

Trækfugle minimerer energiforbrug ved at bruge forskellige "flyveteknikker". Albatrosser observeres også at have en sådan flyvestil. Disse fugle, som tilbringer 92% af deres liv på havet, har vingefang op til 3,5 meter. Den vigtigste karakteristik hos albatrosser er deres flyvestil: de kan flyve i timevis uden at slå med vingerne overhovedet. For at gøre dette glider de i luften og holder deres vinger konstante ved at bruge vinden.

Det kræver en stor mængde energi at holde vinger med et vingefang på 3,5 meter konstant åbne. Albatrosser kan dog blive i denne position i timevis. Dette er grundet det specielle anatomiske system, de skænkes med fra deres fødselsøjeblik. Under flyvning er albatrossernes vinger blokerede. Derfor behøver den ikke at bruge nogen muskelkraft. Vinger løftes kun af muskel lag. Dette hjælper fuglen under flyvning. Dette system reducerer fuglens energiforbrug under flyvning. Albatrossen bruger ikke energi,

Den ekstraordinære struktur i fuglefjer

Ved første undersøgelse lader fuglefjer ikke til at indeholde særlig mange egenskaber. Men når de inspiceres grundigere, ses fjer – som er lette men stærke og uigennemtrængelige for vand – dog at have en højst kompleks struktur.

For at kunne flyve skal fugle veje så lidt som mulig. I overensstemmelse med det krav består fjer af keratinproteiner. På begge sider af hver af fjerens skafter er der 400 sidegrene eller modhager, hver med cirka 800 bittesmå kroge eller bistråle. På hver af disse 800 bistråle er der 20 mindre tråde med hæfteskroge, som holder de parallelle bistråle sammen, ligesom lynlåse, der forbinder to stykker tøj. Der er cirka 300 millioner kroge i en enkelt fjer, og det totale antal kroge på alle fjerene på en given fugl er cirka 700 milliarder.

Den komplekse struktur af modhager og hæfteskroge, som låser en fjer sammen, tjener en meget vigtig funktion. Fjer skal være tæt sammensat for ikke at blive separerede, flossede og ubrugelige, når fuglen flyver. Ved hjælp af denne mekanisme er hver fjer så tæt bundet sammen, at hverken stærke vinde eller regn kan bryde dens kontinuerlige overflade. De nederste fjer er ikke de samme som dem på vinger og halen. De meget store halefjer fungerer som ror og bremser. Imens øger vingefjerene overfladearealet og løfter derfor ved at åbne sig op, når vinger slår nedad.

fordi den ikke slår med vingerne eller spilder energi på at holde dens vinger udstrakte. At flyve i timevis ved udelukkende at gøre brug af vind giver den en ubegrænset energikilde. For eksempel taber en 10 kg tung albatros kun 1% af sin kropsvægt, når den rejser 1000 km. Dette er virkelig en lav rate. Mennesker har produceret svævefly, der bruger albatrosser som model, og ved at bruge deres fascinerende flyveteknik.¹⁹⁷

En besværlig migration

Stillehavslaksen har den enestående egenskab af at vende tilbage til floderne, som de blev udklækket i, for at reproducere. Efter at have tilbragt dele af deres liv i havet kommer disse dyr tilbage til ferskvand for at reproducere sig.

Når de begynder deres rejse i den tidlige sommer, er fiskens farve kraftig rød. Ved slutningen af rejsen bliver deres farve dog sort. Ved begyndelsen af deres migration trækker de sig røst tæt på kysten og prøver at nå floder. De prøver vedholdende at komme tilbage til deres fødselssted. De når stedet, hvor de blev udklækket, ved at springe over turbulente floder, svømme mod strømmen, overvinde vandfald og diger. Ved slutningen af denne 3.500-4.000 km lange rejse, har hun laks æg klar, ligesom han laks har sperm. Når de har nået stedet, hvor de blev udklækket, lægger hun laks omkring 3 til 5 tusind æg mens han laksen fertiliserer dem. Fisken påtager sig meget skade som resultat af denne migration og udklækningsperiode. Hunerne, der lægger æg, bliver udmattede: deres halefinner bliver slidt, og deres hud bliver sort. Det samme gælder også for hanner. Floden flyder snart med døde laks. Men endnu en generation af laks er klar til at klække ud og tage samme rejse.

Hvordan laks gennemfører sådan en rejse, hvordan de når havet efter de er klækket ud, og hvordan de finder vej er bare nogle af de spørgsmål, der forbliver ubesvarede. Selvom mange forslag er gjort, er ingen bestemt løsning endnu blevet nået. Hvad er

kraften, der får laks til at foretage en tilbagerejse på tusindvis af kilometer tilbage til et sted, der er ukendt for dem? Det er tydeligt, at der er en overlegen Vilje, der regerer over og kontrollerer alle disse levende væsner. Det er Allah, Opretholderen af hele verden.

Koalaer

Olien i eukalyptusblade er giftig for mange pattedyr. Giften er en kemisk forsvarsmekanisme brugt af eukalyptustræer imod deres fjender. Men der er et meget specielt levende væsen, der får det bedste fra denne mekanisme og lever af giftige eukalyptusblade: et pungdyr kaldet koalaen. Koalaer laver deres hjem i eukalyptustræer, mens de også spiser dem og får vand fra dem.

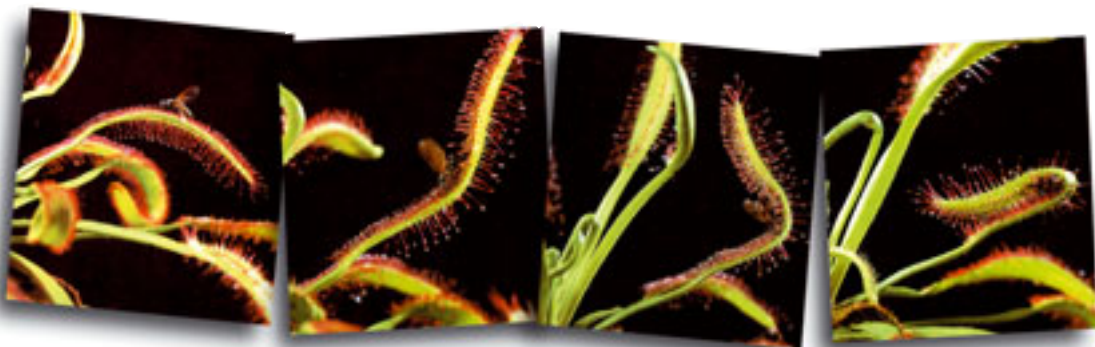

Ligesom andre pattedyr kan koalaer helle ikke fordøje cellulosen i træerne. For dette er afhængigt af cellulose fordøjende mikroorganismer. Disse mikroorganismer er tæt befolkede i samlingspunkterne i tynd- og tyktarme, blindtarmen, som er det bageste forlængelses rør i tarmsystemet. Blindtarmen er den mest interessante del af koalaens fordøjelsessystem. Dette segment fungerer som et gæringskammer, hvor mikrober sættes til at fordøje cellulose, mens gennemgangen af blade forsinkes. Altså kan koalaer neutralisere den giftige effekt i olierne i eukalyptusbladene.¹⁹⁸

Jagt evne i konstant position

Den sydafrikanske soldug plante indfanger insekter med dens viskøse hår. Denne plantes blade er fulde af lange, røde hår. Spidsen af disse hår er dækket med en væske, der har en lugt, der tiltrækker insekter. En anden egenskab ved væsken er, at den er utrolig viskøs. Et insekt, der finder vej til lugtens kilde, bliver fanget i disse viskøse hår. Kort efter er hele bladet lukket ned over insektet, der allerede er viklet ind i hårene, og planten trækker vigtige proteiner ud fra insektet til sig selv ved at fordøje det.¹⁹⁹

Begavelsen af en plante med ingen mulighed fra at bevæge sig fra sin

Venstre: en åben Soldug. Venstre: En lukket en.

plads med sådan en evne er uden tvivl det evidente tegn på særlig skabelse. Det er umuligt for en plante at have udviklet en sådan jagt stil fra sin egen bevidsthed eller vilje, eller gennem tilfældets vej. Så dette er endnu mere umuligt at overse eksistensen og magten af Skaberens, Som har indrettet den med denne evne.

Skabelsesmiraklerne i fuglefjer

Ved første øjekast lader fuglefjer til at have en meget simpel struktur. Når du studerer dem nærmere falder vi dog over meget komplekse strukturer i fjerene, der er lette og dog utrolig stærke og vandtætte.

Fugle må være så lette som muligt for let at kunne flyve. Fjerene er lavet af keratin proteiner, der hjælper med dette behov. På begge sider af en fjers skaft er der faner, og hver fane er dannet af omkring 400 små modhager. Hver af disse 400 modhager har et total af 800 mindre modhager, kaldet bistråler. De 800 bistråler, som er samlet på en lille fuglefjer har 20 andre små kroge eller barbicels, på hver af dem. Disse barbicels spærrer bistrålerne inde. Det totale antal barbicels i alle fjerene på en fugl er omkring 700 milliarder.

Der er en meget væsentlig grund til, at fuglefjerene er tæt indespærret med hinanden med modhager og kroge. Fjerene skal holde tæt på fuglen, så de ikke falder ud ved nogen bevægelse overhovedet. Med mekanismen lavet af modhager og kroge, holder fjerene så tæt på fuglen, at hverken tætte vinde eller regn og sne gør, at de falder ud.

Endvidere er de nederste fjer ikke de samme som fjerene på dens vinger og hale. Halen består af relativt store fjer, der fungerer som ror og bremsere; vingefjer er dannet, så de udvikler overfladearealet under fuglens vingeslag og derved øger løftekraften.

Basilisken er et af de sjældne dyr, der kan bevæge sig ved at opnå en balance mellem vand og luft.

Basilisk: Eksperten i at gå på vand

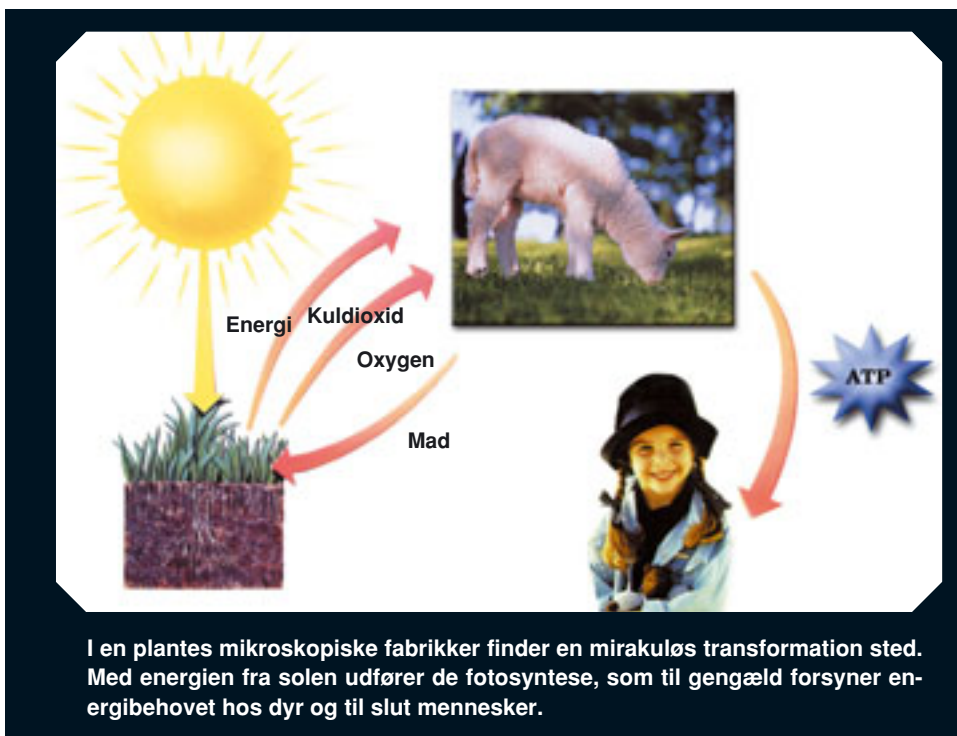
Få dyr er i stand til at gå på vandets overflade. En sådan sjældenhed er basilisk, som lever i Mellemamerika og ses nedenfor. På siderne af tærerne på en basilisks bageste fødder er der flapper, der gør, at de kan plaske vand. Disse rulles op, når dyret går på land. Hvis dyret møder fare, begynder det at løbe meget hurtigt på overfladen af en flod eller sø. Så åbnes flapperne på dens bageste fødder og derfor gives mere overfladeareal for, at den kan løbe på vand.²⁰⁰

Denne unikke struktur hos basilisk er et af de tydelige tegn på Allahs perfekte Skabelse.

Fotosyntese

Planter spiller utvivlsomt en stor rolle i at gøre universet et beboeligt sted. De rensrer luften for os, holder planetens temperatur på et konstant niveau og balancerer proportionen af gasserne i atmosfæren. Oxygenet, når vi trækker vejret, er produceret af planter. En vigtig del af vores mad gives også af planter. Den ernæringsmæssige værdi af planter kommer fra den specielle organisering i deres celler, som de også skylder deres andre egenskaber til.

Plantecellen kan i modsætning til dyre- og menneskeceller gøre direkte brug af solenergi. Den omdanner solenergien til kemisk energi og lagrer den i næringsstoffer på meget specielle måder. Denne proces kaldes "fotosyntese". Faktisk udføres denne proces ikke at cellen men grønkorn, organeller, der giver planter deres grønne farve. Disse små grønne organeller, der kun

kan ses i mikroskop, er de eneste laboratorier på jorden, der er i stand til at lagre solenergi i organisk materiale.

Mængden af materie produceret af planter på jorden er omkring 200 milliarder ton om året. Denne produktion er vital for alle levende ting på jorden. Produktionen lavet af planter realiseres gennem en meget kompliceret kemisk proces. Tusindvis af "klorofyl" pigmenter fundet i grønkornene reagerer med lys i enormt kort tid, noget nær en tusindedel af et sekund. Dette er grunden til, at mange aktiviteter, der finder sted i klorofyl aldrig stadig ikke er blevet set.

At omdanne solenergi til elektrisk eller kemisk energi er et meget nyt teknologisk gennembrud. For at gøre dette bruges højteknologiske instrumenter. En plantecelle så lille, at den er usynlig for de blotte menneskelige øje, har udført denne opgave i millioner af år.

Dette perfekte system viser Skabelse for alle endnu en gang. Det meget komplekse system i fotosyntese er en mekanisme, Allah skaber. En uforlignelig fabrik mases ind på et lillebitte område i bladene. Dette fejlfrie system er bare et af de tegn, der afslører, at Allah, Opretholderen af hele verdenen, skaber alle levende ting.

ADVARSEL

Det kapitel, du nu skal til at læse, afslører en afgørende hemmelighed i dit liv. Du burde læse det meget opmærksomt og grundigt, for det omhandler et emne, der er ansvarlig for at lave en fundamental ændring i dit syn på den eksterne verden. Emnet i dette kapitel er ikke bare et synspunkt, en anden tilgang eller en traditionel filosofisk tanke: det er et faktum, som alle, troende eller vantro, må indrømme, og som også er bevist af videnskab i dag.

Materies ægte essens

EN VIGTIG ERKLÆRING

Hemmeligheden bag materie er ikke Wahdatul Wujood

Emnet kaldet "materies ægte essens" er blevet kritiseret af nogle mennesker. Efter at have misforstået emnets essens, påstår disse mennesker, at hvad, der forklares som hemmeligheden bag alt materie, er identisk til Wahdatul Wujoods lære. Lad os erklære, for noget andet, at forfatteren af denne bog er en troende, der strikt adlyder Ahlus Sunnahs doktrin og ikke forsvare Wahdatul Wujood synspunktet.

Men det må også huskes, at Wahdatul Wujood blev forsvaret af nogle ledende islamiske lærde inklusiv Muhyiddin Ibn al-'Arabi. Det er sandt, at adskillige væsentlige islamiske lærde, som beskrev konceptet om Wahdatul Wujood i fortiden, gjorde det ved at betragte nogle emner fundet i disse bøger. Stadig er hvad, der forklares i disse bøger, ikke det samme som Wahdatul Wujood.

Nogle af de, der forsvare Wahdatul Wujood synspunktet, blev opslugt af nogle fejlagtige holdninger og kom med nogle påstande i strid med Koranen og Ahlus Sunnahs doktrin. De afviste for eksempel fuldstændig Allahs skabelser. Da emnet om hemmeligheden bag materie fortæles, er der dog bestemt ingen sådan påstand. Denne sektion forklarer, at alle væsner er skabt af Allah, og at originalerne af disse væsner ses af Ham, hvor folk blot ser billedet af disse væsner dannet i deres hjerner.

Bjerger, sletter, blomster, folk, have - kort sagt alt, vi ser, og alt, Allah informerer os om i Koranen, der eksisterer, og som Han skabte ud af ingenting, er skabt og eksisterer faktisk. Men folk kan ikke se, følge eller høre disse væsners rigtige nature gennem deres sanseorganer. Hvad de ser og føler er kun kopierne, der fremtræder i deres hjerner. Dette er et viden-

skabeligt faktum fortalt på alle skoler, især i medicin. Det samme gælder den artikel, du læser nu; du kan ikke se eller røre dens ægte natur. Lyset, der kommer fra den originale artikel, omdannes af nogle celler i dine øjne til elektriske signaler, som så transporteres til synscentret bag i din hjerne. Dette er hvor synet af denne artikel dannes. Med andre ord læser du ikke en artikel, som er foran dine øjne med dine øjne; faktisk dannes denne artikel i synscentret bag i din hjerne. Den artikel, du læser lige nu, er en "kopi af artiklen" indeni hjerne. Den originale artikel ses af Allah.

Vi konkluderer, at det faktum, at materie er en illusion dannet i vores hjerner, ikke "afviser" materien men giver os information og materiens ægte natur: at ingen person kan have forbindelse med dens original.

Der er materie udenfor os, men vi kan ikke nå det.

... At sige, at materie er en illusion, betyder ikke, den ikke eksisterer. Ganske modsat: om vi opfatter den fysiske verden eller ej, så eksisterer den. Men vi ser det som en kopi i vores hjerner, eller med andre ord som en fortolkning af vores sanser. For os er den fysiske verden af materie derfor en illusion.

Materien udenfor ses ikke bare af os men også af andre væsner. Englene, Allah delegerede til at være vogtere, bevidner også denne verden:

Når de to, der skal tage imod, én siddende til højre og en anden til venstre, tager imod, så siger han ikke et ord, uden at en vogter står hos ham, beredt. (Sura Qaf: 17-18)

Vigtigst af alt, så ser Allah alt. Han skabte denne verden med alle dens detaljer og ser den på alle dens stadier. Og Han fortæller os i Koranen:

... Frygt Gud! I skal vide, at Gud ser, hvad I gør. (Sura al-Baqara: 233)

Sig: "Gud er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer." Han er fuldt vidende om sine tjenere og ser dem. (Sura al-Isra': 96)

Det må ikke glemmes, at Allah gemmer optegnelsen over alt i bogen kaldet Lawh Mahfuz (Bevaret Tablet). Selv hvis vi ikke ser alle ting, er de i Lawh Mahfuz. Allah afslører, at Han holder optegnelser over alt i "Bogens Moder" kaldet Lawh Mahfuz med de følgende vers:

Den findes i Skriftens Moder her hos Os, ophøjet og vis. (Sura az-Zukhruf: 4)

... men hos Os findes et skrift, der bevarer.. (Sura Qaf: 4)

Der findes intet skjult i himlen og på jorden, som ikke står i et tydeligt skrift. (Sura an-Naml: 75)

AT KENDE MATERIES ÆGTE ESSENS

Folk, der bevidst overvejer deres omgivelser og klogt indser, at alt i universet - både levende og ikke-levende - må være blevet skabt. Så spørgsmålet er nu, "Hvem er skaberen af alle disse ting?"

Det er tydeligt, at "skabelsesfaktummet", som afslører sig selv i alle universets aspekter, ikke kan være et udfald af universet selv. For eksempel kunne et insekt ikke have skabt sig selv. Solsystemet kunne ikke have skabt eller organiseret sig selv. Hverken planter, mennesker, bakterier, erythrocytter (røde blodlegemer) eller sommerfugle kunne have skabt sig selv. Muligheden for, at disse kunne være opstået "ved tilfælde" er ikke engang tænkelig.

Vi når derfor til følgende konklusion: alt, vi ser, er blevet skabt. Men ingen af de ting, vi ser, kan selv være "skabere". Skaberen er forskellig fra og overlegen overfor alt, vi ser med vores øjne, en overlegen magt, usynlig men Hvis eksistens og egenskaber afsløres i alt, der eksisterer.

Dette er punktet, hvor de, der benægter Allahs eksistens, må gøre indsigelser. De er konditioneret til ikke at tro på Hans eksistens, medmindre de ser Ham med sine egne øjne. De kan måske se bort fra "skabelses" faktummet, men de kan ikke ignorere aktualiteten af "skabelse" manifesteret gennem hele universet og finder sig selv tvunget til at bevise - falskt - at hele universet og de levende ting i det ikke er blevet skabt. Evolutionær teori er et nøgle eksempel på deres forgæves bestræbelser på dette punkt.

Den grundlæggende fejl af de, der benægter Allah, er delt af mange folk, der faktisk ikke rigtig benægter Allahs eksistens men har den forkerte opfattelse af Ham. Disse folk, som udgør hoveddelen af samfundet i nogle lande, benægter ikke åbenlyst skabelse, men har overtroiske overbevisninger om "hvor" Allah er. De fleste af dem tror, at Allah er "oppe i himlen." De forestiller sig fejlagtigt, at Allah er bag en meget fjern planet og blander sig i "verdensaffærer" en gang i mellem. Eller måske, at Han ikke blander sig overhovedet: Han skabte universet og lod det så for sig

selv, og folk er efterladt til at bestemme sine egne skæbner. (Allah er bestemt større end det.)

Men andre kender dog til faktummet, at Allah er "overalt" som afsløret i Koranen, men de kan ikke opfatte præcis, hvad dette betyder. De tror, at Allah omgiver alt ligesom radiobølger eller som en usynlig, uhåndgribelig gas. (Allah er bestemt større end det.)

Men dette begreb og andre overbevisninger, der ikke er i stand til at gøre klart, "hvor" Allah er (og måske uklogt benægter Hans evidente eksistens på grund af det), er alle baseret på en fælles fejl. De holder en fordom uden grundlag og flyttes så til forkerte holdninger om Allah. Hvad er denne fordom?

Denne fordom er om materies natur og egenskaber. Nogle folk er så konditioneret til formodninger om materies ægte essens, at de måske aldrig har tænkt grundigt over det. Moderne videnskab nedbryder fordommen om materies natur og beskriver en meget vigtig og påliggende virkelighed. På de følgende sider vil vi forsøge at forklare denne fantastiske virkelighed, som Koranen peger på.

Verdenen af elektriske signaler

Al informationen, som vi har om verdenen, vi bor i, transporteres til os af vores fem sanser. Verdenen, vi kender, består af, hvad vores øjne ser, vores hænder føler, vores næse lugter, vores tunge smager, og vores ører hører. Vi tror aldrig, at den "eksterne" verden kan være andet, end hvad vores sanser præsenterer for os, da vi har været afhængig kun af de sanser siden vores fødsel.

Moderne forskning i mange forskellige områder af videnskab peger dog på en meget anderledes forståelse og skaber seriøs tvivl om vores sanser og den verden, vi opfatter med dem.

Udgangspunktet i denne tilgang er, at begrebet om en "ekstern verden" formet i vores hjerne, kun er et svar skabt i vores hjerne af elektriske signaler. Den eneste information, du har om et æbles rødhed, et træs hårdhed, - selv din mor, din far, din familie og alt, du ejer, dit hus, dit job, og denne bogs linjer består kun af elektriske signaler. Med andre ord kan vi aldrig kende et æbles ægte farve i verdenen udenfor eller træs ægte struktur der, og heller ikke vores forældre og dem, vi elsker, udsendende. De

Stimulationer, der kommer fra et objekt, omdannes til elektriske signaler og danner en effekt i hjernen. Når vi "ser", ser vi faktisk effekterne af disse elektriske signaler i vores sind.

eksisterer alle i verdenen udenfor som Allahs skabelser, men vi kan kun have direkte oplevelse af kopierne i vores hjerner, så længe vi lever.

For at klargøre emnet, så lad os betragte vores synssans, som giver os den mest omfattende information om den eksterne verden.

Hvordan ser, hører og smager vi?

Kunsten at se realiseres på en meget gradvis måde. Lys grupper (fotoner), der rejser fra objektet til øjet, går igennem linsen foran i øjet, hvor de brydes op og falder omvendt på nethinden bagest i øjet. Her laves det ramrende lys om til elektriske signaler, der overføres af neuroner til et lille punkt kaldet synscentret i den bageste del af hjernen. Dette elektriske signal opfattes som et billede i dette center i hjernen efter en række processer. Selve det at se finder faktisk sted på dette lille sted i den bageste del af hjernen, som er bælg mørkt og fuldstændig isoleret fra lys.

Lad os nu genoverveje den tilsyneladende normale og ubemærkelsesværdige proces. Når vi siger, at "vi ser", ser vi faktisk effekterne af de impulser, der når vores øjne og fremkaldes i vores hjerne, efter de omdannes til elektriske signaler. Altså når vi siger, at "vi ser", observerer vi faktisk elektriske signaler i vores sind.

Alle de billeder, vi ser i vores liv, dannes i vores synscenter, som kun udgør nogle få kubikcentimeter af hjernens volumen. Både bogen, du nu læser, og det grænseløse landskab, du ser, når du stirrer ud over horisonten, passer ind i dette lille rum. En anden ting, der må huskes på, er, som vi før har bemærket, at hjernen er isoleret fra lys; dens inderside er fuldstændig mørk. Hjernen har ingen kontakt med lyset selv, som eksisterer udenfor.

Vi kan forklare denne interessante situation med et eksempel. Lad os formode, at der er et brændende lys foran os. Vi kan sidde overfor dette lys og kigge på det længe. Men under denne tidsperiode har vores hjerne aldrig nogen direkte kontakt med lysets originale lys. Selvom vi ser stearinlysets lys, er vores hjernes inderside helt mørk. Vi ser en farverig og lyse verden indeni vores mørke hjerne.

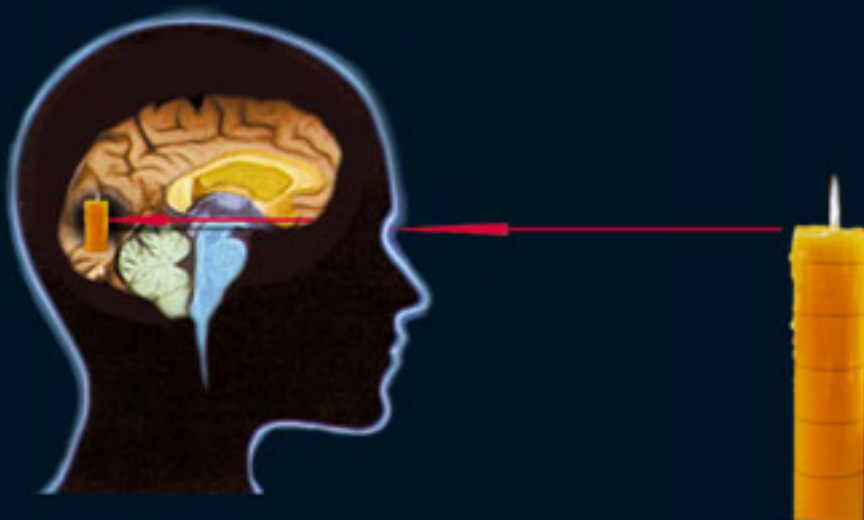
R. L. Gregory giver den følgende forklaring på det mirakuløse aspekt af at se, en gerning, vi tager så meget for givet:

Vi er så bekendt med at se, at det tager en vild fantasi at indse, at der er problemer, der skal løses. Men overvej det. Vi gives bittesmå, forvrængede billeder, der vender på hovedet, i øjnene, og vi separerer solide objekter i det omgivende rum. Fra mønstrene i en simulation på nethinderne opfatter vi verdenen af objekter, og dette er intet mindre end et mirakel.²⁰¹

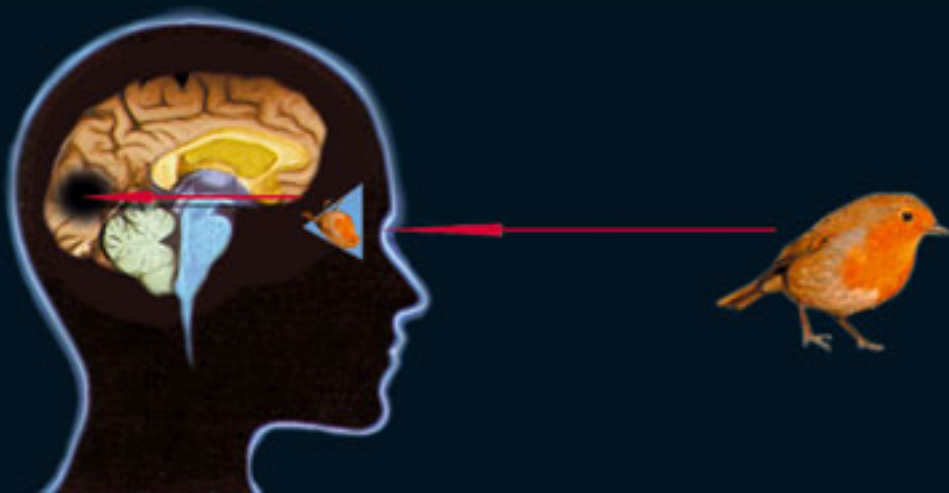
Den samme situation gælder alle vores andre sanser. Lyd, berøring, smag og lugt overføres alle til hjernen som elektriske signaler og opfattes i de passende centre i hjernen.

Høresansen fungerer på samme måde. Det ydre øre opsamler tilgængelige lyde med øremuslingen og sender dem til mellemøret; mellemøret overfører lydvibrationerne til det indre øre ved at forstærke dem; det indre øre sender disse vibrationer til hjernen ved at oversætte dem til elektriske signaler. Ligesom med øjet færdiggøres det at høre i hørecentret i hjernen. Hjernen er isoleret fra lyd, ligesom den er det fra lys. Derfor er hjernens inderside fuldstændig stille, uanset hvor larmende det er udenfor.

Ikke desto mindre opfattes selv de fineste lyde i hjernen. Præcisionen af denne proces er sådan, at en sund persons øre hører alt uden nogen atmosfærisk larm eller indblanding. I din hjerne, som er isoleret fra lyd, lytter du til et orkestres symfonier, hører alle lydene i et tætbeholdt sted og opfatter alle lydene indenfor en bred frekvens, der går fra et blads raslen til

Selv i det øjeblik, hvor vi ser lyset og føler varmen fra en ildebrand, er inder-siden af vores hjerne fuldstændig mørk og dens temperatur forandres aldrig.

Pakker af lys, der kommer fra et objekt, falder omvendt på nethinden. Her konverteres billedet til elektriske signaler og sendes til synscentret bagest i hjernen. Siden hjernen er isoleret fra lys, er det umuligt for lys at nå dette center. Det betyder, at vi ser en stor verden af lys og dybde på et lillebitte sted, som ikke modtager noget lys overhovedet.

et jetflys brøl. Men hvis lydniveauet i din hjerne blev målt af et følsomt apparat i det øjeblik, så ville det ses, at der hersker en total stilhed der.

Vores opfattelse af lugt dannes på en lignende måde. Flygtige molekyler udsendt af ting som vanilje eller en rose når receptorerne i de delikate hår i epitel regionen i næsen og bliver involveret i et samspil. Dette samspil overføres til hjernen som elektriske signaler og opfattes som lugt. Alt, hvad vi lugter, om det er godt eller

Vi opfatter en parfume, en blomst, mad vi nyder, duften af havet og andre lugte, som vi kan lide eller ikke, i vores hjerne.

dårligt, er intet andet end hjernens opfattelse af samspillet mellem flygtige molekyler, efter de er blevet omdannet til elektriske signaler. Du opfatter duften fra en parfume, en blomst, noget mad du kan lide, havet, eller andre lugte, du kan lide eller ikke lide, i din hjerne. Molekylerne selv når aldrig hjernen. Ligesom med lyd og syn, er det, der når din hjerne, blot elektriske signaler. Med andre ord er alle de lugte, du har antaget, der hører til eksterne objekter lige siden, du blev født, bare elektriske signaler, som du mærker gennem dit sanseorgan. Du kan aldrig have en direkte oplevelse af en lugts sande natur i verdenen udenfor.

Ligeledes er der fire forskellige slags kemiske receptorer i den forreste del af et menneskes tunge. Disse registrerer salt, sødt, surt og bitter smag. Vores smagsløg omdanner disse opfattelser til elektriske signaler efter en række af kemiske processer og overfører dem til hjernen. Disse signaler opfattes som smag af hjernen. Den smag, du får, når du spiser en chokolade bar eller en frugt, du kan lide, er hjernens fortolkning af elektriske signaler. Du kan aldrig nå objektet udenpå; du kan aldrig se, lugte eller smage selve chokoladen. For eksempel vil ingenting, du spiser på et givent tidspunkt, ramme din hjerne, hvis de smagsnerver, der går til din hjerne, bliver brudt; du vil fuldstændig tabe din smagssans.

Og der er endnu et interessant faktum: vi kan aldrig være sikre på, at det, vi føler, når vi smager mad, og hvad en anden person føler, når han smager den samme mad, eller hvad vi opfatter, når vi hører en stemme, og hvad en anden person opfatter, når han hører samme stemme, er det

samme. Om dette punkt siger Lincoln Barnett, at ingen kan vide, at en anden person opfatter farven rød eller hører tonen C på samme måde, som han selv gør.²⁰²

Vores følelsessans er ikke anderledes fra de andre. Når vi rører en genstand, bliver al information, der vil hjælpe os til at genkende den eksterne verden og genstande, overført til hjernen af sansenerverne på huden. Følelsen af berøring dannes i vores hjerne. I modsætning til generel tro, er det sted, hvor vi opfatter berøringen, ikke på vores fingerspidser eller hud, men i det relevante center i vores hjerne. Som resultat af hjernens vurdering af elektriske stimulationer, der kommer fra objekter, sanser vi forskellige egenskaber ved disse genstande som hårdhed eller blødhed, varme eller kulde. Vi udleder alle detaljerne, der hjælper os til at kende en genstand fra disse stimulationer. To kendte filosoffer, B. Russel og L. Wittgenstein, har dette at sige:

For eksempel kan det ikke undersøges eller sættes i tvivl, om en citron faktisk eksisterer eller ej, og hvordan det kom til. En citron består udelukkende af smage sanset af tungen, en lugt sanset af næsen, en farve og form sanset af øjet; og kun de egenskaber ved den kan udsættes for undersøgelse og vurdering. Videnskab kan aldrig kende den fysiske verden.²⁰³

Det er umuligt for os at nå den originale, fysiske verden. Alle genstande omkring os pågribes gennem en eller flere metoder af sansning som at se, høre og røre. Ved at behandle dataet i synscentret og i andre sansecentre, konfronterer vores hjerne gennem hele livet ikke "originalversionen" af materien, der eksisterer udenfor, men hellere kopien, der dannes indeni vores hjerne. Vi kan aldrig vide, hvordan den originale form af disse kopier er.

Den eksterne verden i vores hjerne

Som resultat af vores videnskabelige undersøgelse af de fysiske fakta beskrevet indtil videre kan vi konkludere det følgende: vi kan aldrig have den direkte oplevelse af originalen af noget vi ser, rører, hører og opfatter som materie, "verdenen" eller "universet". Vi kender blot kopierne i vores hjerne.

En, der spiser en frugt, er faktisk ikke klar over den egentlige frugt men kun et "billede" af den i hjernen. Genstanden opfattet som en "frugt"

Alle de ting, vi ser i vores liv, dannes i en del af vores hjerne, der hedder "synscentret", som kun er nogle få kubikcentimeter i størrelse. Både den bog, du nu læser, og det grænseløse landskab, du ser, når du stirrer på horisonten, får plads i dette lille rum. Det vil sige, at når vi

ser objekter, er det vores hjernes fortolkning, som giver en idé om deres størrelse, fordi de billeder, der dannes af dem, af åbenlyse fysiske grunde ikke kan være samme skala som selve objekterne.

består faktisk af et elektrisk indtryk i hjernen, som inkluderer frugtens form, smag, lugt og konsistens. Hvis synsnerven, der går til hjernen, blev pludseligt afskåret, ville billedet af frugten pludselig forsvinde. På samme måde ville en afbrydelse i nerven, der går fra sensorerne i næsen til hjernen, fuldstændig ødelægge lugtesansen. Enkelt sagt er frugten intet andet end hjernens fortolkning af elektriske signaler.

Et andet punkt, der skal overvejes, er fornemmelsen for afstand. Tag for eksempel afstanden mellem dig og denne bog. Det er blot en følelse af tomhed dannet i din hjerne. Genstande, der lader til at være fjerne for mennesket eksisterer ligeledes i hjernen. For eksempel formoder en, der kigger på stjernerne på himlen, at de er millioner af lysår væk fra ham. Men hvad han "ser" er faktisk stjernerne indeni ham i hans synscenter. Mens du læser disse linjer er du faktisk ikke indeni det rum, du tror, du er i; i modsætning er rummet indeni dig. At du ser din krop gør, at du tror, du er indeni den. Men du må huske, at du heller aldrig har set din originale krop; du har altid set en kopi af den dannet i din hjerne.

Det samme gælder alle dine andre opfattelser. For eksempel når du tror, du hører lyden fra fjernsynet i værelset ved siden af, oplever du faktisk lyden indeni din hjerne. Både lyden, du forestiller dig, der kommer flere meter væk fra, og samtalen fra en person, der sidder lige ved siden af dig, opfattes i hørecentret, der måler nogle få kubikcentimeter indeni din hjerne. I dette sanscenter eksisterer intet koncept som højre, venstre, foran eller bagved. Det vil sige, at lyd ikke kommer til dig fra højre, fra venstre eller fra luften; lyden kommer ikke fra nogen retning.

Det samme gælder for luft. Ligesom en rose vil optræde som et billede i synscentret, så vil dens lugt blive sanset i lugtcentret. Om kilden til lugten er tæt på eller langt væk, og om lugten er sur, sød, bitter, behagelig osv. er ligeledes spørgsmål, hjernen må fortolke. "

Den "eksterne verden" præsenteret for os af vores sanser er blot en samling af de elektriske signaler, der når vores hjerne. Gennem vores liv behandles disse signaler af vores hjerne, og vi fortsætter uden at opdage, at vi tager fejl i at formode, at disse er de "originale" versioner af materie,

Vi ser alt omkring os som farvet indeni vores hjernes mørke, ligesom denne have ser farvet ud fra et vindue i et mørklagt rum.

der eksisterer i den eksterne verden. Vi misledes, fordi vi aldrig direkte kan nå selve materien ved hjælp af vores sanser.

Endvidere er det igen vores hjerne, der fortolker og giver mening til signaler om den "eksterne verden", og vi formoder, vi beskæftiger os med originalen. For eksempel kan vi betragte høresansen. Faktisk er det vores hjerne, der transformerer lydbølgerne i den "eksterne verden" til en symfoni. Det vil sige, at vi kender musik som den fortolkes af vores hjerne, ikke den originale musik, der eksisterer udenfor. På samme måde er det, der når vores øjne, når vi ser farver, blot elektriske signaler af forskellige bølgelængder. Det er igen vores hjerne, der omdanner disse signaler til farver. Farverne i den "eksterne verden" er ukendt for os. Vi kan aldrig få den direkte oplevelse af et æbles ægte rød, himlens ægte blå eller træernes ægte grøn. Den eksterne verden afhænger fuldstændig af opleveren.

Selv den mindste fejl på øjets nethinde forårsager farveblindhed. Nogle mennesker opfatter blå som grøn, og nogle rød som blå. I disse tilfælde gør det ingenting, om objektet udenfor er farvet eller ej.

Sanseverdenen kan foregå uden eksistensen af verden udenfor

En faktor, der afslører, at alt, vi ser og oplever, eksisterer i vores hjerne, og at vi aldrig kan kende originalversionen af det materie, der eksisterer udenfor, er, at vi ikke behøver en verden udenfor for at sanser kan ske i hjernen. Mange teknologiske udviklinger som simulatorer samt drømme er de vigtigste beviser for denne sandhed.

Videnskabsforfatter, Rita Carter, erklærer i sin bog *Mapping The Mind*, at "det er unødvendigt for øjnene at se" og beskriver udførligt et eksperiment udført af forskere. I eksperimentet blev blinde patienter påført et apparat, der omdannede videobilleder til vibrerende pulser. Et kamera monteret ved siden af patientens øje spredte impulserne over deres ryg, så de havde kontinuerligt sanseindtryk fra den visuelle verden. Patienterne begyndte at opføre sig som om, de faktisk kunne se efter noget tid. For eksempel var der en zoomlinse i et af apparaterne til at flytte billedet nærmere. Når zoomen opereres uden at informere patienten før, havde patienten en trang til at beskytte sig selv med to hænder, fordi billedet på hans ryg udvidedes pludseligt, som om verdenen truede.²⁰⁴

Som det ses fra dette eksperiment kan vi danne sensationer, selv hvis de ikke dannes af materielle tilsvarende i verdenen udenfor. Alle stimulanser kan dannes kunstigt.

"Sanseverdenen" vi oplever i drømme

En person kan opleve alle sanser livagtigt uden tilstedeværelsen af verden udenfor. Det tydeligste eksempel på dette er drømme. En person ligger på sin seng med lukkede øjne og drømmer. Men på trods af dette, sanser denne person mange ting, som han eller hun oplever i virkeligheden og oplever dem så realistisk, at drømmene ikke kan skelnes fra oplevelserne i det virkelige liv. Alle, der læser denne bog, vil ofte være vidne til denne sandhed i sine egne drømme. For eksempel ser en person, der ligger alene på en seng i en stille og rolig atmosfære om natten, i sin drøm måske sig selv i fare på et meget overbefolket sted. Han kunne opleve hændelsen, som om, den var rigtig, og flygte fra fare i desperation og gemme sig bag en væg. Endvidere er billederne i hans drømme så realistiske, at han føler frygt og panik, som om han virkelig var i fare. Han har sit hjerte i halsen ved hver lyd, ryster af frygt, høre sit hjerte banke hurtigt, han sveder og

Som resultat af kunstige stimulationer kan en fysisk verden så ægte og realistisk som den virkelige dannes i vores hjerner. Som resultat af kunstige stimulationer kan en person tro, at han kører sin bil, mens han faktisk sidder i hjemmet.

VERDEN I DRØMMENE

I dine drømme kan du "røre med din hånd og se med dit øje", men i virkeligheden har du hverken hånd eller øje, og der er heller intet, der kan røres eller ses. Der er ingen materiel virkelighed i din drøm, der får disse ting til at ske, udover din hjerne. Du lever i en illusionsverden. Hvad er det, der separerer virkeligt liv og drømme fra hinanden? I sidste ende opleves begge aspekter af liv i hjernen. Hvis vi er i stand

til at leve let i en uvirkelig verden i vores drømme, kan en lignende situation være lige sand i den verden, vi lever i. Når vi vågner fra en drøm, er der ingen logisk grund til ikke at tro, at vi er trådt ind i en lang drøm, som vi kalder "virkeligt liv". Grunden til, at vi betragter vores drøm som fantasi og verden som virkelig, er intet andet end et produkt af vores vaner og fordomme. Dette tyder på, at vi godt kan vækkes fra livet på jorden, som vi tror, vi lever lige nu, ligesom vi vækkes fra en drøm.

udviser de andre fysiske effekter, som den menneskelige krop gennemgår i en farlig situation.

En person, der falder fra et højt sted i sin drøm, føler den med hele sin krop, selvom han ligger i sengen uden at bevæge sig. Alternativt ser man måske sig selv falde ned i en pyt, blive gennemblødt og føle sig kold på grund af en kold vind. Men i sådan et tilfælde er der heller ingen pyt eller

nogen vind. Desuden oplever man det våde og kulden, som om man var vågen, selvom man sover i et meget varmt rum.

En person, der tror, han begiver sig originalversionen af materialet i denne verden i sin drøm, kan være meget sikker på sig selv. Han kan lægge sin hånd på sin vens skulder, når venen fortæller ham, at "det ikke er muligt at beskæftige sig med originalen af verden", og så spørge "føler du ikke min hånd på din skulder? Hvis du gør, hvordan kan du så sige, at du ikke ser det originale materie? Hvad får dig til at tænke det? Lad os tage en tur op ad Bosphorus: vi kan tage en snak om det, og du kan forklare mig, hvorfor du tror dette." Drømmen, han ser i sin søvn, er så tydelig, at han tænder motoren med glæde og accelererer langsomt, og nærmest skyder bilen af sted ved at trykke på speederen pludseligt. Mens han kører på vejen, virker træer og vejstriber solide på grund af farten. Udover det inhalerer han ren Bosphorus luft. Men forestil dig, han vækkes af sin ringende alarmklokke, lige når han er klar til at fortælle sin ven, at det han ser, er det originale. Ville han ikke protestere på samme måde, uanset om han sov eller var vågen?

Når folk vågner, forstår de, at det, de har set, indtil det øjeblik er en drøm. Men af en eller anden grund er de ikke mistænkelige om, at den sande natur af det liv, der starter med et "vågnende" billede (hvad de kalder "virkeligt liv"), også kan være en drøm. Den måde, vi opfatter billeder i "det virkelige liv" er dog præcis den samme, som den måde, vi opfatter vores drømme. Vi ser begge to i sindet. Vi kan ikke forstå, de er billeder, indtil vi vækkes. Først da siger vi "hvad jeg lige har set, var en drøm". Så hvordan kan vi bevise, at det, vi ser i ethvert givent øjeblik, ikke er en drøm? Vi kunne formode, at det øjeblik, vi lever i, er virkeligt, bare fordi vi ikke er vågnet endnu. Det er muligt, at vi vil opdage dette faktum, når vi vækkes fra denne "vågne drøm", som varer længere end drømme, vi ser hver dag. Vi har intet bevis, der beviser noget andet.

Mange islamistiske lærde har også proklameret, at livet omkring os kun er en drøm, og at folk først vil være i stand til at forstå, at de lever i en drømmeverden, når vi vækkes fra den drøm med "en stor opvågning". En stor islamistisk lærd, Muhyiddin Ibn al-'Arabi, refereret til som Sheikh Akbar (Den største sheik) på grund af sin overlegne viden, sammenligner verden med vores drømme ved at citere en talemåde fra Profeten. Muhammad (må Allah velsigne ham og give ham fred):

Profeten Muhammad [må Allah velsigne ham og give ham fred] sagde, at "folk sover og vågner op, når de dør." Dette vil sige, at genstandene set i verden, når man lever, ligner de, man ser, når man sover og drømmer...²⁰⁵

I et vers i Koranen siges det, at folk skal sige på dommedag, når de genopstod fra de døde:

"Ve os!" siger de. "Hvem har opvækket os fra vort sovested? Dette er, hvad Den Barmhjertige har truet med. De udsendte sagde sandheden." (Sura Ya Sin: 52)

Som verset demonstrerer, vågner folk på dommedag, som om de vågner fra en drøm. Ligesom en, der vækkes midt i en drøm i dyb søvn, ville folk ligeledes spørge, hvem der var vækket dem. Som verset pointerer, er verden omkring os som en drøm, og alle vil vækkes fra denne drøm og vil begynde at se billeder af efterlivet, som er det virkelige liv.

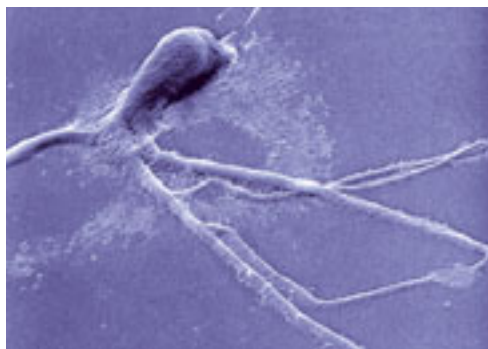

Fund gjort af moderne fysik viser, at universet af en samling af opfattelser. Det følgende spørgsmål vises på forsiden af det velkendte amerikanske videnskabsmagasin *New Scientist*, som beskæftigede sig med dette faktum i deres 30. januar 1999 udgivelse:

"Udover Virkelighed: Er universet virkelig en løssluppenhed af oprindelig information og materie blot en luftspejling?"

En artikel med titlen "The Hollow Universe" udgivet 27. april 2002 i *New Scientist*, sagde: *"Du holder et blad. Det føles solidt, det lader til at have en eller anden form for uafhængig eksistens i rummet. Ligeledes gør objekterne omkring dig – måske en kop kaffe, en computer. De virker alle ægte og derude et sted. Men det er alt sammen en illusion. De tilsyneladende solide objekter er blotte projektioner, der stammer fra et skiftende kalejdoskopisk mønster, der lever på grænsen af vores Univers."*

Hjernen er en bunke celler udgjort af proteiner og fedtmolekyler. Den er dannet af nerveceller kaldet neuroner. Der er ingen kraft i dette stykke kød til at observere billederne, at udgøre bevidsthed eller at skabe det væsen, vi kalder "mig selv". Eksistensen af sjælen kan klart ses fra dette.

Hvem er opleveren?

Som vi indtil videre har forklaret, kan vi aldrig have oplevelsen af originalversionen af den materielle verden, vi tror, vi bor på, og som vi kalder den "eksterne verden". Men her opstår spørgsmålet af stor vigtighed. Hvis ikke vi kan nå originalen af nogle af de materielle eksistenser, vi kender, hvad så med vores hjerne? Siden vores hjerne er en del af den fysiske verden ligesom vores arm, ben eller nogen anden genstand, kan vi heller ikke nå dens original.

Når hjernen analyseres, ses det, at der ikke er andet i den end fedtstoffer og proteinmolekyler, som også eksisterer i andre levende organismer. Dette betyder, at i det stykke kød, vi kalder vores "hjerne", er der intet til at observere billederne, at udgøre bevidsthed eller til at danne væsnet vi kalder "mig".

R. L. Gregory henfører til en fejl, folk gør i relation til opfattelsen af billeder i hjernen:

Det er en fristelse, som må undgås, at sige, at øjnene producerer billeder i hjernen. Et billede i hjernen skaber behovet for et slags indre øje for at se det - men dette ville behøve endnu et øje for at se billedet... og så videre i en uendelig række af øjne og billeder. Dette er absurd.²⁰⁶

Dette er pointen, der sætter materialister, der ikke anser andet end materie som ægte, i et dilemma. Hvem tilhører "øjet indeni" der ser, der fortolker, hvad det ser, og reagerer på det?

Karl Pribram fokuserede også på dette vigtige spørgsmål i videnskabens verden og filosofi om, hvem opleveren er:

Filosoffer siden Grækerne har spekuleret om "spøgelset" i maskinen, den "lille mand indeni den lille mand" og så videre. Hvor er Jeget - den entitet, der bruger hjernen? Hvem foretager den egentlig tænkning? Eller som Saint Francis of Assisi engang sagde det, "Hvad, vi ser efter, er hvad der ser".²⁰⁷

Tænk nu på dette: Bogen i din hånd, værelset du er i, kort sagt alle billeder foran dig ses indeni din hjerne. Er det atomerne, der ser disse billeder? Blinde, døve, ubevidste atomer? Hvorfor opnåede nogle atomer denne kvalitet, hvorimod andre ikke gjorde? Består vores evne til at tænke, forstå, huske, være fornøjet, være ulykkelig og alt andet af de elektrokemiske reaktioner mellem disse atomer?

Når vi grubler over disse spørgsmål ser vi, at der ikke er nogen mening i at lede efter vilje i atomer. Det er tydeligt, at væsnet, der ser, hører og føler, er et supermaterielt væsen. Dette væsen er "i live", og det er hverken materie eller et billede af materie. Dette væsen associeres med opfattelsen foran det ved at bruge kroppens billede.

Dette væsen er "sjælen"

Det er sjælen, der i hjernen ser, hører, føler, opfatter og fortolker kopierne af det materie, der eksisterer udenfor. De intelligente væsner, der skriver og læser disse linjer, er ikke hver en bunke af atomer og molekyler - og de kemiske reaktioner mellem dem - men en "sjæl".

Det ægte absolutte væsen

Alle disse fakta bringer os ansigt til ansigt med et meget væsentligt spørgsmål. Siden vi aldrig kan vide noget om originalversionen af den materielle verden, og siden vi kun har direkte oplevelse af kopibilleder i vores hjerner, hvad er så kilden til disse billeder?

Så hvad får vores sjæl til at se stjernerne, jorden, folkene, vores krop og alt andet, vi ser?

Det er meget tydeligt, at der eksisterer en overlegen Skaber, Som har skabt hele det materielle univers og Som fortsætter Sin skabelse uafbrudt. Siden denne Skaber udviser sådan en fantastisk skabelse, har han bestemt evig magt og kraft.

Denne Skaber introducerer Sig for os. Han har sendt en bog ned, og

gennem denne bog har han beskrevet sig selv og universet og har forklaret grunden til vores eksistens.

Denne Skaber er Allah, og navnet på Hans Bog er Koranen.

Faktummet, at universet, himlen og jorden ikke er stabile, at deres tilstedeværelse kun gøres mulig af Allahs skabelse, og at de vil forsvinde, når Han slutter denne skabelse, forklares som følger:

Gud fastholder himlene og jorden, så de ikke ophører med at være. Hvis de ophørte med at være, ville ingen derefter kunne fastholde dem. Han er langmodig og tilgivende. (Sura Fatir, 41)

Som vi nævnte i starten, har nogen mennesker ingen ægte forståelse for Allah og dermed forestiller de Ham, som et resultat af forfærdelig uvidenhed, som værende til stede et sted i himlene og ikke rigtig blande sig i verdslige affærer. (Allah er bestemt større end det). Grundlaget for denne korrupte logik ligger faktisk i den fejlagtige tanke, at universet blot er en samling af materie, og at Allah er "uden for" denne materielle verden på et fjernt sted. (Allah er bestemt større end det).

Det eneste sande absolutte væsen er Allah. Det betyder, at kun Allah eksisterer: materie er ikke absolut væsen. Den materielle verden udenfor er et værk af Allahs sublime skabelse. Allah er bestemt "overalt" og omfatter alt. Denne realitet forklares i Koranen som følger:

Gud, der er ingen anden gud end Ham, Den Levende og Den Bestandige. Hverken døs eller søvn kommer over Ham. Alt i himlene og på jorden tilhører Ham. Hvem kan vel gå i forbøn hos Ham uden med Hans tilladelse? Han ved, hvad der ligger foran dem og bagved dem; men de omfatter kun, hvad Han vil, af Hans viden. Hans trone spænder over himlene og jorden. At opretholde dem er ingen byrde for Ham. Han er Den Ophøjede og Den Mægtige. (Sura al-Baqara, 255)

De fakta, at Allah is begrænses af rum, og at han omfatter alt, er sagt i et andet vers som følger:

Østen og vesten tilhører Gud. Hvor I end vender jer hen, så er Guds åsyn dér. Gud er favnende og vidende. (Sura al-Baqara, 115)

Troens fylde består af at forstå denne sandhed, undgå fejlen af at associere andre med Allah og at anerkende Allah som det Eneste Absolutte Væsen. En, der ved, at alt - udover Allah - er en skyggeeksistens, vil sige med sikker tro (på niveau med Haqq-al yakin - sandhed af sikkerhed), at kun Allah eksisterer, og at der ingen anden guddom (eller noget væsen med styrke) end Ham.

Materialisterne tror ikke på Allahs eksistens, fordi de ikke kan se Ham med deres øjne. Men deres påstande ugyldiggøres fuldstændig, når de lærer materies sande natur. En, er lærer denne sandhed, forstår, at hans egen eksistens har en illusions kvalitet, og forstår at en væsen, der er en illusion, ikke vil kunne se et væsen, der er absolut. Som det afsløres i Koranen kan mennesker ikke se Allah, men Allah ser dem.

Blikke kan ikke opfatte Ham, men Han opfatter blikkene.... (Sura al-An'am: 103)

Vi mennesker kan bestemt ikke se Allahs Væsen med vores øjne, men vi ved, at han fuldstændig omfatter vores indre, vores ydre, vores synspunkter og vores tanker. Af denne grund afslører Allah sig selv i Koranen som **"rådende over hørelse og syn"** (Sura Yunus: 31). Vi kan ikke sige et eneste ord, vi kan endda ikke trække vejret en gang uden, at Allah ved det. Derfor kender Allah til alt, vi gør. Dette afsløres i Koranen:

For Gud er intet skjult, hverken på jorden eller i himlen. (Sura Al 'Imran: 5)

Da vi forestiller os vi har direkte oplevelse af det originale materie og ser kopiverdenen i vores hjerner, som vi lever vores liv, er det tætteste væsen på os med andre ord Allah selv. Hemmeligheden er skjult i denne virkelighed: "

"Vi har skabt mennesket. Vi ved, hvad hans sjæl tilhviser ham. Vi er ham nærmere end halspulsåren." (Sura Qaf: 16) Allah har omfattet mennesket, og han er "uendeligt tæt" på ham.

Allah informerer mennesket om, at Han er "uendelig tæt" på dem med verset: **"Når Mine tjenere spørger dig om Mig, så er Jeg nær (dem)"** (Sura al-Baqara, 186). Et andet vers relaterer til samme faktum: **"Og da Vi sagde til dig: "Din Herre omslutter menneskene!"**" (Sura al-Isra, 60).

Mennesket misledes ved at tro, at væsnet, der er tættest på ham, er ham selv. Allah er i sandhed tættere på os end os selv. Han har afsløret dette faktum i verset **"Når den døendes sjæl når struben, mens I ser på; men Vi er ham nærmere end jer, selvom I ikke kan se det."** (Sura al-Waqia, 83-85). Som vi får at vide i dette vers, lever nogle mennesker uvidende om dette fænomenale faktum, fordi de ikke ser det med sine egne øjne.

Nogle mennesker er uvidende om dette store faktum. De accepterer, at Allah skabte dem, men tror, at det arbejde, de gør, tilhører dem. Men hver gerning udført af et menneske dannes med Allahs tilladelse. For

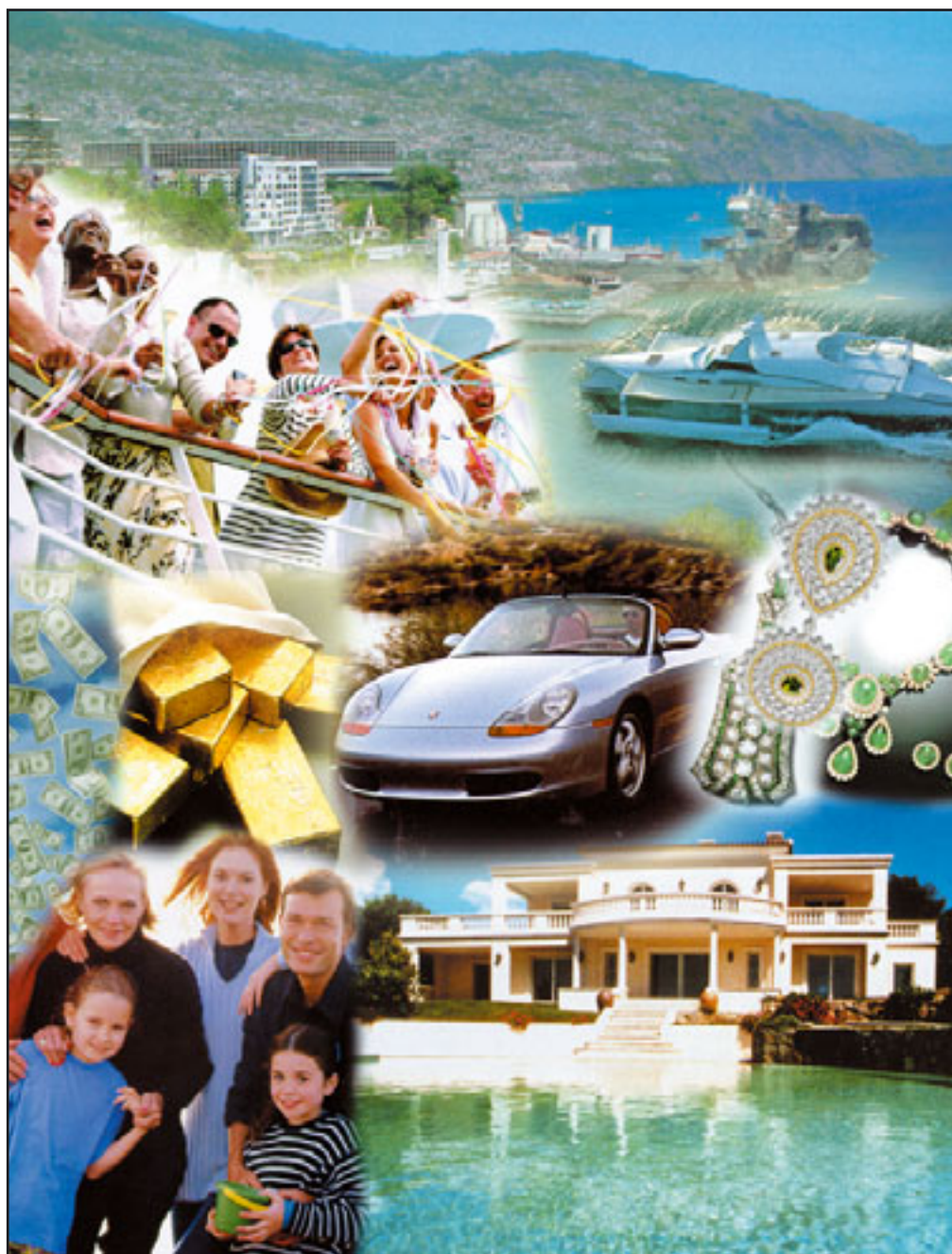
eksempel skriver en person, der skriver en bog, med Allahs tilladelse; hver sætning, hver ide og hver paragraf er sammensat, fordi Allah ønsker det. Allah afslører dette meget vigtige princip i flere vers; et af versene er: "... **når dog Gud har skabt jer og alt, hvad I laver?**". (Sura as-Saffat: 96) Med disse ord "... **Når du kastede, var det ikke dig, der kastede, men Gud, der kastede....**", (Sura al-Anfal: 17) afslører Allah, at alt, vi gør, er en handling, der tilhører Ham.

Dette er virkeligheden. Man ønsker måske ikke at indrømme det; men det ændrer intet.

At forstå materies virkelighed fjerner verdslige ambitioner

Hvad vi indtil videre har beskrevet er en af de mest dybgående sandheder, du har hørt hele dit liv. Vi har vist, at hele den materielle verden faktisk er en skygge, og at dette er nøglen til at forstå Allahs eksistens, Hans skabelse og det faktum, at Han er det eneste absolutte Væsen. På samme tid har vi præsenteret en videnskabelig unægtelig demonstration af både, hvor hjælpeløse mennesker og en manifestation for Allahs fantastiske kunstfærdighed. Denne viden tvinger folk tro og gør det umuligt for dem ikke at tro. Den største grund til, at nogle mennesker undgår denne sandhed.

De ting, der forklares her, er så sande som en fysisk lov eller en kemisk formel. Når det er nødvendigt kan mennesker løse de sværeste matematiske problemer og forstå mange komplekse ting. Men når disse samme mennesker informeres om, at materie er en fremkomst dannet i det menneskelige sind, og at de ikke har nogen forbindelse til det, har de intet ønske overhovedet om at forstå. Dette er et overdrevet tilfælde af en manglende evne til at forstå, fordi ideen diskuteret her ikke er mere svært end svaret på spørgsmålene "Hvad er to gange to?" eller "Hvor gammel er du?". Hvis du spørger en videnskabsmand eller en professor i neurologi, hvor de ser verden, vil de svare dig, at de ser den i deres hjerner. Du vil endda finde dette faktum i gymnasium biologi bøger. Men på trods af, at det er tydeligt evident, kan information vedrørende det faktum, at vi opfatter den materielle verden i vores hjerner og de resultater, denne information indebærer for mennesker, overses. Det er af den største væsentlighed, at et af de vigtigste videnskabeligt beviste faktum gemmes så grundigt fra menneskers øjne.

Hvis man grundigt overvejer alt, der er blevet sagt her, vil han snart selv forstå denne fantastiske, ekstraordinære situation. Verden er en sfære, kun skabt for at teste mennesket. Gennem deres kortvarige liv testes folk med opfattelser, som afbildedes som særligt dekorative og attraktive. Men de kan aldrig opleve den sande, originale kilde til disse opfattelser.

Den fundamentale grund til, at folk let accepterer alle videnskabelige fakta men er så bange for at acceptere denne, er, at det sådan set vil ændre måden, alle ser på livet, hvis man lærer sandheden om materie. De, der tror, at materie og selvet er absolutte væsner, vil en dag opdage, at alt, de har arbejdet for og beskyttet baseret på denne ide - deres ægtefælle, deres børn, deres rigdom, selv deres egen personlighed - er en illusion. Folk er meget bange for denne realitet og lader som om, de ikke forstår den, selvom de gør. De prøver med stædighed at modbevise faktaene, som er simple nok til, at selv en folkeskoleelev ville forstå dem. Grunden bag denne modstand er, at de er bange for at miste, hvad denne verden tilbyder.

For en, der er knyttet til sine ejendomme, sine børn eller de flygtige tilbud i denne verden, skaber materies illusoriske natur stor frygt. I det øjeblik sådan en person forstår dette, vil han være død før sin naturlige død, og han vil have overgivet sine ejendomme og sin sjæl. I verset **"Hvis Han bad jer derom og pressede jer, ville I blive nærige, og Han ville bringe jeres hemmelige nag for dagen."** (Sura Muhammad: 37) afslører Allah, hvordan mennesker vil opføre sig med ondskab og bitterhed, når Han kræver deres ejendomme.

Men når en person lærer om materies sande natur, vil han forstå, at hans sjæl og hans ejendomme allerede tilhører Allah. Hvis han ved, at der intet er at give eller at nægte at give, vil han overgive sig selv og alt, han ejer, til Allah, før han dør. For sande troende er dette en smuk og ærværdig ting og en måde at komme tættere på Allah. De, der ikke tror, eller hvis tro er svag, kan ikke genkende denne skønhed og afviser stædigt denne realitet.

Miljøet der vil komme, når materies sande natur ikke holdes hemmelig

De, der ved, at de ikke har nogen forbindelse med de faktiske materielle ting, og at de kun er i nærvær af billeder, Allah præsenterer dem for, vil ændre hele deres måde at leve på, deres syn på livet og deres værdier. Dette vil være en ændring, der vil være brugbar både fra det personlige og sociale synspunkt, fordi en, der ser denne sandhed, uden besvær vil leve ifølge de høje morale kvaliteter, Allah har afsløret i Koranen.

For de, der ikke opfatter verden som vigtig, og som forstår at materie er en illusion, er det spirituelle ting, der fortjener at gøres vigtige. En, der ved, at Allah lytter til ham og holder øje med ham hvert øjeblik, og er klar

over, at han vil skulle redegøre for alle sine gerninger i efterlivet, vil naturligt leve et moralsk dydigt liv. Han vil være meget grundig omkring, hvad Allah har befalet og hvad Han har forbudt. Alle i samfundet vil fyldes med kærlighed og respekt for hinanden, og alle vil konkurrere med hinanden om udførelsen af gode og ædle dyder. Folk vil ændre værdierne, som de dømmes andre på. Materielle ting vil miste deres værdi, og derfor vil folk ikke blive dømt på deres status og position i samfundet men på deres moralske karakter og deres fromhed. Ingen vil forfølge de ting, hvis kilde er en illusion: alle vil søge sandheden. Alle vil handle uden at bekymre sig om, hvad andre vil tro; det eneste spørgsmål i deres sind vil være, om Allah vil være tilfreds med det, de gør, eller ej. I stedet for følelser af stolthed, arrogance og selvtilfredshed, der kommer fra ejendomme, ejendele, status og stilling, vil der komme en følelse af forståelse for ydmyghed og afhængighed. Derfor vil folk af egen vilje leve ifølge de eksempler på gode moralske kvaliteter, der tales om i Koranen. Til sidst vil disse ændringer sætte en stopper for mange problemer i nutidens samfund.

I et sted af vrede, aggressive mennesker, eller endda nervøse, vil der være de, der ved, at alt, de ser, er et billede vist af Allah. De vil være klar over, at reaktionerne af vrede og høje råb får dem til at se dumme ud. Velvære og tillid vil herske hos individer og samfund, og alle vil være tilfredse med sit liv og sine ejendele. Disse er så nogle af de velsignelser, som denne skjulte virkelighed vil bringe til individer og samfund. At kende, overveje og leve ifølge denne virkelighed vil bringe meget mere godhed til mennesker. De, der ønsker at opnå denne godhed, burde overveje denne virkelighed godt og stræbe efter at forstå den. I et vers siger Allah:

"Der er kommet synlige tegn til jer fra jeres Herre. Hvis nogen kan se, så er det til hans eget bedste, og hvis nogen er blind, så er det til skade for ham..." (Sura al-An'am: 104)

Materialisternes logiske mangler

Fra begyndelsen af dette kapitel har vi set gennem videnskabeligt bevis, at materie ikke er en absolut entitet, som materialisterne påstår, og at vi aldrig har direkte oplevelse af originalen af det materie, der eksisterer udenfor os. Materialister modstår på en ekstremt dogmatisk måde denne tydelige realitet, som ødelægger deres filosofi, og bringer grundløse antitiser frem.

For eksempel gav en af de største fortalere for den materialistiske filosofi i det 20. århundrede, en glødende marxist, George Politzer, "bus eksemplet" som et angiveligt stort bevis om dette emne. Ifølge Politzer løber filosoffer, der går ind for det faktum, at vi begiver os med kopien af materie i vores hjerner, også væk, når de ser en bus, der falder ned over dem.²⁰⁸

Da en anden kendt materialist, Johnson, blev fortalt, at vi aldrig er i kontakt med det originale materie, prøvede han at benægte denne sandhed ved at sparke til sten.²⁰⁹

Der er lignende eksempler og uovervejede erklæringer som "Du forstår materies sande natur, når du slås i ansigtet" i bøger af kendte materialister som Marx, Engels, Lenin og andre.

Det punkt, hvor materialisterne tager fejl, er, at de tror, konceptet om "opfattelse" kun gælder for synssansen. Faktisk dannes alle følelser som berøring, kontakt, hårdhed, smerte, varme, kulde og fugtighed også i den menneskelige hjerne på præcis samme måde som visuelle billeder skabes. For eksempler "føler" en, der mærker det kolde metal fra døren, når han står af bussen, faktisk "det kolde metal" i sin hjerne. Dette er en klar og velkendt sandhed. Som vi allerede har set, dannes sansen for berøring i en specifik sektion i hjernen gennem nervesignalerne fra fingerspidserne for eksempel. Det er ikke dine fingre, der udfører følelsen. Folk accepterer dette, fordi det er vist videnskabeligt. Men når det gælder en bus, der rammer nogen, og ikke bare hans følelse af dørens metal - med andre ord, når berøringssansen er mere voldelig og smertefuld - tror de på en eller anden måde, at dette faktum ikke længere gælder. Men smerte eller tunge slag opfattes også i hjernen. En person, der rammes af en bus, mærke al voldeligheden og smerten ved hændelsen i sin hjerne.

For bedre at forstå dette vil de være brugbart at overveje vores drømme. En person kan måske drømme om at blive ramt af en bus, at åbne sine øjne på et hospital senere, blive bragt til en operation, doktoren der taler, hans families nervøse ankomst til hospitalet, at han er forkrøblet eller lider forfærdelig smerte. I sin drøm opfatter han alle billederne, lydende, følelserne af hårdhed, smerte, lys, farven i hospitalet, faktisk alle aspekter ved hændelsen, meget tydeligt og distinkt. De er alle så naturlige og troværdige som i det virkelige liv. Hvis personen, der havde drømmen, på det øjeblik blev fortalt, at det blot var en drøm, ville han ikke tro det. Stadig er alt, han ser, en illusion, og bussen, hospitalet og selv kroppen, han ser i sin

drøm, har intet fysisk modstykke i den virkelige verden. Selvom de ikke har noget fysisk modstykke, føler han stadig, at en "ægte krop" er blevet ramt af en "ægte bus".

På samme måde er der ingen gyldighed ved materialisternes protester som "Du indser materies sande natur, når nogen slår dig", "Du kan ikke tvivle på, om du kan se originalen af materien, når en person sparker dit knæ", "Du løber væk, når du møder en vild hund", " når en bus rammer dig, forstår du, om det er i din hjerne eller ej" eller "I det tilfælde, så stil dig på motorvejen foran den kommende trafik. Et skarpt slag, smerten fra en hunds tænder eller et voldeligt slag er ikke bevis for, at du beskæftiger dig med selve materien. Som vi har set, kan

du opleve den samme ting i drømme uden noget fysisk modstykke. Endvidere ændrer voldeligheden i en følelse ikke det faktum, at følelsen foregår i hjernen. Dette er et tydeligt bevis videnskabeligt faktum.

Grunden til, at nogle mennesker tror, at en hurtigt kørende bus på motorvejen eller en ulykke forårsaget af den bus er slående beviser for det faktum, at de beskæftiger sig med den fysiske eksistens af materie, er, at billede ses og føles så ægte, at det bedrager en. Billederne omkring dem, for eksempel det perfekte perspektiv og dybde på motorvejen, perfektionen af farverne, formerne og skyggerne, de indeholder, livagtigheden af lyden, lugten og hårdheden og fuldstændigheden af den logik, et billede kan bedrage nogle mennesker med. På grund af denne livagtighed glem-

Nogle folk accepterer, at når de rører ved en bus, mærker de det kolde metal i deres hjerner.

På den anden side accepterer de ikke, at følelsen af smerte i det øjeblik, hvor bussen rammer dem, dannes i hjernen. Men en person vil føle den samme smerte, hvis han ser sig selv falde under en bus i sin drøm.

mer nogle mennesker, at disse faktisk er forestillinger. Men lige meget hvor fuldstændige og fejlfrie sindets opfattelser nu en gang er, ændrer det ikke det faktum, at de stadig er opfattelser. Hvis nogen rammes af en bil, mens de går på gaden, eller fanges under et hus, der kolliderer under et jordskælv, eller omringes af flammer i en ildebrand, eller snubler og falder ned af trapperne, oplever han stadig alle disse ting i sindet, og konfronterer ikke faktisk realiteten af, hvad der sker.

Når en person falder under en bus, rammer bussen i hans sind kroppen i hans sind. Det faktum, at han dør som resultat, eller at han krop er totalt gået itu, ændrer ikke denne virkelighed. Hvis noget, en person oplever i sit sind, ender med død, erstatter Allah de billeder, Han viser til den person, med billeder der tilhører efterlivet. De, der er ude af stand til at forstå sandheden af dette nu efter ærlig refleksion, vil bestemt være i stand til det, når de dør.

Eksemplet om at forbinde nerverne parallelt

Lad os overveje Politzers bilulykke eksempel: I dette tilfælde, ville bussen, hvis den knuste persons nerver fra sammenstøds punktet til hjernen var tilkoblet en anden persons hjerne som for eksempel Politzers med en parallel forbindelse i det øjeblik, bussen ramte den person, også ramme Politzer, som sad hjemme i det øjeblik. Bedre sagt ville alle følelser hos den person, der var i ulykken, også opleves af Politzer, ligesom den samme sang høres fra to forskellige højttalere der er forbundet til samme båndoptager. Politzer ville føle, se og opleve bussens bremse lyd, sammenstødet med bussen og kroppen, billederne af en brækket arm og udgydelsen af blod, fraktur smerter, billedet af at komme ind i operationsstuen, hårdheden af gipsen og armens svaghed.

Enhver anden person forbundet i parallel til mandens nerver ville opleve ulykken fra start til slut ligesom Politzer. Hvis manden i ulykken gik i koma, ville de alle gå i koma. Endvidere hvis alle opfattelserne vedrørende bilulykken kunne optages af et sofistikeret apparat, og hvis alle disse opfattelser så blev overført til en anden person, ville bussen banke ham ned mange gange.

Så hvilken af busserne, der rammer de folk, er ægte? Den materialistiske filosofi har intet konsekvent svar på dette spørgsmål. Det rigtige svar er, at de alle ville opleve bilulykken med alle detaljer i deres eget sind.

Det samme princip gælder for eksemplerne om kage og sten. Hvis sanseorganernes nerver i Engels, som følte mætheden og fylden fra kagen i sin mave efter at spise en kage, blev forbundet til en anden person hjerne i parallel, ville den person også føle sig mæt, når Engelsk spiste kagen og blev mæt. Hvis Johnsons nerver, som følte smerten i sin fod, når han gav et hårdt spark til en sten, blev forbundet til en anden person i parallel, ville den person mærke den samme smerte.

Så hvilken kage eller hvilken sten er den rigtige? Den materialistiske filosofi kan igen ikke give et konsekvent svar på dette spørgsmål. Det korrekte og konsekvente svar er dette: Både Engels og den anden person har spist kagen i deres sind og er mætte: både Johnson og den anden person har fuldt ud oplevet øjeblikket, hvor de rammer stenen i deres sind.

Lad os foretage en ændring i eksemplet, vi gav om Politzer: lad os forbinde nerverne hos manden ramt af bussen til Politzers hjerne, og nerverne hos Politzer, der sidder i sit hus, til den mands hjerne, som rammes af bussen. I dette tilfælde vil Politzer tro, at en bus har ramt ham, selvom han sidder hjemme; og manden faktisk ramt af bussen vil aldrig mærke ulykkens virkning og vil tro, han sidder i Politzers hus. Den helt samme logik kan anvendes i eksemplerne og kagen og stenen.

Som det er tydeligt, er det ikke muligt for mennesket at overvinde sine sanser og bryde løs af dem. På denne måde kan et menneskes sjæl udsættes for alle slags repræsentationer, selvom den ikke har nogen fysisk krop, ingen materiel eksistens og mangler materiel vægt. Det er ikke muligt for en person at indse dette, fordi han formoder, at disse tredimensionelle billeder er ægte og er helt sikker på deres eksistens, fordi alle afhænger af de opfattelser, der stammes fra hans sanseorganer.

Den kendte britiske filosof David Hume udtrykker sine tanker om dette faktum:

For mit vedkommende, hvad end jeg mest intimt får ind til det, jeg kalder mig, falder jeg altid over en specifik opfattelse eller en anden af varme eller kulde, lys eller skygge, kærlighed eller had, smerte eller glæde. Jeg fanger aldrig mig selv på noget tidspunkt uden en opfattelse og aldrig kan jeg observere andet end opfattelsen.²¹⁰

Dannelser af opfattelser i hjernen er ikke filosofi men videnskabelige fakta

Materialister påstår, at vi det, vi har præsenteret her, er et filosofisk synspunkt. Men at vedholde, at vi aldrig har direkte oplevelse af originalen af den "eksterne verden" handler ikke om filosofi men et simpelt videnskabeligt faktum. Hvordan billeder og følelser dannes i hjernen undervises i detaljer på alle medicinskoler. Disse fakta, bevist af videnskab i det 20. århundrede og især af fysikken, viser tydeligt, at materie ikke har en absolut realitet, og at alle på en måde kigger på "skærmen i sin hjerne".

Alle der tror på videnskab, om så han er ateist, buddhist eller af nogen anden overbevisning, må acceptere dette faktum. En materialist kan måske benægte eksistensen af en Skaber i sin egen begrænsede forståelse, men han kan ikke benægte denne videnskabelige realitet.

Den manglende evne hos Karl Marx, Friedrich Engels, Georges Politzer og andre til at forstå sådan et simpelt og tydeligt faktum virker stadig forbløffende, selv hvis niveauet af videnskabelig forståelse og udvalget af muligheder på deres tid var mindre end tilstrækkelig. På vores tid er videnskab og teknologi højst avanceret, og nylige opdagelser gør det lettere at forstå dette faktum. Materialister er på den anden side ramt af frygten for både at forstå dette faktum, om end delvist, og indse, hvor definitivt det nedbryder deres teori.

Materialisternes store frygt

I en del tid nu har materialisterne højlydt givet udtryk for deres frygt og panik i deres udgivelser, konferencer og paneldiskussioner. Deres ophidsede og håbløse diskurser antyder, at de lider af en alvorlig intellektuel krise. Det videnskabelige kollaps af evolutionsteorien, den såkaldte basis for deres filosofi, var allerede kommet som et stort chok for dem. Nu er de nået til at indse, at de begynder at tabe selve materien, som er en vigtigere grundpille for dem end darwinisme, og det chok, de oplever som resultat, er endnu større. De erklærer, at dette problem er den "største trussel" for dem, og at dette fuldstændig "knuser deres kulturelle struktur".

En af de, der udtrykte denne nervøsitet og panik mærket af materialistiske cirkler på den mest udtalte måde var Renan Pekunlu, en akademiker såvel som bidrager til Bilim ve Utopya (Videnskab og Utopia), et tidsskrift,

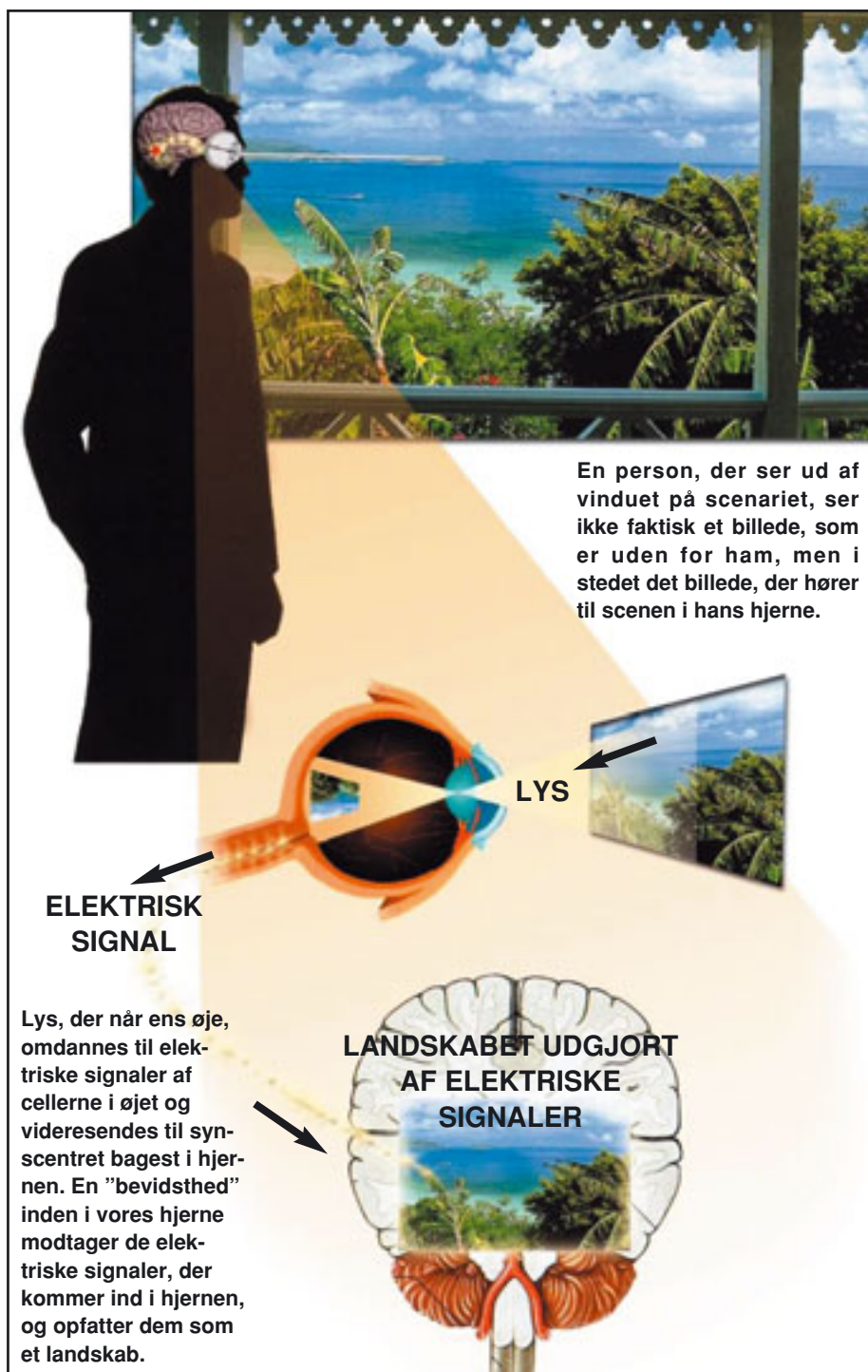
der har påtaget sig rollen af at forsvare materialisme. Både i sine artikler i Bilim ve Utopya og i paneldiskussionerne, han har deltaget i, præsenterede bogen *The Evolution Deceit*, den første bog dette emne blev taget op i, som den største "trussel til materialisme. Hvad, der foruroligede Pekunlu endnu mere end de kapitler, der ugyldiggjorde darwinisme, var den del, du nu læser. Til sine læsere og (kun en håndfuld) publikum, leverede Pekunlu beskeden: "Ikke lad dig selv rive med af idealismens indoktrinering og bevar din tro på materialisme", og gav Vladimir I. Lenin, lederen af den blodige kommunistiske revolution i Rusland som sin reference. Ved at råde alle til at læse Lenins århundrede gamle bog med titlen *Materialism and Empirio-Criticism*, var alt, Pekunlu gjorde, at gentage Lenins uvildende råd: "Ikke tænk på dette problem, ellers vil du miste overblikket over materialisme og blive revet med af religion". I en artikel han skrev i det førnævnte tidsskrift, citerede han de følgende linjer fra Lenin:

Når du benægter objektiv realitet, der gives til os i følelser, har du allerede mistet ethvert våben imod fideisme, for du er faldet i agnosticisme eller subjektivism - og det er alt, hvad fideisme kræver. En enkelt klo besnæret, og fuglen er tabt. Og vores Machister er alle blevet besnæret i idealisme, altså i en udvandet, diskret fideisme: de blev besnærede fra det øjeblik, de ikke tog "følelse" som et billede på den eksterne verden men som et specielt "element". Det er ingens følelse, ingens sind, ingens sjæl, ingens vilje.²¹¹

Disse ord demonstrerer eksplicit, at det faktum, som Lenin foruroligende indså og ønskede at forvise både fra sit eget sin og sine "kammeraters" sind, forstyrrer også nutidige materialister på en lignende måde. Men Pekunlu og andre materialister lider stadig en større nød; fordi de er klar over, at dette faktum nu fremsættes på en meget mere eksplicit, sikker og overbevisende måde end for 100 år siden. For første gang i verdenshistorien forklares dette emne på en ganske uimodståelig måde.

Den tyrkiske materialistiske forfatter Rennan Pekunlu siger, at "evolutionsteorien ikke er så vigtig, den rigtige trussel er dette emne", fordi han er klar over, at dette emne afslører, hvordan materies absoluthed, det eneste koncept, han stoler på, er et alvorligt bedrageri.

Ikke desto mindre er det generelle billede, at et stort antal materialistiske videnskabsmænd stadig en ret overfladisk stilling til det faktum, at "vi aldrig har direkte oplevelse af den originale materie". Emnet forklaret i dette kapitel er et af de vigtigste og mest spændende emner, som nogen nogensinde kan møde i sit liv. Der er ingen chance for nogensinde at have mødt så afgørende et emne før. Stadig antyder disse videnskabsmænds reaktioner og den opførsel, de vedtager i deres talere og artikler, hvor overfladisk deres forståelse er.

Nogle materialisters reaktioner til emnet, der diskuteres her, viser på ingen usikker måde, at deres blinde tilslutning til materialisme har forårsaget en slags fejl i deres logik, og af denne er de flyttet langt fra at kunne forstå emnet. For eksempel afgav Alaattin Senel, også en akademiker og en forfatter for Bilim ve Utopya, selv budskaber, der mindede om Rennan Pekunly, ved at sige: Glem darwinismens kollaps, det virkelig truende emne er dette", og udstedte udfordringer som "så du beviser, hvad du siger" og fornemmer herved, at hans egen filosofi er grundløs. Hvad, der er mere interessant, er, at denne forfatter selv har vist i sine tekster, at han på ingen vis kan fatte dette faktum, som han betragter som en trussel.

For eksempel accepterer Senel i en artikel, som han eksklusivt diskuterede dette emne i, at den eksterne verden opfattes i hjernen som et billede. Men så går han videre til at skrive: "Jeg ved ikke, om billeder i min hjerne har korrelerer i den eksterne verden eller ej, men det samme gælder, når jeg taler i telefon. Når jeg taler i telefon, kan jeg ikke se personen, jeg taler til, men jeg kan få denne samtale bekræftet, når jeg senere møder ham i virkeligheden."²¹²

Ved at sige dette, mener denne forfatter faktisk det følgende: "Hvis vi tvivler på vores opfattelser, kan vi kigge på selve materien og tjekke dens virkelighed." Men dette er en tydelig misforståelse, fordi det er umuligt for os at nå selve materien. Vi kan aldrig komme ud af vores sind og vide, hvad der er "udenfor". Om stemmen i telefonen har en korrelat eller ej kan bekræftes af personen i telefonen. Men denne bekræftelse er også en bekræftelse oplevet af sindet.

Faktisk kan de samme begivenheder også opleves i drømme. For eksempel kan Senel også se i sin drøm, at han taler i telefon og så får denne samtale bekræftet af personen, han talte med. Eller Pekunlu kan føle i sin drøm, at han står overfor "en seriøst trussel" og råder folk til at læse

Lenins århundrede gamle bøger. Men lige meget hvad de gør, kan disse materialister ikke benægte det faktum, at de aldrig oplever originalen af de begivenheder, der er sket, og de folk, de har talt med i deres drømme.

Materialister er faldet i historiens største fælde

Den atmosfære af panik, der fejer gennem materialistiske kredse i Tyrkiet, som vi kun har nævnt få eksempler af, viser, at materialister står overfor rent nederlag, et som de aldrig tidligere har lidt. At vi ikke har direkte oplevelse af den originale materie er blevet bevist af moderne videnskab, og det fremsættes på en meget klar, ligefrem og kraftfuld måde. Der er kun tilbage for materialister at se og anerkende kollapset af hele den materielle verden, som de blindt tror på, og som de stoler på.

Materialistisk tanke har altid eksisteret gennem menneskehedens historie. Meget sikre på sig selv og filosofien, de troede på, gjorde materialister uvidende oprør mod Allah, Der skabte dem. Det irrationelle og uvidenskabelige scenarie, de formulerede, vedholdt, at materie ikke har nogen begyndelse eller slutning, og at ingen af dens afskygninger på nogen måde kunne have en Skaber (Allah er bestemt større end det). På grund af deres arrogance benægtede de Allah og søgte tilflugt i løggen, at materie var den absolutte entitet. De var så selvsikre på denne filosofi, at de troede, det aldrig ville være muligt at fremsætte en forklaring, der beviste det modsatte.

Dette er grunden til, at alle de fakta, der fremsættes i denne bog om materies sande natur, overraskede disse folk til sådan en grad. Hvad, der er blevet forklaret her, har ødelagt selve deres filosofis grundlag og ikke efterladt nogen grund til videre diskussion. Materie, som de baserede alle deres tanker, liv, arrogance og benægtelse på, forsvandt pludseligt.

En af Allahs kendetegn er Hans anslag imod de vantro. Dette erklæres i verset: "De lægger listige planer, og Gud lægger listige planer. Gud er den bedste til at lægge listige planer." (Sura al- Anfal, 30)

Allah indesluttede materialister ved at få dem til at formode, at de beskæftiger sig med materies original, og ydmygede dem sådan på skjulte måder. Materialister anså, at de kendte til originalerne af deres ejendele, status, rank, samfundet de hørte til, hele verdenen og alt andet, hvor de faktisk kun havde en oplevelse af kopierne, og blev uvidende arrogante overfor Allah i deres tillid til disse ting. De udviste den største ufornuft

ved at gøre oprør mod Allah ved at være pralende, og tog derved deres vantro til ekstremer. Mens de gjorde dette, stolede de fuldstændig på materie. Stadig manglede de så meget forståelse, at de mislykkedes i at tænke, at Allah totalt omfatter dem. Allah annoncerer det stadie, som de vantro ledes til som resultat af at være tykhovedet:

Eller har de listige planer for? Da vil de, der er vantro, blive overlistet!
(Sura at-Tur, 42)

Dette er nok historiens største nederlag. Som de blev mere arrogante, blev materialister snydt og led et seriøst nederlag i kampen, de prøvede at føre mod Allah ved at bringe noget uhyrligt op mod Ham. Verset: " Og således satte Vi i hver en by dem, der mest forbrød sig deri, til at lægge listige planer dér. Men det er kun mod sig selv, de lægger listige planer, uden at de aner det." indikerer, hvor meget kendskab disse folk, der udvidende gjorde oprør mod vores Skaber, mangler, og hvad deres skæbne vil blive. (Sura al- An'am: 123). I et andet vers relateres det samme faktum:

De vil bedrage Gud og dem, der tror; men de bedrager kun sig selv, uden at de aner det. (Sura al-Baqarah, 9)

Mens de vantro prøver at plotte, indser de ikke et vigtigt faktum, som understreges af ordene "de bedrager kun sig selv og opdager det ikke!". Det er faktummet, at alt, de oplever, er en stykke kopibillede, de beskæftiger sig med i deres sind, og de har en oplevelse af kopierne af alle de plots, de udtænker i deres hjerner, ligesom enhver anden handling de udfører. Deres dårskab har fået dem til at glemme, at de er helt alene med Allah og dermed er fanget i deres egne luskede planer.

Ikke mindre end de vantro, der levede i fortiden, står de, der lever i dag, overfor en realitet, der vil ryste deres luskede planer ved selve grundlaget. Med erklæringen, at " **Satans list er svag...**" (Sura an-Nisa, 76) siger Allah, at disse plots var dømt til at ende med at slå fejl fra den dag, de blev udtænkt. Han giver gode tidender til tro med påstanden, at "**vil deres list ikke gøre jer nogen skade...**" (Sura 'Ali Imran, 120)

I et andet vers siger Allah: "**De, der er vantro, deres handlinger er som luftspejling på en slette. Den tørstige antager den for at være vand; men når han kommer derhen, finder han, at der ingenting er.**" (Sura an-Nur, 39). Materialisme bliver også en "luftspejling" for de rebelske, ligesom det erklæres i dette vers; når de anvender det, finder de, at det ikke er andet end en illusion. Allah har bedraget dem med sådan en luftspejling

og vist dem hele sin samling af billeder, som om de oplevede deres originaler. Alle de professorer, astronomer, biologer, fysikere og alle andre, uafhængig af deres stand og stilling, bedrages simpelthen som børn og ydmyges, fordi du uklogt tog materie for deres gud (Allah er bestemt større end det.)

Da det formodede, at kopibillederne, de ser i deres hjerner, er absolutte, baserede de deres filosofi og ideologi på det, blev involveret i seriøse diskussioner og gav sig ud i såkaldte "intellektuelle" diskurser. De erklærede sig selv kloge nok til at komme med et argument om universets sandhed, og endnu værre til at komme med forfængelige tanker om Allah med deres begrænsede intelligens. Allah forklarer deres situation i de følgende vers:

De lagde listige planer, og Gud lagde listige planer. Gud er den bedste til at lægge listige planer. (Sura Al 'Imran)

De, der tror og gør gode gerninger, dem vil Han give deres løn i fuldt mål, og Han vil give dem endnu mere af sin overflod. Men de, der føler sig højt hævede og er hovmodige, dem vil Han tildele en pinefuld straf. De vil ikke finde sig nogen ven eller hjælper ud over Gud. (Sura an-Nisa, 173)

Materialister forventede aldrig at falde i sådan en fælde. Med alle midlerne fra det 20. århundrede tilgængelige, troede de, de kunne forblive hårdnakkede i deres benægtelse og tvinge folk til vantro. I Koranen beskriver Allah derfor denne utrættelige, stædige mentalitet hos de vantro og deres ende:

De lagde listige planer, og Vi lagde listige planer, uden at de anede det. Og se, hvilken ende det tog med deres list! Vi lod dem og deres folk gå til grunde, hver og én. (Sura an-Naml, 50-51)

På et andet niveau er dette, hvad verset kommer til at betyde: materialister er lavet for at indse, at de kun har en oplevelse af kopierne i deres hjerner af alt, de ejer, og derfor er alt, de ejer, blevet ødelagt. Som de ser deres ejendele, fabrikker, guld, penge, børn, ægtefæller, venner, stand og status og endda deres egne kroppe, originalerne af alt, de påstår at kende, glide ud af deres rækkevidde, "ødelægges" de på en måde. På dette tidspunkt er de ikke længere materielle entiteter men sjæler.

Uden tvivl ville de være den værst mulige situation for materialister at indse denne virkelighed. Dette er med deres egne ord ensbetydende med "død før man dør" i denne verden.

Med verset "Lad Mig om ham, som Jeg alene skabte," afslører Allah det

faktum, at hvert menneske med sandhed er helt alene i Hans tilstedeværelse.(Sura al- Muddaththir, 11).

Dette bemærkelsesværdige faktum gentages i mange andre vers:

I er kommet til Os som enkeltpersoner, således som Vi skabte jer første gang. I har lagt alt det, som Vi gav jer... (Sura al-An'am, 94)

På opstandelsens dag kommer alle til Ham, alene. (Sura Maryam, 95)

Sagt på en anden måde, indikerer verset: de, der uvidende tager materie som deres gud (Allah er bestemt større end det) er ikke desto mindre kommet fra Allah og må vende tilbage til Ham. De må overgive deres testamenter til Allah, om de vil det eller ej. Nu må de vente på Dommedag, hvor hver af dem vil kaldes til at redegøre, hvor uvillige de end er til at anerkende dette.

Konklusion

Emnet, vi indtil videre har forklaret, er en af de største sandheder, der nogensinde vil blive fortalt i din levetid. Ved at bevise, at vi aldrig har direkte oplevelse af materies original, er dette emne nøglen til at forstå Allahs eksistens og skabelse og til at forstå, at Han er det eneste absolutte væsen.

Personen, der forstår dette emne, indser, at verden ikke er det slags sted, de fleste folk formoder den til at være. Verden er ikke et absolut sted, som vi kender originalen af, som det formodes af de, der går målløst rundt i gaderne, som kommer i slagsmål på barer, som viser sig frem på luksuriøse cafeer, som praler af deres ejendele, eller som dedikerer hele deres liv til hule mål. Al vores viden om verden består af de kopibilleder, vi ser i vores hjerner. Alle de folk, vi har citeret ovenfor, er kun skyggeværser, som ser disse kopibilleder i deres sind; dog er de ikke klar over dette.

Dette koncept er meget vigtigt, fordi det underminerer og nedbryder den materialistiske filosofi, der benægter Allahs eksistens. Dette er grunden til, at materialister som Marx, Engels og Lenin følte panik, blev vrede og advarede deres efterfølgere til "ikke at tænke over" dette koncept, da de fortalte om det. Faktisk er sådanne mennesker i et stadie af så mental mangel, at de ikke engang kan forstå faktummet, at opfattelser dannes inden i hjernen. De formoder, at den verden, de ser i deres hjerner, er den "origi-

nale eksterne verden", og de kan ikke forstå de åbenlyse beviser på det modsatte.

Vi har skabt mange djinner og mennesker til Helvede. De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med; de har ører, som de ikke kan høre med. De er som kvæg, blot endnu mere forvildede. De er ikke opmærksomme. (Sura al-Araf, 179)

I den alder, vi lever i, er dette faktum blevet empirisk bevist af bevis-materialerne fremsat af videnskab. Faktummet, at vi ikke oplever universets original beskrives på en så konkret, klar og eksplicit måde for første gang i historien.

Af denne grund vil det 21. århundrede var et historisk vendepunkt, når folk generelt vil forstå de guddommelige realiteter og ledes i flokke til Allah, det eneste Absolutte Væsen. I det 21. århundrede vil de fordrejede materialistiske læresætninger fra det 19. århundrede forvises til historiens skraldebunker, Allahs eksistens og skabelse vil fattes, fakta som rumløshed og tidløshed vil forstås, og menneskeheden vil bryde fri fra århundrede gamle slør, bedrag og overtro, der indhyller sandheden.

Tidens relativitet og skæbnens realitet

De foregående argumenter demonstrerer, at vi aldrig kan have direkte oplevelse af verden udenfor, at vi kun kender materie som den eksisterer i vores hjerner, og at man leder hele sit liv i "rumløshed". At påstå det modsatte ville være at have en overtroisk overbevisning fjernet fra fornuft og videnskabelig sandhed, for de ting, der fremsættes her, er alle tekniske og videnskabelige fakta beskrevet i mellem-skole fagbøger.

Dette faktum afviser den primære formodning i den materialistiske filosofi, der ligger til grunde for evolutionær teori. Dette er formodningen om, at materie er absolut og evig. Den anden formodning, som den materialistiske filosofi hviler på, er antagelsen, at tid er absolut og evig. Dette er lige overtroisk som den første.

Opfattelsen af tid

Opfattelsen, vi kalder tid, er faktisk en mode, hvorpå et øjeblik sammenlignes med et andet. Vi kan forklare det med et eksempel. For eksempel når en person trykker på et objekt, hører han en speciel lyd. Når han trykker på objektet fem minutter senere, hører han en anden lyd. Han opfatter så, at der er et interval mellem den første og anden lyd, og han kalder dette interval "tid". Men på det tidspunkt, hvor han hører den anden lyd, er den første lyd, han hørte, ikke andet end et stykke information i hans hukommelse. Personen formulerer opfattelsen af "tid" ved at sammenligne øjeblikket, han lever i, med det, han har lagret i sin hukommelse. Hvis denne sammenligning ikke gøres, kan der heller ikke være en opfattelse af tid.

Ligeledes foretager en person en sammenligning, når han ser nogen komme ind i et rum gennem dørene og sidde i en lænestol midt i rummet. Når denne person sidder i lænestolen er billederne relateret i øjeblikkene, hvor han åbner døren, går ind i rummet og finder vej til lænestolen, blevet

samlet som stykker med information i hjernen. Opfattelsen af tid foregår, når man sammenligner manden, der sidder i lænestolen, med de stykker lagret information.

Kort sagt kommer tid til at eksistere som resultat af sammenligningen lavet mellem et antal illusioner lagret i hjernen. Hvis mennesket ikke havde nogen hukommelse, ville hans hjerne ikke have lavet sådanne fortolkninger, og derfor ville opfattelsen af tid aldrig være dannet. Grunden til, at man fastsætter sig selv til at være 35 år, er kun, fordi han har samlet information vedrørende de 30 år i sit sind. Hvis hans hukommelse ikke eksisterede, ville han ikke tænke på eksistensen af sådan en foregående tidsperiode, og han ville kun opleve det enkelte "øjeblik" han levede i.

Den videnskabelige forklaring på tidløshed

Lad os prøve at afklare emnet ved at citere forklaringer fra diverse videnskabsmænd og lærde i emnet. Angående emnet om tid, der flyder baglæns, erklærer den kendte intellektuelle og Nobelprisvindende professor i genetik, François Jacob, det følgende i sin bog *Le Jeu des Possibles* (Det mulige og det egentlige):

Film, der spilles baglæns, gør det muligt for os at forestille os en verden, hvori tid flyder baglæns. En verden, hvor mælk separerer sig selv fra kaffen og hopper ud af koppen til at nå mælkekartonen; en verden hvor lysstråler udsendes fra væggene for at samles i en fælde (tyngdekraftscenter) i stedet for at fosse ud fra en lyskilde; en verden, hvor en sten glider op i en mands hånd via det forbløffende samarbejde af utallige vanddråber, der gør det muligt for stenen at hoppe ud af vand. Men i sådan en verden, hvor tid har så modsatte egenskaber, ville processerne i vores hjerner og den måde, vores hukommelse opsamler information på, ligeledes fungere baglæns. Det samme gælder for fortiden og fremtiden, og verden vil fremstå for os, præcis som den gør det nu.²¹³

Siden vores hjerner er vant til en særlige rækkefølge af begivenheder, opererer verden ikke som det relateres ovenfor, og vi formoder, at tid altid går forlæns. Men dette er en beslutning truffet i hjernen, og derfor er den totalt relativ. I virkeligheden kan vi aldrig vide, hvordan tiden går, eller om den overhovedet går. Dette er en indikation af det faktum, at tid ikke er et absolut faktum men bare en slags opfattelse.

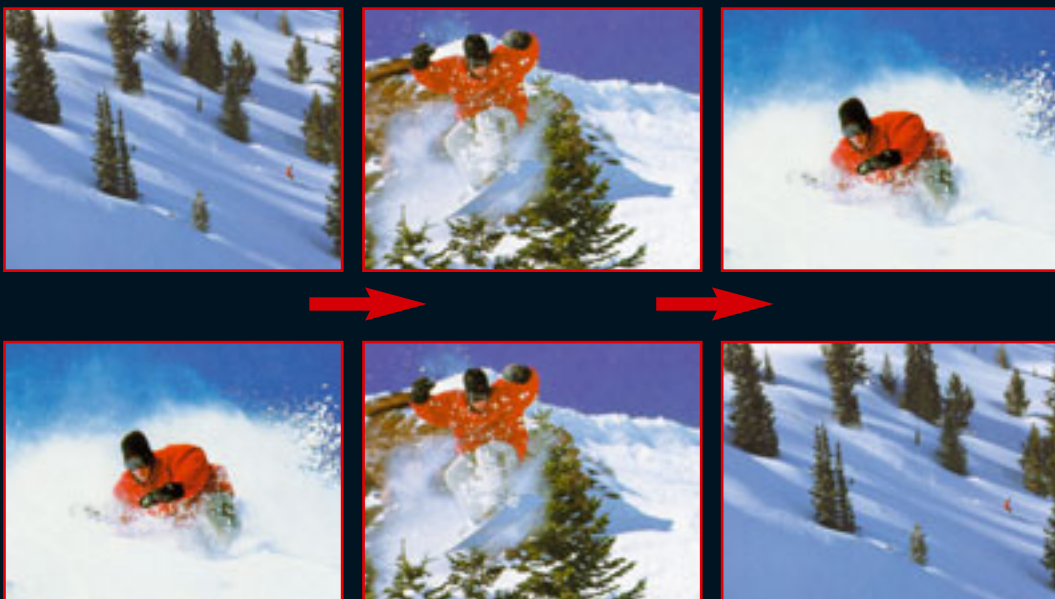
Tidens relativitet er et faktum, der også er bekræftet af det 20. århundredes vigtigste fysiker, Albert Einstein. Lincoln Barnett skriver i sin bog *The Universe and Dr. Einstein*:

Sammen med absolut rum kasserede Einstein konceptet om absolut tid - af et stabilt, uvarierende ubønhørligt universalt tids flow, der strømmer fra den uendelige fortid til den uendelige fremtid. Meget af den uklarhed, der har omgivet Relativitetsteorien stammer fra menneskets uvillighed til at anerkende at sansen for tid, ligesom farvesansen, er en form for opfattelse. Ligesom rum simpelthen er en mulig rækkefølge af materielle objekter, så er tid blot en mulig rækkefølge af begivenheder. Subjektiviteten af tid forklares bedst med Einsteins egne ord. "Et individs oplevelser", siger han, "fremstår for os arrangeret i en serie af begivenheder: i denne serie fremstår de enkelte begivenheder, som vi husker, at være ordnet ifølge kriteriet om 'tidligere' og 'senere'. Der eksisterer derfor for individet en jeg-tid eller en subjektiv tid. Dette er i sig selv ikke måleligt. Jeg kan faktisk associere tal med begivenheden på en sådan måde, at et større nummer forbindes med den senere begivenhed i stedet for en tidligere."²¹⁴

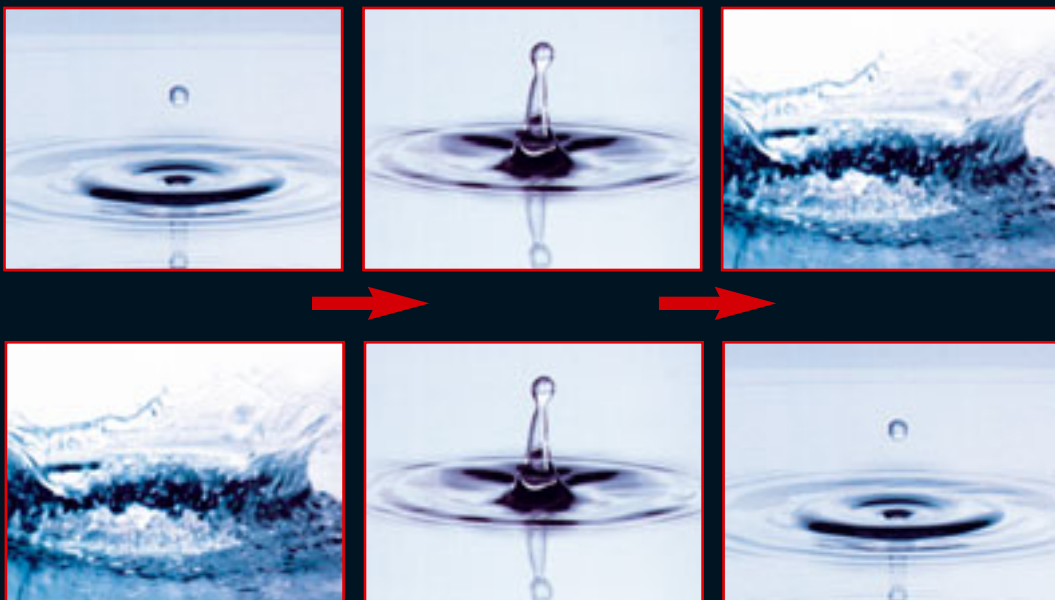

Fortiden består af information givet til en persons hukommelse. Hvis et minde slettes, slettes hendes fortid også. Fremtiden består af ideer. Uden dem forbliver kun det nuværende oplevelsesøjeblik.

I EN VERDEN, HVOR TID GIK BAGLÆNS, VILLE FORTIDEN VÆRE FREMTID

Fordi hver begivenhed vises for os i en bestemt rækkefølge tror vi, at tid altid bevæger sig fremad. For eksempel løber en person på ski altid ned ad et bjerg, ikke op ad det. En dråbe vand stiger ikke op fra en pool men falder altid ned i den. I denne situation er en skiløbers position på bjerget i fortiden, mens hans position nede ad bjerget er fremtiden. Men hvis informationen i vores hukommelse blev vist baglæns, som når vi spoler en film tilbage, ville det, der for os er fremtiden, altså positionen ved foden af bjerget, være fortiden, og fortiden, altså positionen oppe på bjerget, ville være fremtiden.

Einstein selv påpegede, som citeret fra BARNETTS bog, at "rum og tid er former for intuition, som ikke kan skilles mere fra bevidsthed end vores koncepter om farve, form eller størrelse." Ifølge teorien om generel relativitet "har did ingen uafhængig eksistens udover den rækkefølge af begivenheder, som vi måler den med." 215

Siden tid består af opfattelse, afhænger den totalt af opleveren og er derfor relativ.

Hastigheden, som tiden går med, varierer afhængig af de referencer, vi bruger til at måle den, fordi der ikke er noget naturligt ur i menneskekroppen til at indikerer præcis, hvor hurtigt tiden går. Som Lincoln Barnett skrev: "Ligesom der ikke findes farve uden et øje, der får øje på det, så er et øjeblik eller en time eller dag intet uden en begivenhed til at markere det." 216

Tidens relativitet opleves i drømme. Selvom det, vi ser i vores drømme, lader til at vare i timer, varer det faktisk kun få minutter eller blot få sekunder.

Lad os tage et eksempel for at videre klargøre emnet. Forestil dig, at vi i en vis uspecificeret tidsperiode er låst inde i et rum med et enkelt, specielt designet vindue, som vi kan se solopgangen og -nedgangen fra, og at vi har et ur til at bedømme tidens gang. Få dage senere vil vores skøn af den tid, vi har brugt i rummet, være baseret på vores periodiske kig på uret og vores notits af, hvor ofte solen stod og op gik ned. Ved slutningen af vores periode af indespærring kommer vi til den konklusion, at vi har brugt tre dage i rummet. Men så afslører vores "fangevogter", at det i virkeligheden kun var to dage. Grunden? Den "sol" vi havde observeret var blevet kunstigt projiceret af en simulationsmaskine, og vores ur var blevet reguleret til at gå hurtigere end normalt. Så vores udregninger havde ingen mening.

Dette eksempel bekræfter, at informationen, vi har om hastigheden af tidens gang er baseret på relative referencer. Tidens relativitet er et videnskabeligt faktum også bevist af videnskabelige metodologi. Einsteins teori om generel relativitet vedholder, at tidens hastighed ændres afhængigt af genstandens hastighed og dens afstand fra tyngdekraftscentret. Når hastigheden øges, formindskes og komprimeres tiden; og den sænker farten som om den når til "standsning".

Lad os forklare dette med et eksempel givet af Einstein selv. Forestil

dig tvillinger, en der bliver på jorden, mens den anden tager ud og rejse i rummet ved en hastighed tæt på lysets hast. Når han kommer tilbage, vil den rejsende se, at hans bror er blevet meget ældre end ham. Grunden er, at tid går meget langsommere for personen, der rejser ved hastigheder omkring lysets hast. I tilfældet af en rum rejsende far og hans søn på jorden, hvis faderen var 27 år gammel, da han tog af sted, og hans søn 3, vil sønnen, når faderen kommer tilbage til jorden 30 år senere (jord tid), være 33 år gammel, men hans far vil kun være 30.²¹⁷

Det må påpeges, at denne relativitet af tiden ikke forårsages af ures sænkning eller stigning i fart eller en mekanisk fjeders fartsænkning. Det er hellere et resultat af hele det materielle systems differentierede operationsperioder, som går så dybt som underatomiske partikler. Med andre ord er tidens afkortning for den person, der oplever det, ikke ligesom at handle i et slowmotion billede. I sådanne omgivelser, hvor tiden afkortes, opererer ens hjerteslag, celle kopiering, hjernefunktioner og så videre alle mere langsomt end de hos den mere langsomt bevægende person på Jorden, som fortsætter med sin hverdag og ikke opdager afkortelsen af tiden overhovedet. Faktisk bliver afkortelsen slet ikke tydelig, før sammenligningen laves.

Relativitet i Koranen

Konklusionen, som vi ledes til ved fundene fra moderne videnskab er, at tid ikke er et absolut faktum som formodet af materialister, men bare en relativ opfattelse. Hvad der er mere interessant er, at dette faktum, uopdaget indtil det 20. århundrede af videnskab, blev formidlet til mennesket i Koranen for 14 århundreder siden. Der er diverse referencer i Koranen til tidens relativitet.

Det videnskabeligt beviste faktum, at tid er en psykologisk opfattelse afhængig af begivenheder, miljø og forhold understreges i mange vers i Koranen. For eksempel, som erklæret i Koranen, spænder hele en persons liv over meget kort tid:

På den dag, hvor Han kalder jer til sig! Så vil I svare ved at lovprise Ham og mene, at I ikke har ventet længe. (Sura al-Isra, 52)

På den dag, hvor Han fører dem af sted i samlet flok. Det vil være, som om de kun har været væk en enkelt af dagens timer, og de genkender hinanden. (Sura Yunus, 45)

I nogle vers indikeres det, at folk opfatter tid forskelligt, og at folk nogle gange kan opfatte en meget kort tidsperiode som en meget lang. Den følgende samtale mellem mennesker, der fandt sted under deres dom i det Hinsidige, er et godt eksempel på dette:

Han siger: "Hvor mange år har I været på jorden?" De siger: "Vi har vel været der en dag eller noget af en dag. Spørg dem, der kan tælle!" Han siger: "I har kun været der ganske kort tid. Hvis I blot vidste!" (Sura al-Mumenoon, 112-114)

I nogle vers erklæres det, at tid kan flyde ved forskellige tempi i forskellige omgivelser:

En tvillingsøster tager en tur i ud i rummet med en fart tæt på lysets hastighed. Når hun kommer tilbage tredive år senere vil den søster, der forblev på jorden, være meget ældre i forhold til søsteren, der tog ud i rummet.

De beder dig fremskynde straffen. Gud vil ikke svinge sit løfte. Én dag hos din Herre er som tusinde år efter jeres tælling. (Sura al-Hajj, 47)

Englene og ånden stiger op til Ham på en dag, hvis længde er halvtreds tusind år. (Sura al-Maarij, 4)

Disse vers er alle åbenbare udtryk for tidens relativitet. Faktummet, at dette resultat, der kun for nyligt forstås af videnskab i det 20. århundrede, blev kommunikeret til mennesket for 1400 år siden af Koranen, er en indikation på Koranens åbenbaringer af Allah, Som omfatter al tid og rum.

Mange andre vers i Koranen afslører, at tid er en opfattelse. Dette er især tydeligt i historierne. For eksempel har Allah beholdt *"the Comparison of the Cave"*, en troende gruppe nævnt i Koranen, i dyb søvn i mere end tre århundreder. Da de blev vækket, troede disse mennesker, at de havde været i det stadie i kun kort tid, og kunne ikke forstå, hvor længe de havde sovet:

Vi forseglede deres ører i hulen, i adskillige år. Så vækkede Vi dem for at få at vide, hvem af to grupper der bedst kunne regne ud, hvor længe de havde været der. (Sura al-Kahf, 11-12)

Og således vakte Vi dem til live igen, så de kunne forhøre sig indbyrdes. En af dem sagde: "Hvor længe har I været her?" Nogle mente: "Vi har vel været her en dags tid, eller noget af en dag." Andre mente: "Jeres Herre ved nok bedst, hvor længe I har været her.... (Sura al-Kahf, 19)

Situationen beskrevet i verset under er også bevis for, at tid i sandhed er en psykologisk opfattelse.

Eller som den, der kom forbi en by, der var jævnet med jorden. Han sagde: "Hvordan skulle Gud kunne give denne liv efter dens død?" Da lod Gud ham være død i hundrede år og vakte ham derpå til live igen. Han sagde: "Hvor længe har du været her?" Denne sagde: "Jeg har været her en dag eller noget af en dag." "Nej," sagde Han, "du har været her i hundrede år. Se på din mad og drikke! De er ikke rådnet; men se så på dit æsel! Vi vil gøre dig til et tegn for menneskene. Se nu på knoglerne, hvorledes Vi rejser dem op og beklæder dem med kød!" Da dette viste sig klart for ham, sagde han: "Jeg ved, at Gud er i stand til alt." (Sura al-Baqara, 259)

Det ovenstående vers understreger tydeligt, at Allah, Som skabte tid, ikke er bundet af det. Mennesket er på den anden side bundet af tid: dette ordineres af Allah. Som i verset er mennesket endda ikke i stand til at vide, hvor længe han har sovet. Når vi ved dette, ville det være urimeligt at påstå, at tid er absolut (ligesom materialister gør på grund af deres forvrængede mentalitet).

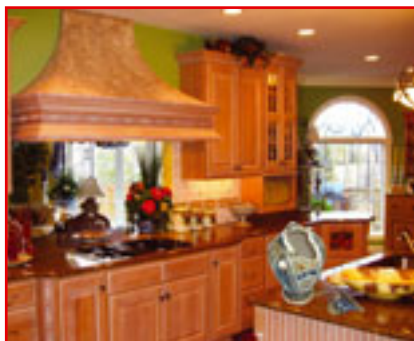
Tidens relativitet forklarer skæbnens realitet

Som vi ser fra redegørelsen om tidens relativitet og de vers, der henfører til det, er tid ikke et konkret koncept men et, der varierer afhængigt af opfattelser. For eksempel er et tidsrum, der opfattes som millioner af år af os, kun af et øjeblikks længde i Allahs Syn. En periode på 50 tusind år for os er kun en dag for Gabriel og englene.

Denne realitet er meget vigtig for en forståelse for ideen om skæbne. Skæbne er ideen, at Allah skabte enhver enkelt begivenhed, fortidig, nutidig og fremtidig i "et enkelt øjeblik". Dette betyder, at hver begivenhed, fra universets skabelse til dommedag, allerede er sket og afsluttet i Allahs Syn. Et væsentligt antal mennesker kan ikke fatte skæbnens realitet. De kan ikke forstå, hvordan Allah kan kende hændelser, der ikke er sket endnu, eller hvordan fortidige og fremtidige begivenheder allerede er sket i Allahs Syn. Fra vores synspunkt er ting, der ikke er sket, begivenheder, som ikke er forekommet. Dette er fordi vi lever vores liv i relation til den tid, Allah har skabt, og vi kunne ikke vide noget uden informationen i vores minder. Fordi vi dvæler i denne verdens teststed, har Allah ikke givet os nogen minder om de ting, vi kalder "fremtidige" begivenheder. Som konsekvens kan vi ikke vide, hvad fremtiden bringer. Men Allah er

Alt har sin egen udvalgte skæbne. For eksempel knuses en antik vase i det øjeblik, dens skæbne har forudbestemt den til. Hvem der vil bruge denne vase, der går hundredvis af år tilbage, hvor den vil stå i huset og hvilke andre objekter, der vil stå ved siden af den, er forudbestemt længe før den overhovedet produceres.

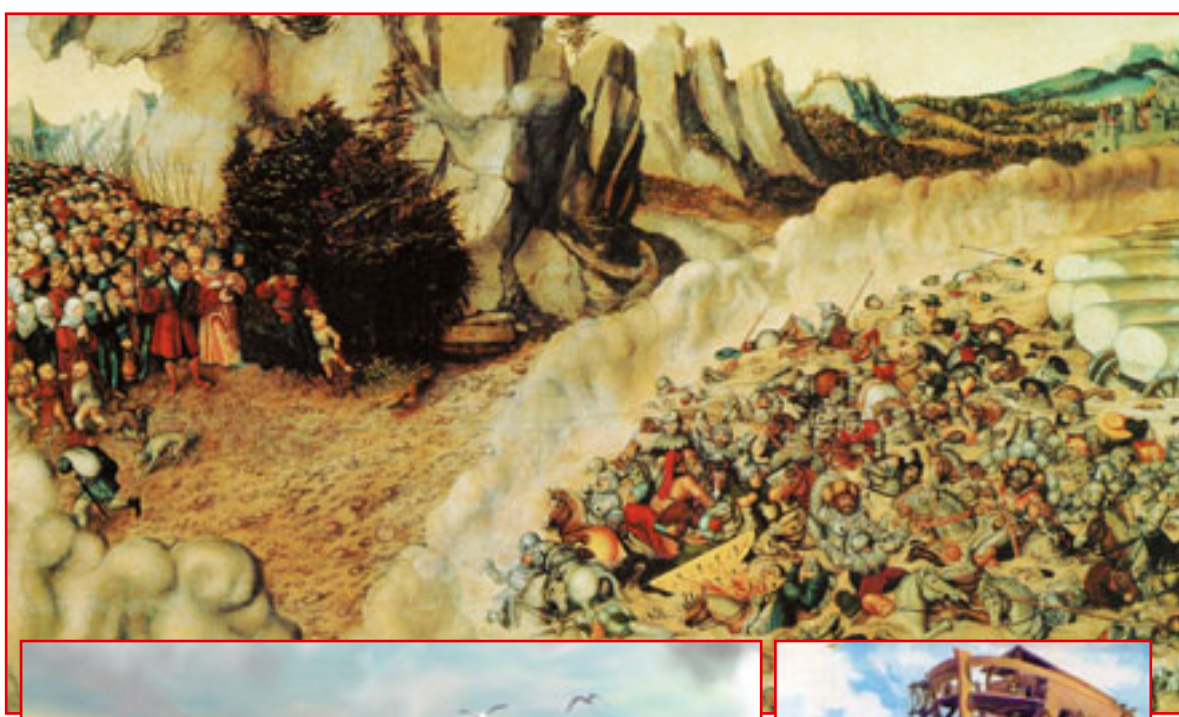
ikke bundet til tid eller rum; det er Ham, Der allerede har skabt alle disse ting fra ingenting. Af denne grund er fortid, nutid og fremtid alle de samme for Allah. Fra Hans synspunkt er alt allerede sket; Han behøver ikke vente for at se resultatet af en enkelt gerning. Begyndelsen og slutningen på en begivenhed opleves begge i Hans Syn på et enkelt øjeblik. For eksempel vidste Allah allerede, hvilken slutning, der ventede Faraos, før han overhovedet sendte Moses til ham, selv før Moses blev født, og selv før Egypten blev et kongerige; og alle disse begivenheder inklusiv Faraos afslutning blev oplevet i et enkelt øjeblik i Allahs Syn. Desuden er der for Allah intet om at huske fortiden; fortid og fremtid er altid nutidige for Allah; alt eksisterer i Hans Syn i samme øjeblik.

Hvis vi ser på vores liv som en filmstribe, ser vi det som om, vi ser en videokassette uden mulighed for at sætte farten op. Men Allah ser hele filmen i det samme øjeblik; det er Ham, Der skabte den og bestemte alle dens detaljer. Ligesom vi er i stand til at se starten, midten og slutningen af en lineal på samme tid, omfatter Allah ligeledes i et øjeblik fra start til slut den tid, som vi oplever. Men mennesker oplever kun disse begivenheder, når tiden kommer til at bevidne den skæbne, Allah har skabt for dem. Dette er den måde, dette er for alle skæbner i verden. Alle, der nogensinde er blevet skabt og nogensinde vil blive skabt i denne verden og den næste, er nutidige i Allahs syn i alle deres detaljer. De skrevne skæbner af alle levende ting - planeter, planter og ting - eksisterer sammen med skæbnerne hos millioner af mennesker i Allahs evige hukommelse. De vil bestå uden at blive tabt eller tilintetgjort. Skæbnens realitet er et af udtrykkene for Allahs evige storhed, styrke, magt og Hans navn Bevareren (al-Hafiz).

Konceptet om "fortid" kommer fra information i vores minder

På grund af forslag, vi modtager, tror vi, vi lever i en separat division af tid kaldet fortid, nutid og fremtid. Men den eneste grund til, vi har et koncept om "fortid" (som tidligere forklaret) er, at diverse ting er blevet placeret i vores minder. For eksempel er det øjeblik, hvor vi startede folkeskolen, et stykke information i vores hukommelse, og vi opfatter det derfor som en begivenhed i fortiden. Men fremtidige begivenheder er ikke i vores minder. Derfor betragter vi disse ting, som vi endnu ikke kender, som ting, der vil opleves eller ske i fremtiden. Men ligesom fortiden er blevet oplevet fra vores synspunkt, er fremtiden det også. Men fordi disse begivenheder ikke er blevet givet til vores minder, kan vi ikke kende dem.

Profeten Moses (pbuh) og hans folk flygter gennem det skilte hav nu og reddes. Farao og hans hær dækkes af havet nu og druknes. Profeten Noahs (pbuh) ark og Profeten Salomons (pbuh) tempel bygges nu. Alle disse ting er nu til stede i Allahs hukommelse, meget mere levende og tydeligt end vi kan forstå.

Hvis Allah lægger fremtidige begivenheder i vores hukommelse, så ville fremtiden være fortiden for os. For eksempel har en trediveårig person 35 års minder og hændelser i sin hukommelse, og af denne grund tror han, han har en 35-årig fortid. Hvis fremtidige hændelser mellem 30- og 70-års alderen blev sat i denne person hukommelse, så ville både hans tredive år og "fremtiden" mellem 30- og 70-års alderen blive fortiden for dette 30-årige individ. I denne situation ville fortid og fremtid være til stede i hukommelsen, og hver af dem ville være levede oplevelser for ham.

Fordi Allah har fået os til at opfatte hændelser i en bestemt serie, som om der var en tid, der gik fra fortid til fremtid, informerer Han os ikke om vores fremtid eller giver denne information til vores minder. Fremtiden er ikke i vores minder, men alle menneskelige fortider og fremtider i Hans evige hukommelse. Dette, som vi tidligere sagde, er som at observere et menneskeligt liv, som om det allerede var helt afbildet og færdiggjort i en film. En person kan ikke spole frem i filmen og ser sit liv som billederne går forbi et efter et. Han tager fejl i at tro, at billederne, han endnu ikke har set, udgør fremtiden.

Fortid og fremtid er nyheder om det usete

I versene afslører Allah, at den Eneste Der kender det hemmelige, usynlige, usete og kendte er Ham Selv:

Sig: "Gud, himlens og jordens skaber, Du, der kender det skjulte og det synlige! Du skal dømme mellem Dine tjenere i det, hvorom de er uenige!" (Sura az-Zumar: 46)

Sig: "Den død, som I flygter fra, vil indhente jer. Så vil I blive bragt tilbage til Ham, der kender det skjulte og det synlige, og Han vil da underrette jer om, hvad I gjorde." (Sura al-Jumu'a: 8)

"Adam!" sagde Han. "Sig dem deres navne!" Da denne havde sagt dem deres navne, sagde Han: "Har Jeg ikke sagt jer, at Jeg ved besked om det skjulte i himlene og på jorden? Jeg ved, hvad I åbent stiller til skue, og hvad I holder skjult." (Sura al-Baqara: 33)

Generelt menes ordet "hemmelig" at henføre til noget ukendt om fremtiden; men både fortiden og fremtiden er hemmelig. De, der har levet i fortiden og de, der vil leve i fremtiden, holdes i Allahs Syn. Men Allah giver noget af visdommen i Sit Syn til menneskers minder og gør det kendt. For eksempel da Allah gav viden om fortiden i Koranen, fortalte

Tid er et koncept, der fuldstændig afhænger af oplevelsen. Mens en bestemt tidsperiode virker lang for en person, kan den virke kort for en anden. For at forstå, hvilken der er rigtig, skal vi bruge kilder såsom ure og kalendere. Det er umuligt at lave korrekte bedømmelser om tiden uden dem.

Han Profeten Muhammad (må Allah velsigne ham og give ham fred), at dette var nyheder om det usete:

Dette er en af beretningerne om det skjulte. Vi åbenbarer den for dig. Du kendte den ikke på forhånd, hverken du eller dit folk. Hold ud! Alt vil ende godt for de gudfrygtige. (Sura Hud: 49)

Dette er en af beretningerne om det skjulte. Vi åbenbarer den for dig. Du var ikke hos dem, da de rottede sig sammen og lagde listige planer. (Sura Yusuf: 102)

Allah gav Profeten Muhammad (må Allah velsigne ham og give ham fred) information om nogle ting, der ikke endnu var skete, hvilket var nyheder om det usete om fremtiden. For eksempel overtagelsen af Mekka (Sura al-Fath: 27) og Grækernes sejr over hedningene (Sura ar-Rum: 3-4) blev afsløret for Profeten Muhammad (må Allah velsigne ham og give ham fred) før de skete. Profeten Muhammads (må Allah velsigne ham og give ham fred) udtalelser om tegnene på Dommedag og tidens afslutning (som var nyheder om det usete for folk på den tid) viser, at Allah lærte ham disse ting.

Koranen forklarer, at nyheder om det usete gives til profeter og nogle hengivne troende. For eksempel blev det afsløret for Joseph (pbuh) at den fælde, hans brødre havde lagt for ham, ikke ville blive til noget (Sura

Yusuf: 15), og for Moses' mor blev det afsløret, at hende søn ville flygte fra Faraoens grusomhed og blive en profet (Sura al-Qasas: 7)

Til sidst er alt, vi kalder fortid og fremtid, nyheder om det usete gemt i Allahs Syn. Allah giver noget af sin viden til minderne hos dem, Han vælger, på en tid, som Han vælger, og gør dem dermed klar over det usete. Hændelserne, der bliver synlige og observerbare karakteriseres af mennesker som fortidige begivenheder.

Vigtigheden af overgivelse til skæbne

Faktummet, at fortid og fremtid allerede er skabt i Allahs Syn, og at alt er sket og er til stede ved Allahs Syn, viser en meget vigtig sandhed. Alle er i total overgivelse til sin skæbne. Ligesom en person ikke kan ændre sin fortid, kan han heller ikke ændre sin fremtid, fordi fremtiden ligesom fortiden allerede er sket. Alt i fremtiden er afgjort - hvornår og hvor hændelser vil ske, hvad han vil spise, hvem han vil snakke med, hvad han vil diskutere, hvor mange penge han vil tjene, hvilke sygdomme han vil få, og hvornår, hvor og hvordan han vil dø. Alle disse ting er allerede i Allahs Syn og allerede oplevet i Hans uendelige hukommelse. Men denne viden er ikke endnu i en persons hukommelse.

Derfor er de, der er kede af det, oprørte, forargede og bekymrede om fremtiden, nervøse forgæves. Fremtiden, de er så bekymrede og nervøse for, er allerede sket. Og lige meget hvad, de gør, kan de ikke ændre disse ting.

På dette tidspunkt er det meget vigtigt at pointere, at det er nødvendigt at undgå en fejlagtig forståelse af skæbne. Nogle folk misforstår dette og tror, at hvad, der er deres skæbne, alligevel vil ske, så der er intet, de kan gøre. Det er sandt, at alt, vi oplever, er bestemt af vores skæbne. Før vi oplevede en hændelse, er den blevet oplevet i Allahs Syn og er skrevet ned med alle sine detaljer i Bogens Moder (Lawh Mahfuz) i Allahs syn. Men Allah giver alle følelsen af, at de kan ændre ting og træffe deres egne valg og beslutninger. For eksempel når en person vil drikke noget vand, siger han ikke "Hvis det er min skæbne, vil jeg drikke", og sætter sig uden at gøre noget. I stedet rejser han sig, tager et glas, og drikker vandet. Faktisk drikker han en forudbestemt mængde vand fra et forudbestemt glas. Men som han gør dette, føler han, at han handler ifølge sit eget ønske og vilje. Han føler dette gennem hele sit liv i alt, hvad han gør. Forskellen mellem

en person, der hengiver sig til Allah og til den skæbne, skabt af Allah, og en, der ikke fatter denne realitet, er dette: personen, der hengiver sig til Allah, ved, at alt, han gør, er ifølge Allahs vilje, på trods af følelsen af, at han selv har gjort det. Den anden person formoder fejlagtigt, at han har gjort alt med sin egen intelligens og magt.

For eksempel når en person, der har hengivet sig til Allah, finder ud af, at han har gået en sygdom, så ed han, at sygdommen er i hans skæbne og han stoler på Allah. Han tror, at fordi Allah har lagt det i hans skæbne, vil det bestemt gøre ham godt. Men han venter ikke uden at gøre nogle indsatser mod det og tror, at hvis han er bestemt til at blive rask, så bliver han rask. Modsat tager han alle mulige forholdsregler; han går til lægen, er opmærksom på sin kost og tager medicin. Men han glemmer ikke, at effekten af lægen, behandlingen, medicinen og om end han bliver rask eller ej, alt sammen ligger i hans skæbne. Han ved, at alt dette er i Allahs sublime hukommelse og var til stede der selv før han kom til verden. I Koranen afslører Allah, at alt, mennesker oplever, er skrevet før i en bog:

Ingen ulykke rammer på jorden eller hos jer selv, uden at den findes i et skrift allerede, inden Vi har skabt den. Dette er let for Gud. I skal derfor ikke sørge over det, der er forsvundet for jer, og ikke fryde jer over det, som Han har givet jer. Gud elsker ingen selvbevidst pralhals. (Sura al-Hadid: 22-23)

Af denne grund vil enhver, der tror på skæbne, ikke være bekymret eller fortvivle om ting, der sker med ham. I modsætning vil han have den største tiltro og sikkerhed i sin hengivelse til Allah. Allah har afgjort alt på forhånd, der sker for en person; Han har kommanderet, at vi ikke skal blive kede af de ting, der sker for os, og at vi skal være selvtilfredse med de velsignelser, vi modtager. Vanskelighederne, som mennesker oplever samt deres rigdom og succes, er afgjort af Allah. Alle disse ting er i skæbnen afgjort af vores Herre til at teste mennesker. Som det afsløres i et vers, "... Guds befaling er en bestemmelse, som står fast." (Sura al-Ahzab: 38)

I et andet vers afslører Allah, at "**Alt har Vi skabt tilpas.**" (Sura al-Qamar: 49) Ikke kun mennesker men også alle ting levende eller ikke-levende, solen, månen, bjergene og træerne har deres skæbner bestemt af Allah. For eksempel blev en ødelagt antik vase ødelagt i det øjeblik, det var bestemt af dens skæbne. Mens den blev lavet blev det afgjort, hvem der ville bruge denne århundrede gamle vase, ligeså vel som i hvilket hjørne af

hvilket hus, og med hvilke andre genstande den skulle stå. Mønstrene på vasen og dens farver blev afgjort på forhånd af dens skæbne. Det var kendt i Allahs hukommelse på hvilken dag, i hvilken time, hvilket minut, af hvem og hvordan, den ville ødelægges. Det første øjeblik vasen blev lavet, det første øjeblik den blev sat til salg i vinduet, i første øjeblik den blev placeret i husets hjørne, det øjeblik den blev ødelagt i småstykker, kort sagt ethvert øjeblik i dens århundreder lange liv var til stede i Allahs Syn som et enkelt øjeblik. Hvorimod selvom personen, der skulle ødelægge vasen, ikke var klar over, den ville gå i stykker indtil få sekunder før det skete, så var det øjeblik oplevet og kendt i Allahs Syn. Af den grund fortæller Allah mennesker ikke at være kede af de ting, der måske har undgået dem. Hvad der har undgået dem, undgik dem i overensstemmelse med deres skæbne, og de kan ikke ændre det. Folk må lære af, hvad der sker i deres skæbne, se meningen og fordelene, de får fra det. De må altid stile i mod den endeløse barmhjertighed, medfølelse og retfærdighed hos vores Herre, Som skaber deres skæbne og skåner og beskytter Sine tjenere.

De der lever deres liv uvidende om denne vigtige realitet, er altid nervøse og frygtfulde. For eksempel er de meget bekymrede om deres børns fremtid. De er meget urolige for spørgsmål som disse: hvilken skole skal de gå i? Hvilken stilling vil de få? Vil de have et godt helbred? Hvilken slags liv vil de leve? Men ethvert øjeblik i en persons liv er bestemt i Allahs Syn, fra det øjeblik, hvor han er en enkelt celle, til det tidspunkt, hvor han lærer at læse og skrive, fra det første svar han giver i en universitetseksamen til hvilket firma han vil arbejde for i sit liv, hvilke papirer han vil underskrive og hvor mange gange, hvor og hvordan han vil dø. Alle disse ting er gemt i Allahs hukommelse. For eksempel i dette øjeblik er en person på fosterstadiet, i folkeskole og på universitet. Disse er alle i Allahs hukommelse som et enkelt øjeblik sammen med tidspunktet, hvor han fejrer sin 35-års fødselsdags, den første dag han starter på arbejde, tidspunktet hvor han ser englenerne efter han dør, øjeblikket hvor han begravnes, og øjeblikket på den Sidste Dag, hvor han vil give en redegørelse til Allah.

Som resultat er det meningsløst at bekymre sig og være frygtfuld om et liv, hvor hvert øjeblik er blevet levet, oplevet og stadig er til stede i Allahs hukommelse. Lige meget hvor meget en person prøver, og lige gyldig hvor nervøs han så er, vil alle, hans børn, ægtefælle, venner og slægtninge leve liv, der er nutidige i Allahs Syn.

Hvis dette er tilfældet må en person med selvtillid og intelligens, som forstår denne realitet, overgive sig ydmygt til Allah og den skæbne, Han har skabt. Faktisk er alle allerede overgivet til Allah, skabt i underdanighed til Ham. Om han kan lide det eller ej, lever han underdanigt til den skæbne, Allah har skabt til ham. En person, der benægter denne skæbne er en nægter, fordi det er skrevet i hans skæbne, at han er en nægter.

De, der overgiver sig selv villigt til Allah kan håbe at opleve Allahs tilfredshed og barmhjertighed og vinde paradys: de vil leve et liv med velvære i sikkerhed og glæde både i denne verden og i verdenen, der kommer. Dette er fordi, for en person, der overgiver sig til Allah, og ved, at der ikke er noget bedre for ham en skæbnen skabt for ham af Allah, er der intet at frygte eller være nervøs for. Denne person vil gøre enhver indsats, men han ved, at denne indsats er hans skæbne, og lige meget hvad, han gør, vil han ikke have evnen til at ændre, hvad der er skrevet i sin skæbne.

En troende vil overgive sig selv til skæbnen skabt af Allah. I lyset af, hvad der sker med ham, vil han gøre sit bedste for at forstå meningen af disse hændelser, tage forbehold og gøre en indsats for at ændre tingene til det bedre. Men han vil finde trøst i sin viden om, at alle disse ting sker ifølge hans skæbne, og at Allah havde bestemt de mest fordelagtige ting på forhånd. Som et eksempel på dette nævner Koranen foranstaltningerne truffet af Jacob for sine børns sikkerhed. For at gøre sine sønner opmærksomme på folk med onde intentioner, rådgav Jacob sine sønner til at gå ind i byen gennem forskellige porte, men mindede dem om, at dette aldrig ville påvirke deres skæbner bestemt af Allah.

"Mine sønner!" sagde han. "Gå ikke ind igennem én port! Gå ind igennem forskellige porte! Mod Gud kan jeg ikke være jer til nogen nytte. Dommen hører alene Gud til. Til Ham sætter jeg min lid. Til Ham skal alle tillidsfulde sætte deres lid." (Surah Yusuf: 67)

Folk kan gøre hvad de vil, men de vil aldrig kunne ændre deres skæbne. Dette afsløres i dette vers:

Efter sorgen sendte Han så tryghed ned over jer, som en døs, der overvældede nogle af jer, mens andre plagede sig selv med at gøre sig urigtige tanker om Gud, tanker fra uvidenhedens tid, og sagde: "Har vi noget med sagen at gøre?" Sig: "Hele sagen ligger hos Gud!" De gemmer noget for sig selv, som de ikke åbent viser dig, og siger: "Hvis vi havde haft noget med sagen at gøre, ville vi ikke være blevet dræbt her!" Sig: "Hvis I var blevet i

jerens huse, ville de, som var bestemt til at blive dræbt, alligevel være nået frem til deres hvilested. Gud ville prøve, hvad der er i jeres bryst, og lutre, hvad der er i jeres hjerte." Gud ved, hvad hjertet rummer. (Sura Al 'Imran: 154)

Det kan ses i dette vers, at selv hvis en person flygter fra en opgave i vejen for Allah for ikke at dø, vil han dø alligevel, hvis hans død var skrevet i hans skæbne. Selv de måder og metoder, der vil tyet til for at flygte døden, er bestemt i skæbnen og alle vil opleve de ting, der er skrevet i skæbnen. Og i dette vers afslører Allah for mennesker, at meningen med tingene skabt i deres skæbner, er at teste dem og at rense deres hjerter. I Koranen siges det, at alles død er bestemt i Allahs Syn, og at undfangelsen af et barn sker med Allahs tilladelse.

Gud skabte jer af støv, siden af en dråbe, og derpå gjorde Han jer til par. Intet kvindeligt væsen bærer og føder, uden at Han ved det. Ingen alderstegen får et langt liv, og ingen får sit liv afkortet, uden at det står i et skrift. Dette er let for Gud. (Sura Fatir: 11)

I verset under afsløres det, at alt, en person gør, er skrevet sætning for sætning, og hvad de i paradiset oplever, er også ting, der allerede er blevet oplevet. Som vi sagde tidligere er det rigtige liv i paradiset i fremtiden for os. Men de menneskers liv, der er i paradiset, deres samtaler og festligheder, er i Allahs hukommelse i dette øjeblik. Før vi blev født, var menneskeheds fremtid i denne verden og den næste allerede blevet oplevet i Allahs Syn i et enkelt øjeblik og holdes gemt i Allahs hukommelse.

Alt, hvad de har gjort, er at finde i skrifterne. Alt af småt og stort er nedskrevet. De gudfrygtige vil være i haver og ved floder, på sandfærdighedens sæde hos en mægtig hersker. (Sura al-Qamar: 52-55)

Vi kan forstå fra denne måde at tale på i Koranen, at tid er et enkelt øjeblik i Allahs syn, og der er ingen fortid eller fremtid for ham. Som vi ser forstås nogle hændelser, som for os vil være i fremtiden, i Koranen som længst forbi. Det er fordi både fortiden og fremtiden er skabt af Allah i et enkelt øjeblik. Derfor er en begivenhed, der er relateret til at ske i fremtiden, faktisk allerede sket, men fordi vi ikke kan forstå dette, tænker vi på dem som fremtid. For eksempel i verset, hvor redegørelsen, der skal gives til Allah af mennesket, beskrives, forstås det som en hændelse, der længst er afsluttet.

Der vil blive blæst i Hornet, og alle i himlene og på jorden falder om som

ramt af lynet, undtagen hvem Gud vil. Så blæses der i det endnu en gang, og straks står de op og kan se: Jorden stråler i sin Herres lys, og Skriften lægges frem. Profeterne og vidnerne bringes hid, og der fældes dom imellem dem i sandhed. De bliver ikke gjort uret. (Sura az-Zumar: 68-69)

Nogle flere eksempler på dette er de følgende:

Enhver møder frem, med én til at drive på og et vidne. (Sura Qaf: 21)

Himlen vil revne, skrøbelig på den dag, (Sura al-Haqqa: 16)

Han vil gengælde dem for det, som de har udholdt, med en have og med silke, idet de dér skal læne sig tilbage på hynder og hverken opleve sol eller bidende kulde. (Sura al-Insan: 12-13)

Og helvedesilden bliver fremvist for dem, der kan se. (Sura an-Nazi'at: 36)

I dag er det de troende, der ler ad de vantro. (Sura al-Mutaffifin: 34)

De, der forbrød sig, skuer Ilden og tænker, at de vil falde i den; men de finder intet sted at vende sig hen, bort fra den. (Sura al-Kahf: 53)

I de ovenstående vers beskrives de begivenheder, vi skal opleve efter døden, som afsluttede. Dette er fordi Allah ikke er bundet til de relative dimensioner af tid og rum, som vi er. Allah har testamenteret alle disse hændelser i tidløshed; mennesker har udført dem, oplevet dem og bragt dem til en konklusion. Verset nedenfor afslører at enhver slags hændelse, stor og lille, sker med Allahs viden og er indskrevet i en bog.

Du kan ikke beskæftige dig med noget; du kan ikke læse noget op derom fra Koranen; og I kan ikke foretage jer nogen handling, uden at Vi er vidner til det, når I indlader jer derpå. Intet af blot et støvgrans vægt undslipper din Herres opmærksomhed, hverken på jorden eller i himlen, og der findes intet, hverken mindre eller større end dette, der ikke er optegnet i et tydeligt skrift. (Surah Yunus: 61)

Materialisters bekymring

Spørgsmålene diskuteret i dette kapitel, nemlig sandheden bag materie, tidløshed og rumløshed er selvfølgelig ganske klare. Som erklæret før er disse spørgsmål på ingen måde en slags filosofi eller en måde at tænke på, men krystalklare, indiskutable videnskabelige sandheder. Udover at de er en teknisk realitet, tillader de rationelle og logiske beviser heller ingen andre alternativer på dette punkt: vi kender kun versionen af universet med al dets materie, der udgør det, og alle menneskerne, der lever i det, i vores hjerne.

Materialister har svært ved at forstå dette. Lad os for eksempel vende tilbage til Politzers bus eksempel: selvom Politzer vidste, at han teknisk set ikke kunne træde ud af sine opfattelser, kunne han kun indrømme det i visse tilfælde. Altså for Politzer finder ting sted i hjernen indtil busulykken, men så snart uheldet finder sted, går tingene ud af hjernen og får fysisk realitet. Den logiske mangel på dette punkt er meget klar. Politzer har lavet samme fejl som den materialistiske filosof Johnson som sagde "Jeg rammer stenen, min fod gør ondt, derfor eksisterer den" og kunne ikke forstå, at chokket mærket efter sammenstødet faktisk også blot var en opfattelse.

Den underliggende grund til, at materialister ikke kan forstå dette emne, er deres frygt for det faktum, de vil møde, når de forstår det. Lincoln Barnett skriver, at dette emne er blevet "fravalgt" af visse videnskabsmænd:

Sammen med filosofers reduktion af al objektiv realitet til en skyggeverden af opfattelser, er videnskabsmænd blevet klar over de alarmerende begrænsninger af menneskets sanser. ²¹⁸

Enhver reference gjort til de fakta, at vi ikke har direkte oplevelse af det originale materie, og at tid er en opfattelse, vækker stor frygt hos en materialist, fordi disse er de eneste begreber, han stoler på som absolutte entiteter. På en måde ser han disse som idoler til tilbedelse; fordi han tror, han er blevet skabt af materie og tid (gennem evolution). (Allah er bestemt større end det).

Når han føler, at han kun oplever opfattelserne i det universet, han tror, han lever i, verdenen, sin egen krop, andre mennesker, andre materialistiske filosoffer, hvis ideer han er påvirket af, og kort sagt alt, føler han sig overvældet af uhyggen ved det hele. Alt, han afhænger af, tror på og gør anvendelse af, forsvinder pludselig. Han føler en desperation, som han, essentiel, vil opleve på Dommедag i sandhed, når han fortælles om de vantro i verset: "På den dag vil de bede om fred, og det, som de havde fundet på, vil vige bort fra dem." (Sura an-Nahl, 87)

Derfra prøver materialisten at overbevise sig selv om den løgn, at han kan nå materies original og finder på "beviser" for dette; han rammer væggen med sin næve, sparkes sten, råber, skriger, men kan aldrig flygte fra realiteten.

Ligesom de vil afvise denne realitet fra deres sind, vil de også have andre folk til at benægte det. de er også klar over, at hvis folk kender mate-

ries sande natur generelt, vil deres filosofis primitivitet og uvidenheden i deres verdenssyn være klart for alle at se, og der vil ikke være nogen grund tilbage, hvorpå de kan rationalisere deres synspunkter. Denne frygt er grunden til, at de er så forstyrrede over faktummet her.

Allah erklærer, at de vantros frygt vil forstærkes i efterlivet. På Dommedag vil de tiltales således:

På den dag, hvor Vi forsamler dem alle. Da vil Vi sige til dem, der satte andre ved Guds side: "Hvor er nu det, som I hævdede var ved Guds side?" (Sura al-Anaam, 22)

Derudover vil vantro være vidne til forsvindingen af ejendele, børn og tætte kredse, som de troede var ægte og tilskrevet som partnere med Allah: "Se, hvor de lyver for sig selv, og hvor det, som de har fundet på, bliver borte for dem!" (Sura al-Anaam, 24).

De troendes fordel

Mens den realitet, vi ikke har direkte kontakt med den originale materie og at tid er en opfattelse, alarmerer materialister, er lige det modsatte sandt for sande troende. Folk med tro bliver meget glade, når de har opfattet hemmeligheden bag materie, fordi dette er nøglen til alle spørgsmål. Med denne nøgle åbnes alle hemmeligheder. Man kan let forstå mange spørgsmål, der før var svære at forstå.

Som tidligere sagt vil koncepterne om død, paradys, helvede, efterlivet og ændrende dimensioner blive forklaret, og vigtige spørgsmål som "Hvor er Allah?", "Hvad var før Allah?", "Hvem skabte Allah?", "Hvor længe vil livet på kirkegården vare?", "Hvor er himlen og helvede?" og "Hvor eksisterer himlen og helvede nu?" vil let besvares. Det system, som Allah skabte hele universet fra ingenting med vil forstås. Så meget at med denne hemmelighed bliver spørgsmål om "hvornår" og "hvor" blive meningsløse, fordi der ikke vil være noget tid og sted tilbage. Når rumløshed forstås, vil de følge at helvede, himlen og jorden faktisk er på samme sted. Hvis tidsløshed forstås, vil det følge, at alt finder sted i et enkelt øjeblik: ingenting ventes på og tide går ikke, fordi alt er allerede sket og afsluttet.

Med denne hemmelighed afsløret bliver verden ligesom himlen for en troende. Al stressfyldt, materiel bekymring, nervøsitet og frygt forsvinder. Individet forstår, at hele universet har en enkelt Suveræn, at Han ændrer

hele den fysiske verden som Han vil og alt han - den troende - skal gøre, er at vende sig til Ham. Han overgiver sig så fuldstændig til Allah for at "være hengivet til Hans tjeneste". (Sura Al 'Imran, 35)

At forstå denne hemmelighed er den største opnåelse i verden.

Sammen med denne hemmelighed afsløres en anden vigtig realitet nævnt i Koranen: faktummet at " Vi er ham (Gud) nærmere end halspulsåren" (surah Qaf, 16). Som alle ved er halspulsåren inde i kroppen. Hvad kan være nærmere en person end hans egne organer? Dette forklares let af realiteten om rumløshed. Dette vers kan også meget bedre forstås med dette koncept.

Dette er den blotte sandhed. Dette burde være veletableret, at der ikke er nogen anden hjælper og giver for mennesket end Allah. Der er intet andet end Allah: Han er det eneste absolutte væsen, Som man kan søge tilflugt hos, gå til for hjælp og regne med for belønning.

Hvor end vi er, der er Allahs tilstedeværelse.

SRF konferencer: Aktiviteter for at informere offentligheden om evolution

Evolutionpropaganda, som i det sidste er accelereret, er en seriøs trussel mod nationale holdninger og moralske værdier. The Science Research Foundation, som er ganske klar over dette faktum, har påtaget sig pligten af at informere tyrkisk offentlighed om sagens videnskabelige sandhed.

Første konference - Istanbul

Den første i serien af internationale konferencer organiseret af Science Research Foundation (SRF) fandt sted i 1998. Med titlen "The Collapse of the Theory of Evolution: The Fact of Creation", blev den holdt i Istanbul d. 4. april, 1998. Konferencen, som var en stor succes, blev overværet af anerkendte eksperter fra hele verden og udgjorde en platform, hvorpå der for første gang blev sat spørgsmålstegn ved evolutionsteorien og den blev afvist videnskabeligt i Tyrkiet. Folk fra alle dele af det tyrkiske samfund deltog i konferencen, som tiltrak sig en del opmærksomhed. De, der ikke kunne finde plads i hallen, fulgte konferencen direkte fra det aflukkede fjernsynssystem udenfor.

Konferencen inkluderede kendte talere fra Tyrkiet og fra udlandet. Efter talerne fra SRF medlemmer, som afslørede de skjulte ideologiske motiver til grund for evolutionsteorien, blev en videodokumentar forberedt af SRF præsenteret.

Dr Duane Gish Dr Kenneth Cumming, to verdenskendte videnskabsmænd fra Institute for Creation Research i USA er autoriteter indenfor biokemi og palæontologi. De demonstrerede med substantielle beviser, at evolutionsteorien ingen gyldighed har overhovedet. Under konferencen illustrerede en af de mest anerkendte tyrkiske videnskabsmænd i dag, Dr Cevat Babuna, miraklerne i hver fase af et menneskes skabelse med et slide show, der rystede evolutionens "tilfælde hypotese" til rødderne.

Anden konference - Istanbul

Den anden internationale konference i samme serie blev holdt tre måneder efter den første d. 5. juli, 1998 i Cemal Resit Rey Conference Hall igen i Istanbul. Talerne - seks amerikanere og en tyrker - gav taler, der demonstrerede, hvordan darwinisme var blevet ugyldiggjort af moderne videnskab. Cemal Resit Rey Conference Hall, med en sædekapalet på tusind, blev fyldt til overflod af et publikum med åndeløse lyttere.

Talerne og deres emner ved denne konference er opsummeret nedenfor.

Professor Michael P. Girouard: i sin tale "Is it Possible for Life to Emerge by Coincidences?", forklarede Michael Girouard, en professor i biologi ved Southern Louisiana University, gennem forskellige eksempler kompleksiteten ved proteiner, de grundlæggende enheder for liv, og kon-

kluderede, at de kun kunne være kommet til eksistens som resultat af kvalificeret design.

Dr Edward Boudreaux: i sin tale, "The Design in Chemistry", bemærkede Edward Boudreaux, professor i kemi ved University of New Orleans, at nogle kemiske elementer må være blevet bevidst arrangeret af skabelse for at liv kunne eksistere.

Professor Carl Fliermans: en bredt kendt videnskabsmand i USA og en mikrobiolog professor ved Indiana Univesitet, der udførte en undersøgelse om "neutraliseringen af kemisk affald af bakterier" støttet af USA's forsvarsafdeling, afviste Carl Fliermans evolutionistiske påstande på det mikrobiologiske niveau.

Professor Edip Keha: en professor i biokemi, Edip Keha, var den eneste tyrkiske taler ved konferencen. Han præsenterede grundlæggende information om cellen og understregede gennem beviser, at cellen kun kunne være kommet til som resultat af perfekt skabelse.

Professor David Menton: en professor i anatomi på Washington University, David Menton, undersøgte i en tale, der var ledsaget af et meget interessant computer display, forskellen mellem anatomen i fugles fjer og reptilers skæl, og beviste dermed ugyldigheden ved hypotesen om, at fugle udviklede sig fra reptiler.

Professor Duane Gish: velkendte evolutionistiske ekspert Professor Gish, afviste i sin tale med titlen "The Origin of Man", tesen om menneskets evolution fra aberne.

ICR President Professor John Morris: Professor Morris, formanden for the Institute for Creation Research og en kendt geolog, gav en tale om de ideologiske og filosofiske forpligtelser, der ligger bag evolution. Han forklarede endvidere, at denne teori er blevet til et dogme, og at forsvarerne tror på Darwinisme med en religiøs iver.

Efter at have lyttet til alle disse taler, bevidnede publikum,

Verdensberømte kreationist Dr. Duane Gish modtager sin SRF mindeplade fra Dr Nevzat Yalcintas, medlem af det tyrkiske parlament.

Scener fra nationale konferencer hos SRF

Ankara

Sanliurfa

Izmir

Balikesir

Samsun

Kayseri

Giresun

Bursa

PROF. CARL FLIERMANS:
"Moderne biokemi beviser, at organismer er vidunderligt designet, og dette faktum alene beviser eksistensen af Skaberen."

PROF. DUANE GISH:
"Den fossile optegnelse afkræfter evolutionsteorien og den viser, at arter opstod på Jorden fuldt udviklet og veldesignet. Dette er konkret bevis for, at de blev skabt af Gud."

PROF. DAVID MENTON:
"Jeg har undersøgt de anatomiske egenskaber hos levende ting i 30 år. Det, jeg så, har altid været bevis for Guds skabelse."

PROF. EDWARD BOUDREAUX:
"Den verden, vi lever i, og dens naturlove er meget præcist opsat af Skaberen for at tilgode os, mennesker."

at evolution er en dogmatisk tro, der er ugyldiggjort af videnskab i alle aspekter. Udover dette tiltrak plancheudstillingen "The Collapse of the Theory of Evolution: The Fact of Creation" organiseret af the Science Research Foundation og udstillet i lobbyen af CRR konferencerummet sig væsentlig interesse. Udstillingen bestod af 35 plancher, der hver fremhævede enten en grundlæggende påstand ved evolution eller et skabelsesbevis.

Tredje konference - Ankara

Den tredje internationale konference i serien blev holdt 12. juli, 1998 på Sheraton Hotel i Ankara. Deltagere i konferencen - tre amerikanere og en tyrker - fremsatte eksplicit og substantielt bevis for, at Darwinisme er blevet ugyldiggjort af moderne videnskab.

Selvom konferencerummet på Ankara Sheraton Hotel var indrettet til at holde et publikum på omkring et tusind, overgik antallet af deltagere på konferencen 2500. Skærme blev sat op udenfor konferencerummet for de, der ikke kunne finde plads indenfor. Plakat udstillingen med titlen "The Collapse of the Theory of Evolution: The Fact of Creation" der blev holdt ved siden af konferencerummet tiltrak også væsentlig opmærksomhed. Ved slutningen af konferencen modtog talerne stående klapsalver, som be-

viste, hvor meget offentligheden sultede efter oplysning om de videnskabelige realiteter om evolutionsbedraget og skabelsesfaktummet.

Følgende efter succesen af disse internationale konferencer begyndte the Science Research Foundation at organisere lignende konferencer i hele Tyrkiet. Mellem august 98 og slutningen af 2005 alene blev der holdt 2800 konferencer i Tyrkiets 72 byer og 150 distrikter. SRF fortsætter med at udføre sine konferencer i forskellige dele af landet. Siden har SRF holdt konferencer i England, Holland, Schweiz, Brunei, Malaysia, Indonesien, Singapore, Aserbajdsjan, USA og Canada.

Højlovet være Du!
Vi ved kun, hvad
Du har lært os. Du er
Den Vidende og Den Vise.
(Surat al-Baqara, 32)

---

1. Cliff, Conner, «Evolution vs. Creationism: In Defense of Scientific Thinking», *International Socialist Review* (Monthly Magazine Supplement to the Militant), November 1980.
- 2 Ali Demirsoy, Kalitim ve Evrim (Inheritance and Evolution), Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, p. 61.
- 3 Michael J. Behe, *Darwin's Black Box*, New York: Free Press, 1996, pp. 232-233.
- 4 Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, London: W. W. Norton, 1986, p. 159.
- 5 Jonathan Wells, *Icons of Evolution: Science or Myth? Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong*, Regnery Publishing, 2000, pp. 235-236
- 6 Dan Graves, *Science of Faith: Forty-Eight Biographies of Historic Scientists and Their Christian Faith*, Grand Rapids, MI, Kregel Resources.
- 7 Science, Philosophy, And Religion: A Symposium, 1941, CH.13.
- 8 Max Planck, *Where is Science Going?*, www.websophia.com/aphorisms/science.html.
- 9 H. S. Lipson, «A Physicist's View of Darwin's Theory», *Evolution Trends in Plants*, Vol 2, No. 1, 1988, p. 6.
- 10 Although Darwin came up with the claim that his theory was totally independent from that of Lamarck's, he gradually started to rely on Lamarck's assertions. Especially the 6th and the last edition of *The Origin of Species* is full of examples of Lamarck's «inheritance of acquired traits». See Benjamin Farrington, *What Darwin Really Said*, New York: Schocken Books, 1966, p. 64.
- 11 Michael Ruse, «Nonliteralist Antievolution», *AAAS Symposium: «The New Antievolutionism»*, February 13, 1993, Boston, MA
- 12 Steven M. Stanley, *Macroevolution: Pattern and Process*, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, pp. 35, 159.
- 13 Colin Patterson, «Cladistics», Interview with Brian Leek, Peter Franz, March 4, 1982, BBC.
- 14 Jonathan Wells, *Icons of Evolution: Science or Myth? Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong*, Regnery Publishing, 2000, pp. 141-151
- 15 Jerry Coyne, «Not Black and White», a review of Michael Majerus's *Melanism: Evolution in Action*, *Nature*, 396 (1988), pp. 35-36
- 16 Stephen Jay Gould, «The Return of Hopeful Monsters», *Natural History*, Vol 86, July-August 1977, p. 28.
- 17 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 189.
- 18 Ibid, p. 177.
- 19 B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
- 20 Warren Weaver, «Genetic Effects of Atomic Radiation», *Science*, Vol 123, June 29, 1956, p. 1159.
- 21 Gordon R. Taylor, *The Great Evolution Mystery*, New York: Harper & Row, 1983, p. 48.
- 22 Michael Pitman, *Adam and Evolution*, London: River Publishing, 1984, p. 70.
- 23 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 179.
- 24 Charles Darwin, *The Origin of Species*, Oxford University Press, New York, 1998, pp. 140, 141, 227.
- 25 Derek V. Ager, «The Nature of the Fossil Record», *Proceedings of the British Geological Association*, Vol 87, 1976, p. 133.
- 26 Mark Czarnecki, «The Revival of the Creationist Crusade», *MacLean's*, January 19, 1981, p. 56.
- 27 R. Wesson, *Beyond Natural Selection*, MIT Press, Cambridge, MA, 1991, p. 45
- 28 David Raup, «Conflicts Between Darwin and Paleontology», *Bulletin, Field Museum of Natural History*, Vol 50, January 1979, p. 24.
- 29 Richard Monastersky, «Mysteries of the Orient», *Discover*, April 1993, p. 40.
- 30 Richard Fortey, «The Cambrian Explosion Exploded?», *Science*, vol 293, No 5529, 20 July 2001, p. 438-439.
- 31 Ibid.
- 32 Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, London: W. W. Norton 1986, p. 229.
- 33 Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983, p. 197.
- 34 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 302.
- 35 Stefan Bengtson, *Nature*, Vol. 345, 1990, p. 765.
- 36 The New Animal Phylogeny: Reliability And Implications, *Proc. of Nat. Aca. of Sci.*, 25 April 2000, vol 97, No 9, pp. 4453-4456.
- 37 Ibid.
- 38 Gerald T. Todd, «Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship», *American Zoologist*, Vol 26, No. 4, 1980, p. 757.
- 39 R. L. Carroll, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, New York: W. H. Freeman and Co. 1988, p. 4.
- 40 Edwin H. Colbert, M. Morales, *Evolution of the Vertebrates*, New York: John Wiley and Sons, 1991, p. 99.
- 41 Jean-Jacques Hublin, *The Hamlyn Encyclopædia of Prehistoric Animals*, New York: The Hamlyn Pub-

- lishing Group Ltd., 1984, p. 120.
- 42 Jacques Millot, «The Coelacanth», *Scientific American*, Vol 193, December 1955, p. 39.
- 43 Bilim ve Teknik Magazine, November 1998, No: 372, p. 21.
- 44 Robert L. Carroll, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, New York: W. H. Freeman and Co., 1988, p. 198.
- 45 Engin Korur, «Gözlerin ve Kanatların Sırrı» (The Mystery of the Eyes and the Wings), *Bilim ve Teknik*, No. 203, October 1984, p. 25.
- 46 *Nature*, Vol 382, August, 1, 1996, p. 401.
- 47 Carl O. Dunbar, *Historical Geology*, New York: John Wiley and Sons, 1961, p. 310.
- 48 L. D. Martin, J. D. Stewart, K. N. Whetstone, *The Auk*, Vol 98, 1980, p. 86.
- 49 *Ibid*, p. 86; L. D. Martin, «Origins of Higher Groups of Tetrapods», Ithaca, New York: Comstock Publishing Association, 1991, pp. 485, 540.
- 50 S. Tarsitano, M. K. Hecht, *Zoological Journal of the Linnaean Society*, Vol 69, 1985, p. 178; A. D. Walker, *Geological Magazine*, Vol 177, 1980, p. 595.
- 51 Pat Shipman, «Birds do it... Did Dinosaurs?», *New Scientist*, February 1, 1997, p. 31.
- 52 «Old Bird», *Discover*, March 21, 1997.
- 53 *Ibid*.
- 54 Pat Shipman, «Birds Do It... Did Dinosaurs?», p. 28.
- 55 Robert L. Carroll, *Patterns and Processes of Vertebrate Evolution*, Cambridge University Press, 1997, pp. 280-81.
- 56 Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, Regnery Publishing, 2000, p. 117.
- 57 Pat Shipman, «Birds Do It... Did Dinosaurs?», p. 28.
- 58 *Ibid*.
- 59 Roger Lewin, «Bones of Mammals, Ancestors Fleshed Out», *Science*, vol 212, June 26, 1981, p. 1492.
- 60 George Gaylord Simpson, *Life Before Man*, New York: Time-Life Books, 1972, p. 42.
- 61 R. Eric Lombard, «Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer», *Evolution*, Vol 33, December 1979, p. 1230.
- 62 David R. Pilbeam, «Rearranging Our Family Tree», *Nature*, June 1978, p. 40.
- 63 Earnest A. Hooton, *Up From The Ape*, New York: McMillan, 1931, p. 332.
- 64 Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, p. 59.
- 65 Stephen Jay Gould, «Smith Woodward's Folly», *New Scientist*, February 5, 1979, p. 44.
- 66 Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S., «Piltown», *Meydan Larousse*, Vol 10, p. 133.
- 67 Stephen Jay Gould, «Smith Woodward's Folly», *New Scientist*, April 5, 1979, p. 44.
- 68 W. K. Gregory, «Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man», *Science*, Vol 66, December 1927, p. 579.
- 69 Philips Verner Bradford, Harvey Blume, *Ota Benga: The Pygmy in The Zoo*, New York: Delta Books, 1992.
- 70 David Pilbeam, «Humans Lose an Early Ancestor», *Science*, April 1982, pp. 6-7.
- 71 C. C. Swisher III, W. J. Rink, S. C. Antón, H. P. Schwarcz, G. H. Curtis, A. Suprijo, Widiasmoro, «Latest Homo erectus of Java: Potential Contemporaneity with Homo sapiens in Southeast Asia», *Science*, Volume 274, Number 5294, Issue of 13 Dec 1996, pp. 1870-1874; also see, Jeffrey Kluger, «Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans», *Time*, December 23, 1996
- 72 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, pp. 75-94.
- 73 Charles E. Oxnard, «The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt», *Nature*, Vol 258, p. 389.
- 74 Isabelle Bourdial, «Adieu Lucy», *Science et Vie*, May 1999, no. 980, pp. 52-62.
- 75 Holly Smith, *American Journal of Physical Anthropology*, Vol 94, 1994, pp. 307-325.
- 76 Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, «Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion», *Nature*, vol 369, June 23, 1994, pp. 645-648.
- 77 Tim Bromage, *New Scientist*, vol 133, 1992, pp. 38-41.
- 78 J. E. Cronin, N. T. Boaz, C. B. Stringer, Y. Rak, «Tempo and Mode in Hominid Evolution», *Nature*, Vol 292, 1981, pp. 113-122.
- 79 C. L. Brace, H. Nelson, N. Korn, M. L. Brace, *Atlas of Human Evolution*, 2.b. New York: Rinehart and Wilson, 1979.
- 80 Alan Walker, *Scientific American*, vol 239 (2), 1978, p. 54.
- 81 Bernard Wood, Mark Collard, «The Human Genus», *Science*, vol 284, No 5411, 2 April 1999, pp. 65-71.
- 82 Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992, p. 83.
- 83 Boyce Rensberger, *The Washington Post*, Novem-

- ber 19, 1984.
- 84 Ibid.
- 85 Richard Leakey, *The Making of Mankind*, London: Sphere Books, 1981, p. 116.
- 86 Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992. p. 136.
- 87 Pat Shipman, «Doubting Dmanisi», *American Scientist*, November- December 2000, p. 491.
- 88 Erik Trinkaus, «Hard Times Among the Neanderthals», *Natural History*, vol 87, December 1978, p. 10; R. L. Holloway, «The Neanderthal Brain: What Was Primitive», *American Journal of Physical Anthropology Supplement*, Vol 12, 1991, p. 94.
- 89 Alan Walker, *Science*, vol 207, 1980, p. 1103.
- 90 A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, Vol 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, p. 272.
- 91 S. J. Gould, *Natural History*, Vol 85, 1976, p. 30.
- 92 *Time*, November 1996.
- 93 L. S. B. Leakey, *The Origin of Homo Sapiens*, ed. F. Borde, Paris: UNESCO, 1972, p. 25-29; L. S. B. Leakey, *By the Evidence*, New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1974.
- 94 «Is This The Face of Our Past», *Discover*, December 1997, p. 97-100.
- 95 A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1.b., 1970, pp. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, Vol 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, p. 272.
- 96 Donald C. Johanson & M. A. Edey, *Lucy: The Beginnings of Humankind*, New York: Simon & Schuster, 1981, p. 250.
- 97 *Science News*, Vol 115, 1979, pp. 196-197.
- 98 Ian Anderson, *New Scientist*, Vol 98, 1983, p. 373.
- 99 Russell H. Tuttle, *Natural History*, March 1990, pp. 61-64.
- 100 Ruth Henke, «Aufrecht aus den Baumen», *Focus*, Vol 39, 1996, p. 178.
- 101 Elaine Morgan, *The Scars of Evolution*, New York: Oxford University Press, 1994, p. 5.
- 102 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, p. 19.
- 103 Robert Locke, «Family Fights», *Discovering Archaeology*, July/August 1999, p. 36-39.
- 104 Ibid.
- 105 Henry Gee, *In Search of Time: Beyond the Fossil Record to a New History of Life*, New York, The Free Press, 1999, p. 126-127.
- 106 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, pp. 298-99.
- 107 «Hoyle on Evolution», *Nature*, Vol 294, November 12, 1981, p. 105.
- 108 Ali Demirsoy, *Kalitim ve Evrim (Inheritance and Evolution)*, Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, p. 64.
- 109 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, p. 304.
- 110 Ibid, p. 305.
- 111 J. D. Thomas, *Evolution and Faith*, Abilene, TX, ACU Press, 1988. pp. 81-82.
- 112 Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, New York, Summit Books, 1986. p.127.
- 113 Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, New York, Simon & Schuster, 1984, p. 148.
- 114 Ibid, p. 130.
- 115 Fabbri Britannica Bilim Ansiklopedisi (Fabbri Britannica Science Encyclopaedia), vol 2, No 22, p. 519.
- 116 Richard B. Bliss & Gary E. Parker, *Origin of Life*, California: 1979, p. 14.
- 117 Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7.
- 118 Kevin Mc Kean, *Bilim ve Teknik*, No 189, p. 7.
- 119 J. P. Ferris, C. T. Chen, «Photochemistry of Methane, Nitrogen, and Water Mixture As a Model for the Atmosphere of the Primitive Earth», *Journal of American Chemical Society*, vol 97:11, 1975, p. 2964.
- 120 «New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life», *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, pp. 1328-1330.
- 121 Richard B. Bliss & Gary E. Parker, *Origin of Life*, California, 1979, p. 25.
- 122 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, p. 325.
- 123 Richard B. Bliss & Gary E. Parker, *Origin of Life*, California: 1979, p. 25.
- 124 Ibid.
- 125 S. W. Fox, K. Harada, G. Kramptz, G. Mueller, «Chemical Origin of Cells», *Chemical Engineering News*, June 22, 1970, p. 80.
- 126 Frank B. Salisbury, «Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution», *American Biology Teacher*, September 1971, p. 336.
- 127 Paul Auger, *De La Physique Theorique a la Biologie*, 1970, p. 118.
- 128 Francis Crick, *Life Itself: It's Origin and Nature*, New York, Simon & Schuster, 1981, p. 88.
- 129 Ali Demirsoy, *Kalitim ve Evrim (Inheritance and Evolution)*, Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, p. 39.
- 130 Homer Jacobson, «Information, Reproduction and

- the Origin of Life», *American Scientist*, January 1955, p. 121.
- 131 Reinhard Junker & Siegfried Scherer, «Entstehung und Geschichte der Lebewesen», Weyel Verlag, 1986, p. 89.
- 132 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, p. 351.
- 133 John Horgan, «In the Beginning», *Scientific American*, vol. 264, February 1991, p. 119.
- 134 G.F. Joyce, L. E. Orgel, «Prospects for Understanding the Origin of the RNA World», In the *RNA World*, New York: Cold Spring Harbor Laboratory Press, 1993, p. 13.
- 135 Jacques Monod, *Chance and Necessity*, New York: 1971, p.143.
- 136 Leslie E. Orgel, «The Origin of Life on the Earth», *Scientific American*, October 1994, vol. 271, p. 78.
- 137 Gordon C. Mills, Dean Kenyon, «The RNA World: A Critique», *Origins & Design*, 17:1, 1996
- 138 Brig Klyce, *The RNA World*, <http://www.panspermia.org/rnaworld.htm>
- 139 Chandra Wickramasinghe, Interview in *London Daily Express*, August 14, 1981.
- 140 Jeremy Rifkin, *Entropy: A New World View*, New York, Viking Press, 1980, p.6
- 141 J. H. Rush, *The Dawn of Life*, New York, Signet, 1962, p 35
- 142 Roger Lewin, «A Downward Slope to Greater Diversity», *Science*, vol. 217, 24.9.1982, p. 1239
- 143 George P. Stravopoulos, «The Frontiers and Limits of Science», *American Scientist*, vol. 65, November-December 1977, p.674
- 144 Jeremy Rifkin, *Entropy: A New World View*, p.55
- 145 For further info, see: Stephen C. Meyer, «The Origin of Life and the Death of Materialism», *The Intercollegiate Review*, 32, No. 2, Spring 1996
- 146 Charles B. Thaxton, Walter L. Bradley & Roger L. Olsen, *The Mystery of Life's Origin: Reassessing Current Theories*, 4. edition, Dallas, 1992. chapter 9, p. 134
- 147 Ilya Prigogine, Isabelle Stengers, *Order Out of Chaos*, New York, Bantam Books, 1984, p. 175
- 148 Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, Summit Books, New York: 1986, p. 207
- 149 Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, p. 103.
- 150 Ibid, p. 107.
- 151 Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Boston: Gambit, 1971, p. 101.
- 152 Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, p. 43.
- 153 Loren C. Eiseley, *The Immense Journey*, Vintage Books, 1958, p. 186.
- 154 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.
- 155 Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Harvard Common Press, New York: 1971, p. 33.
- 156 Ibid, p. 36.
- 157 Loren Eiseley, *The Immense Journey*, Vintage Books, 1958, p. 227.
- 158 H. Lisle Gibbs and Peter R. Grant, «Oscillating selection on Darwin's finches», *Nature*, 327, 1987, pp. 513; For more detailed information, please see Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, 2000, pp. 159-175.
- 159 Dr. Lee Spetner, «Lee Spetner/Edward Max Dialogue: Continuing an exchange with Dr. Edward E. Max», 2001, <http://www.trueorigin.org/spetner2.ap>
- 160 Ibid.
- 161 Ibid.
- 162 Francisco J. Ayala, «The Mechanisms of Evolution», *Scientific American*, Vol. 239, September 1978, p. 64.
- 163 Dr. Lee Spetner, «Lee Spetner/Edward Max Dialogue: Continuing an exchange with Dr. Edward E. Max», 2001, <http://www.trueorigin.org/spetner2.ap>
- 164 S. R. Scadding, «Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?», *Evolutionary Theory*, Vol 5, May 1981, p. 173.
- 165 *The Merck Manual of Medical Information*, Home edition, New Jersey: Merck & Co., Inc. The Merck Publishing Group, Rahway, 1997.
- 166 H. Enoch, *Creation and Evolution*, New York: 1966, pp. 18-19.
- 167 Frank Salisbury, «Doubts About the Modern Synthetic Theory of Evolution», *American Biology Teacher*, September 1971, p. 338.
- 168 Dean Kenyon & Percival Davis, *Of Pandas and People: The Central Question of Biological Origins*, (Dallas: Houghton Publishing, 1993), p. 33.
- 169 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London, Burnett Books, 1985, p. 145.
- 170 William Fix, *The Bone Peddlers: Selling Evolution* (New York: Macmillan Publishing Co., 1984), p. 189.
- 171 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Thomas Nelson Co., Nashville: 1991, pp. 98-99; Percival Davis, Dean Kenyon, *Of Pandas and People*, Houghton Publishing Co., 1990, pp. 35-38.
- 172 W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, pp.

- 98-99, 199-202.
- 173 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, pp. 290-91.
- 174 Hervé Philippe and Patrick Forterre, «The Rooting of the Universal Tree of Life is Not Reliable», *Journal of Molecular Evolution*, vol 49, 1999, p. 510
- 175 James Lake, Ravi Jain ve Maria Rivera, «Mix and Match in the Tree of Life», *Science*, vol. 283, 1999, p. 2027
- 176 Carl Woese, «The Universal Ancestor», *Proceedings of the National Academy of Sciences, USA*, 95, (1998) p. 6854
- 177 Ibid.
- 178 Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, Regnery Publishing, 2000, p. 51
- 179 G. G. Simpson, W. Beck, *An Introduction to Biology*, New York, Harcourt Brace and World, 1965, p. 241.
- 180 Keith S. Thompson, «Ontogeny and Phylogeny Recapitulated», *American Scientist*, Vol 76, May/June 1988, p. 273.
- 181 Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields 1982, p. 204.
- 182 Richard Lewontin, «The Demon-Haunted World», *The New York Review of Books*, January 9, 1997, p. 28.
- 183 Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, Summit Books, New York: 1986, p. 207.
- 184 Hoimar Von Dithfurt, *Im Anfang War Der Wasserstoff (Secret Night of the Dinosaurs)*, Vol 2, p. 64.
- 185 Ali Demirsoy, *Kalitim ve Evrim (Inheritance and Evolution)*, Ankara: Meteksan Publishing Co., 1984, p. 61.
- 186 Ibid, p. 61.
- 187 Ibid, p. 94.
- 188 Bilim ve Teknik, July 1989, Vol. 22, No.260, p.59
- 189 Grzimeks Tierleben Vögel 3, Deutscher Taschen Buch Verlag, Oktober 1993, p.92
- 190 David Attenborough, *Life On Earth: A Natural History*, Collins British Broadcasting Corporation, June 1979, p.236
- 191 David Attenborough, *Life On Earth: A Natural History*, Collins British Broadcasting Corporation, June 1979, p.240
- 192 «The Structure and Properties of Spider Silk», *Endeavour*, January 1986, vol. 10, pp.37-43
- 193 Görsel Bilim ve Teknik Ansiklopedisi, pp.185-186
- 194 Walter Metzner, <http://cnas.ucr.edu/~bio/faculty/Metzner.html>
- 195 National Geographic, September 1995, p.98
- 196 Bilim ve Teknik, January 1990, pp.10-12
- 197 David Attenborough, *Life of Birds*, Princeton University Press, Princeton-New Jersey, 1998, p.47
- 198 James L.Gould, Carol Grant Gould, *Life at the Edge*, W.H.Freeman and Company, 1989, pp.130-136
- 199 David Attenborough, *The Private Life of Plants*, Princeton University Press, Princeton-New Jersey, 1995, pp.81-83
- 200 *Encyclopedia of Reptiles and Amphibians*, Published in the United States by Academic Press, A Division of Harcourt Brace and Company, p.35
- 201 R.L.Gregory, *Eye and Brain: The Psychology of Seeing*, Oxford University Press Inc., New York, 1990, p.9
- 202 Lincoln Barnett, *The Universe and Dr.Einstein*, William Sloane Associate, New York, 1948, p.20
- 203 Orhan Hancerlioglu, *Dusunce Tarihi (The History of Thought)*, Istanbul: Remzi Bookstore, 6.ed., 1995 September, p. 447
- 204 Rita Carter, *Mapping the Mind*, p. 113
- 205 Muhyiddin Ibn al-'Arabi, *Fusus al-Hikam*, p. 220
- 206 R.L.Gregory, *Eye and Brain: The Psychology of Seeing*, Oxford University Press Inc. New York, 1990, p.9
- 207 Ken Wilber, *Holographic Paradigm*, p. 37
- 208 George Politzer, *Principes Fondamentaux de Philosophie*, Editions Sociales, Paris, 1954, p. 65.
- 209 Orhan Hancerlioglu, *Dusunce Tarihi (The History of Thought)*, Istanbul: Remzi Bookstore, 6.ed., 1995 September, p. 261
- 210 Paul Davies, *God and the New Physics*, New York: Simon & Schuster, 1983, p. 180-181
- 211 V.I. Lenin, *Materialism and Empiriocriticism*, Progress Publishers, Moscow, 1970, p.334-335
- 212 Alaettin Senel, »Evrin Aldatmacasi mi? Devrin Aldatmacasi mi?«, (Non-Evolution of Deceit), *Bilim ve Utopya*, December 1998
- 213 François Jacob, *Le Jeu des Possibles*, University of Washington Press, 1982, p. 111.
- 214 Lincoln Barnett, *The Universe and Dr. Einstein*, William Sloane Associate, New York, 1948, pp. 39-40.
- 215 Lincoln Barnett, *The Universe and Dr. Einstein*, p. 12.
- 216 Lincoln Barnett, *The Universe and Dr. Einstein*, p. 40.
- 217 Paul Strathern, *The Big Idea: Einstein and Relativity*, Arrow Books, 1997, p. 57.
- 218 Lincoln Barnett, *The Universe and Dr. Einstein*, p.12.